

අභිනවයෙන් සංස්කරණය කරන ලද

මහමෙව්නාවේ
පාළි-සිංහල
පිරිවිච්චානා පොත්
වහන්සේ

පූජ්‍යපාද කිරිබත්ගොඩ ඤාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ

මහමෙව්නා සදහම් ප්‍රකාශන

වඩුවාව, පොල්ගහවෙල.

දුර/ෆැක්ස් : 037 2244602

mahamevnawa1@gmail.com, mahamevnawa@mahamevna.org

www.mahamevna.org, www.gautamabuddha.org, www.buddhavisision.com

'මහමෙව්නාවේ පාළි - සිංහල පිරුවානා පොත් වහන්සේ'
පූජ්‍ය කිරිඳිගොඩ ඤාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ

මහමෙව්නා සදහම් ප්‍රකාශන
ප්‍රථම මුද්‍රණය : ශ්‍රී බු.ව. 2547/48 (2004 බිනර)
දෙවන මුද්‍රණය : ශ්‍රී බු.ව. 2552 (2008 ඇසළ)

© සියළුම හිමිකම් ඇවිරිණි.

ISBN : 978-955-9885-80-4

පරිගණක ඇකුරු සැකසුම
පිටකවර නිර්මාණය

: මහමෙව්නාව භාවනා අසපුව

ප්‍රකාශනය

: මහමෙව්නා සදහම් ප්‍රකාශන
වඩුවාව, පොල්ගහවෙල.
දුර/ෆැක්ස් : 037 2244602
mahamevnawa@mahamevna.org
mahamevnawa1@gmail.com

මුද්‍රණය

: ඉලේෂන් ඕෆ්සෙට් (පුද්.) සමාගම,
කටුනායක ගුවන්තොටුපල,
මිනුවන්ගොඩ පාර, ආඨිඅම්බලම.
දුර/ෆැක්ස් : 011 2254490 / 224636

**“දසබලසේලප්පභවා නිබ්බානමහාසමුද්දපරියන්තා
අට්ඨංග මග්ගසලිලා ජනවචනනදී චිරං වහතුති”**

දසබලයන් වහන්සේ නමැති ශෛලමය පර්වතයෙන් පැන නැගී
අමා මහා නිවන නම් වූ මහා සාගරය අවසන් කොට ඇති
ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය නම් වූ සිහිල් දිය දහරින් හෙබි
උතුම් ශ්‍රී මුඛ බුද්ධ වචන ගංගාව
(ලෝ සතුන්ගේ සසර දුක නිවැලමින්)
බොහෝ කල් ගලාබස්නා සේක්වා !

(සළායනන සංයුත්තය - උද්දාන ගාථා)

පෙරවදන

මේ මහා හදුකල්පයෙහි ලොවට පහළ වී වදාළ සතර වෙනි බුදුරජාණන් වහන්සේ වන අපගේ ගෞතම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මාර්ගෝපදේශකත්වයන් රැකවරණයක් ආශීර්වාදයන් උදෙසා අපි ඉතාමත් ශ්‍රද්ධාවෙන් තෙරුවන් සරණ යමු. දුර්ලභ මිනිස් ජීවිතය වෙත සදාකාලික ආලෝකයක් උදා කර දිය හැක්කේ පරම දුර්ලභ වූ බුදුසසුනට පමණි. තෙරුවන් සරණ ගිය බෞද්ධයා මෙකරුණ මැනවින් සිහියේ දරා සිටින්නෙකි. එනිසා ම දෛනික ජීවිතයේ විශේෂ අවස්ථාවන්හි දී ආශීර්වාදය සලසා ගන්නේ උතුම් තුනුරුවන් සරණ තුළින් ම ය. බාහිර පිහිටක් පිළිසරණක් සෙවීමක් සැබෑ බෞද්ධයෙකුට අයත් දෙයක් නොවේ. එනිසා ම ලක්දිව වැඩ සිටි ත්‍රිපිටකධාරී මහා තෙරුන් වහන්සේලා විසින් සැදැහැවත් බෞද්ධයන් ගේ ජීවන වලට ආරක්ෂාවක් සැනැසීමත් සැපතත් උදෙසා සියවස් ගණනක් මුළුල්ලේ භාවිතයට පැමිණි පිරිත් පොත මේ රට තුළ සම්භාවනාවට පත් වූයේ පිරුවානා පොත් වහන්සේ නමිනි. ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධ ජනතාව එම පිරිත් දේශනාවන් සමඟ තමන් ගේ මුළු ජීවිතය ම රඳවා ගෙන තිබුණි. අප රට ආක්‍රමණය කළ මිත්‍යාදාෂ්ටික ඉංග්‍රීසි පාලකයන් වරෙක එංගලන්තයට ලියා යවා තිබුණේ ශ්‍රී ලාංකික බෞද්ධ ජනතාව සහි පිරිත් පින්කම් වලින් ඇත් කර ගතහොත් ඔවුන් ව ලේසියෙන් ක්‍රිස්තියානි කර ගත හැකි බව යි. මෙයින් පෙනෙන්නේ පිරුවානා පොත් වහන්සේ සිංහල බෞද්ධයා ගේ ජීවිත වලට බද්ධ වී ඇති ආකාරය පිළිබඳව ඔවුන් බියපත් ව සිටි බව යි.

තුන්යම් රාත්‍රියක් මුළුල්ලෙහි මහත් ශ්‍රද්ධා හක්තියෙන් යුතුව සජ්ඣායනා කරනු ලබන පිරිත් ධර්මය ශ්‍රවණය කිරීමට සැදැහැවත් ජනතාව මහත් සේ රුවි කරති. එහෙත් මැන භාගයේ පරිත්‍රාන ධර්ම දේශනා වලදී විශේෂත්වයක් දී තිබෙන්නේ ශ්‍රවණ මාධුර්යයෙන් යුතුව තාලයකට ඇද පැද ගායනා කිරීමට මිස එහි අර්ථ මතු කොට ශ්‍රද්ධාව ඇති කරවන ආකාරයට පිරිත් දෙසීම නො වේ. සමහර ගිහි පිරිත් දේශනා කරන ගිහි පින්වතුන් පවා බොහෝ විට එම පිරිත් දෙසනු ලබන්නේ එහි අර්ථ කිසිවක් නො දැන ය. සමහර පිරිත් දේශනා ඇසෙන්නේ පිරිසක් එකතු වී සෝරණාඩු කරන පරිද්දෙනි. පාළි වචන අර්ථ විපරීත වෙන පරිද්දෙන් වෙන් කරමින් පිරිත් දේශනා කරන අවස්ථාවන් ද අපට අසන්නට ලැබේ. සමහර අවස්ථා වලදී ආටානාරිය වැනි හමාර දෙසුමක් දේශනා කරද්දී අනවශ්‍ය ආකාරයෙන් සැදැහැවුණු තැනිගැන්වෙන පරිද්දෙන් මහාප්‍රාණ අක්ෂර උච්චාරණය කරමින් පිරිත් දේශනා කරන අයුරු අපට අසන්නට ලැබේ. ගී සින්දු කියන ආකාරයෙන් කරනු ලබන පිරිත් දේශනාවල ද අපට අසන්නට ලැබේ. මෙසේ පරිත්‍රාන ධර්ම දේශනා වලදී කිසියම් පරිහානිය ලක්ෂණයන් විද්‍යමානව තිබෙන අයුරු අවධානයෙන් අසන කෙනෙකුට පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි ය. මෙය සැදැහැවුණු ගේ සිත් තුළ කළකිරීම ජනිත කරවීමට ද හේතුවක් වනු ඇත. මේ නිසා ම පිරිත් දේශනාවකින් ලැබෙන යහපත් ආනිශංස ධර්මයන් ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව සැදැහැවත් ජනතාවට අහිමි වෙමින් තිබෙන බව නොරහසකි.

මෙම කරුණ හේතු කර ගෙන අභිනවයෙන් පිරුවානා පොත් වහන්සේ නමක් ඉදිරිපත් කිරීමට අපට සිත් විය. මෙම පිරිත් පොත් වහන්සේ තුළ පැහැදිලිව ම කරන ලද වෙනස්කම් ඔබට දැක්ක හැකි ය. මෙම පිරුවානා පොත් වහන්සේ ආරම්භ වන්නේ පිරිත් පේ කිරීම නම් වූ පරිච්ඡේදයෙනි. එහිදී තෙරුවන් සරණ හා තෙරුවන් වන්දනාවට අමතර ව අප ගේ බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා වදාළ සත් බුදුරජාණන් වහන්සේලා වන්දනා කිරීමක් යොදා තිබේ. එමෙන් ම බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ සුවිශේෂී වූ ගුණ සමූහය උන්වහන්සේ විසින් ම දේශනා කොට වදාළ ඉතා සුන්දර දෙසුමක් වන ලෝකාවබෝධ සූත්‍රය එයට ඇතුළත් කොට තිබේ. අනතුරුව ජය මංගල ගාථා අෂ්ටකය දක්වා ඇත. මෙහි දී එක් එක් පාළි පරිච්ඡේදයට අදාළ තේරුම පිළිවෙලකට කිව හැකි පරිද්දෙන් සරල සිංහලෙන් දක්වා ඇත. එම කොටස හරි ආකාර ලෙස සාමූහිකව සජ්ඣායනා කිරීමෙන් බුද්ධානුස්සති භාවනා පින්කම වචනයෙන් හා සිතින් සිදු කර ගෙන මහත් සැපතක් සලසා ගත හැකි ය.

අනතුරුව ඉදිරිපත් කොට තිබෙන්නේ මහ පිරිත යි. ඒ සඳහා මහා මංගල සූත්‍ර දේශනාව, රතන සූත්‍ර දේශනාව හා කරණියමෙත්ත සූත්‍ර දේශනාව ඇතුළත් කොට තිබේ. මහ පිරිත අවසන් වන්නේ ජයමංගල ගාථාවන් සජ්ඣායනා කිරීමෙනි. මහ පිරිතේ ද පාළිය සජ්ඣායනා කිරීමෙන් අනතුරුව ඒ ඒ පරිච්ඡේදයන්ට හා ගාථාවන්ට පසුව සිංහලෙන් පැවැසිය හැකි පරිදි පරිවර්තනය කළෙමු.

ඊළඟට ඉදිරිපත් කොට තිබෙන්නේ යුග දේශනාවන් ය. පරිත්‍රාන ධර්ම දේශනාවක දී මුහුණ දෙන ප්‍රධාන ගැටළුව වන්නේ කාලය පිළිබඳ කළමනාකරණය යි. සුළු කලක් ඇතුළත සූත්‍ර දේශනා රාශියක් සජ්ඣායනා කළ යුතු ව තිබේ. විශේෂයෙන් ම සිංහලෙන් ද සජ්ඣායනා කළ යුතු හෙයින් කාලය හැසිරවිය යුත්තේ ඉතා පරිස්සමෙනි. එම නිසා පිරිත් ශ්‍රවණය කරන පින්වතුන්ට ශ්‍රද්ධාව ජනනය වන පරිද්දෙන් අප ගේ පිරිත් පොත මෙසේ සංස්කරණය කළෙමු. එනම් යුග දෙසුම ඇරඹෙන්නේ බන්ධ පිරිතෙනි. ඉන්පසු මෙත්තානිසංස පිරිතත්, ඉන්පසු මෝර පිරිතත්, ඉන්පසු වන්ද පිරිතත්, අනතුරුව ධජග්ග පිරිතත් දෙසනු ලැබේ. එක සමාන අරුත් ඇති පිරිත් දෙසුම් කිහිපයක් අප විසින් ඉවත් කරන ලද්දේ ධර්ම ගෞරවයකින් යුතුව පිරිත් දේශනා කිරීමට කාලය ලබා ගැනීම මිස කිසිසේත් අගෞරවයකින් නම් නො වේ. එනමුදු එම දේශනා උපග්‍රන්ථයෙහි ඇතුළත් කිරීමට අප අමතක නො කෙළෙමු. දෙවන යුග දේශනාවේ දී මහා කස්සපත්ථේරබෝජ්ඣංග පිරිතත් ගිරිමානන්ද පිරිතත් එක් කළෙමු. කාලය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මතුවන හෙයින් කැමැති කෙනෙකුට එහි සිංහල කොටස පමණක් වුව ද සජ්ඣායනා කළ හැකි ය. එහි කිසි වරදක් නැත. පිරිතෙහි අරුත වැටහීමක් හිතේ ශ්‍රද්ධාව ඇති විමක් නිසැකයෙන් ම සිදු වේ. පිරිත යනු මන්ත්‍රයක් නො වන බව අප විශේෂයෙන් මතක තබා ගත යුතු ය. මන්ත්‍රයක නම් වචන උච්චාරණයේ දී සිදු වන වෙනස බලපාන බව අප අසා ඇත. නමුත් පිරිත් ධර්මය ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් ය. මහා කාරුණික බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය දේශනා කොට වදාළේ දෙවි මිනිස් ලෝකයා ගේ හිත සුව පිණිස ය. ලොකානුකම්පාවෙන් යුතු ව ය.

දම්සක් පැවැතුම් සූත්‍රය වනාහී අති සුවිශේෂ වූ සම්බුදු දෙසුමක් වන්නේ එය බුදුරජාණන් වහන්සේ ගේ ප්‍රථම ධර්ම දේශනය වීම නිසා ය. එමෙන් ම බුදු කෙනෙක් ලොව පහළ වන්නේ කුමක් පිණිස දැ යි නිරවුල් ව තේරුම් ගැනීමට මෙම සූත්‍ර දේශනාව මහෝපකාරී වේ. එනම් ලෝක සත්වයා විසින් අවබෝධ නො කරන ලද්දා වූ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මය අවබෝධ කරවීම පිණිසම ය. මෙම දෙසුමේ විශේෂත්වය නම් එය පොළොව වාසී දෙවියන් ගේ පටන් අකණිටා බඹ ලොව දක්වා ලෝක වල සිටින දිව්‍ය සමූහයා ඉතා ශ්‍රද්ධාවෙන්

සවන් දී තිබීම යි. එය කියැවෙන්නේ මෙසේය. “පවත්තිතේ ව පන භගවතා ධම්ම වක්කේ භුම්මා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. ඒතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං. අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්චා ලෝකස්මින්ති” මෙහි තේරුම මෙසේ ය.

“භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ධම්මවක්කප්පවත්තන සූත්‍ර දේශනාව වදාළ කල්හි පොළොව වාසී දෙවියෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායේ දී මේ අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම යැයි දහම්සෝෂා පැවැත්වුවාහු ය.” මේ ආකාරයට ඉතා පැහැදිලි තේරුමක් තිබිය දී බොහෝ දෙනෙක් සිතා ගෙන සිටින්නේ දෙව්වරු සාදු නාද දුන් බව යි. දෙව්වරුන් විසින් කරන ලද්දේ සාදු නාද දීම නො ව යට කී ප්‍රකාශය මහත් සතුටින් යුතු ව හඬගා පැවසීම යි. එහෙත් මේ අර්ථය නො දන්නා බොහෝ දෙනෙක් පිරිත් දෙසුම් වලදී එම කොටස කියවන විට හේවිසි නාද කරවති. රතිඤ්ඤා පත්තු කරවති. එය දම්සක් පැවතුම් සූත්‍ර දේශනාවට නො දැනුවත්කමින් කරනු ලබන අගෞරවයකි. එම නිසා එය තේරුම් ගත යුත්තේ එම දෙසුම පිළිබඳව මහා ධර්ම සෝෂාව අකනිටා බඹ ලොව දක්වා දෙව්වරුන් ගේ කටිත් කට පැතිර ගිය බව යි.

එමෙන් ම දම්සක් පැවැතුම් සූත්‍ර දේශනාව ඉතා සවිස්තර ව අපට හමුවන්නේ සච්චවිභංග සූත්‍රයෙනි. සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේ විසින් හික්ෂුන් වහන්සේලාට වදාරණ ලද එම දෙසුම අප විසින් ඊළඟ සූත්‍ර දේශනාව ලෙස ඇතුළත් කළෙමු. පිරිතට සවන් දෙන සැදැහැවතුන් හට දම්සක් පැවැතුම් සූත්‍රය විස්තර වශයෙන් සිංහලෙන් ශ්‍රවණය කිරීමේ දුර්ලභ අවස්ථාව ඒ තුළින් ලැබේ.

ඊළඟට තිබෙන්නේ අතිරේක සූත්‍ර දේශනාවන් ය. එහිදී අප විසින් පළමුව කසිභාරද්වාජ සූත්‍රයත් අනතුරුව ආලවක සූත්‍රයත් යළි වසල සූත්‍රයත් සිංහලෙන් දක්වා තිබේ. ඊළඟට හමුවන්නේ හමාර දෙසුම යි. එහි මෙතෙක් පිරිත් දේශනා වල කියැවෙන ආටානාටිය සූත්‍රය වෙනුවට ඉසිගිලි සූත්‍රයත් තුණුරුවන් ගේ ගුණ කියැවෙන ධම්මචේතිය සූත්‍රයත් ඉදිරිපත් කළෙමු. ඉසිගිලි සූත්‍රයෙහි ඇතුළත් වන්නේ පසේ බුදුරජාණන් හන්සේලා ගේ නම්ගොත් ය. එනිසා එය ඇතුළත් කළෙමු. ධම්මචේතිය සූත්‍රයේ ඇතුළත් වන්නේ කොසොල් මහරජතුමා විසින් මේදහළුම ප නම් වූ ශාකා නියම් ගමෙහි වැඩ සිටි බුදුරජාණන් වහන්සේ දුටු කල්හි ඔහු තුළ ඇති වූ ප්‍රසාද සංවේගය ප්‍රකාශ හයකින් ප්‍රශංසනාත්මකව පැවසූ ආකාරය යි. එමෙන් ම එය ධම්මචේතිය නමින් හඳුන්වා මතකයෙහි රඳවා ගන්නා ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් අනුමත කොට වදාළ දෙසුමකි. ආටානාටිය සූත්‍ර දේශනාව අප විසින් උපග්‍රන්තයට ඇතුළත් කරන ලද්දේ එම දෙසුම පිළිබඳව ඇති ගෞරවය නිසාම ය. සරත වරම් දෙවර්ෂ මහ දරුවන් විසින් හික්ෂු හික්ෂුණී උපාසක උපාසිකාවන් හට අමනුෂ්‍යයන් ගෙන් ඇති වන්නා වූ උපද්‍රවයන් සමනය කොට ආරක්ෂාව ලබා දීම පිණිස බුදුරජුන් ඉදිරියෙහි පවසන ලද ආටානාටිය දෙසුම බුදුරජාණන් වහන්සේ ද අනුමත කොට වදාළ සේක. වර්තමානයේ බොහෝ පිරිත් දෙසුම් වලදී ජනතාව ගේ අවධානය යොමු කරවා ගැනීම පිණිස ඉතා සෝෂාකාරී ලෙස අර්ථ ශුන්‍ය පිළිවෙලකින් මහප්‍රාණාක්ෂර උච්චාරණය කරමින් එක ම සෝෂාවක් කරගෙන තිබෙන අයුරු අප කොතෙකුත් අසා තිබේ. ඒ වෙනුවට සැදැහැවත් ජනතාවට ඉතා අරුත්බර දෙසුමක් ශ්‍රවණය කිරීමේ භාග්‍යය ධම්මචේතිය සූත්‍ර දේශනාවෙන් ලැබේ. පිරිත් දෙසුම අවසන් වන්නේ අටවිසි පිරිතෙනි.

ඉහත ආකාරයට පෙළගස්වා ඇති සූත්‍ර දේශනාවන් ගෙන් ප්‍රතිමණ්ඩිත වූ මහමෙව්නාවේ පිරුවානා පොත් වහන්සේ සර්වරාත්‍රික පරිත්‍රාන ධර්ම දේශනා වලදී හෝ තම තමන් විසින් කියා ගන්නා වූ පිරිත් දේශනා වලදී භාවිතා කොට මෙලොව ජීවිතයට යහපතක් රැකවරණයක් සැනැසීමක් උදා කර ගත හැකි බව අපි ඉතාමත් ශ්‍රද්ධාවෙන් යුතුව පවසා සිටිමු.

මෙම උදාර කටයුත්ත පිණිස මා හට ඉතා සිතින් අනුග්‍රහ කරන මහමෙව්නාවේ වැඩ වසන පින්වත් ස්වාමීන් වහන්සේලාටත්, දරුවන්ටත් සියලු කායික මානසික සැප සැලසේවා! එමෙන් ම මෙම පිරුවානා පොත් වහන්සේ මුද්‍රණද්වාරයෙන් ඔබ සුරතට පත්කරන අප කල‍්‍යාණ මිත්‍ර වූ ආච්ඡාමිඛලමේ ඉලේෂන් ප්‍රින්ටර්ස් හි අධිපතිතුමා ඇතුළු කාර්ය මණ්ඩලයේ සියළු දෙනාටත් කායික මානසික සැප සැලසේවා! හැම දෙනාට ම මේ ගෞතම බුදු සසුනේ දී ම සීල සමාධි ප්‍රඥා දියුණු කරගැනීමෙන් අමා මහ නිවන් සුව අවබෝධ කරගැනීමේ වාසනවා උදාවේවා යි ඉතා කරුණාවෙන් යුතුව ආශීංසනය කරමි.

තෙරුවන් සරණයි !

මෙයට
ගෞතම බුදුසසුන තුළ
මෙත් සිතින්,
කිරිබත්ගොඩ ඤාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ.

ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂ 2548 ක් වූ බිතර මස 20 වන දි ය.
(2004.09.20)

පටුන

පිරිත් පේ කිරීම

1. සරණාගමනය (තිසරණයට පැමිණීම)	011
2. බුද්ධානුස්සති	012
3. ධම්මානුස්සති	012
4. සංඝානුස්සති	012
5. සත්බුදු වන්දනාව	013
6. ලෝකාවබෝධ සුත්තං (ලෝකය අවබෝධ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම)	014
7. ජයමංගල ගාථා (සම්බුදුන් ගේ ජයමංගල ගාථා)	018

මහ පිරිත

8. මහා මංගල සූත්‍රය (මංගල කරුණු ගැන වදාළ දෙසුම)	023
9. රතන සුත්තං (මැණික් ගැන වදාළ දෙසුම)	026
10. කරණිය මෙත්ත සුත්තං (මෙත් පැතිරවීම ගැන වදාළ දෙසුම)	032
11. මහා ජයමංගල ගාථා	034

පළමු වෙහි බණවර

12. බන්ධ පරිත්තං (සර්ප රාජ කුලවලට මෙත් පැතිරවීම ගැන වදාළ දෙසුම)	037
13. මෙත්තානිසංස සුත්තං (මෙත් පැතිරවීමේ අනුසස් ගැන වදාළ දෙසුම)	039
14. මෝර පරිත්තං (බෝසත් මොණරා ගැන වදාළ දෙසුම)	040
15. වන්ද පරිත්තං (සඳ දෙව් පුතුවට වදාළ දෙසුම)	042
16. සුරිය පරිත්තං (හිරු දෙව් පුතුවට වදාළ දෙසුම)	043
17. ධජග්ග පරිත්තං (දෙවියන් ගේ කොඩි මුදන ගැන වදාළ දෙසුම)	045

දෙ වෙහි බණවර

18. මහා කස්සපත්ථේර බොජ්ඣංග සුත්තං (මහා කස්සප තෙරුන්ට වදාළ බොජ්ඣංග දෙසුම)	050
19. ගිරිමානන්ද සුත්තං (ගිරිමානන්ද තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම)	052

දම්සක් දෙසුම

20. ධම්මවක්කප්පවත්තන සුත්තං (දම්සක් පැවතුම් සූත්‍ර දේශනාව)	060
21. සච්ච විහංග සූත්‍රය (ආර්ය සත්‍යය බෙදා දැක්වීම ගැන වදාළ දෙසුම)	071

අතිරේක දේශනා

22. කසීභාරද්වාප සුත්තං (කසීභාරද්වාප හට වදාළ දෙසුම)	082
23. ආලවක සුත්තං (අලවකයා හට වදාළ දෙසුම)	086
24. වසල සුත්තං (වසලයා ගැන වදාළ දෙසුම)	092

හමාර දේශනා

25. ඉසිගිලි සුත්තං (ඉසිගිලි පර්වතයේ දී වදාළ දෙසුම)	098
26. ධම්මචේතිය සුත්තං (ධම්ම චෛත්‍යයන් ගැන වදාළ දෙසුම)	102
27. අට විසි පිරිත හා ආශිර්වාද ගාථා	112

උපග්‍රහ්ටය

28. මහා සමය සූත්‍රය	114
29. ආටානාටිය පිරිත	127
30. පටිච්චසමුප්පද සමුදයෝ නිරෝධෝ (පටිච්චසමුප්පාදයේ ඇති වීම හා නැති වීම)	155
31. ඛන්ධ පරිත්තං	155
32. මෙත්තානිසංස සුත්තං	157
33. මිත්තානිසංස සුත්තං	157
34. මෝර පරිත්තං	159
35. චන්ද පරිත්තං	160
36. සුරිය පරිත්තං	160
37. ධජග්ග පරිත්තං	161
38. මහා කස්සපත්ථේර ඛොජ්ඣංගං	163
39. මහා මොග්ගල්ලානත්ථේර ඛොජ්ඣංගං	164
40. මහා චුන්දත්ථේර ඛොජ්ඣංගං	165
41. ගිරිමානනන්ද සුත්තං	166
42. සච්ච විහංග සුත්තං	169
43. කසීභාරද්වාප සුත්තං	174
44. ආලවක සුත්තං	176
45. පරාභව සුත්තං	179
46. වසල සුත්තං	181
47. ඉසිගිලි සුත්තං	185
48. ධම්මචේතිය සුත්තං	188
49. ජනපඤ්ජරය	193
50. අංගුලිමාල පරිත්තං (අංගුලිමාල පිරිත)	195
51. ජලනන්දන පරිත්තං (ජලනන්දන පිරිත)	195
52. චතුරාරක්ඛාව හෙවත් සතර කමටහන්	195
බුද්ධානුස්සති	196
මෙත්තානුස්සති	196
අසුභානුස්සති	197
මරණානුස්සති	197
සංචේගවත්ථු අට	198
53. නරසීහ ගාථා	199

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !
ඒ භාග්‍යවත් අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට මාගේ නමස්කාරය වේවා !

පිරිත් පේ කිරීම

I. සරණාගමනය

(තිසරණයට පැමිණීම)

බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

මම බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ යමි.

මම ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යමි.

මම ආර්ය මහා සංඝරත්නය සරණ යමි.

දුතියමිපි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

දුතියමිපි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

දුතියමිපි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

දෙවනුව ද මම බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ යමි.

දෙවනුව ද මම ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යමි.

දෙවනුව ද මම ආර්ය මහා සංඝරත්නය සරණ යමි.

තතියමිපි බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි

තතියමිපි ධම්මං සරණං ගච්ඡාමි

තතියමිපි සංඝං සරණං ගච්ඡාමි

තෙවනුව ද මම බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ යමි.

තෙවනුව ද මම ශ්‍රී සද්ධර්මය සරණ යමි.

තෙවනුව ද මම ආර්ය මහා සංඝරත්නය සරණ යමි.

2. බුද්ධානුස්සති

ඉති'පි සෝ හගවා අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණ සම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ හගවා'ති.

මෙසේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක. සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වන සේක. සුගත වන සේක. ලෝකවිදු වන සේක. අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී වන සේක. සත්ථා දේවමනුස්සානං වන සේක. බුද්ධ වන සේක. හගවා වන සේක.

3. ධම්මානුස්සති

ස්වාක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ ඕපනයිකෝ පච්චත්තං චේතිතබ්බෝ විඤ්ඤ්භී ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මැනවින් දේශනා කරන ලද්දේ ය. මේ ජීවිතයේ දී ම අවබෝධ කළ හැකි බැවින් මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය සන්දිට්ඨික වන්නේ ය. ඕනෑම කාලයක දී අවබෝධ කළ හැකි බැවින් අකාලික වන්නේ ය. ඇවිත් බලන්න යෑ යි කිව හැකි බැවින් ඒහිපස්සික වන්නේ ය. තමා තුළට පමුණුවා ගත යුතු බැවින් ඕපනයික වන්නේ ය. බුද්ධිමත් මිනිසුන් විසින් තම තම නැණ පමණින් අවබෝධ කර ගත යුතු බැවින් පච්චත්තං චේතිතබ්බෝ විඤ්ඤ්භී වන්නේ ය.

4. සංඝානුස්සති

සුපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, උජුපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, ඤායපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ, සාමීච්චිපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝ. යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගානි අට්ඨපුරිසපුග්ගලා ඒස හගවතෝ සාවකසංඝෝ, ආහුණෙය්‍යෝ, පාහුණෙය්‍යෝ, දක්ඛිණෙය්‍යෝ, අංජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛේත්තං ලෝකස්සා'ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සුපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා උජුපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ඤායපටිපන්න වන සේක.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සාමීච්චිපට්ඨන වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා මාර්ග ඵල යුගල වශයෙන් හකරක් ද වන අතර මාර්ග ඵල පුද්ගල වශයෙන් අට දෙනෙක් වන සේක. ආහුණෙය්ය වන සේක. පාහුණෙය්ය වන සේක. දක්ඛිණෙය්ය වන සේක. අංජලිකරණීය වන සේක. ලොවට උතුම් පින් කෙත වන සේක.

5. සත්ඛුදු වන්දනාව

1. විපස්සිස්ස නමක්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරිමකෝ සිඛිස්ස'පි නමක්ථු - සඛිඛභුතානුකම්පිනෝ
 සදහම් ඇස් ඇති - සොඳුරු සිරිය ඇති
 විපස්සි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 සියළු සතුන් හට - අනුකම්පා ඇති
 සිඛි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
2. චෙස්සභුස්ස නමක්ථු - නහාතකස්ස තපස්සිනෝ නමක්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනාපමද්දිනෝ
 සියළු කෙලෙස් නැති - චෙර වීරිය ඇති
 චෙස්සභු බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 දස මර සේනා - ඔද තෙද බිඳ හළ
 කකුසද බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
3. කෝණාගමනස්ස නමක්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස චුඡිමකෝ කස්සපස්ස නමක්ථු - විප්පමුත්තස්ස සඛිඛධී
 කෙලෙස් බැහැර කළ - බඹසර නිම කළ
 කෝණාගමන බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 හැම කෙලෙසුන්ගෙන් - හොඳින් මිදී ගිය
 කස්සප බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
4. අංගීරසස්ස නමක්ථු - සකාපුත්තස්ස සිරිමකෝ යෝ ඉමං ධම්මමදේසේසී - සඛිඛදුක්ඛාපනුදනං
 ලොවේ සියලු දුක් - මැනවින් දුරු වන
 මේ සිරි සදහම් පවසා වදහළ - යම් කෙනෙකුත් වෙද

සොඳුරු සිරිය ඇති - ශාකා පුත්‍ර වූ
අංගීරස වූ අප ගේ ගෞතම බුදු සමිදුන් හට නමස්කාර වේවා

- 5. යේ වාපි නිබ්බූතා ලෝකේ - යථාභූතං විපස්සිසුං
කේ ජනා අපිසුණා - මහන්තා චිතසාරදා

ඒ බුදුවරු ලොව - නිවනට වැඩි සේක් ම ය
හැම දේ ගැන සැබෑ තත්වය - විදසුන් කළ සේක් ම ය
ඒ නරෝක්තමයන් වහන්සේලා - පිසුණු බස් නො පවසන් ම ය
මහානුභාව සම්පන්න ම ය - සසර බිය නැති සේක් ම ය

- 6. භිතං දේවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං
විජ්ජාවරණසම්පන්නං - මහන්තං චිතසාරදං
විජ්ජාවරණසම්පන්නං - බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං

දෙවි මිනිසුන් හට - භිත සුව සලසන
ගෞතම නම් වූ - විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ
මහානුභාව සම්පන්න වූ - හැම බියෙන් නිදහස් වූ
බුදු රජාණන් වහන්සේට - දෙවි මිනිසුන් නමස්කාර කරන්නාහු ය
ගෞතම නම් වූ විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ
ඒ බුදු රජාණන් වහන්සේට - අප ගේ නමස්කාරය වේවා

සාදු ! සාදු !! සාදු !!

6. ලෝකාවබෝධසුත්තං

(ලෝකය අවබෝධ කිරීම ගැන වදාළ දෙසුම)

චුත්තං භේතං භගවතා. චුත්තමරහතා'ති මේ සුතං.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙම දෙසුම වදාරණ ලද්දේ ය. මා විසින් අසන ලද්දේ ඒ අරහත් වූ සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් මෙය වදාරණ ලද බව යි.

ලෝකෝ භික්ඛවේ තථාගතේන අභිසම්බුද්ධෝ. ලෝකස්මා තථාගතෝ විසඤ්ඤුත්තෝ. ලෝකසමුදයෝ භික්ඛවේ තථාගතේන අභිසම්බුද්ධෝ ලෝකසමුදයෝ තථාගතස්ස පභිණෝ. ලෝකනිරෝධෝ භික්ඛවේ

තථාගතේන අභිසම්බුද්ධෝ. ලෝකනිරෝධෝ තථාගතස්ස සච්ඡිකතෝ. ලෝකනිරෝධගාමිනී පටිපදා භික්ඛවේ තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා. ලෝකනිරෝධගාමිනී පටිපදා තථාගතස්ස භාවිතා.

පින්වත් මහණෙනි, මුළුමහත් ලෝකය ම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. තථාගතයන් වහන්සේ ලෝකය හා එක් නො වී වසන්නාහු ය. පින්වත් මහණෙනි, මේ ලෝකයේ හට ගැනීම ද තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ලෝකයේ හටගැනීම ප්‍රභාණය කරන ලද්දේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකය නිරුද්ධ වීම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. ඒ ලෝක නිරෝධය තථාගතයන් වහන්සේ විසින් සාක්ෂාත් කරන ලද්දේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ලෝකය නිරුද්ධවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ඉතා හොඳින් අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. ලෝකය නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව තථාගතයන් වහන්සේ විසින් ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය.

යං භික්ඛවේ සදේවකස්ස ලෝකස්ස සමාරකස්ස සබ්බන්තස්ස, සස්සමණබ්‍රාහ්මණීයා පජාය සදේවමනුස්සාය දිට්ඨං සුතං මුතං විඤ්ඤාතං පත්තං පරියේසිතං අනුවච්චරිතං මනසා, යස්මා තං තථාගතේන අභිසම්බුද්ධං තස්මා තථාගතෝති වුච්චති.

පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ මේ ලෝකයා විසින් ද දෙවිමිනිස් ප්‍රජාව විසින් ද දක්නා ලද යමක් ඇද්ද, අසනා ලද යමක් ඇද්ද, ආක්‍රාණය කරන ලද යමක් ඇද්ද, රස විඳින යමක් ඇද්ද, පහස ලැබුවා වූ යමක් ඇද්ද, සිතින් දැන ගන්නා ලද යමක් ඇද්ද, ලබා ගත් යමක් ඇද්ද, සොයා ගත් යමක් ඇද්ද, සිතින් විමසන ලද යමක් ඇද්ද, ඒ සියල්ල ම තථාගතයන් වහන්සේ විසින් යම් හෙයකින් අවබෝධ කරන ලද්දේ වෙයි ද එම නිසා තථාගත ය යි කියනු ලබන්නේ ය.

යඤ්ච භික්ඛවේ රත්තිං තථාගතෝ අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුජ්ඣති, යඤ්ච රත්තිං අනුපාදිසේසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායති, යං ඒතස්මිං අන්තරේ භාසති ලපති නිද්දිසති, සබ්බං තං තරේව හෝති. නෝ අඤ්ඤාතා. තස්මා තථාගතෝති වුච්චති.

පින්වත් මහණෙනි, යම් රාත්‍රියක තථාගතයන් වහන්සේ අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළ සේක් ද යම් රාත්‍රියක තථාගතයන් වහන්සේ අනුපාදිශේෂ පරිනිර්වාණ ධාතුවෙන් පිරිනිවන්පානා සේක් ද ඒ අතර කාලය තුළ දී තථාගතයන් වහන්සේ යමක් පවසන්නාහු ද ප්‍රකාශ කරන්නාහු ද නිර්දේශ කරන්නාහු ද ඒ සියළු දෙය ම ඒ අයුරින් ම වන්නේ ය. අන් අයුරකින් නො වන්නේ ම ය. එම නිසා තථාගත ය යි කියනු ලබන්නේ ය.

යථාවාදී භික්ඛවේ තථාගතෝ තථාකාරී. යථාකාරී තථාගතෝ තථාවාදී. ඉති යථාවාදී තථාකාරී, යථාකාරී තථාවාදී. තස්මා තථාගතෝ'ති වුච්චති. සදේවකේ භික්ඛවේ, ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ, සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය තථාගතෝ අභිභූ අනභිභූතෝ. අඤ්ඤදත්ථුදසෝ වසවන්ති. තස්මා තථාගතෝ'ති වුච්චති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ යම් ආකාරයකින් ප්‍රකාශ කරන්නාහු ද ඒ ආකාරයෙන් ම කටයුතු කරන්නාහු ය. තථාගතයන් වහන්සේ යම් ආකාරයකින් කටයුතු කරන්නා හු ද, ඒ ආකාරයෙන් ම ප්‍රකාශ කරන්නාහු ය. මේ ආකාරයෙන් යමක් පවසන්නාහු ද එය ම කරන්නා හු ය. යමක් කරන්නාහු ද එය ම පවසන්නාහු ය. එම නිසා තථාගත ය යි කියනු ලබන්නේ ය. පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ ලෝකයෙහි ද දෙවිමිනිස් ප්‍රජාව තුළ තථාගතයන් වහන්සේ හැම දෙය ම මැඩ පවත්වන්නාහු ය. අනභිභවනීය වන්නාහු ය. ඒකාන්තයෙන් ම සියළු දෙය අවබෝධ කළාහු ය. සියළු දෙය තම වසඟයට පමුණුවා ගත්තාහු ය. එම නිසා තථාගත ය යි කියනු ලබන්නේ ය.

ඒතමත්ථං භගවා අවෝච. තත්ථේතං ඉති වුච්චති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණ වදාළ සේක. මේ උතුම් කාරණය මේ අයුරින් ද පවසනු ලබන්නේ ය.

1. සබ්බලෝකං අභිඤ්ඤාය - සබ්බලෝකේ යථා තථං සබ්බලෝකවිසංයුත්තෝ - සබ්බලෝකේ අනුපයෝ
1. සියළු ලොව ම අවබෝධ කළා වූ හැම ලොව ඇති තතු දැන ගත්තා වූ

හැම ලොවෙන් ම වෙන් වී සිටියා වූ
සියළු ලොවට ඇති ආශා දුරු වූ

2. සබ්බේ සබ්බාහිභූ ධීරෝ - සබ්බගන්ථප්පමෝවනෝ
ඵට්ඨස්ස පරමා සන්ති - නිබ්බානං අකුතෝභයං

2. හැම දෙය මැඬලූ නුවණැති මුනිඳුනි
කෙලෙස් ගැටෙන් නිදහස් වූ මුනිඳුනි
ඔබ දුටු ඒ අම නිවන ද මුනිඳුනි
බිය කිසිවක් නැති නිවනය මුනිඳුනි

3. ඒස බිණාසවෝ බුද්ධෝ - අනීසෝ ඡන්තසංසයෝ
සබ්බකම්මක්ඛයං පත්තෝ - විමුත්තෝ උපධිසංඛයෝ

3. කෙලෙස් රහිත වූ බුදු සම්ඳාණෙනි
දුක් නැති සැක නැති මුනිවරයාණෙනි
සියලු කර්ම ක්ෂය කළ මුනිඳාණෙනි
අකුසල් නැති අරහත් මුනිඳාණෙනි

4. ඒස සෝ භගවා බුද්ධෝ - ඒස සීහෝ අනුත්තරෝ
සදේවකස්ස ලෝකස්ස - බ්‍රහ්මචක්කං පචත්තසී

4. අප ගේ භගවත් බුදු සම්ඳාණෙනි
ලොවෙහි අනුත්තර සිංහ රජාණෙනි
දෙව් මිනිසුන් හට සැපත සදාලන
දම්සක් පැවැතුම් ඇති මුනිඳාණෙනි

5. ඉති දේවා මනුස්සා ච - යේ බුද්ධං සරණං ගතා
සංගම්ම තං නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං

5. ලොවේ සිටින නුවණැති දෙව් මිනිසුන්
- සම්බුදු සම්ඳුන් සරණ ගියෝ
ලොවේ විශාරද ගුණමුහුදාණන්
- දැක ඒ හැම දෙන වැඳ වැටුනෝ

6. දන්තෝ දමයතං සෙට්ඨෝ - සන්තෝ සමයතං ඉසී
මුත්තෝ මෝවයතං අග්ගෝ - තිණ්ණෝ තාරයතං වරෝ

- 6. දූමුණු සිතින් යුතු බුදු සමිදාණෙනි
 - පුරිස දම්මසාරථී මුනිදාණෙනි
 - සාන්ත සිත් ඇති ඉසිවරයාණෙනි
 - හැම සිත් සනසන මුනිවරයාණෙනි
 - දුකින් මිදී ගිය අරහත් මුනිදුනි
 - අන් අය මුදවන අගරජ්ජාණෙනි
 - ලොවෙන් එතෙර වූ පුණ්‍යවතාණෙනි
 - අනුන් එතෙර කරවන මුනිදාණෙනි

7. ඉති හේතං නමස්සන්ති මහන්තං වීතසාරදං
සදේවකස්මිං ලෝකස්මිං නත්ථී තේ පටිපුග්ගලෝ'ති

7. ලොවේ විශාරද ගුණ සයුරාණෙනි
ඔබ හට දෙවි මිනිසුන් නමදිත් ම සි
සදෙවි ලොවේ ඔබ හා සම කිසිවෙක්
වෙන නැත ඔබ ම ය බුදු සමිදාණන්
අයම්පි අත්ථෝ චුත්තෝ හගවතා. ඉති මේ සුතන්ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ අර්ථය වදාරණ ලද්දේ ය. මා විසින් අසන ලද්දේ මේ අයුරින් ම ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථී හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

7. ජයමංගල ගාථා (සම්බුදුන් ගේ ජයමංගල ගාථා)

- 1. බාහුං සහස්සමහිනිමිමිතසා'යුධං තං
ගිරිමේඛලං උදිතසෝර සසේනමාරං
දානාදිධම්මවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා හවතු තේ ජයමංගලානි
- 1. දහසක් අත් ද මවමින් - නොයෙකුත් සැත් ද දරමින්
ගිරිමේඛලා ඇතු පිටින් - එන මාරසේනා

දානාදි පාරමී බලෙන් - දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගල්‍ය වේවා!

2. මාරාතිරේකමනියුජ්ඣකිකසබ්බරත්තිං
සෝරම්පනා'ලවකමක්ඛමඵද්ධයක්ඛං
බන්තීසුදන්තවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

2. මුළු රෑ පුරා යුධ වැදී - එන මාර සේනා
දැඩි වූ අලවි යකු නැගූ - ගොරහීර නාදේ
දමනයෙන් ඉවසූ බලෙන් - දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගල්‍ය වේවා!

3. නාලාගිරිං ගජවරං අතිමත්තභූතං
දාවග්ගිවක්කමසනීව සුදාරුණං තං
මෙන්තම්බුසේකවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

3. මත් වී සුරාවෙන් ඇතා - නාලාගිරී නම්
පතුරා මහා හෙණ හඬින් - දරුණු ලෙසින් ආ
ඒ සිහිල් මෙන් පැන් බලෙන් - දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගල්‍ය වේවා!

4. උක්ඛිත්තඛග්ගමතිහත්ඵසුදාරුණං තං
ධාවං තියෝජනපථංගුලිමාලවං තං
ඉද්ධිහිසංඛතමනෝ ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

4. අංගුලිමාල නම් සොරා - කඩුවක් ද ඔසවා
තුන් යොදුන් පුරා දුව ඇවිත් - දරුණු සිතින් යුක්
පෙන්වූ ඉර්ධි බලයෙන්- දිනුවෝ මුනින්දා
ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගල්‍ය වේවා!

5. කත්වාන කට්ඨමුදරං ඉව ගබ්හිනීයා
විඤ්ඤාය දුට්ඨවචනං ජනකායමජ්ඣ
සන්තේන සෝමවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි

- 5. ගර්භණී වූ මවක සේ දරමිටිය බැන්දේ
 චිංචාව ජන මැද එසේ - නින්දා කරද්දී
 සංසුන් සමාහිත බලෙන් - දිනුවෝ මුනින්දා
 ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!
- 6. සච්චං විභාය මතිසච්චකවාදකේතුං
 වාදාහිරෝපිතමනං අතිඅන්ධභුතං
 පඤ්ඤාපදීපජලිතෝ ජිතවා මුනින්දෝ
 තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි
- 6. සත්‍යය බැහැර කරමින් - සච්චක නමින් යුත්
 අඳබල් සිතින් ඔද වැඩි - වාදයට එද්දී
 ප්‍රඥා ප්‍රදීප දල්වා - දිනුවෝ මුනින්දා
 ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!
- 7. නන්දෝ'පනන්දභුජගං විබුධං මහිද්ධිං
 පුත්තේන ථේරභුජගේන දමාපයන්තෝ
 ඉද්ධුපදේසවිධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
 තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි
- 7. බුදු පුත් ථේර නා රජුන් - ඉර්ධි බලෙන් යුත්
 දමනය කළේ නා රජුන් - නන්දෝ'පනන්ද
 ඒ ඉර්ධියට මග කියා - දිනුවෝ මුනින්දා
 ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!
- 8. දුග්ගාහදිට්ඨිභුජගේන සුදට්ඨහත්ථං
 බ්‍රහ්මං විසුද්ධිජුතිමිද්ධිබකාහිධානං
 ඤාණාගදේන විධිනා ජිතවා මුනින්දෝ
 තං තේජසා භවතු තේ ජයමංගලානි
- 8 මිසදිටු මතින් බඳ වෙලා - නො දැමුණු සිතින් යුත්
 බක නම් බඹු ද බඹු ලොවේ - මානෙන් දූපෙද්දී
 ඤාණාගදෙන් පහර දී - දිනුවෝ මුනින්දා
 ඒ තේජසින් ඔබට ජය - මංගලය වේවා!
- 9. ඵ්ඤා'පි බුද්ධජයමංගල අට්ඨගාථා

යෝ වාචකෝ දිනදිනේ සරතේ මතන්දි
හිත්වාන නේකවිවිධානි චුපද්දවානි
මොක්ඛං සුඛං අධිගමෙය්‍ය නරෝ සපඤ්ඤෝ

- 9. සම්බුදුන් ගේ ජය මඟුල් - යුතු අටකි ගාථා
යමෙකුන් කියත් නම් බැතින් එය සෑම දවසේ
තිබෙනා නොයෙක් උවදුරුත් - හැම පහව යන්නේ
නුවණැති පින්වත් උතුම් - නිවනත් ලබන්නේ

හවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දේවතා
සබ්බ බුද්ධානුභාවේන සදා සොක්ඛී හවන්තු තේ
සුභ මංගලා වේවා - හැම දෙවියෝ රකිත්වා
උතුම් බුද්ධානුභාවයෙන් - ඔබට සෙත සැලසේවා !

හවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දේවතා
සබ්බ ධම්මානුභාවේන සදා සොක්ඛී හවන්තු තේ
සුභ මංගලා වේවා - හැම දෙවියෝ රකිත්වා
උතුම් ධම්මානුභාවයෙන් - ඔබට සෙත සැලසේවා !

හවතු සබ්බ මංගලං රක්ඛන්තු සබ්බ දේවතා
සබ්බ සංඝානුභාවේන සදා සොක්ඛී හවන්තු තේ
සුභ මංගලා වේවා - හැම දෙවියෝ රකිත්වා
උතුම් සංඝානුභාවයෙන් - ඔබට සෙත සැලසේවා !

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චේකානඤ්ච යං බලං
අරහන්තානඤ්ච තේජේන රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ
උතුම් සම්බුදු බලයෙන් - පසේ බුදුගුණ බලයෙන්
රහතුන් ගේ ද තේජසින් - සියළු රැකවරණ වේවා!

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චේකානඤ්ච යං බලං
අරහන්තානඤ්ච තේජේන රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ
උතුම් සම්බුදු බලයෙන් - පසේ බුදුගුණ බලයෙන්
රහතුන් ගේ ද තේජසින් - සියළු රැකවරණ වේවා!

සබ්බේ බුද්ධා බලප්පත්තා පච්චේකානඤ්ච යං බලං
අරහත්තානඤ්ච තේජේන රක්ඛං බන්ධාමි සබ්බසෝ

උතුම් සම්බුදු බලයෙන් - පසේ බුදුගුණ බලයෙන්
රහතුන් ගේ ද තේජසින් - සියළු රැකවරණ වේවා!

(මෙතෙකින් පිරිත් ජේ කිරීම අවසන් වේ.)

මහ පිරින

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

8. මහාමංගල සුත්තං

(මංගල කරුණු ගැන වදාළ දෙසුම)

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ඡේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ අඤ්ඤතරා දේවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ඡේතවනං ඕභාසෙත්වා යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි ඒකමන්තං යීතා ඛෝ සා දේවතා භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣානාසි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ඡේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි එක්තරා දෙවියෙක් මධ්‍යම රාත්‍රියෙහි මනස්කාන්ත පැහැයකින් යුතුව මුළු දෙවරම බබුළුවා ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ළඟට පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිට ගත්තේ ය. එකත්පස්ව සිටි ඒ දෙවියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවකින් මෙසේ පැවසුවේ ය.

1. බහුදේවා මනුස්සා ච - මංගලානි අවින්තයුං
ආකංඛමානා සොත්ථානං - බුද්ධි මංගලමුත්තමං
1. බොහෝ දෙවි මිනිස්සු ද - සිතුවෝ ය මංගල කරුණු ගැන
යහපත කැමති ඔවුනට - උතුම් මංගල කරුණු ගැන
පහදා දෙන්න මුනිඳුනි.
2. අසේවනා ච බාලානං - පණ්ඩිතානඤ්ච සේවනා
සුජා ච සුජනීයානං - ඒකං මංගලමුත්තමං

- 2. නරක අය නොම ඇසුර ද - කළණමිතුරන් සමග නිති ඇසුර ද පිදිය යුත්තන් පිදුම ද - මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 3. පතිරූපදේසවාසෝ ව - පුබ්බේ ව කතපුඤ්ඤතා අත්ථසම්මාපණ්ඩි ව - ඒතං මංගලමුත්තමං.
- 3. යහපත් තැනක විසුම ද - පෙර කළ පින් තිබීම ද තමා යහමඟ යාම ද - මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 4. බාහුසච්චඤ්ච සිප්පඤ්ච - විනයෝ ව සුසික්ඛිතෝ සුභාසිතා ව යා වාචා - ඒතං මංගලමුත්තමං.
- 4. බොහෝ දැන උගත් බව - නොයෙකුත් ශිල්ප දත් බව විනයකින් යුතු බව - මනා කොට හික්මුන බව සුභාසිත වූ යම් බසක් වෙද - මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 5. මාතෘපිතු උපට්ඨානං - පුත්තදාරස්ස සංගහෝ අනාකුලා ව කම්මන්තා - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 5. මව්පිය උපස්ථානය - අඹුදරුවන්ට සැලකුම මැනවින් වැඩ කෙරුම - මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 6. දානඤ්ච ධම්මචරියා ව - ඤාතකානඤ්ච සංගහෝ අනවජ්ජාති කම්මානි - ඒතං මංගලමුත්තමං.
- 6. දන් පැන් පිදීම ද - දහම තුළ හැසිරීම ද නැයන්ට සැලකීම ද - නිවැරදි දේ කිරීම ද මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 7. ආරති විරති පාපා - මජ්ජපානා ව සඤ්ඤමෝ අප්පමාදෝ ව ධම්මේසු - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 7. පවෙහි නො ඇලීම ද - හැම පවින් වැළකීම ද මත් පැනින් දුරු වීම ද - දහම තුළ නො පමාව ද මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 8. ගාරවෝ ව නිවාතෝ ව - සන්තුට්ඨි ව කතඤ්ඤතා කාලේන ධම්මසවණං - ඒතං මංගලමුත්තමං

- 8. උතුමන්ට ගරු කිරීම ද - නිහතමානී වීම ද
ලද දෙයින් තුටු වීම ද - කෙළෙහි ගුණ සැලකීම ද
නිසි කලට බණ ඇසීම ද - මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 9. බන්ධි ව සෝවචස්සතා - සමණානඤ්ච දස්සනං
කාලේන ධම්මසාකච්ඡා - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 9. ඉවසන ගුණෙන් යුතු බව - යහපතට අවනත බව
ශ්‍රමණවරු බැහැ දැකුම ද - නිසි කල දම් සභාව ද
මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 10. තපෝ ව බ්‍රහ්මවරියඤ්ච - අරියසච්චානදස්සනං
නිබ්බාණසච්ඡකිරියා ව - ඒතං මංගලමුත්තමං
- 10. තපසෙහි විසීම ද - බඹසරෙහි හැසිරීම ද
ආර්ය සත්‍යයන් දැකීම ද - නිවන අවබෝධ වීම ද
මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 11. චුට්ඨස්ස ලෝකධම්මේහි - චිත්තං යස්ස න කම්පති
අසෝකං විරජං බ්‍රිමං - ඒතං මංගල මුත්තමං
- 11 අටලෝ දහම එන විට - නො සැලේද යමෙකුගෙ සිත
සෝක නැති කෙලෙසුන් නැති - බියක් නැති තැන සිටි විට
මේවා උතුම් මගුල් කරුණු ය
- 12. ඒතාදිසානි කත්වාන - සබ්බත්ථමපරාජිතා
සබ්බත්ථ සොත්ථිං ගච්ඡන්ති තං - තේසං මංගලමුත්තමන්ති
- 12. මේ අයුරින් කටයුතු කොට - අපරාජිත වී හැම තැන
යහපතට ම යති හැම තැන - එය ඔවුන් හට
උත්තම මගුල් කරුණු ය.

ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි භෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

9. රතන සුන්තං (මැණික් ගැන වදාළ දෙසුම)

01. යානීධ භූතානි සමාගතානි
භූමිමානි වා යානිච අන්තලික්ඛේ
සබ්බේච භූතා සුමනා භවන්තු
අරෝපි සක්කච්ච සුඤ්ඤානු භාසිතං.

භූත පිරිස් කිසිවෙකු මෙහි සිටිත් ද රැස් වූන
අහසේ හෝ පොළොවේ හෝ ඒ හැම එක් වූන
සියළු භූතයෝ සැප ඇති සිත් ඇති වෙත්වා !
එමෙන් ම මා පවසන දෙය හොඳින් අසත්වා !

02. තස්මා හි භූතා නිසාමේථ සබ්බේ
මෙත්තං කරෝථ මානුසියා පජාය
දිවා ච රත්ථෝ ච හරන්ති යේ බලිං.
තස්මා හි තේ රත්ථථ අප්පමත්තා

සියළු භූතයින් එනිසා - අසව් යොමා සිත
මෙත් සිත පතුරව් නිතර ම - හැම මිනිසුන් වෙත
ඒ කිසිවෙක් තොප හට පින් - දිව රූ පුද දෙත
පමා නො වී තෙපි ඒ හැම - නිති සුරැකිය යුත

03. යං කිඤ්චි විත්තං ඉධ වා හුරං වා
සග්ගේසු වා යං රතනං පණීතං
න නෝ සමං අත්ථි තථාගතේන
ඉදම්පි බුද්ධේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු

මෙහි හෝ පරලොව හෝ ඇති - යම් වස්තුවකට
දෙව්ලොව හෝ තිබෙනා යම් - උතුම් ම මැණිකට
නො හැකිය ගන්නට කිසි විට - බුදු රජ සම කොට
මෙය බුදු සම්බුදු ගෙ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

04. ඛයං විරාගං අමතං පණීතං
යදුජ්ඣගා සකාමුනී සමාහිතෝ

න තේන ධම්මේන සමත්ථි කිඤ්චි
ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

කෙලෙස් නසන විතරාගි - අමා නිවන යුතු
යම් දහමක් ලැබුයේ නම් - මුනිඳු සමාහිත
ඒ දහමට සම කළ හැකි - කිසිවක් ලොව නැත
මෙය සදහම් තුළ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

05. යං බුද්ධසෙට්ඨෝ පරිවණණයි සුචිං
සමාධිමානන්තරිකඤ්ඤමාහු
සමාධිනා තේන සමෝ න විජ්ජති
ඉදම්පි ධම්මේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

බුදු සම්ඳුන් අගය කළේ - “හොඳ” යයි යමකට
සමාධිය යි එය, අතරක - නොරැඳෙන කිසිවිට
ගත නො හැකිය කිසිවක් ඒ - සමවත සමකොට
මෙය සදහම් තුළ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

06. යේ පුග්ගලා අට්ඨ සතං පසත්ථා
චත්තාරි ඒතානි යුගානි හොන්ති
තේ දක්ඛිණෙය්‍යා සුගතස්ස සාවකා
ඒතේසු දින්නානි මහප්ඵලානි
ඉදම්පි සංසේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

පුද්ගලයෝ අට දෙනෙක් ය - හොඳ අය පසසන
හතර දෙනෙකි මේ උතුමන් - යුගළ විලස ගෙන
මේ අය බුදු සච්චෝ වෙති - දනට සුදුසු වන
මහත් ඵලය ලැබෙයි - මෙතුමන්ට පුදන දන
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

07. යේ සුඵ්පයුක්තා මනසා දල්භේන
 නික්කාමිනෝ ගෝතමසාසනමිහි
 තේ පත්තිපත්තා අමතං විගය්හ
 ලද්ධා මුධා නිබ්බුතිං භුඤ්ජමානා
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථී භෝතු

යමෙක් පිළිවෙතින් යුතු වෙ ද - මනසින් දැඩි කොට
 නික්මෙන හැම කෙලෙසුන් ගෙන් - බුදු සසුනෙහි සිට
 ඒ උතුමන් පැමිණිය පසු - සුන්දර නිවනට
 වළඳති සුවසේ නිවන ම - සිතු සිතු විලසට
 මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
 සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

08. යථීන්දබ්බෙලෝ පඨවිංසිතෝසියා
 චතුබ්භි වාතේහි අසම්පකම්පියෝ
 තපුපමං සප්පුරිසං වදාමි
 යෝ අරියසච්චානි අවෙච්ච පස්සති
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථී භෝතු

සිට වූ ගල්ටැඹක් විලස - පොළොවේ දැඩි ලෙස
 සතර දිගින් එන සුළඟින් - නො සැලේ කිසි ලෙස
 යමෙක් “ආර්ය සත්‍ය ” දකිත් නම් - මෙහි ඇති ලෙස
 ඒ සත්පුරුෂයට කියමි මෙය - උපමා ලෙස
 මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
 සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

09 යේ අරිය සච්චානි විභාවයන්ති
 ගම්භීරපඤ්ඤේන සුදේසිතානි
 කිඤ්චා’පි තේ භොන්ති භුසප්පමත්තා
 න තේ හවං අට්ඨමං ආදියන්ති
 ඉදම්පි සංඝේ රතනං පණීතං
 ඒතේන සච්චේන සුවත්ථී භෝතු

ගැඹුරු නුවණ ඇති බුදු සමිඳුන් - පවසන ලද
“ආර්ය සත්‍යයන්” මැනවින් දුටු - යමෙකුන් වෙද
භවයේ රැඳෙමින් කොතරම් - පමාව සිටිය ද
ඔවුන් නො එක්මය අටවැනි - භවයට කිසි ලෙද
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

10. සභාවස්ස දස්සනසම්පදාය

තයස්සු ධම්මා ජනිතා භවන්ති
සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡකඤ්ච
සීලබ්බතංවා'පි යදන්ථි කිඤ්චි
චතුහපායේහි ච විජ්ජමුත්තෝ
ජවාහි ධානානි අභබ්බෝකාතුං
ඉදම්පි සංසේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

ඔහු තුළ ඇති වන විට දී ම - මඟ පල නුවණත්
සංයෝජන තුනක් ම දුරු වෙයි - තම සිතිනුත්
සක්කාය දිට්ඨියත් සමඟ - දහමේ සැකයෙනුත්
සීල ව්‍රතයට බැඳී තිබෙන - මේ කරුණෙනුත්
සතර අපායෙන් හෙතෙමේ - මිඳෙයි මනා කොට
නො කරයි සය තැනක කර්ම - වැටෙන අපායට
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

11. කිඤ්චා'පි සෝ කම්මං කරෝති පාපකං

කායේන වාචා උද චේතසා වා
අභබ්බෝ සෝ තස්ස පටිච්ඡාදාය
අභබ්බතා දිට්ඨිපදස්ස චුත්තා
ඉදම්පි සංසේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

කිසියම් පව් කමක් ඔහු ගෙ අතින් කෙරුන විට
කයින් වචනයෙන් හෝ චේතනාව මුල් කොට
ඵය සඟවා ගෙන සිටින්නට නො හැකිය ඔහු හට

දහමකි මෙය සදහම් දැක ගත්තු කෙනා හට
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 12. වනප්පගුම්බේ යථාච්ඡස්සිතග්ගේ
ගිම්හානමාසේ පඨමස්මිංගිමිහේ
තථුපමං ධම්මවරං අදේසසී
නිබ්බාණගාමිං පරමං හිතාය
ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

ගිම්හානේ පළමුව එන - වසන්ත කාලෙට
මල් පල බර වෙයි වනගොමු වල - සිරියාවට
දෙසු සේක උත්තම සිරි සදහම් - එලෙසට
පරම සුවය සදමින් එය - ගෙන යයි නිවනට
මෙය බුදු සම්ඳුගේ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 13. වරෝ වරඤ්ඤා වරදෝ වරාහරෝ
අනුත්තරෝ ධම්මවරං අදේසසී
ඉදම්පි බුද්ධෙ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

උතුම් මුනිඳු උතුම් දහම් දැන - එය බෙදමින්
දෙසු සේක උතුම් අනුත්තර - සදහම් බණ
මෙය බුදු සම්ඳු ගෙ පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

- 14. බීණං පුරාණං නවං නත්ථි සම්භවං
විරත්තචිත්තා ආයතිකේ භවස්මිං
තේ බීණබීජා අවිරුල්භිච්ඡන්දා
නිබ්බන්ති ධීරා යථායම්පදීපෝ
ඉදම්පි සංසේ රතනං පණීතං
ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු

වැනසුනි හැම පැරණි කර්ම - යළි නොම රැස් වෙන
නො ඇලෙයි සිත අනාගතේ - කිසි භවයක් ගැන

වැනසී ගිය බිජුවට කිසි දා - නො ම පැළ වෙන
නිවෙති රහත් සඟ නිවෙනා - මෙ පහන විලසින
මෙය බුදු පිරිසෙහි පවතින - උතුම් ම මැණිකකි
සැබෑ බසින් මෙම - සෙත සැලසේවා !

15. යානීධ භුතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පූජිතං
බුද්ධං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

භුත පිරිස් කිසිවෙකු මෙහි සිටිත් ද රැස් වූන
අහසේ හෝ පොළොවේ හෝ ඒ හැම එක් වූන
දෙවි මිනිසුන් හැම පුද දෙන “බුදු සම්ඳුන්” වන
නමදිමු අපි ඒ බුදු රජ - සෙත සැලසේවා !

16. යානීධ භුතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පූජිතං
ධම්මං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

භුත පිරිස් කිසිවෙකු මෙහි සිටිත් ද රැස් වූන
අහසේ හෝ පොළොවේ හෝ ඒ හැම රැස් වූන
දෙවි මිනිසුන් හැම පුද දෙන “බුදු සම්ඳුන්” වන
නමදිමු අපි සිරි සදහම් - සෙත සැලසේවා !

17. යානීධ භුතානි සමාගතානි
භුම්මානි වා යානිව අන්තලික්ඛේ
තථාගතං දේවමනුස්ස පූජිතං
සංඝං නමස්සාම සුවත්ථි හෝතු

භුත පිරිස් කිසිවෙකු මෙහි සිටිත් ද රැස් වූන
අහසේ හෝ පොළොවේ හෝ ඒ හැම රැස් වූන
දෙවි මිනිසුන් හැම පුද දෙන “බුදු සම්ඳුන්” වන
නමදිමු අපි බුදු පිරිස ද - සෙත සැලසේවා !

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

10. කරණියමෙත්ත සුත්තං (මෙත් පැතිරවීම ගැන වදාළ දෙසුම)

01. කරණියමත්ථකුසලේන

යං තං සන්තං පදං අභිසමෙච්ච
සක්කෝ උජුච්ච සුජුච්ච
සුවචෝ වස්ස මුදු අනතිමානී

නිවනට යන මඟ සිටින පතා ගෙන
ඇඳ නැති බව සිත තුළ රඳවාගෙන
සුවච සුමුදු ගුණ ඇති කරවා ගෙන
කළ යුතු ම ය අතිමාන නසා ගෙන

02. සන්තුස්සකෝ ච සුභරෝ ච

අප්පකිච්චෝ ච සල්ලහුකචුත්තී
සන්තින්ද්‍රියෝ ච නිපකෝ ච
අප්පගබ්භෝ කුලේසු අනනුගිද්ධෝ

සතුටු ව ලද දෙයකින් සුව සේ හිඳ
අඩු කොට වැඩ නිති සැහැල්ලුවෙන් ඉඳ
දමනය කළ ඉඳුරන් ද නුවණ මැඳ
හිත මිතුරුව කුලයේ නො ඇලෙන සඳ

03. න ච බුද්දං සමාවරේ කිඤ්චි

යේන විඤ්ඤ පරේ උපවදෙය්‍යං
සුබ්බෝ වා බ්බිමිනෝ භොන්තු
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුබ්බත්තා

නුවණැතියන් ගෙන් දොස් නො ලබන්නේ
සුළු වරදක් හෝ නොම කරමින්නේ
බිය නැති සැප ඇති දිවි පතමින්නේ
සියලු සතුන් හට මෙත් පතුරන්නේ

04. යේ කේචි පාණභුතත්ථි

තසා වා ටාවරා වා අනවසේසා
දීසා වා යේ මහන්තා වා
මජ්ඣමා රස්සකාණුකපුලා

බියපත් තැනි ගත් සතුන් ද වේවා
බිය සැක දුරු කළ රහතුන් වේවා
ලොකු පොඬි දිග මහ සතුන් ද වේවා
සැමට සැපත ඇති සිත් ඇති වේවා

05. දිට්ඨා වා යේව අද්දිට්ඨා
යේ ව දුරේ වසන්ති අවිදුරේ
භුතා වා සම්භවේසීවා
සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛිත්තා

පෙනෙන නො පෙනෙනා සතුන් ද වේවා
දුර ළඟ වසනා සතුන් ද වේවා
ඉපදුන-ඉපදෙන සතුන් ද වේවා
සැමට සැපත ඇති සිත් ඇති වේවා

06. න පරෝ පරං නිකුඛ්ඛේථ
නාතිමඤ්ඤේථ කත්ථචි නං කඤ්චි
ඛ්ඛාරෝසනා පටිසසඤ්ඤා
නාඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛමිච්ඡෙය්‍ය
කිසිවෙක් කිසිවෙකු නොම රචටාවා
කිසි තැනක දී ඉහළින් නො සිතාවා
නපුරු දරුණු බස් නොම පවසාවා
අනෙකෙකු ගේ දුක කැමති නො වේවා

07. මාතා යථා නියං පුත්තං
ආයුසා ඒකපුත්තමනුරක්ඛේ
ඒවමිපි සබ්බභූතේසු
මානසං භාවයේ අපරිමාණං
තම දිවි සම කොට පුතු සුරකින්නේ
එක ම පුතෙකු ඇති මව් විලසින්
මෙලෙසට ලොව සැම සතුන් දකින්නේ
අපමණ මෙත් සිත ම ය පතුරන්නේ

08. මෙත්තං ව සබ්බ ලෝකස්මිං
මානසං භාවයේ අපරිමාණං

උද්ධං අධෝ ච තිරියඤ්ච
අසම්බාධං අචේරං අසපත්තං

සියළු ලොවට එක ලෙස සලකන්නේ
උඩ-යට-සරසට හැම විලසින්නේ
වෛර සතුරු බාධා නැතිවන්නේ
අපමණ මෙන් සිත ම ය පතුරන්නේ

09. තිට්ඨං චරං නිසින්තෝ වා
සයානෝ වා යාවතස්ස විගතමිද්ධෝ
ඒතං සතිං අධිට්ඨෙය්‍ය
බ්‍රහ්මමේතං විහාරං ඉධමාහු

සිටගෙන ඇවිදින හෝ හිඳිනා විට
නිදන වෙලාවට හෝ නො නිදන විට
සිහි කළ යුතු මෙන් සිත ම ය හැම විට
බඹවිහරණ ලෙස පවසයි එම විට

10. දිට්ඨිං ච අනුපගම්ම සීලවා
දස්සනේන සම්පන්නෝ
කාමේසු විනෙය්‍ය ගේධං
නහි ඡාතු ගබ්බසෙය්‍යං පුනරේති ති

මිසදිටුවක සිත නො ම පැටලෙමින්
සිල් ගුණ දම් රැක යන මඟ නිවනේ
කම් සැපයට කිසි විට නො ඇලෙමින්
මව් කුස නිදනට යළි නො ම පැමිණේ

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

II. මහාජයමංගල ගාථා

මහාකාරුණිකෝ නාථෝ හිතාය සබ්බපාණිනං
පුරෙත්වා පාරමී සබ්බා පත්තෝ සම්බෝධිමුත්තමං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං

ජයන්තෝ බෝධියා මූලේ සකානං නන්දිවද්ධනෝ
ඒවං කුශ්භං ජයෝ හෝතු ජයස්සු ජයමංගලං

සක්කත්වා බුද්ධරතනං ඕසධං උත්තමං වරං
හිතං දේවමනුස්සානං බුද්ධතේජේන සොත්ථිනා
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ දුක්ඛා වූපසමෙත්තු තේ

සක්කත්වා ධම්මරතනං ඕසධං උත්තමං වරං
පරිලාභුපසමනං ධම්මතේජේන සොත්ථිනා
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ භයා වූපසමෙත්තු තේ

සක්කත්වා සංසරතනං ඕසධං උත්තමං වරං
ආහුනෙය්‍යං පාහුනෙය්‍යං සංසතේජේන සොත්ථිනා
නස්සන්තුපද්දවා සබ්බේ රෝගා වූපසමෙත්තු තේ

යං කිංචි රතනං ලෝකේ විජ්ජති විවිධා පුච්ඡ
රතනං බුද්ධසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ

යං කිංචි රතනං ලෝකේ විජ්ජති විවිධා පුච්ඡ
රතනං ධම්මසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ

යං කිංචි රතනං ලෝකේ විජ්ජති විවිධා පුච්ඡ
රතනං සංසසමං නත්ථි තස්මා සොත්ථි භවන්තු තේ

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං බුද්ධෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං ධම්මෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං

නත්ථි මේ සරණං අඤ්ඤං සංසෝ මේ සරණං වරං
ඒතේන සච්චවජ්ජේන හෝතු තේ ජයමංගලං

සබ්බිකියෝ විචජ්ජන්තු සබ්බරෝගෝ විනස්සතු
මා තේ භවත්වන්තරායෝ සුඛී දීඝායුකෝ භව

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බබුද්ධානුභාවෙන සදා සොත්ථි භවන්තු තේ

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බධම්මානුභාවේන සදා සොක්ඛී භවන්තු තේ

භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බසංසානුභාවේන සදා සොක්ඛී භවන්තු තේ

(මහ පිරින නිමි)

පළමු වෙනි බණවර

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

12. බන්ධ පරිත්තං

(සර්ප රාජ කුලවලට මෙත් පැතිරවීම ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුකුමා ගේ ආරාමයේ වැඩ වසන සේක. එකල්හි සැවැත් නුවර සිටියා වූ එක්තරා භික්ෂුවක් සර්පයෙකු දෂ්ඨ කිරීමෙන් කලුරිය කළේ ය.

එවිට බොහෝ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියාහු ය. එසේ පැමිණි ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව වැඩ හුන්නාහු ය. එකත්පස්ව හුන් ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ස්වාමීනී භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මේ සැවැත් නුවර එක්තරා භික්ෂුවක් සර්පයෙකු දෂ්ඨ කිරීමෙන් කලුරිය කළේය යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙ කරුණ සැළකළාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, ඔය භික්ෂුව වනාහී සර්ප රාජ කුලයන් හතරට මෙත් සිත පැතිර වූයේ නැත. ඉදින් පින්වත් මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව විසින් සර්ප රාජ කුලයන් හතරට මෙත් සිත පැතිර වූයේ නම් පින්වත් මහණෙනි, සර්පයෙකු දෂ්ඨ කිරීමෙන් ඒ භික්ෂුව කලුරිය නො කරන්නේ ය.

ඒ සර්ප රාජ කුල හතර කුමක් ද? විරූපාක්ෂ නම් වූ සර්පරාජ කුලයකි. ඒරාපථ නම් වූ සර්පරාජ කුලයකි. ඡබ්‍යාපුත්ත නම් වූ සර්පරාජ කුලයකි. කණ්භාගෝතමක නම් වූ සර්පරාජ කුලයකි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව සර්පරාජ කුලයන් හතරට මෙත් සිත පැතිර වූයේ නැත. ඉදින් පින්වත් මහණෙනි, ඒ භික්ෂුව විසින් මේ සර්ප රාජ කුලයන් හතරට මෙත් සිත පැතිරවූයේ නම් පින්වත් මහණෙනි,

සර්පයෙකු දුෂ්ඨ කිරීමෙන් ඒ හික්ෂුව කළුරිය නො කරන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, මේ සර්පරාජ කුලයන් වෙත මෙත් සිත පතුරුවන්නට අනුමත කරන්නෙමි. එය වනාහී තමා හට රැකවරණය පිණිස ද, ආරක්ෂාව පිණිස ද, තමා හට මෙත් පිරිතක් පිණිස ද පවතින්නේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළි මෙය ද වදාළ සේක.

01. විරූපක්ඛෙනි මේ මෙත්තං - මෙත්තං ඒරාපරේහි මේ ඡන්ද්‍රාපුත්තේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං කණ්භාගෝතමකේහි ච

විරූපාක්ෂ සර්පකුලයට මාගේ මෙත් සිත වේවා
ඒරාපථ සර්පකුලයට මාගේ මෙත් සිත වේවා
ඡන්ද්‍රාපුත්ත සර්පකුලයට මාගේ මෙත් සිත වේවා
කණ්භාගෝතමක සර්පකුලයට මාගේ මෙත් සිත වේවා

02. අපාදකේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං දිපාදකේහි මේ චතුප්පදේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං ඛුප්පදේහි මේ

පාද රහිත සතුන් කෙරෙහි ද මාගේ මෙත් සිත වේවා
දෙ පා ඇති සතුන් කෙරෙහි ද මාගේ මෙත් සිත වේවා
සිවු පා ඇති සතුන් කෙරෙහි ද මාගේ මෙත් සිත වේවා
බොහෝ පා ඇති සතුන් කෙරෙහි ද මාගේ මෙත් සිත වේවා

03. මා මං අපාදකෝ හිංසි - මා මං හිංසි දිපාදකෝ මා මං චතුප්පදෝ හිංසි - මා මං හිංසි ඛුප්පදෝ

පාද රහිත සතෙක් මෙමා හට හිංසා නො කෙරේවා
දෙ පා ඇති සතෙක් මෙමා හට හිංසා නො කෙරේවා
සිවු පා ඇති සතෙක් මෙමා හට හිංසා නො කෙරේවා
බොහෝ පා ඇති සතෙක් මෙමා හට හිංසා නො කෙරේවා

04. සබ්බේ සත්තා සබ්බේ පාණා - සබ්බේ භූතා ච කේවලා සබ්බේ හද්දානි පස්සන්තු - මා කඤ්චි පාපමාගමා

සියලු සත්වයෝ ද ප්‍රාණීන් සියලු දෙනා ද
ඉපදී සිටින්නා වූ සියලු ම සත්වයෝ ද

ඒ හැම දෙනෙක් ම යහපත ම දකිත්වා
කිසි ම කෙනෙක් වෙත නපුරක් නො පැමිණේවා

අප්පමාණෝ බුද්ධෝ අප්පමාණෝ ධම්මෝ අප්පමාණෝ සංඝෝ.
පමාණවන්තානි සිරිංසපානි අභිවිච්ඡිකා සතපදි උණ්ණානාහි සරබ්බ මුසිකා.
කතා මේ රක්ඛා කතා මේ පරිත්තා පටික්කමන්තු භුතානි සෝ'හං නමෝ
හගවතෝ නමෝ සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානන්ති.

බුදුරජාණන් වහන්සේ අප්‍රමාණ ගුණ ඇති සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද
අප්‍රමාණ ගුණ ඇති සේක. ආර්ය මහා සඟ රුවන ද අප්‍රමාණ ගුණ ඇති
සේක. එහෙත් මේ සර්පයන් ද ගෝනුස්සන් ද පත්තැයින් ද මකුළුවන් ද
සිකනළුන් ද මීයන් ආදී කොට ඇති මේ සත්ව වර්ගයෝ කෙලෙසුන්
නිසා ප්‍රමාණයන් ගෙන් යුක්ත වන්නාහු ය. මා විසින් ආරක්ෂාව කරන
ලදී. මා විසින් පිරික් ද කරන ලදී. සියළු සත්වයෝ මගෙන් බැහැරට
වෙත්වා. ඒ මම වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේට නමස්කාර කරමි. සත්
බුදුරජාණන් වහන්සේලාට නමස්කාර කරමි.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

13. මෙත්තනාහිසංස සුත්තං

(මෙත් පැතිරවීමේ අනුසස් ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන්
වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ
ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හී භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ
පින්වත් මහණෙහි යි කියා හික්ෂුන් වහන්සේලා අමතා වදාළ සේක.
පින්වතුන් වහන්සැ යි කියා ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා ද භාග්‍යවතුන්
වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ
දේශනය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, නිකර සේවනය කරන ලද්දා වූ ප්‍රගුණ කරන
ලද්දා වූ බහුල වශයෙන් වඩන ලද්දා වූ යානාවක් මෙන් පුහුණු කරන
ලද්දා වූ මූලික අරමුණක් ලෙස පවත්වන ලද්දා වූ සිතෙහි පිහිටුවා ගෙන
සිටින ලද්දා වූ පුරුදු පුහුණු කරන ලද්දා වූ ඉතා හොඳින් අරඹන ලද්දා

වූ මෙමත්‍රී චිත්ත සමාධිය නිසා එකොළොසක් වූ ආනිසංස ධර්මයන් කැමති විය යුත්තේ ය.

ඒ අනුසස් එකොළහ නම් කුමක් ද?

සැප සේ නිදන්තේ ය. සැප සේ අවදි වන්තේ ය. පවි සිහින නො දකින්නේ ය. මිනිසුන් හට ප්‍රිය මනාප වන්තේ ය. අමනුෂ්‍යයින් හට ද ප්‍රිය මනාප වන්තේ ය. දෙවියන් ගේ රැකවරණ ලැබෙන්නේ ය. ගින්නෙන් හෝ වස විසෙන් හෝ අවි ආයුධයෙන් හෝ ඔහු හට අනතුරු නො වන්තේ ය. ඔහු ගේ සිත ද වහා සමාධිගත වන්තේ ය. මුහුණේ පෙනුම ද ඉතා පැහැපත් වන්තේ ය. සිහි මුළා නො වී කලුරිය කරන්නේ ය. ඉහළ මාර්ග-එළ අවබෝධයක් ලබා ගත නො හැකි වූවෝතින් බඹලොවෙහි උපත ලබන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, නිතර සේවනය කරන ලද්දා වූ ප්‍රගුණ කරන ලද්දා වූ බහුල වශයෙන් වඩන ලද්දා වූ යානාවක් මෙන් පුහුණු කරන ලද්දා වූ මූලික අරමුණක් ලෙස පවත්වන ලද්දා වූ සිතෙහි පිහිටුවා ගෙන සිටින ලද්දා වූ පුරුදු පුහුණු කරන ලද්දා වූ ඉතා හොඳින් අරඹන ලද්දා වූ මෙමත්‍රී චිත්ත සමාධිය නිසා එකොළොසක් වූ ආනිසංස ධර්මයන් කැමති විය යුත්තේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිතින් යුතු ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද්දා වූ මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මහත් සොම්නසින් යුතු ව පිළිගත්තාහු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා !

14. මෝර පරිත්තං
(බෝසත් මොණරා ගැන වදාළ දෙසුම)

1. මේ හිරු උදා වන විට - ඇස් ඇති එක ම රජු ලෙස පතුරුවා රන්වන් රැස - මහ පොළොව බබුළුවන්තේ මහ පොළොව බබුළුවන - හිරු මඬල නුඹ වදින්නෙමි මම නුඹ විසින් සුරකින අපි - මෙ දවස වසමු සුවසේ

2. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
 තේ මේ නමෝ තේ ච මං පාලයන්තු
 නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බෝධියා
 නමෝ විමුක්තානං නමෝ විමුක්තියා
 ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා මෝරෝ වරති ඒසනා

2. හැම දහම් පරතෙර වැඩි - යම් රහත් මුනිවරු සිටිත් නම්
 ඒ උතුම් මුනිවරු හට - මාගේ වැඳුම වේවා
 ඒ උතුම් මුනිවරු ද - මගේ දිවි සුරකිත්වා
 සම්බුදු වරුන් හට - මාගේ වැඳුම වේවා
 සකර මඟ ඵල නුවණට - මාගේ වැඳුම වේවා
 උතුම් රහතුන් හට - මාගේ වැඳුම වේවා
 ඒ රහත් ඵලයට - මාගේ වැඳුම වේවා

ඒ බෝසත් මොණරා මේ ලෙසින් පිරිත පවසා ගොඳුරු සොයන්නට
 සැරිසරා යන්නේ ය.

3. පතුරුවා රන්වන් රැස - බබුළුවා මේ පොළොව ද
 ඇස් ඇති එක ම රජු ලෙස - හිරු මඬල බැස යන විට
 මහ පොළොව බබුළුවන - හිරු මඬල නුඹ වදින්නෙමි මම
 නුඹ විසින් සුරකින අපි - මේ රැය ද වසමු සුව සේ

4. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
 තේ මේ නමෝ තේ ච මං පාලයන්තු
 නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බෝධියා
 නමෝ විමුක්තානං නමෝ විමුක්තියා

4. හැම දහම් පරතෙර වැඩි - යම් රහත් මුනිවරු සිටිත් නම්
 ඒ උතුම් මුනිවරු හට - මාගේ වැඳුම වේවා
 ඒ උතුම් මුනිවරු ද - මගේ දිවි සුරකිත්වා
 සම්බුදු වරුන් හට - මාගේ වැඳුම වේවා
 සකර මඟ ඵල නුවණට - මාගේ වැඳුම වේවා
 උතුම් රහතුන් හට - මාගේ වැඳුම වේවා
 ඒ රහත් ඵලයට - මාගේ වැඳුම වේවා

ඒ බෝසත් මොණරා මේ ලෙසින් පිරික පවසා සුව සේ වාසය කළේ ම ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

15. චන්ද පරිත්තං

(සඳ දෙව් පුතුව වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි වනාහී චන්දිම දිව්‍ය පුත්‍රයා රාහු නම් අසුර රජු විසින් ග්‍රහණයට ගත්තේ ය. එවිට චන්දිම දිව්‍ය පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සිහි කරන්නේ ඒ වේලාවෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

1. නමෝ තේ බුද්ධවීර'ත්ථු - විජ්ජමුත්තෝ'සි සබ්බධී
සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවා'ති

1. නමස්කාර වේවා ඔබ හට - සම්බුදු වීරයාණෙනි
ලොවේ ඇති හැම දුක් වලින් - මැනවින් මිදුන මුනිදුනි
මම් වනාහී දැන් - අනතුරට පත් වූයෙමි
එසේ වූ මා හට - පිහිට සලසන සේක් වා

එකල් හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ චන්දිම දිව්‍ය පුත්‍රයා අරහයා රාහු අසුරිඳු හට මේ ගාථාව වදාළ සේක.

2. තථාගතං අරහන්තං
චන්දිමා සරණං ගතෝ
රාහු චන්දං පමුඤ්චස්සු
බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති

2. චන්දිම දෙව් පුතුන් - සරණ ගොස් තිබෙන්නේ
තථාගත වූ රහත් මුනිඳු ය
එහෙයින් රාහු අසුරය - චන්දිම දෙව් පුතුන්
අත්හැර දමනු මැන - බුදුවරු වනාහී
ලොවට අනුකම්පා කරත් ම ය.

එවිට රාහු නම් වූ අසුර රජු විසින් වන්දීම දෙවි පුතුන් අත්හැර දමා බියෙන් වෙවුලා ගොසින් වේපවිත්ති නම් වූ අසුර රජු වෙත පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ සංවේග වෙමින් ලොමුඩහගත් සිරුරෙන් යුතු ව එකත්පස්ව සිටියේ ය. එකත්පස්ව සිටියා වූ රාහු නම් අසුර රජු හට වේපවිත්ති අසුර රජු ගාථාවක් පැවසුවේ ය.

- 3. කීම ද වෙවුලා යමින් මේ හැටි - රාහු නුඹ සඳ යන්ට හැරියේ බියෙන් තැති ගෙන - මෙහි පැමිණි ඔබ ඇයි මෙසේ බිය වී සිටින්නේ ?
- 4. බුදු සමිඳුන් විසින් - දෙසු ගාථා ඇසුවෙමි ඉදින් සඳ අත් නො හැරියේ නම් මාගේ හිස් මුදුන - කැබලි සතකට පැලී යනු ඇත ජීවත් වුණත් මම - සැපක් නම් නො ලබන්නෙමි.

ඒකේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා !

16. සුරිය පරිත්තං

(හිරු දෙව් පුතුව වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුකුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එසමයෙහි වනාහී සුරිය දිව්‍ය පුත්‍රයා රාහු නම් අසුර රජු විසින් ග්‍රහණයට ගත්තේ ය. එවිට සුරිය දිව්‍ය පුත්‍රයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව සිහි කරන්නේ ඒ වේලාවෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

- 1. නමෝ තේ බුද්ධවීර'ත්ථු - විජ්ජමුත්තෝ'සි සබ්බධි සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවා'ති
- 1. නමස්කාර වේවා ඔබ හට - සම්බුදු වීරයාණෙනි ලොවේ ඇති හැම දුක් වලින් - මැනවින් මිදුන මුනිඳුනි මම වනාහී දැන් - අනතුරට පත් වූයෙමි එසේ වූ මා හට - පිහිට සලසන සේක් වා

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුරිය දිව්‍ය පුත්‍රයා අරභයා රාහු අසුරිඳු

හට මේ ගාථාව වදාළ සේක.

2. තථාගතං අරහන්තං

සුරියෝ සරණං ගතෝ
රාහු සුරියං පමුඤ්චස්ස
බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති

2. සුරිය දෙව් පුතූන් - සරණ ගොස් තිබෙන්නේ
තථාගත වූ රහත් මුනිඳු ය
එහෙයින් රාහු අසුරය - සුරිය දෙව් පුතූන්
අත්හැර දමනු මැන - බුදුවරු වනාහි
ලොවට අනුකම්පා කරත් ම ය.

3. යෝ අන්ධකාරේ තමසි පහංකරෝ
වේරෝවනෝ මණ්ඩලී උග්ගතේජෝ
මා රාහු ගිලී වරං අන්තලික්ඛේ
පජං මම රාහු පමුඤ්ච සුරියන්'ති

3. යමෙක් ගත අඳුරෙහි - එළිය සලසා දෙන්නේ
බබලමින් සිටින්නේ - වටකුරුව දිලිසෙන්නේ
මහා බලවත් වූ තේජසින් යුතු වන්නේ
එම්බා රාහු අසුරය - අහසෙහි සැරිසරන මගේ හිරු පුත්
එපා කිසි විට ගිල දමන්නට
එම්බා රාහු අසුරය - අත්හැර දමව හිරු පුතු

එවිට රාහු නම් වූ අසුර රජු විසින් සුරිය දෙව් පුතූන් අත්හැර දමා බියෙන් වෙවුලා ගොසින් වේපවිත්ති නම් වූ අසුර රජු වෙත පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ සංවේග වෙමින් ලොමුඩහගත් සිරුරෙන් යුතු ව එකත්පස්ව සිටියේ ය. එකත්පස්ව සිටියා වූ රාහු නම් අසුර රජු හට වේපවිත්ති අසුර රජු ගාථාවක් පැවසුවේ ය.

4. කිම ද වෙවුලා යමින් මේ හැටි - රාහු නුඹ හිරු යන්ට හැරියේ
බියෙන් තැති ගෙන - මෙහි පැමිණි ඔබ
ඇයි මෙසේ බිය වී සිටින්නේ ?

5. බුදු සමිඳුන් විසින් - දෙසු ගාථා ඇසුවෙමි
ඉදින් හිරු අත් නො හැරියේ නම්

මාගේ හිස් මුදුන - කැබලි සතකට පැලී යනු ඇත
ජීවත් වුණත් මම - සැපක් නම් නො ලබන්නෙමි.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා !

17. ධජග්ග පරිත්තං

(දෙවියන් ගේ කොඩි මුදුන ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුකුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හී භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ පින්වත් මහණෙනි යි කියා හික්ෂුන් වහන්සේලා අමතා වදාළ සේක. පින්වතුන් වහන්සැ යි කියා ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ දේශනය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය කලින් සිදු වූවකි. දෙවියන් හා අසුරයන් ගේ යුධ කෝලාහලයක් පටන් ගත්තේ විය.

එකල්හී පින්වත් මහණෙනි, සක් දෙවි රජකුමා තච්චිසා වැසි දෙවියන් මෙසේ ඇමතී ය. ඉදින් නිදුකාණෙනි, යුද්ධයට ගිය දෙවිවරුන් හට බියක් හෝ ඇති වන්නේ නම් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ඒ වෙලාවෙහි ඔබ මගේ කොඩියේ මුදුන පමණක් මැනැවින් බලනු මැන. එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් මගේ කොඩියේ මුදුන බලන ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් මගේ කොඩියේ මුදුන නො බලන්නාහු නම් එසමයෙහි ප්‍රජාපතී දෙවි රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන පමණක් බලනු මැනැව. එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ප්‍රජාපතී දෙවි රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන බලනා ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් ප්‍රජාපතී දෙවි රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන නො බලන්නාහු නම් එසමයෙහි වරුණ දෙවි රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන

පමණක් බලනු මැනැව. එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් වරුණ දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන බලනා ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් වරුණ දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන නො බලන්නාහු නම් එසමයෙහි ඊසාන දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන පමණක් බලනු මැනැව. එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ඊසාන දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන බලනා ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ සක් දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන දෙස බලා සිටිනා දෙව්වරුන් හට ප්‍රජාපතී දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන දෙස බලා සිටිනා දෙව්වරුන් හට වරුණ දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන දෙස බලා සිටිනා දෙව්වරුන් හට ඊසාන දෙව් රජහු ගේ කොඩියේ මුදුන දෙස බලා සිටිනා දෙව්වරුන් හට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් එය පහවන්නට ද පුළුවනි. පහ නොවන්නට ද පුළුවනි.

එයට හේතුව තුමක් ද?

පින්වත් මහණෙනි, සක්දෙව් රජ වනාහී දුරු නො කළ රාග ඇත්තේ ය. දුරු නො කළ ද්වේශ ඇත්තේ ය. දුරු නො කළ මෝහ ඇත්තේ ය. බිය වන්නේ ම ය. තැති ගන්නේ ම ය. පසු බැස පලා යන්නේ ම ය.

පින්වත් මහණෙනි, මම ද ඔබ හට ඔය ආකාරයෙන් පවසමි. ඉදින් පින්වත් මහණෙනි, ඔබ හට ද අරණ්‍යයකට ගිය විට හෝ රුක් සෙවනකට ගිය විට හෝ පාළු තැනකට ගිය විට හෝ බියක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් එසමයෙහි මා ගැන ම සිහි කළ යුත්තේ ය.

මෙසේ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අරහං වන සේක. සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. විජ්ජාවරණසම්පන්න වන සේක. සුගත වන සේක. ලෝකවිදු වන සේක. අනුත්තරරෝපුරිසදම්මසාරථී වන සේක. සත්ථා දේවමනුස්සානං වන සේක. බුද්ධ වන සේක. භගවා වන සේක යනුවෙනි.

පින්වත් මහණෙනි, එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් මා ගැන සිහි කරන ඔබ හට

එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් මා ගැන සිහි නො කරන්නාහු නම් එවිට ධර්මය සිහි කළ යුත්තේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මැනවින් දේශනා කරන ලද්දේ ය. මේ ජීවිතයේ දී ම අවබෝධ කළ හැකි බැවින් මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය සන්දිට්ඨික වන්නේ ය. ඕනෑම කාලයක දී අවබෝධ කළ හැකි බැවින් අකාලික වන්නේ ය. ඇවිත් බලන්න යැයි කීව හැකි බැවින් ඒහිපස්සික වන්නේ ය. තමා තුළට පමුණුවා ගත යුතු බැවින් ඕපනයික වන්නේ ය. බුද්ධිමත් මිනිසුන් විසින් තම තම නැණ පමණින් අවබෝධ කරගත යුතු බැවින් පව්වත්තංවේදිතබ්බෝ විඤ්ඤුහි වන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ධර්මය ගැන සිහි කරන ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

ඉදින් යම් හෙයකින් ධර්මය ගැන සිහි නො කරන්නාහු නම් එවිට ආර්ය සංඝ රත්නය ගැන සිහි කළ යුත්තේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සුපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා උජුපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ඤායපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා සාමීච්චිපටිපන්න වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා මාර්ග-ඵල යුගල වශයෙන් හතරක් ද වන අතර මාර්ග-ඵල පුද්ගල වශයෙන් අට දෙනෙක් වන සේක. ආහුනෙය්‍ය වන සේක. පාහුනෙය්‍ය වන සේක. දක්ඛිණෙය්‍ය වන සේක. අංජලිකරණීය වන සේක. ලොවට උතුම් පින්කෙත වන සේක.

පින්වත් මහණෙනි, එවිට යම් බිය වීමක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ ලොමුඩහගැනීමක් හෝ ඇති වන්නේ නම් ආර්ය සංඝයා ගැන සිහි කරන ඔබ හට එය නැති වෙලා යන්නේ ය.

එයට හේතුව කුමක් ද?

පින්වත් මහණෙනි, තථාගත වූ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ රාගය දුරු කළ සේක. ද්වේශය දුරු කළ සේක. මෝහය දුරු

කළ සේක. බිය නො වන සේක. තැනි නො ගන්නා සේක. නො පසුබසින සේක. පළා නො යන සේක.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙය වදාළ සුගත වූ ශාස්තෘන් වහන්සේ යළි මෙය ද වදාළ සේක.

1. අරඤ්ඤේ රුක්ඛමූලේ වා
සුඤ්ඤාගාරේව භික්ඛවෝ
අනුස්සරේථ සම්බුද්ධං
භයං තුම්භාක නෝ සියා

1. වනගත පෙදෙසක - හෝ රුක් සෙවනක
පාළු තැනක යන - පින්වත් මහණෙනි
සිහි කරවි සම්බුදු රජුන් - එවිට ඔබ හට කිසි විට
බිය ඇති නො වන්නේ ම ය.

2. නෝ චේ බුද්ධං සරෙය්‍යාථ
ලෝකජෙට්ඨං නරාසනං
අථ ධම්මං සරෙය්‍යාථ
නිය්‍යානිකං සුදේසිතං

2. ඉදින් තුන්ලොව අග රජ - නරෝත්තමයාණන් වූ
සම්බුදු රජුන් ගැන - සිහි නො චේ නම් ඔබ හට
නිවනට පමුණුවන - මැනැවින් දෙසන ලද
ඒ උතුම් සිරි සදහම් - සිහියට නැගිය යුතු ම ය.

3. නෝ චේ ධම්මං සරෙය්‍යාථ
නිය්‍යානිකං සුදේසිතං
අථ සංඝං සරෙය්‍යාථ
පුඤ්ඤක්ඛේත්තං අනුත්තරං

3. නිවනට පමුණුවන - මැනැවින් දෙසන ලද
ඒ උතුම් සිරි සදහම් - සිහි නො චේ නම් ඔබ හට
අනුත්තර වූ - ලොවට පින් කෙත වූ
උතුම් සඟ රුවන ගැන - සිහියට නැගිය යුතු ම ය.

- 4. ඒවං බුද්ධං සරත්තානං
 ධම්මං සංසඤ්ච භික්ඛවෝ
 භයං වා ඡම්භිතත්තං වා
 ලොමහංසෝ න හෙස්සති'ති
- 4. මෙසේ පින්වත් මහණෙනි - සම්බුදු රජුන් හා
 උතුම් සිරි සදහම් ද - ශ්‍රාවක සඟ රුවන ද
 සිහි කරන විට ඔබ හට - බියක් හෝ තැති ගැනීමක් හෝ
 ලොමුඬහගැනීමක් නො වන්නේ ම ය.

ඒතේන සච්චේන සුවත්ථි හෝතු
 මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා !

(පළමු බණවර නිමි)

දෙවෙනි බණවර

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

18. මහාකස්සපපට්ඨ බොජ්ඣංග සුත්තං

(මහා කස්සප තෙරුන්ට වදාළ බොජ්ඣංග දෙසූම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ රජගහ නුවර ලෙහෙනුන් ගේ අභය භූමිය වූ චේච්චනයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල් හී ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ රෝග පීඩා වැළඳීමෙන් කායික දුකට පත් වීමෙන් බොහෝ ගිලන්ව පිප්පලී ගුහාවෙහි වැඩ සිටියාහු ය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සවස් වරුවෙහි දී භාවනාවෙන් නැගිට ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ වෙත වැඩම කළ සේක. එසේ වැඩම කොට පණවන ලද ආසනයෙහි වැඩහුන් සේක. එසේ වැඩහුන්නා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ ගෙන් මෙසේ විමසා වදාළ සේක.

පින්වත් කස්සප, ඔබට ඉවසිය හැකි ද? පහසුවෙන් සිටින්නට හැකි ද? කයේ දුක් වේදනා අඩු වීමක් තිබේ ද? වැඩි වීමක් නො වේ ද? අඩු වීමක් ම දකින්නට ලැබේ ද ? වැඩි වීමක් නො පෙනේ ද?

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මාගේ අසනීපය ඉවසන්ට නො හැකි ය. පහසුවෙන් සිටින්නට නො හැකිය. මාගේ කායික දුක් වේදනා ඉතා බලවත් ය. වැඩි වීමක් ම ඇත්තේ ය. අඩු වීමක් නැත්තේ ම ය. දකින්නට ලැබෙන්නේ වැඩි වීමක් ම ය. අඩු වීමක් දකින්නට නො ලැබෙන්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දා වූ ප්‍රගුණ කරන ලද්දා වූ බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දා වූ විශේෂ ඤාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නා වූ මේ බොජ්ඣංග ධර්මයන් හතකි.

ඒ බොජ්ඣංග ධර්ම හත නම් කුමක් ද?

පින්වත් කස්සප, සති සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, ධම්මවිචය සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, විරිය සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, පීති සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, පස්සද්ධි සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, සමාධි සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, උපෙක්ඛා සම්බොජ්ඣංගය මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දේ ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දේ ය. බහුල වශයෙන් දියුණු කරන ලද්දේ ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නේ ය.

පින්වත් කස්සප, මෙම සප්ත බොජ්ඣංග ධර්මයෝ මා විසින් ඉතා යහපත් ලෙස පවසන ලද්දාහු ය. ප්‍රගුණ කරන ලද්දාහු ය. බහුල වශයෙන්

දියුණු කරන ලද්දාහු ය. විශේෂ ඥාණය පිණිස ද ආර්ය සත්‍යය අවබෝධය පිණිස ද නිවන් අවබෝධය පිණිස ද පවතින්නාහු ය.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් ම මේවා නම් බොජ්ඣංග ධර්මයෝ ම ය. සුගතයන් වහන්ස, ඒකාන්තයෙන් ම මේවා නම් බොජ්ඣංග ධර්මයෝ ම ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

සතුටු සිතින් යුතු වූ මහා කස්සපයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ බොජ්ඣංග ධර්මයන් සතුටින් පිළිගත්තාහු ය. ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ ඒ අසනීපයෙන් නැගී සිටියාහු ය. ආයුෂ්මත් මහා කස්සපයන් වහන්සේ ගේ ඒ අසනීපය එතැනින් ම නැති වී සුවපත් වූ සේක් ම ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා

19. ගිරිමානන්ද සුත්තං
(ගිරිමානන්ද තෙරුන්ට වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හී ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ රෝග පීඩා වැළඳීමෙන් කායික දුකට පත් වීමෙන් බොහෝ ගිලන්ව වැඩසිටියාහු ය.

එකල්හී ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත වැඩම කළාහු ය. එසේ වැඩම කොට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. එකත්පස්ව වැඩ හුන්නා වූ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පැවසුවාහු ය.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ රෝග පීඩා වැළඳීමෙන් කායික දුකට පත් වීමෙන් බොහෝ ගිලන්ව වැඩසිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, අනුකම්පා උපදවා

ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ වෙත වැඩම කරන සේක් නම් එය ඉතා හොඳ ය.

පින්වත් ආනන්ද, එසේ නම් ඔබ ගිරිමානන්ද භික්ෂුව වෙත පැමිණ දස සඤ්ඤාව පවසා සිටින්න. ගිරිමානන්ද භික්ෂුව හට ඒ දස සඤ්ඤාව ඇසීමෙන් පසු ඒ අසනීපය සංසිදී යන්නේ ය යන මෙකරුණ දැකිය හැකි වන්නේ ය.

ඒ දස සඤ්ඤාව කුමක් ද?

අනිත්‍ය සඤ්ඤාව ය, අනාත්ම සඤ්ඤාව ය, අසුභ සඤ්ඤාව ය, අදීනව සඤ්ඤාව ය, පහාන සඤ්ඤාව ය, විරාග සඤ්ඤාව ය, නිරෝධ සඤ්ඤාව ය, සියළු ලෝකය කෙරෙහි නො ඇලෙන සඤ්ඤාව ය, සියළු සංස්කාරයන් කෙරෙහි අනිත්‍ය සඤ්ඤාව ය, ආනාපානසතිය ය.

පින්වත් ආනන්ද, අනිත්‍ය සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යයකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. රූපය අනිත්‍ය ය. විදීමි අනිත්‍ය ය. හඳුනා ගැනීමි අනිත්‍ය ය. සංස්කාරයන් අනිත්‍ය ය. විඤ්ඤාණය අනිත්‍ය ය වශයෙනි. මේ ආකාරයෙන් මේ පංච උපාදානස්කන්ධයන් පිළිබඳව අනිත්‍ය ස්වභාවය දකිමින් වාසය කරන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මේ වනාහී අනිත්‍ය සඤ්ඤාව ය යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, අනාත්ම සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යයකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. ඇස අනාත්ම ය. ඇසට පෙනෙන්නා වූ රූප අනාත්ම ය. කණ අනාත්ම ය. කණට ඇසෙන්නා වූ ශබ්ද අනාත්ම ය. නාසය අනාත්ම ය. නාසයට දැනෙන්නා වූ ගඳ සුවඳ අනාත්ම ය. දිව අනාත්ම ය. දිවට දැනෙන්නා වූ රස අනාත්ම ය. කය අනාත්ම ය. කයට දැනෙන්නා වූ පහස අනාත්ම ය. මනස අනාත්ම ය. මනසට සිතෙන්නා වූ අරමුණු අනාත්ම ය වශයෙනි. මේ ආකාරයෙන් මේ ආධ්‍යාත්මික හා බාහිර වූ සය වැදැරුම් ආයතනයන් පිළිබඳව අනාත්ම ස්වභාවය දකිමින් වාසය කරන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද මෙය වනාහී අනාත්ම සඤ්ඤාව

ය යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, අසුභ සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව යටි පතුලෙන් උඩ සිටි හිස කෙස් වලින් පහළට සමකින් වැසී තිබෙන්නා වූ නා නා ප්‍රකාර වූ අසුවියෙන් පිරුණා වූ මේ කය පිළිබඳව ම නුවණින් විමසා බලන්නේ ය. මේ කයේ වනාහී කෙස් ය, ලොම් ය, නිය පොකු ය, දත් ය, සම ය, මස් ය, නහරවැල් ය, ඇට ය, ඇට මිදුළු ය, වකුගඩු ය, හදවත ය, අක්මාව ය, දළඹුව ය, බඩදිව ය, පෙනහළු ය, කුඩා බඩවැල් ය, මහා බඩවැල ය, ආමාශය ය, අසුවි ය, හිස් මොළය ය, පිත ය, සෙම ය, සැරව ය, ලේ ය, දහඩිය ය, තෙල්මන්ද ය, කඳුළු ය, වූරුණු තෙල් ය, කෙළ ය, සොටු ය, සඳමිදුළු ය, මුත්‍ර ද වශයෙනි. මේ ආකාරයෙන් කය පිළිබඳව අසුභ වශයෙන් දකිමින් වාසය කරන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද මෙය වනාහී අසුභ සඤ්ඤාව ය යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, ආදීනව සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. මේ කය වනාහී බොහෝ දුක් තිබෙන්නා වූ ද, බොහෝ ආදීනව තිබෙන්නා වූ ද දෙයකි. මේ කයෙහි වනාහී විවිධාකාර රෝගාබාධයෝ උපදින්නාහුය ය. ඒ කවර රෝගයන් ද? ඇස් රෝගයන් ය, කණ රෝගයන් ය, නාසා රෝගයන් ය, දිවේ රෝගයන් ය, කයේ රෝගයන් ය, හිසේ රෝගයන් ය, පිටිකණෙහි රෝගයන් ය, මුඛ රෝගයන් ය, දත් රෝගයන් ය, ක්ෂය රෝගයන් ය, ඇදුම රෝගයන් ය, පීනස් රෝගයන් ය, දාහ රෝගයන් ය, උණ රෝගයන් ය, කුසේ රෝගයන් ය, සිහි මූර්ජා වීම ය, ලේ අතීසාර රෝගයන් ය, අර්ශස් රෝගයන් ය, කොලරා රෝගයන් ය, කුෂ්ඨ රෝගයන් ය. ගඬු රෝගයන් ය, හමේ රෝගයන් ය, ස්වාශ රෝගයන් ය, අපස්මාර රෝගයන් ය, දද රෝගයන් ය, කඩුවේගන් රෝගයන් ය, කැසීමෙන් ගෙඩි හට ගත් රෝගයන් ය, කැසීම් රෝගයන් ය, පණු හොරි රෝගයන් ය, රත්පිත් රෝගයන් ය, දියවැඩියා රෝගයන් ය, අංශභාග රෝගයන් ය, පිළිකා රෝගයන් ය, හගන්දරා රෝගයන් ය වශයෙනි.

පිතෙන් හට ගන්නා රෝගයෝ ය, සෙමෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, වාතයෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, තුන් දොස් කිපීමෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, සෘතු විපර්යාස වලින් ගන්නා රෝගයෝ ය, වැරදි ලෙස කය පරිහරණයෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, උපක්‍රමයෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, කර්ම විපාකයෙන් හටගන්නා රෝගයෝ ය, සීතල ද උණුසුම ද කුසගින්න ද පිපාසය ද මලපහ කිරීම ද මුත්‍රා කිරීම ද වශයෙනි. මේ ආකාරයෙන් මේ කය පිළිබඳව ආදීනව නුවණින් දකිමින් වාසය කරන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද මෙය වනාහී ආදීනව සඤ්ඤාව යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, ප්‍රභාණ සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව උපන්නා වූ කාමවිකර්කයන් නො ඉවසන්නේ ය. අත් හරින්නේ ය. දුරු කරන්නේ ය. නැති කරන්නේ ය. අභාවටය පත් කරවන්නේ ය. උපන්නා වූ ව්‍යාපාද විකර්කයන් නො ඉවසන්නේ ය. අත් හරින්නේ ය. දුරු කරන්නේ ය. නැති කරන්නේ ය. අභාවටය පත් කරවන්නේ ය. උපන්නා වූ විහිංසා විකර්කයන් නො ඉවසන්නේ ය. අත් හරින්නේ ය. දුරු කරන්නේ ය. නැති කරන්නේ ය. අභාවටය පත් කරවන්නේ ය. උපනුපත් පාපී අකුසල විකර්කයන් නො ඉවසන්නේ ය. අත් හරින්නේ ය. දුරු කරන්නේ ය. නැති කරන්නේ ය. අභාවටය පත් කරවන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද මෙය වනාහී ප්‍රභාණ සඤ්ඤාව යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, විරාග සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. මෙය ශාන්ත වූ දෙයකි. මෙය ප්‍රණීත වූ දෙයකි. එනම් සියළු සංස්කාර ධර්මයන් සංසිද්ධි ගියා වූ සියළු කෙලෙස් සහිත කර්මයන් දුරු වී ගියා වූ තණ්හාව ක්ෂය වී ගියා වූ විරාගී වූ අමා මහ නිවන ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී විරාග සඤ්ඤාව යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, නිරෝධ සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යකට ගියේ හෝ

රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ මේ ආකාරයෙන් නුවණින් විමසන්නේ ය. මෙය ශාන්ත වූ දෙයකි. මෙය ප්‍රණීත වූ දෙයකි. එනම් සියළු සංස්කාර ධර්මයන් සංසිද්ධි ගියා වූ සියළු කෙලෙස් සහිත කර්මයන් දුරු වී ගියා වූ තණ්හාව නිරුද්ධ වී ගියා වූ අමා මහ නිවන ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී නිරෝධ සඤ්ඤාව යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, සියළු ලෝකය පිළිබඳ ව නො ඇලීමේ සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව මේ ස්කන්ධ ධාතු ආයතන ලෝකය කෙරෙහි තිබෙන්නා වූ යම් බැස ගැනීමක් ඇද්ද, බැඳීමක් ඇද්ද, චේතනාත්මක අදිටන් කිරීමක් ඇද්ද, අභ්‍යන්තර ව කෙලෙස් පැවැත්වීමක් ඇද්ද, ඒවා දුරු කරමින් නො බැඳෙමින් නො ඇලී සිටින්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී සියළු ලෝකය පිළිබඳ ව නො ඇලීමේ සඤ්ඤාව යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, සියළු සංස්කාරයන් පිළිබඳ ව අනිත්‍ය සඤ්ඤාව යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව සියළු සංස්කාරවලින් පීඩාවට පත් වෙයි ද, ලැජ්ජාවට පත් වෙයි ද, පිළිකුලට පත් වෙයි ද එය යි. පින්වත් ආනන්ද, මෙය වනාහී සියළු සංස්කාරයන් පිළිබඳ ව අනිත්‍ය සඤ්ඤාව යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, ආනාපානසතිය යනු කුමක් ද?

පින්වත් ආනන්ද, මෙ කරුණෙහි ලා භික්ෂුව අරණ්‍යකට ගියේ හෝ රුක් සෙවණකට ගියේ හෝ නිදහස් තැනකට ගියේ හෝ පළඟක් බැඳගෙන කය සෘජු කරගෙන භාවනා කරන අරමුණ පිළිබඳ ව සිහිය පිහිටුවා ගෙන වාසී වෙන්නේ ය.

හෙතෙම සිහියෙන් යුතුව ව ම හුස්ම ගන්නේ ය. සිහියෙන් යුතුව ම හුස්ම හෙළන්නේ ය.

දීර්ඝ ලෙස ආශ්වාස කරන්නේ නම් දීර්ඝ ලෙස ආශ්වාස කරමි යි දැන ගන්නේ ය. දීර්ඝ ලෙස ප්‍රශ්වාස කරන්නේ නම් දීර්ඝ ලෙස ප්‍රශ්වාස

කරමි යි දැන ගන්නේ ය.

කෙටියෙන් ආශ්වාස කරන්නේ නම් කෙටියෙන් ආශ්වාස කරමි යි දැන ගන්නේ ය. කෙටියෙන් ප්‍රශ්වාස කරන්නේ නම් කෙටියෙන් ප්‍රශ්වාස කරමි යි දැන ගන්නේ ය.

සියළු කය පිළිබඳ ව ම මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ම ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සියළු කය පිළිබඳ ව ම මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ම ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස නම් වූ කාය සංස්කාරයන් සැහැල්ලු කරමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස නම් වූ කාය සංස්කාරයන් සැහැල්ලු කරමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

ප්‍රීතිය පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. ප්‍රීතිය පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

සැපය පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සැපය පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

සඤ්ඤා වේදනා නම් වූ චිත්ත සංස්කාරයන් පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සඤ්ඤා වේදනා නම් වූ චිත්ත සංස්කාරයන් පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

චිත්ත සංස්කාරයන් සැහැල්ලු කරමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. චිත්ත සංස්කාරයන් සැහැල්ලු කරමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

සිත පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සිත පිළිබඳ ව මනා සංවේදී බවකින් යුතු ව ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

වඩ වඩාත් සිත ප්‍රමුදිත කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. වඩ වඩාත් සිත ප්‍රමුදිත කරවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

වඩ වඩාත් සිත එකඟ කරවමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. වඩ වඩාත් සිත එකඟ කරවමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

පංචනීවරණයන්ගෙන් සිත නිදහස් කර ගනිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. පංචනීවරණයන්ගෙන් සිත නිදහස් කර ගනිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

අනිත්‍ය වශයෙන් නුවණින් දකිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. අනිත්‍ය වශයෙන් නුවණින් දකිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

ආලේම දුරු කිරීම නුවණින් දකිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. ආලේම දුරු කිරීම නුවණින් දකිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

ආලේම නිරුද්ධ කිරීම නුවණින් දකිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. ආලේම නිරුද්ධ කිරීම නුවණින් දකිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය.

සියළු කෙලෙස් අත් හැරීම නුවණින් දකිමින් ආශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. සියළු කෙලෙස් අත් හැරීම නුවණින් දකිමින් ප්‍රශ්වාස කරන්නෙමි යි හික්මෙන්නේ ය. පින්වත් ආනන්ද මෙය වනාහී ආනාපානසතිය යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

පින්වත් ආනන්ද, ඉදින් ඔබ වනාහී ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්ද හික්ෂුව වෙත එළඹ මේ දස සඤ්ඤාවන් පැවසිය යුත්තේ ය. ගිරිමානන්ද හික්ෂුව හට ඒ දස සඤ්ඤාව ඇසීමෙන් පසු ඒ අසනීපය සංසිදී යන්නේ ය යන මෙ කරුණ දැකිය හැකි වන්නේ ය.

එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයේ දී මේ දස සඤ්ඤාවන් ඉගෙන ගෙන ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ වෙත එළඹියාහු ය.

එසේ එළඹ ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේට මේ දස සඤ්ඤාවන් පැවසුවාහු ය. එවිට මේ දස සඤ්ඤාවන් ඇසීමෙන් පසු ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ ගේ ඒ අසනීපය සැණකිත් පහ වී ගියේ ය.

ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ ඒ අසනීපයෙන් නැගී සිටියාහු ය.
ආයුෂ්මත් ගිරිමානන්දයන් වහන්සේ ගේ ඒ අසනීපය එතැනින් ම ප්‍රහාණය
වී ගියේ ය.

ඒතේන සච්චෙන සුචත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා

(දෙවෙනි ඛණවර නිම)

දුමිසක් දෙසුම

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

20. ධම්මචක්කප්පවත්තන සුත්තං

(දුමිසක් පැවතුම් සූත්‍ර දේශනාව)

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා ඛාරාණසියං විහරති ඉසිපතනේ මිගදායේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා පඤ්චවග්ගියේ හික්ඛු ආමන්තේසි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ බරණැස ඉසිපතන නම් මිගදායේ වැසවසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග හික්ඛුන් අමතා මේ ධම්මචක්ක දේශනය වදාළ සේක.

ද්වේ මේ හික්ඛවේ, අන්තා පබ්බජතේන න සේවිතබ්බා.

පින්වත් මහණෙනි, පැවිද්දන් විසින් සේවනය නො කළ යුතු වූ මේ අන්ත දෙකකි.

යෝවා'යං කාමේසු කාමසුඛල්ලිකානුයෝගෝ හීනෝ ගම්මෝ පෝථුජ්ජනිකෝ අනරියෝ අනත්ථසංහිතෝ.

යම් මේ කාමයන්හි කාම සුඛයේ ඇලී ගැලී වාසය කිරීමක් ඇද්ද මෙය හීන වූ දෙයකි, ලාමක වූ දෙයකි, පුහුදුන් ජනයා විසින් සේවනය කරන දෙයකි, උත්තම මිනිසුන් විසින් සේවනය නො කරන දෙයකි, අනර්ථ සහිත දෙයකි.

යෝවා'යං අන්තකිලමථානුයෝගෝ දුක්ඛෝ අනරියෝ අනත්ථසංහිතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, යම් ඒ තමා ව පීඩාවට පත් කරවන වැඩ පිළිවෙලක් ඇද්ද, එය දුක් සහිත දෙයකි, උත්තම මිනිසුන් විසින් සේවනය නො කරන දෙයකි, අනර්ථ සහිත දෙයකි.

ඒතේ තේ හික්ඛවේ, උභෝ අන්තේ අනුපගම්ම මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය

සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ මේ අන්ත දෙකට නො පැමිණ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරන ලදී. මේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව දහම් ඇස ලබා දෙයි. නුවණ උදා කරයි. සංසිද්ධිම ඇති කරයි. විශේෂ ඤාණය ඇති කරයි. නිවන පිණිස පවතින්නේ ය.

කතමා ච සා භික්ඛවේ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති?

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ උදා කරන, සංසිද්ධිම ඇති කරන, අවබෝධය ඇති කරන, නිවන පිණිස පවතින්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් කුමක් ද?

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද, සම්මා සංකල්පය ද, සම්මා වාචා ද, සම්මා කම්මන්තය ද, සම්මා ආජීවය ද, සම්මා වායාමය ද, සම්මා සතිය ද, සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

අයං බෝ සා භික්ඛවේ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා චක්ඛකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ උදා කරන, සංසිද්ධිම ඇති කරන, අවබෝධය ඇති කරන, නිවන පිණිස පවතින්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් මෙය යි.

ඉදං බෝ පන භික්ඛවේ, දුක්ඛං අරියසච්චං. ඡාති'පි දුක්ඛා ඡරා'පි දුක්ඛා ව්‍යාධි'පි දුක්ඛෝ මරණම්පි'දුක්ඛං අප්පියේහි සම්පයෝගෝ දුක්ඛෝ පියේහි විප්පයෝගෝ දුක්ඛෝ යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං සංඛින්නේන පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඉපදීම ද දුකකි. ඡරාවට පත් වීම ද දුකකි. රෝග පීඩා වැළඳීම ද දුකකි. මරණය ද දුකකි. අප්‍රිය පුද්ගලයින් හා අප්‍රිය වස්තූන් සමඟ එක්වීම ද දුකකි. ප්‍රිය පුද්ගලයන් හා ප්‍රිය වස්තූන් ගෙන් වෙන් වීම ද දුකකි. කැමති වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇද්ද, එය නො ලැබීම ද දුකකි. සංක්ෂේපයෙන් කීවොත් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුකකි.

ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ, දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං. යායං තණ්හා පෝනෝභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්‍රතත්‍රාභිනන්දිනී. සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. පුනර්භවය ඇති කරන, ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා වූ, ඒ ඒ තැන සතුටින් පිළිගන්නා වූ යම් ඒ තණ්හාවක් ඇද්ද, එය යි. එනම්, කාම තණ්හාව ය, භව තණ්හාව ය, විභව තණ්හාව ය.

ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං. යෝ තස්සායේව තණ්හාය අසේසවිරාගනිරෝධෝ වාගෝ පටිනිස්සග්ගෝ මුත්ති අනාලයෝ.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නැතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඒ තණ්හාවේ ම ඉතිරි නැතිව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමක් වේ ද, දුරු වීමක් වේ ද, තණ්හාවෙන් මිදීමක් වේ ද, ආලය නැතිවීමක් වේ ද එය යි.

ඉදං ඛෝ පන භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං. අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආජීවෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නැතිවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද, සම්මා සංකල්පය ද, සම්මා වාචා ද, සම්මා කම්මන්තය ද, සම්මා ආජීවය ද, සම්මා වායාමය ද, සම්මා සතිය ද, සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි

ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායාන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සන්තේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පරිපූර්ණ වශයෙන් අවබෝධ කළ යුතුයි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤාතන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සන්තේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පරිපූර්ණ වශයෙන් අවබෝධ කරන ලදී යි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සන්තේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පහාතබ්බන්ති මේ හික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සන්තේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රභාණය කළ යුතුයි කියා මා

හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඥාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පහිණන්ති මේ හික්ඛවේ පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඥාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රභාණය වූයේ යයි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඥාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඥාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය චනාහී දුක නැතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඥාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සච්ඡකාතබ්බන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඥාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක නැතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය සාක්ෂාත් කළ යුතුයි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඥාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සච්ඡකතන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඥාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක නැතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය සාක්ෂාත් කරන ලදි යි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඥාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චන්ති මේ හික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි ඥාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි

විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නැතිවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරූ ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං භාවෙනබ්බන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක නැතිවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රගුණ කළ යුතුයි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරූ ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං භාවිතන්ති මේ භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛං උදපාදි ඤාණං උදපාදි පඤ්ඤා උදපාදි විජ්ජා උදපාදි ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක නැතිවීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රගුණ කරන ලදි යි කියා මා හට පෙර නො ඇසූ විරූ ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

යාවකීවඤ්ච මේ භික්ඛවේ, ඉමේසු චතුසු අරියසච්චේසු ඒවං තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං න සුවිසුද්ධං අහෝසි. නේවතාවා'හං භික්ඛවේ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

පින්වත් මහණෙනි, චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් පිළිබඳව මේ ආකාරයට පරිවර්ත තුනකින් යුතුව ආකාර දොළොසකින් යුතුව සැබෑ තත්වය නම් වූ ඤාණ දර්ශනය සුවිශුද්ධ ලෙස මා හට යම් තාක් අවබෝධ නො වූයේ වේ ද, ඒ තාක් කල් ම පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ ලෝකයේ මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙව් මිනිස්

ප්‍රජාව තුළ මම වනාහී අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළෙමි යි ප්‍රතිඥා නො දුන්නෙමි.

යතෝ ච බෝ මේ භික්ඛවේ, ඉමේසු චතුසු අරියසච්චේසු ඒවං තිපරිවට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං සුවිසුද්ධං අභෝසි. අථා'හං භික්ඛවේ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බන්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

යම් කලෙක පින්වත් මහණෙනි, මා හට චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් පිළිබඳව මේ ආකාරයට පරිවර්ත තුනකින් යුතුව ආකාර දොළොසකින් යුතුව සැබෑ තත්වය නම් වූ ඤාණ දර්ශනය සුවිශුද්ධ ලෙසට ම අවබෝධ වූයේ වේ ද, ඒ තාක් කල් ම පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ ලෝකයේ මරුන් සහිත වූ බලුන් සහිත වූ ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාව තුළ මම වනාහී අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළෙමි යි ප්‍රතිඥා දුන්නෙමි.

ඤාණඤ්ච පන මේ දස්සනං උදපාදි අකුප්පා මේ චේතෝ විමුක්ති අයමන්තිමා ජාති නත්ථිදානි පුනබ්බවෝ'ති.

මා හට ඤාණ දර්ශනය පහළ විය. මාගේ චේතෝ විමුක්තිය වෙනස් නො වන්නේ ය. මෙය වනාහී අන්තිම ඉපදීම වේ. දැන් මා හට පුනර්භවයක් නැත්තේ ය.

ඉදමචෝච හගවා. අත්තමනා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු හගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාළ සේක. අතිශයින් ම සතුටට පත් වූ ඒ පස්වග භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මහත් සොම්නසින් යුතුව පිළිගත්තාහු ය.

ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං හඤ්ඤමානෝ ආයස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤස්ස විරජං විතමලං ධම්ම චක්ඛුං උදපාදි යං කිඤ්චි සමුදය ධම්මං සබ්බං තං නිරෝධධම්මන්'ති.

මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාරණ කල්හි ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤයන්

වහන්සේට හේතු ප්‍රත්‍යයන්ගෙන් හට ගන්නා වූ යම් දෙයක් ඇද්ද, හේතූන් නිරුද්ධ වීමෙන් ඒ සියල්ල ම නිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත යයි කියා කෙලෙස් රහිත වූ අවිද්‍යා මලකඩ රහිත වූ දහම් ඇස පහළ විය.

පවත්තිතේ ව පන භගවතා ධම්මවක්කේ භූමිමා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. ඒතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මින්ති.

අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම යයි කියා පොළොවවාසී දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

භූමිමානං දේවානං සද්දං සුත්වා වාතුම්මහාරාජකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

පොළොවවාසී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා වාතුම්මහාරාජක දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

වාතුම්මහාරාජකානං දේවානං සද්දං සුත්වා තාවතිංසා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

වාතුම්මහාරාජක දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා තාවතිංස දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

තාවතිංසානං දේවානං සද්දං සුත්වා යාමා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

තාවතිංස දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා යාම දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

යාමානං දේවානං සද්දං සුත්වා තුසිතා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

යාම දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා තුසිත දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වූවාහු ය.

කුසිතානං දේවානං සද්දං සුත්වා නිම්මාණරතී දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

.....

කුසිත දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා නිම්මාණරතී දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

නිම්මාණරතීනං දේවානං සද්දං සුත්වා පරනිම්මිකවසවත්තීනෝ දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

නිම්මාණරතී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා පරනිම්මිකවසවත්තී දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

පරනිම්මිකවසවත්තීනං දේවානං සද්දං සුත්වා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

පරනිම්මිකවසවත්තී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජ දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජානං දේවානං සද්දං සුත්වා බ්‍රහ්මපුරෝහිතා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා බ්‍රහ්ම පුරෝහිත දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

බ්‍රහ්මපුරෝහිතානං දේවානං සද්දං සුත්වා මහාබ්‍රහ්මා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

බ්‍රහ්ම පුරෝහිත දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා මහා බ්‍රහ්ම දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

මහාබ්‍රහ්මානං දේවානං සද්දං සුත්වා පරිත්තාහා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

මහා බ්‍රහ්ම දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා පරිත්තාහ දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

පරිත්තාහානං දේවානං සද්දං සුත්වා අප්පමාණාහා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

පරිත්තාහ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා අප්පමාණාහ දෙවියෝ

දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

අප්පමාණාභානං දේවානං සද්දං සුත්වා ආභස්සරා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

අප්පමාණාභ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා ආභස්සර දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

ආභස්සරානං දේවානං සද්දං සුත්වා පරිත්තසුභා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

ආභස්සර දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා පරිත්තසුභ දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

පරිත්තසුභානං දේවානං සද්දං සුත්වා අප්පමාණසුභා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

පරිත්තසුභ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා අප්පමාණසුභ දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

අප්පමාණසුභානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුභකිණ්ඨකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

අප්පමාණසුභ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා සුභකිණ්ඨ දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

සුභකිණ්ඨකානං දේවානං සද්දං සුත්වා චේතප්ඵලා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

සුභකිණ්ඨ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා චේතප්ඵල දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

චේතප්ඵලානං දේවානං සද්දං සුත්වා අවිභා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

චේතප්ඵල දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා අවිභ දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

අවිභානං දේවානං සද්දං සුත්වා අකප්පා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

අවිභ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා අතප්ප දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

අතප්පානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුදස්සා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

.....

අතප්ප දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා සුදස්ස දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

සුදස්සානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුදස්සී දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං

.....

සුදස්ස දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා සුදස්සී දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

සුදස්සීනං දේවානං සද්දං සුත්වා අකණ්ඨිකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං. ඒතං භගවතා ඛරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනපි වා ලෝකස්මිත්ති.

සුදස්සී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මචක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම යයි කියා අකණ්ඨි දෙවියෝ දහම් සෝභා පැවැත්වුවාහු ය.

ඉතිහ තේන ඛණේන තේන මුහුත්තේන යාව බ්‍රහ්මලෝකා සද්දෝ අබ්භුග්ගඤ්ඡ. අයඤ්ච දසදහස්සී ලෝකධාතු සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවේධි.

ඒ ක්ෂණයෙහි ම, ඒ මොහොතෙහි ම, බ්‍රහ්ම ලෝක යම් තාක් වේ ද, ඒ තාක් ම මේ දහම් සෝභාව පැතිර ගියේ ය. දස දහසක් ලෝක ධාතුව ම කම්පා විය. තදින් ම කම්පා විය. බලවත් ව කම්පා විය.

අප්පමාණෝ ච උළාරෝ ඕභාසෝ ලෝකේ පාතුරහෝසි අතික්කම්ම දේවානං දේවානුභාවත්ති.

දෙවියන් ගේ දේවානුභාවය ඉක්මවා ගිය අප්‍රමාණ වූ ආලෝකයක් ලෝකයෙහි පැතිර ගියේ ය.

අඵ බෝ භගවා උදානං උදානේසි:

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදානයක් පහළ කළාහු ය.

අඤ්ඤාසි වත හෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝ අඤ්ඤාසි වත හෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝති.

භවත් කොණ්ඩඤ්ඤු තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ම අවබෝධ කළා. භවත් කොණ්ඩඤ්ඤු තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ම අවබෝධ කළා.

ඉති හි දං ආය ස්ම තෝ කොණ්ඩඤ්ඤු ස්ස අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤෝත්චේව නාමං අහෝසි'ති.

මේ ආකාරයෙන් ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤයන් වහන්සේට අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤු යන මේ නාමය ඇති වූයේ ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා!

21. සච්ච විහංග සුත්තං

(ආර්ය සත්‍යය බෙදා දැක්වීම ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ බරණැස ඉසිපතන මීගදායේ වැඩ වසන සේක. එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පින්වත් මහණෙනි යි කියා භික්ෂුසංඝයා අමතා වදාළ සේක. ඒ භික්ෂුන් වහන්සේලා ද පින්වතුන් වහන්ස ස යැ යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායේ දී අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. ලෝකයේ වෙන ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයේ වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය.

එනම් මේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

ඒ කවර චතුරාර්ය සත්‍යයන් පිළිබඳව ද?

දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

පින්වත් මහණෙනි, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිතපන මිගදායේ දී අනුත්තර වූ ධම්ම චක්කය පවත්වන ලදී. ලෝකයෙහි වෙන ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය.

එනම් මේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

පින්වත් මහණෙනි, සාරිපුත්ත හා මොග්ගල්ලානයන් ඇසුරු කළ යුත්තේ ය. සාරිපුත්ත හා මොග්ගල්ලානයන් හජනය කළ යුත්තේ ය. ඔවුහු නුවණැත්තෝ ය. සබ්‍රහ්මචාරී භික්ෂූන් වහන්සේලාට අනුග්‍රහ දක්වන්නෝ ය.

පින්වත් මහණෙනි, දරුවන් වදන්නා වූ මෑණියන් යම් සේ ද සාරිපුත්තයන් ද ඒ ආකාරම ය. උපන්නා වූ දරුවා ව පෝෂණය කරන තැනැත්තා යම් සේ ද මොග්ගල්ලානයන් ඒ ආකාරම ය. පින්වත් මහණෙනි, සාරිපුත්තයන් සෝවාන් ඵලය අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස ශ්‍රාවකයන් හික්මවන්නේ ය. මොග්ගල්ලානයන් ඉහළ මාර්ගඵලයන් අවබෝධ කර ගැනීම පිණිස ශ්‍රාවකයන් හික්මවන්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, සාරිපුත්තයන් චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව විස්තර වශයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට ද දේශනා කරන්නට ද පණවන්නට ද පිහිටුවාලන්නට ද විවරණය කරන්නට ද විග්‍රහ කොට දක්වන්නට ද අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවන්නට ද අතිශයින් ම දක්ෂ වන්නේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. මෙය වදාළ සුගතයන් වහන්සේ ආසනයෙන් නැගිට ගන්ධකුටියට පිවිස වදාළ සේක.

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩම කළ නොබෝ වේලාවකින් ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් හික්ෂුන් වහන්සැ යි කියා හික්ෂු සංඝයා ඇමතුවාහු ය. ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා ද ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්සැ යි කියා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය.

ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළ සේක. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිතපන මීගදායේ දී අනුත්තර වූ ධම්ම චක්කය පවත්වන ලදී. ලෝකයේ වෙන ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයේ වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම.

එනම් මේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

ඒ කවර චතුරාර්ය සත්‍යයන් පිළිබඳව ද?

දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට

පෙත්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුකේ හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙත්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙත්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ වූ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙත්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යනු කුමක් ද?

ඉපදීම ද දුකකි. ජරාවට පත් වීම ද දුකකි. රෝගපීඩා වැළඳීම ද දුකකි. මරණය ද දුකකි. සෝක වැළපීම් හා කායික මානසික දුක් ද සුසුම් හෙළීම් ද දුකකි. කැමති වන්නා වූ යමක් නො ලැබේ නම් එය ද දුකකි. සංක්ෂේපයෙන් කිව්වොත් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුකකි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ඉපදීම යනු කුමක් ද?

ඒ ඒ සත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ව ලෝක තුළ යම් උපතක් ඇද්ද යම් හට ගැනීමක් ඇද්ද මව් කුසක බැස ගැනීමක් ඇද්ද විශේෂ උපතක් ඇද්ද උපාදානස්කන්ධයන් ගේ පහළ වීමක් ඇද්ද ඇස් කන් ආදී ආයතනයන් ගේ ලැබීමක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස මෙය වනාහී ඉපදීම යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ජරාවට පත් වීම යනු කුමක් ද?

ඒ ඒ සත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ව ලෝක තුළ යම් දිරීමක් ඇද්ද දිරා යන ස්වභාවයක් ඇද්ද දත් ආදියෙහි කැඩීමක් ඇද්ද කෙස් ආදියෙහි පැසීමක් ඇද්ද සමෙහි රැළි වැටීමක් ඇද්ද ආයුෂයා ගේ ගෙවීමක් ඇද්ද ඇස් ආදී ඉඳුරන් ගේ මෝරා යාමක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස මෙය වනාහී ජරාවට පත් වීම යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මරණය යනු කුමක් ද?

ඒ ඒ සත්වයන් ගේ ඒ ඒ සත්ව ලෝක වලින් යම් චුත වීමක් ඇද්ද චුත වන ස්වභාවයක් ඇද්ද බිඳී යෑමක් ඇද්ද අතුරුදහන් වීමක් ඇද්ද මරණයට පත් වීමක් ඇද්ද කළුරිය කිරීමක් ඇද්ද උපාදනස්කන්ධයන් ගේ බිඳී යාමක් ඇද්ද ශරීරයේ බැහැර දැමීමක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී මරණය යැයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සෝකය යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, විවිධාකාර විපත් අතරින් කවර හෝ විපතකින් පීඩා විදින කෙනෙකුන් හට විවිධාකාර විපත් අතරින් ඉවසිය නො හැකි දුකකින් වේදනා විදින කෙනෙකුන් හට යම් කිසි සෝක කිරීමක් ඇද්ද සෝකයෙන් තැවීමක් ඇද්ද සෝකීව සිටින ස්වභාවයක් ඇද්ද සිත දවාලන සෝකයක් ඇද්ද හිත හාත්පස දවාලන සෝකයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස මෙය වනාහී සෝකය යයි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, හඬා වැළපීම යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, විවිධාකාර විපත් අතරින් කවර හෝ විපතකින් පීඩා විදින කෙනෙකුන් හට විවිධාකාර විපත් අතරින් ඉවසිය නො හැකි දුකකින් වේදනා විදින කෙනෙකුන් හට යම් හඬා වැළපීමක් ඇද්ද නම් ගොත් කියමින් වැළපීමක් ඇද්ද හඬා වැළපෙන ස්වභාවයක් ඇද්ද නම් ගොත් කියමින් හඬා වැළපෙන ස්වභාවයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස මෙය වනාහී හඬා වැළපීම යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, කායික දුක යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, කායික ව හට ගන්නා වූ ඉවසිය නො හැකි වූ යම් දුකක් ඇද්ද කායිකව හට ගන්නා වූ අමිහිරි වේදනා ඇද්ද කයෙහි ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා වූ දුක් හා අමිහිරි වේදනා ඇද්ද විඳවන ස්වභාවයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී කායික දුක යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මානසික දුක යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මානසික ව හට ගන්නා වූ ඉවසිය නො හැකි වූ යම් දුකක් ඇද්ද මානසිකව හට ගන්නා වූ අමිහිරි වේදනා ඇද්ද මනසේ ස්පර්ශයෙන් හට ගන්නා වූ දුක් හා අමිහිරි වේදනා ඇද්ද විඳවන ස්වභාවයක් ඇද්ද ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මෙය වනාහී මානසික දුක යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, දුක් පීඩා ගැන සිතමින් සුසුම් හෙළීම යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, විවිධාකාර විපත් අතරින් කවර හෝ විපතකින් පීඩා විදින කෙනෙකුන් හට විවිධාකාර විපත් අතරින් දුක විදින කෙනෙකුන් හට ඇති වන්නා වූ යම් වෙහෙසක් ඇද්ද ඒ ගැන සිත සිතා යම් සුසුම් හෙළීමක් ඇද්ද මහත් වෙහෙසට පත් වීමක් ඇද්ද ඒ ගැන සිත සිතා සුසුම් හෙළන ස්වභාවයක් ඇද්ද මෙය වනාහී දුක් පීඩා ගැන සිතමින් සුසුම් හෙළීම යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, කැමති වන්නා වූ යමක් නො ලැබීමේ දුක යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ඉපදීම උරුම කර ගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී ඉපදීම උරුම කර නො ගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම ඉපදීම අප කරා නො පැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කර ගන්නට නො හැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නො ලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ජරාව උරුම කර ගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී ජරාවට පත් වීම උරුම කර නො ගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම ජරාව අප කරා නො පැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කර ගන්නට නො හැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නො ලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, ලෙඩ දුකට පත් වීම උරුම කර ගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ!

ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී ලෙඩ දුකට පත් වීම උරුම කර නො ගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම ලෙඩ දුක් අප කරා නො පැමිණෙන්නේ නම් කොයිරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කර ගන්නට නො හැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නො ලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මරණයට පත් වීම උරුම කර ගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී මරණයට පත් වීම උරුම කර නො ගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම මරණය අප කරා නො පැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කර ගන්නට නො හැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නො ලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උරුම කර ගත් සත්වයන් හට මෙවැනි දෙයක් ලැබීමට කැමැත්තක් උපදින්නේ ය. අනේ ! ඒකාන්තයෙන් ම අපි වනාහී සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් උරුම කර නො ගන්නමෝ නම් ඒකාන්තයෙන් ම සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් අප කරා නො පැමිණෙන්නේ නම් කොතරම් හොඳ ද කියා ය. එහෙත් එය වනාහී කැමැත්ත තිබූ පමණින් උදා කර ගන්නට නො හැක්කේ ම ය. මෙය ද කැමති වන්නා වූ දෙය නො ලැබීමේ දුක ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, සංක්ෂේපයෙන් කීවොත් පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුක යනු කුමක් ද?

එනම් මේ රූප උපාදානස්කන්ධය ය. වේදනා උපාදානස්කන්ධය ය. සඤ්ඤා උපාදානස්කන්ධය ය. සංස්කාර උපාදානස්කන්ධය ය. විඤ්ඤාණ උපාදානස්කන්ධය ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සංක්ෂේපයෙන් කියන ලද පංච උපාදානස්කන්ධ දුක යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, දුක හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යනු කුමක් ද?

පුනර්භවය ඇති කරන්නා වූ ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා වූ ඒ ඒ තැන

සතුටින් පිළිගන්නා වූ යම් මේ තණ්හාවක් ඇද්ද එය යි. එනම් කාම තණ්හාව ය. භව තණ්හාව ය. විභව තණ්හාව ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස මෙය වනාහී දුක හට ගැනීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යනු කුමක් ද?

ඒ තණ්හා වේ ම ඉතිරි නැතුව නො ඇල්මෙන් යම් නිරුද්ධ වීමක් ඇද්ද අත් හැරීමක් ඇද්ද දුරු කිරීමක් ඇද්ද නිදහස් වීමක් ඇද්ද ආල රහිත වීමක් ඇද්ද එය යි. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස මෙය වනාහී දුක නිරුද්ධ වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යනු කුමක් ද?

ඒ වනාහී මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය ම ය. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද සම්මා සංකල්පය ද සම්මා වාචා ද සම්මා කම්මන්තය ද සම්මා ආජීවය ද සම්මා වායාමය ද සම්ම සතිය ද සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා දිට්ඨිය යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, දුක්ඛ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳ ව යම් අවබෝධ ඤාණයක් ඇද්ද දුක්ඛ සමුදය ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳ ව යම් අවබෝධ ඤාණයක් ඇද්ද දුක්ඛ නිරෝධ ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳ ව යම් අවබෝධ ඤාණයක් ඇද්ද දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිනී ප්‍රතිපදා ආර්ය සත්‍යය පිළිබඳ ව යම් අවබෝධ ඤාණයක් ඇද්ද ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස මෙය වනාහී සම්මා දිට්ඨිය යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා සංකල්පය යනු කුමක් ද?

නෙක්ඛම්ම සංකල්පය ය. අව්‍යාපාද සංකල්පය ය. අවිනිංසා සංකල්පය ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා සංකල්පය යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා වාචා යනු කුමක් ද?

බොරු කීමෙන් වැළකී සිටීම ය. කේලාමි කීමෙන් වැළකී සිටීම ය. පරුෂ වචන කීමෙන් වැළකී සිටීම ය. හිස් වචන කීමෙන් වැළකී සිටීම ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා වාචා යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා කම්මන්ත යනු කුමක් ද?

ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකී සිටීම ය. සොරකම් කිරීමෙන් වැළකී සිටීම ය. වැරදි කාමසේවනයෙන් වැළකී සිටීම ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා කම්මන්ත යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා ආජීව යනු කුමක් ද?

මෙ කරුණෙහිලා ආර්ය ශ්‍රාවකයා මිත්‍යා ආජීවය දුරු කොට ඉතා ධාර්මික ලෙස ජීවිතය ගත කරන්නේ ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා ආජීව යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා වායාම යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙ කරුණෙහිලා හික්ෂුව තව ම හට නො ගත්තා වූ පාපී අකුසල ධර්මයන් හට නො ගැනීම පිණිස කැමැත්ත උපදවන්නේ ය. වෑයම් කරන්නේ ය. වීරිය අරඹන්නේ ය. සිත දැඩි කොට ගන්නේ ය. බලවත් ව වීරිය ගන්නේ ය.

හට ගත්තා වූ පාපී අකුසල ධර්මයන් ප්‍රභාණය කිරීම පිණිස කැමැත්ත උපදවන්නේ ය. වෑයම් කරන්නේ ය. වීරිය අරඹන්නේ ය. සිත දැඩි කොට ගන්නේ ය. බලවත් ව වීරිය ගන්නේ ය.

හට නො ගත්තා වූ කුසල ධර්මයන් උපදවා ගැනීම පිණිස කැමැත්ත උපදවන්නේ ය. වෑයම් කරන්නේ ය. වීරිය අරඹන්නේ ය. සිත දැඩි කොට ගන්නේ ය. බලවත් ව වීරිය ගන්නේ ය.

හට ගත්තා වූ කුසල ධර්මයන් පවතිනු පිණිස, මූලා නො වීම පිණිස වැඩි දියුණු කර ගැනීම පිණිස විපුල බවට පත් කර ගැනීම පිණිස භාවනාවෙන් සම්පූර්ණ කර ගැනීම පිණිස කැමැත්ත උපදවන්නේ ය. වෑයම් කරන්නේ ය. වීරිය අරඹන්නේ ය. සිත දැඩි කොට ගන්නේ ය. බලවත් ව වීරිය ගන්නේ ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා

වායාම යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා සතිය යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂුව කය පිළිබඳව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව මනා නුවණින් යුතු ව සිහියෙන් යුතුව ලෝකයෙහි ඇලීම් ගැටීම් දුරු කොට කායානුපස්සනා භාවනාවෙන් කල් ගෙවන්නේ ය.

වේදනාවන් පිළිබඳව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව මනා නුවණින් යුතු ව සිහියෙන් යුතුව ලෝකයෙහි ඇලීම් ගැටීම් දුරු කොට වේදනානුපස්සනා භාවනාවෙන් කල් ගෙවන්නේ ය.

සිත පිළිබඳව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව මනා නුවණින් යුතු ව සිහියෙන් යුතුව ලෝකයෙහි ඇලීම් ගැටීම් දුරු කොට චිත්තානුපස්සනා භාවනාවෙන් කල් ගෙවන්නේ ය.

ධර්මයන් පිළිබඳව කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු ව මනා නුවණින් යුතු ව සිහියෙන් යුතුව ලෝකයෙහි ඇලීම් ගැටීම් දුරු කොට ධම්මානුපස්සනා භාවනාවෙන් කල් ගෙවන්නේ ය. ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා සතිය යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, සම්මා සමාධිය යනු කුමක් ද?

ප්‍රිය ආයුෂ්මකුන් වහන්ස, මෙ කරුණෙහිලා භික්ෂුව කාමයන්ගෙන් වෙන් වීමෙන් ම අකුසල ධර්මයන් ගෙන් වෙන් වීමෙන් ම විතර්ක සහිත වූ විචාර සහිත වූ විචේකයෙන් හට ගත්තා වූ ප්‍රීතිය හා සැපය ඇත්තා වූ පළමු වෙනි ධ්‍යානය උපදවා ගෙන වාසය කරන්නේ ය.

විතර්ක විචාරයන් ගේ සංසිදීමෙන් ම තම අභ්‍යන්තරයේ බලවත් පැහැදීමෙන් යුතු ව සිතේ එකඟ බවෙන් යුතු ව විතර්ක විචාර රහිත වූ සමාධියෙන් හට ගත්තා වූ ප්‍රීතිය හා සැපය ඇත්තා වූ දෙවනි ධ්‍යානය උපදවාගෙන වාසය කරන්නේ ය.

ප්‍රීතිය කෙරෙහි නො ඇල්මෙන් සිහියෙන් හා නුවණින් යුතු ව කයෙන් සැපය ද විඳිමින් උපේක්ෂා සහගත ව සිහියෙන් යුතු ව වාසය කරන්නේ ය. ආර්යන් වහන්සේලා උපේක්ෂා සහගතව සිහියෙන් යුතු ව සැපසේ

වාසය කිරීම යැ යි පවසන ලද්දා වූ ඒ තුන් වෙනි ධ්‍යානය ද උපදවා ගෙන වාසය කරන්නේ ය.

සැපය ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් දුක ද ප්‍රභාණය කිරීමෙන් පළමුවෙන් ම සොම්නස් දොම්නස් දෙක නැති කිරීමෙන් දුක් රහිත වූ සැප රහිත වූ පාරිශුද්ධ සිහියෙන් යුතු වූ උපේක්ෂාව ඇත්තා වූ හතර වෙනි ධ්‍යානය උපදවාගෙන වාසය කරන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මෙය වනාහී සම්මා සමාධිය යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, මෙය වනාහී දුක නිරුද්ධ වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාවා නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යැ යි කියනු ලබන්නේ ය.

ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිතපන මීගදායේ දී අනුක්තර වූ ධම්ම චක්කය පවත්වන ලදී. ලෝකයෙහි වෙන ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයේ වෙන කිසිවෙකුට හෝ එය වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය.

එනම් මේ චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයන් පිළිබඳ ව ප්‍රකාශ කිරීම ය. දේශනා කිරීම ය. පැනැවීම ය. පිහිටුවා තැබීම ය. විවරණය කිරීම ය. විග්‍රහ කොට පෙන්වීම ය. අතිශයින් ම ප්‍රකට කරවීම ය.

ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇති ඒ භික්ෂූන් වහන්සේලා ආයුෂ්මත් සාරිපුත්තයන්සේ ගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්තාහු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා

(දම්සත් දෙසුම නිමි)

අතිරේක දේශනා

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

22. කසිභාරද්වාප සුත්තං

(කසිභාරද්වාප හට වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මගධ ජනපදයෙහි දකුණු කඳුකරයෙහි බ්‍රාහ්මණ කුලීනයන් ගේ ඒකනාලා නම් ගමෙහි වැඩ වසන සේක.

එසමයෙහි කසිභාරද්වාප නම් බ්‍රාහ්මණයෙකු ගේ කුමුර සී සෑම පිණිස නඟුල් පන්සියයක් පමණ යොදවා තිබුණේ ය.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරුවේ සිවුරු පොරවා ගෙන සිවුරක් පාත්‍රයක් රැගෙන කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණයා ගේ සී සාන තැන පිහිටි දෙසට වැඩම කළ සේක. ඒ මොහොත වනාහී කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණයා ගේ (සී සාන පිරිසට) ආහාර බෙදන වේලාව ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද එම ආහාර බෙදන තැනට වැඩම කළ සේක.

වැඩම කොට එකත්පස්ව සිටි සේක. පිඬු පිණිස වැඩම කොට සිටියා වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණයා දුටුවේ ය. එසේ දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය.

එම්බා ශ්‍රමණය මම වනාහී සීසාන කෙනෙක් වෙමි. වපුරන කෙනෙක් වෙමි. සීසෑම් ද කොට වැපිරීම් ද කොට අනුභව කරන කෙනෙක් වෙමි. ඔබ ද ශ්‍රමණය සී සෑ යුත්තේ ය. වැපිරිය යුත්තේ ය. සී සෑම් ද කොට වැපිරීම් ද කොට අනුභව කළ යුත්තේ ය.

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, මම ද සීසාන කෙනෙක් වෙමි. වපුරන කෙනෙක් වෙමි. සීසෑම් ද කොට වැපිරීම් ද කොට අනුභව කරන කෙනෙක් වෙමි.

අපි වනාහී පින්වත් ගෞතමයන් ගේ (සී සාන වපුරන) විය ගසක් හෝ නඟුලක් හෝ කෙටිටක් හෝ ගවයන් හෝ නො ම දකින්නෙමු.

එසේ වී නමුත් පින්වත් ගෞතමයාණෝ, මෙසේ පවසන්නාහු ය. බ්‍රාහ්මණය මම ද සීසාන කෙනෙක් වෙමි. වජ්‍රරන කෙනෙක් වෙමි. සීසුම් ද කොට වැපිරීම් ද කොට අනුභව කරන කෙනෙක් වෙමි යි කියා ය. එකල්හි කසීභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවකින් මෙසේ කීවේ ය.

1. පවසන නමුදු ඔබ ගොවියෙකු කියා අද
අපි නොම දකිමු ගොවිතැන ඔබ ගේ සබඳ
දැන ගනු කැමති වෙමු අපි ඔබේ ගොවිතැන ද
පවසනු මැනව් අපහට එය කෙලෙසක ද

2. සද්ධා බීජං තපෝ වුට්ඨි
පඤ්ඤා මේ යුගනංගලං
හිරි ඊසා මනෝ යොක්තං
සති මේ ඵාලපාවනං

2. බිජුවට සැදැහැ විය - වැසි දහරය තපස
නුවණ ද මගේ - නගුල හා වියගස විලස
නගුලිස ලැජ්ජාව විය - රැහැනය මනස
හී වැලහා කෙවිට සලකනු සතිය ලෙස

3. කායගුත්තෝ වච්චුත්තෝ
ආහාරේ උදරේ යතෝ
සච්චං කරෝමි නිද්දානං
සෝරච්චං මේ පමෝවනං

3. කය හා වචනය ද මම රැකගෙන සිටිමි
දැනගෙන පමණ අහර ද අනුභව කරමි
යහපත හැඳින නිදුකින් දිවි සතපවමි
සලසන සැපත හඳුනා ගෙන මම මිදෙමි

4. විරියං මේ ධුරධෝරය්හං
යෝගක්ඛේමාධිවාහනං
ගච්ඡති අනිවත්තන්තං
යත්ථ ගන්ත්වා න සෝචති

- 4. වීරිය මගේ බර උසුලන දරන දෙය
 යොමු වී තිබෙන්නේ අම නිවන වෙතම ය
 යයි කිසි තැනක නැවැතීමක් නැතිව එය
 ගිය විට ඒ තැනට ඇති නොවේ ශෝකය
- 5. ඒවමේසා කසි කට්ඨා
 සා හෝති අමකප්ඵලා
 ඒතං කසිං කසිත්වාන
 සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති' ති
- 5. මාගේ සී සෑම කෙරුවේ මේ ලෙස ය
 ඒ සී සෑම තුළ ලැබුනේ අම ඵලය
 මේ ලෙසින් සී සෑම කළ විට
 හැම දුකින් අත් මිදෙයි එම විට

එකල්හී කසිභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණ තෙමේ ලොකු රන් බඳුනක් ගෙන එහි කිරිබතක් වඩා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිගැන්වී ය. පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ අමා ඵල ලබා දෙන්නා වූ සී සෑම කරන හෙයින් පින්වතාණන් ද ගොවියෙක් ම ය.

- 6. ගාථාහිතීතං මේ අහෝජනෙය්‍යං
 සම්පස්සතං බ්‍රාහ්මණ නේස ධම්මෝ
 ගාථාහිතීතං පනුදන්ති බුද්ධා
 ධම්මේ සති බ්‍රාහ්මණ චුත්තිර්ථසා
- 6. වළඳනු සුදුසු නැත ගීයෙන් ලද බොජුන
 සිරිත ද නො වේ කෙනෙකුට දහමේ රැඳුන
 බුදුවරු නො වළඳති ගීයෙන් ලද බොජුන
 සලකනු බමුණ මෙය දහමකි ලොව තිබෙන
- 7. අඤ්ඤාන ව කේවලීනං මහේසිං
 බීණාසවං කුක්කුච්ච වූපසන්තං
 අන්තේන පාන්තේන උපට්ඨහස්සු
 බෙත්තං හි තං පුඤ්ඤප්ඵෙබ්බස හෝති'ති
- 7. පිරිපුන් ගුණ දමින් සපිරුන උතුමන්ට
 සන්සුන් ගති දරන නිකෙලෙස් රහතුන්ට

අහරින් පැනින් ඒ උතුමන් සලකන්ට
සුදුසු ය බමුණ පිං කෙන හඳුනාගන්ට

එසේ වී නම් පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, මම මේ කිරි බත කවර කෙනෙකුට දෙන්නෙමි ද?

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බමුන් සහිත වූ ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි යමෙකුට වනාහී ඒ කිරිබත වැළඳු කල්හී මනාකොට දිරවන්නේ නම් ඒ කෙනා වනාහී තථාගතයන් වහන්සේ නමක් හෝ තථාගත ශ්‍රාවකයෙක් හැර වෙන කිසිවෙකු නො වන බව මම දකිමි. එසේ නම් පින්වත් බ්‍රාහ්මණය ඔබ මේ කිරිබත රැගෙන නිල් තණ නො මැති තැනක හෝ දමනු මැනව. ප්‍රාණීන් රහිත ජලයෙහි හෝ පා කොට හළ මැනව.

එකල්හී කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණ තෙමේ ඒ කිරිබත ගෙන ප්‍රාණීන් රහිත ජලයෙහි පා කොට හැරියේ ය. එවේලෙහි ජලයේ දැමූ ඒ කිරිබත විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව දුම් දමන්නට පටන් ගත්තේ ය. බොහෝ සෙයින් දුම් දමන්නට පටන් ගත්තේ ය. දවසක් මුළුල්ලේ රත් වූ හී වැලක් වනාහී ජලයට දැමූ කල්හී විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව විටි විටි යන හඬින් දුම් දමන්නේ බොහෝ සෙයින් දුම් දමන්නේ යම් සේද ඒ ආකාරයෙන් ම ජලයේ දැමූ ඒ කිරිබත විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව විටි විටි යන හඬින් යුක්ත ව දුම් දමන්නට පටන් ගත්තේ ය. බොහෝ සේ දුම් දමන්නට පටන් ගත්තේ ය.

එකල්හී සංවේගයට පත් වුණා වූ ලොමු ඩහගැන්වුනා වූ ඒ කසිභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණ තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපතුල් අසල සිරසින් වැඳ වැටී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ට මෙසේ පැවසුවේ ය.

පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර ය. පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස ඉතා සුන්දර ය, යටට හැර වී ඇති දෙයක් උඩට හරවා තබන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, සැඟැ වී තිබුනා වූ දෙයක් මතු කොට දක්වන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, මංමුළා වූ කෙනෙකුත් හට හරි මග පෙන්වා දෙන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකින්නාහු යැ යි කියා අඳුරේ තෙල් පහනක් දරන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද එසෙයින් ම පින්වත්

ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ ය. ඒ මම ද පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ සරණ යමි. සද්ධර්මය ද භික්ෂු සංඝයා ද මම සරණ යමි. ඒ මම ද පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි පැවිදි බව ලබමිවා ! උපසම්පදාව ද ලබමිවා!

කසීභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සමීපයෙහි පැවිදි බව ලැබුවේ ය. උපසම්පදාව ද ලැබුවේ ය.

පැවිදි උපසම්පදාව ලද නොබෝ කලකින් පිරිසෙන් වෙන් වුණා වූ හුදෙකලා වූ කෙලෙස් තවන වීරියෙන් යුතු වූ දිවි දෙවෙනි කොට දහමෙහි හැසිරෙන්නා වූ යම් කුල පුත්‍රයෙක් වනාහි යම් අර්ථයක් පිණිස ගිහිගෙයින් නික්ම මනා කොට පැවිද්දට පැමිණියේ වේ ද ආයුෂ්මත් භාරද්වාපයන් වහන්සේ ද තමා තුළ ඇති කර ගත්තා වූ අවබෝධ ඤාණයෙන් යුක්ත ව උතුම් පැවිදි ජීවිතයේ එක ම අරමුණ වූ ඒ අරහත්වය මේ ජීවිතයේ දී ම සාක්ෂාත් කොට ඊට පැමිණ වාසය කළාහු ය.

(මෙසේ) යළි යළි ඉපදෙන ස්වභාවය අවසන් වී ගියේ ය. උතුම් ජීවිතයක් ගත කරන ලද්දේ ය. නිවන පිණිස කළයුතු වූ හැම දෙයක් ම කරන ලද්දේ ය. නැවත කිසි දා පුනර්භවයක් නැත්තේ යැ යි මනාව අවබෝධ කරන ලද්දේ ය. ආයුෂ්මත් භාරද්වාප තෙරණුවෝ රහතන් වහන්සේලා අතර කෙනෙක් බවට පත් වූවාහු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි භෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා

23. ආලවක සුත්තං
(ආලවකයා හට වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අළුවි නුවර අලවි යකු ගේ වාස භවනෙහි වැඩ සිටි සේක.

එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත අලවි යකු පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය.

එම්බා ශ්‍රමණය, මෙතනින් පිටත් වෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මතුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිටතට වැඩි සේක.

එම්බා ශ්‍රමණය, යලි ඇතුළට පැමිණෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මකුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළට වැඩි සේක.

දෙවැනි වරට ද අළුවී යකා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය. එම්බා ශ්‍රමණය මෙතනින් පිටත් වෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මකුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිටතට වැඩි සේක.

එම්බා ශ්‍රමණය, යලි ඇතුළට පැමිණෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මකුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළට වැඩි සේක.

තුන් වන වරට ද අළුවී යකා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය. එම්බා ශ්‍රමණය මෙතනින් පිටත් වෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මකුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිටතට වැඩි සේක.

එම්බා ශ්‍රමණය, යලි ඇතුළට පැමිණෙනු. හොඳයි ආයුෂ්මකුනි, යි කියා වදාරා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඇතුළට වැඩි සේක.

හතර වන වරට ද අළුවී යකා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය. එම්බා ශ්‍රමණය මෙතනින් පිටත් වෙනු. ආයුෂ්මකුනි, මම මෙතැනින් පිටතට නො යන්නෙමි. ඔබට කළ හැකි දෙයක් වේ නම්, දැන් එය කළ මැනව.

එම්බා ශ්‍රමණය තොපගෙන් මම ප්‍රශ්ණ අසන්නෙමි. ඉදින් ඒ ගැන පිළිතුරු නො දෙන්නෙහි නම් තොප ගේ සිත හෝ පෙරළා දමන්නෙමි. තොප ගේ හදවත හෝ පලා දමන්නෙමි. පා වලින් ගෙන හෝ ගඟින් එතෙරට විසිකරන්නෙමි.

ආයුෂ්මකුනි, දෙවියන් සහිත වූ, මරුන් සහිත වූ, බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණබ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාවෙන් යුතු ලෝකයෙහි මා ගේ සිත පෙරළා දැමිය හැකි කෙනෙකුන් හෝ හදවත පලා දැමිය හැකි කෙනෙකුන් හෝ පා වලින් ගෙන ගඟින් එතෙරට විසි කර දැමිය හැකි කෙනෙකුන් හෝ මම නම් නො දකිමි. එනමුදු ආයුෂ්මකුනි, ඔබ කැමති කාරණාවන් මගෙන් විමසුව මැනව.

එකල්හි අළුවී යකා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගාථාවකින් පවසා සිටියේ ය.

1. කිංසු'ධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
 කිංසු සුවින්නෝ සුඛමා'වහාති
 කිංසු භවේ සාදුකරං රසානං
 කථං ජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්'ති

1. කචර ධනය ද පුරුෂයා හට උතුම් වන්නේ
 කචර කරුණ ද පුරුදු කළ විට සැප ලැබෙන්නේ
 කචර රසය ද ලොවේ මියුරු ම රසය වන්නේ
 කචර දිවිය ද ගත කරන විට උතුම් වන්නේ

2. සද්ධි'ධ විත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
 ධම්මෝ සුවින්නෝ සුඛමා'වහාති
 සච්චං භවේ සාදුකරං රසානං
 පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්'ති

2. සැදැහැ ධනය යි පුරුෂයා හට උතුම් වන්නේ
 සොඳුරු දහමයි පුරුදු කළ විට සැප ලැබෙන්නේ
 ආර්ය සත්‍යය යි ලොවේ මියුරු ම රසය වන්නේ
 නැණැති දිවිය යි ගත කරන විට උතුම් වන්නේ

3. කථංසු තරති ඕසං
 කථංසු තරති අණ්ණචං
 කථංසු දුක්ඛං අච්චේති
 කථංසු පරිසුජ්ඣති

3. සැඬ දියෙන් එතෙර වී පැණ ගන්නෙ කෙලෙසින් ද?
 සමුදුරෙන් එතෙර වී ගොඩ යන්නෙ කෙලෙසින් ද?
 භව දුකින් අත මිදී ගැලවෙන්නෙ කෙලෙසින් ද?
 ජීවිතය පිරිසිදු ව බබළන්නෙ කෙලෙසින් ද?

4. සද්ධාය තරති ඕසං
 අප්පමාදේන අණ්ණචං
 විරියේන දුක්ඛං අච්චේති
 පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති

4. සැදැහැයෙහි සැඬ දියෙන් එතෙර වී පැන ගන්නෙ
 නොම පමාවෙහි සසර සමුදුරෙන් ගොඩ යන්නෙ

වීරියෙන් ඉක්ම ගොස් හව දුකින් ගැලවෙන්න
නැණ බලෙන් ම ය ලොවේ දිවිය පිරිසිදු වෙන්න

- 5. කථංසු ලහතේ පඤ්ඤං
කථංසු වින්දතේ ධනං
කථංසු කිත්තිං පජ්ජෝති
කථං මිත්තානි ගන්ථති
අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං
කථං පෙච්ච න සෝචති

- 5. කෙලෙසින් ද දිවි මගට නුවණ ඇති කර ගන්න ?
කෙලෙසින් ද කෙනෙකු ලොව ධනය රැස් කරගන්න ?
කෙලෙසින් ද කෙනෙකු ගේ හොඳ නමක් පැතිරෙන්න ?
කෙලෙසින් ද යහළු මිතුරන් පිරිස ලැබ ගන්න ?
මොලොව හැර - පරලොවට ගිය විට
කෙලෙසින් ද ශෝකයක් නැති වෙන්න ?

- 6. සද්දාහානෝ අරහතං
ධම්මං නිබ්බානපත්තියා
සුස්සුතා ලහතේ පඤ්ඤං
අජ්ජමත්තෝ විචක්ඛණෝ

- 6. අමා නිවන ට පමුණුවාලන - දහම් පවසති රහත් මුනිවරු
සැදැහැ සිත් එහි උපදවාගෙන - මනා කොට ඒ බණ අසාගෙන
ඇසු දහමට සිත යොමා ගෙන
පමා නො ම වී එයට නතු වී - විමසනා විට නුවණ මතු වේ.

- 7. පතිරූපකාරී ධුරවා
උච්ඨාතා වින්දතේ ධනං
සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජෝති
දදං මිත්තානි ගන්ථති

- 7. බාරගෙන එන වගකීම් හැම
වීරියෙන් කටයුතු ද කරනා
නො පසුබසිනා වීරියෙන් යුතු
කෙනෙකු වේ නම්

රැස් කරයි හේ සියලු ධනය ම
 සැබෑ බස් පවසන කෙනා
 ලබයි ලොව හොඳ නම මනා
 යහළුවන් සොයනා කෙනා
 දිය යුතු ය හැම දන් මනා

8. යස්සේ'නේ චතුරෝ ධම්මා
 සද්ධස්ස සරමේසිනෝ
 සච්චං ධම්මෝ ධිති වාගෝ
 ස චේ පෙච්ච න සෝචති

8. සැදැහැවත් පින්වතෙකු හට - ගිහිගෙයි වසනා
 පවතින විටෙක - දහම් සතරක් මේ කියනා
 සැබෑ බස් පැවසීම ද - වැටහෙන නුවණ තිබීම ද
 උත්සහය පැවතීම ද - දන් දෙන්නට හැකි වීම ද
 මේවා තිබෙන විට - ගෙවනා ජීවිතයේ
 පරලොව ගිය කලෙක - ශෝක නො කරයි එයා කිසි විට

9. ඉංස අඤ්ඤේ'පි පුච්ඡස්සු
 පුච්ඡමණුඛාත්මණේ
 යදි සච්චා දමා වාගා
 බන්තා භියොග් න විජ්ජති

9. එහෙනම් ඔබ හට මේ ගැන - ඕනෑ නම් දැන ගන්නට
 ලොවේ වෙන ශ්‍රමණ බමුණන් - වෙතට ගොස් විමසා බලනු මැන
 සැබෑ බසකට - ඉන්ද්‍රියන් දමනයකට
 දන් පැන් පිදීමට - ඉවසීමෙන්
 වැඩිතරම් වූ - තවත් කිසිවක්
 ලොවේ වෙන - ඇති දැ යි කියා

10. කථන්නු'දානි පුච්ඡෙයාං
 පුච්ඡ සමණුඛාත්මණේ
 සෝ'හං අජ්ජ පජානාමි
 යෝ අත්ථෝ සම්පරායිකෝ

10. අනේ පින්වත් හඟවතාණෙනි,

ලොවේ සිටිනා වෙන - ශ්‍රමණ බමුණන්ගෙන්

කුමට නම් මා යළි අසන්ට ද ?

දැන ගතිමි අද සිතු ලෙසට මම

මෙලොව - පරලොව සැපත ලැබ දෙන සියලු කරුණු ම

11. අත්ථාය වත මේ බුද්ධෝ

වාසායා'ලව්මාගමා

සෝ'හං අජ්ජ පජානාමි

යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං

11. සැබැවින් ම බුදු සමිඳුනේ ඔබ - මා කෙරෙහි කරුණාවෙන්

වැඩි සේක මේ අළුච්චි හවනට

යම් උතුම් කෙනෙකුන් හට - දුන් දෙයින් මහජ්ඵල ලැබෙයි නම්

පිදිය යුතු ඒ උතුම් මුනිඳුන් - දැන ගතිමි මම අද දිනේ

12. සෝ'හං විචරිස්සාමි

ගාමා ගාමං පුරා පුරං

නමස්සමානෝ සම්බුද්ධං

ධම්මස්ස ච සුධම්මකන්'ති

12. නමදිමින් සම්බුදු රජාණන් - අසිරිමත් දම් රස අමාවන්

පවසමින් ලොව යම් - ගමින් ගම

ඇවිද පවසමි මම රටින් රට

මෙසේ කී අළුච්චි යකු තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ ද පවසා සිටියේ ය.

පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර ය. පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස ඉතා සුන්දර ය, යටට හැරැ වී ඇති දෙයක් උඩට හරවා තබන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, සැඟැ වී තිබුනා වූ දෙයක් මතු කොට දක්වන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, මංමුළා වූ කෙනෙකුන් හට හරි මග පෙන්වා දෙන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකින්නාහු යැ යි කියා අඳුරේ කෙල් පහනක් දරන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද. එසෙයින් ම පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ ය. ඒ මම ද පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ සරණ යමි. සද්ධර්මය ද හික්ෂු සංඝයා ද මම සරණ යමි. පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ

අද පටන් මා ගැන ද දිවි තිබෙන තුරා ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙකු වශයෙන් පිළිගන්නා සේකවා.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා

24. වසල සුත්තං (වසලයා ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුතුමා ගේ ආරාමයෙහි වැඩසිටි සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පෙරවරුවෙහි සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන පාත්‍රය ද දෙපට සිවුරු ද ගෙන සැවැත් නුවරට පිඬු සිඟා වැඩි සේක.

එසමයෙහි (ගිනි පුදන බ්‍රාහ්මණයෙක් වූ) අග්ගිකභාරද්වාජ නම් බ්‍රාහ්මණයා ගේ නිවසෙහි ගිනි දල්වන ලද්දේ ය. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත් නුවර ගෙ පිළිවෙළින් පිඬු පිණිස වැඩම කරන සේක් අග්ගික භාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා ගේ නිවසට ද වැඩම කළ සේක.

අග්ගික භාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වඩිනු දුර දී ම දුටුවේ ය. එසේ දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පවසා සිටියේ ය. එම්බා හිස මුඬු කළ තැනැත්ත, ඔතැනම සිටිනු. එම්බා ශ්‍රමණය ඔතැනම සිටිනු. එම්බා වසලය ඔතැනම සිටිනු. මෙසේ කී කල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අග්ගිකභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා හට මෙසේ වදාළ සේක.

පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, වසලයෙකු වීම ගැන හෝ වසලයෙකු බවට පත් කරවන්නා වූ කාරණා ගැන ඔබ දන්නවා ද?

පින්වත් ගෞතමයාණෙනි, වසලයෙකු වීම ගැන හෝ වසලයෙකු බවට පත් කරවන කාරණා ගැන මම නම් නො දන්නෙමි. පින්වත් ගෞතමයාණන් වහන්සේ මා හට දහම් දෙසනු මැනව. එවිට වසලයෙකු වීම ගැන ද වසලයෙකු බවට පත් කරවන කාරණා ගැන ද මම දැන ගන්නෙමි.

එසේ වී නම් පින්වත් බ්‍රාහ්මණය, හොඳින් අසා ගෙන සිටිය යුත්තේ

ය. සිත මනා කොට යොමු කර විය යුත්තේ ය. එය කියා දෙන්නෙමි.

එසේය පින්වතාණෙනි යි කියා අඟ්ගිකභාරද්වාජ බ්‍රාහ්මණයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

1. ක්‍රෝධයෙන් යුතු චෛර බදිනා
පවිටු ලාමක ගුණ ද මකනා
මිසදිටු ව මායාව පානා
කෙනා දත යුතු වසල ලෙසිනා
2. මව් කුසින් බිජුවටින් ඉපදුන
සතුන් මෙලොවේ යමෙක් වනසන
දයාවක් නැති එම සතුන් ගැන
දත යුතු ය ඔහු වසල විලසින
3. ගම් නියම් ගම් ගොදුරු කරගෙන
පැහැර ගෙන ඒ ගම් ද වනසන
ලබයි ගැරහුම් “මහ සොරෙකු” යන
දත යුතු ය වසලයෙකු විලසින
4. ගමක හෝ වන අරණෙ තිබෙනා
යමෙක් වෙද හිමිකරු ද සිටිනා
නුදුන් එය සොරකම් ද කරනා
කෙනා දත යුතු වසල ලෙසිනා
5. ගෙවම් කියමින් ණයක් අරගෙන
ඉල්ලු කල එය නො දී පැන යන
“මොන ණයක් වෙ ද ගෙවිය යුතු තට?”
කියන මොහු වසලයෙකි හැම විට
6. මහමගක යන පිරිස නසමින
ඔවුන් ගෙන යන බඩු ද රැගෙමින
සුළු දෙයක් හෝ පැහැරගෙන යන
කෙනා වසලය ලොවේ හඳුනන
7. තමා හෝ වෙන කෙනෙකු වෙනුවෙන්
ධනය හෝ වෙන දෙයක් වෙනුවෙන්

අසන විට රවටයි ද බොරුවෙන්
ඒ කෙනා වසලයෙකි මෙලෙසින්

- 8. ඤාති මිතුරන් ගේ අඹුන් වෙත
සැහැසි ලෙස හෝ කැමැත්තෙන් යන
කුල සිරිත් බිඳ වරදේ හැසිරෙන
කෙනා දක යුතු වසල විලසින
- 9. හොඳට කා බී වසන රිසි සේ
දරුවෝ පමණක් සිටිති සුව සේ
දිරන මව්පියෝ වසති දුක සේ
මොවුන් වසලය දනුව මෙලෙසේ
- 10. මාපියන් හා සොහොයුරන් ගැන
නෑ සියන් හට හෝ දුකක් දෙන
කෝපයෙන් දොස් පරොස් පවසන
කෙනා වසලය දනුව මෙලෙසින
- 11. අසන විට දිවි මගට අරුතක්
කියා දෙන්නේ හැමට විපතක්
දොඩයි සැඟ වී සිටින විලසක්
මොහුට ඇත්තේ වසල සිරිතක්
- 12. යමෙක් පව් කම් කරන රහසේ
“නොම දකීවා මා ව මෙලෙසේ”
සිතා සඟවයි පව් ද රිසි සේ
දක යුතු ය වසලයා මෙලෙසේ
- 13. යමෙක් පිට ගෙදරකට ගිය විට
හොඳට කා බී සතුටු වී සිට
යළි ඔවුන් තම ගෙදර ආ විට
වසලයා ම ය නො සලකන විට
- 14. ශ්‍රමණ බමුණන් නිවස වෙත එන විට
දුගී යදියන් පවා පැමිණෙන
රවටයි ද බොරු බස් ද කියමින
ඔහු ව දක යුතු වසල විලසින

- 15. යමෙක් බොජුනක් කන වෙලාවට
ශ්‍රමණ බමුණන් ගෙදර ආ විට
කිසිත් නො දෙනා දොස් නගා සිට
වසලයකු වේ ඔහු ද මෙලෙසට
- 16. යමක් ලැබුමට කැමැති වෙමිනා
දැන දැන ම බොරු බස් ම කියනා
මිසදිටු ව වෙත වෙලී සිටිනා
වසලයෙකි මොහු ලොවේ සිටිනා
- 17. තමා ගැන මොහු හිතා ලොකුවට
අනෙක් හැම දෙන හෙළන පහළට
හීන ගති හරවමින් මානෙට
වසලයෙක් වෙයි ඔහු හැබැවට
- 18. කෝප සිත ලෝභයෙන් වෙළුනේ
මසුරු ලාමක පැකුම් පිරුනේ
කපටි ලැජ්ජා බිය ද නැසුණේ
වසලයෙකි ඔහු දකිනු සොදිනේ
- 19. යමෙක් සම්මා සම්බුදුන් හට
ගිහි පැවිදි තම ගෝල පිරිසට
කරයි නම් නින්දා අනුන් හට
වසලයෙක් වේ ඔහු ද මෙලෙසට
- 20. යමෙක් හිත කෙලෙසුන් පුරෝගෙන
රහත් බව රඟපා සිටී නම්
බඹුන් සහිත වූ ලොවම රවටන
මහ සොරෙක් වේ ඔහු ද නිකියෙන
මෙය දත යුක්තේ ය සොදින
අධම වසල දෙයක් ලෙසින
කියන ලදී මා මෙසේ ඔබ හට
දත යුතු ය වසලයා මෙලෙසට
- 21. උපතකින් වසලයෙකු නො ම වේ
උපතකින් බමුණෙකුත් නො ම වේ

තමා ගේ වරදින් වසල වේ
තම යහපතින් බමුණෙකුත් වේ

22. දනුව නිදසුන දැන් කියා දෙන
වී ය දරුවෙක් සැඩොල් ගෙදරක
උයන බලු මස් පරපුරෙන් එන
ඔහු ගෙ නම විය “මාතංග” යන

23. “මාතංග” සුපතල ව ගිය සඳ
ලොව දුලබ වූ කිත් යසස් මැද
රජුන් බමුණන් පැමිණ රොද බැඳ
කළෝ උවටැන් සිය පිරිස් මැද

24. දෙවිලොවට යන යානයට නැග
යමින් කෙලෙසුන් නො මැති මහ මඟ
සිදලමින් කම් සුවය සිත ළඟ
ගියේ හෙතෙමේ බඹලොවට අග

25. උපත බඹලොව වළක්වන්නට
නො හැකි විය තම සැඩොල් කුලයට
වේද මතුරන බමුණු පිරිසට
කීව යුතුය එක දෙයක් මෙලෙසට

26. ඔවුන් අතරේ නිතර දිස් වෙති
කරන පව්කම් නො මැති අනුමැති
ඔවුන් හට මේ ලොව ම ගරහති
පරලොව ද දුගතියක් වෙත යති
නො හැකි ම ය තම බමුණු කුලයට
දුගති ගැරහිළි වළක්වන්නට

27. උපතකින් වසලයෙකු නො ම වේ
උපතකින් බමුණෙකුත් නො ම වේ
තමා ගේ වරදින් වසල වේ
තම යහපතින් බමුණෙකුත් වේ

මෙම දෙසුම වදාළ කල්හි අග්ගිකභාරද්වාප බ්‍රාහ්මණ තෙමේ
භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ පැවැසී ය.

පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස, ඉතා සුන්දර ය. පින්වත් ගෞතමයන් වහන්ස ඉතා සුන්දර ය, යටට හැරැ වී ඇති දෙයක් උඩට හරවා තබන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, සැඟැ වී තිබුනා වූ දෙයක් මතු කොට දක්වන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, මංමුළා වූ කෙනෙකුන් හට හරි මග පෙන්වා දෙන්නේ යම් ආකාරයෙන් ද, ඇස් ඇත්තෝ රූප දකින්නාහු යැ යි කියා අඳුරේ තෙල් පහනක් යම් ආකාරයෙන් ද. එසෙයින් ම පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ විසින් නොයෙක් ආකාරයෙන් ශ්‍රී සද්ධර්මය ප්‍රකාශ කරන ලද්දේ ය. ඒ මම ද පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ සරණ යමි. සද්ධර්මය ද හික්ෂු සංඝයා ද මම සරණ යමි. පින්වත් ගෞතමයන් වහන්සේ අද පටන් මා ගැන ද දිවි තිබෙන තුරා ම තෙරුවන් සරණ ගිය උපාසකයෙකු වශයෙන් පිළිගන්නා සේකවා.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා

(අතිරේක දේශනා නිමි)

හමාර දේශනා

නමෝ තස්ස හගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !

25. ඉසිගිලි සුත්තං (ඉසිගිලි පර්වතයේ දී වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර ඉසිගිලි පර්වතයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පින්වත් මහණෙනි යි කියා හික්ෂු සංඝයා අමතා වදාළ සේක. ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා ද පින්වතුන් වහන්ස සැ යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙම දෙසුම වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, අර වේහාර පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඔය වේහාර පර්වතයට වෙන නමක් තිබුණේ ය. වෙන පැණවීමක් තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, අර පාණ්ඩව පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේ ද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඔය පාණ්ඩව පර්වතයට වෙන නමක් තිබුණේ ය. වෙන පැණවීමක් තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, අර වේපුල්ල පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේ ද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඔය වේපුල්ල පර්වතයට වෙන නමක් තිබුණේ ය. වෙන පැණවීමක් තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, අර ගිජුකුළු පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේ ද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, ඔය ගිජුකුළු පර්වතයට වෙන නමක් තිබුණේ ය. වෙන පැණවීමක් තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, මේ ඉසිගිලි පර්වතය ඔබට පෙනෙනවා නේ ද? එසේය, ස්වාමීනී. පින්වත් මහණෙනි, මේ ඉසිගිලි පර්වතයට මේ නම ම

තිබුණේ ය. මේ පැණැවීම ම තිබුණේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී පෙර සිදු වූ දෙයකි. එකල මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි පන්සිය නමක් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා විරාත් කාලයක් වැඩ විසුවාහු ය. උන්වහන්සේලා මේ පර්වතයට පිවිසෙන ආකාරය දිස්වන්නාහු ය. පිවිසියාට පසු නො දිස්වන්නාහු ය.

එකරුණ දුටු මිනිසුන් මෙසේ පැවසුවාහු ය. මේ පර්වතය වනාහී මේ ඉසිවරයන් වහන්සේලා ගිල දමන්නේ ය. ඉසිවරුන් ගිලින්නේ ය යන අරුතින් ඉසිගිලි නාමය ඉපදුනේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ නාමයන් පවසාලන්නෙමි. පින්වත් මහණෙනි, පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ නාමයන් හඳුන්වා දෙන්නෙමි. පින්වත් මහණෙනි, පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා ගේ නාමයන් දේශනා කරන්නෙමි. එය මනාකොට ඇසිය යුත්තේ ය. නුවණින් සිහි කළ යුත්තේ ය. පවසන්නෙමි.

එසේ ය ස්වාමීනී යි කියා ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, අරිට්ඨ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, උපරිට්ඨ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, තගරසිඛී නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, යසස්සී නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, සුදස්සන නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, පියදස්සී නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, ගන්ධාර නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, පිණ්ඩෝල නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, උපාසහ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, නීථ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, තථ නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, සුතවා නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

පින්වත් මහණෙනි, භාවිකත්ත නම් පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ ඉසිගිලි පර්වතයෙහි විරාත්කාලයක් වැඩ හුන්නාහු ය.

1. දුකින් තොර වූ කෙලෙස් දුරු වූ සාරවත් මිනිසුන් - සිටින්නේ ඉතා සුවසේ ඒ සියළු දෙන පසේ බුදු බව - ලබා ගන්නේ නිවන් දුටු ඒ උතුම් මුනිවරු කෙලෙස් හුල් - උදුරා දමන්නේ සවන් දෙනු මැන මා විසින් දැන් ඔවුන් ගේ නම් - කියා දෙන්නේ
2. අරිට්ඨ හා උපරිට්ඨ ය තගරසිඛි සහ යසස්සි සුදස්සන ය හා පියදස්සි ලොවේ පසේ බුදුවරුන් ය ගන්ධාර ය පිණ්ඩෝල ය උපාසහ ය යන මුනිවරු නීථ ය තථ සුතවා සහ භාවිකත්ත යන බුදුවරු
3. සුමිහ ය සුහ මේථුල සහ අට්ඨම යන බුදුවරුන් ද මේස නමින් සහ අනීස සුදාය යන මුනිවරුන් ද සියළු ම හව රැහැන් බිත්ද උතුම් පසේ බුදුවරුන් ද හිංගු මෙන්ම හිංගෝ යන මහනුභාව ඇති බුදුන් ද
4. ජාලි නමින් දෙදෙනෙක් වූ බුදුවරු හා අට්ඨක මුනි කෝසල යන බුදුරජුන් ද සුබාහු නම් ඇති බුදුන් ද

උපනේමිස නේමිස හා සන්තචිත්ත මුනිරජුන් ද
සත්තය තථ වීරජ මුනිඳු හා පණ්ඩිත යන බුදුන් ද

5. කාල ය හා උපකාල ය විජිත ය හා ජිත මුනිඳු ද
අංග ය පංග ය මුනිවරු හා ගුනිජ්ජකෝ මුනිඳු ද
හැම දුකට ම මුල වූ මේ කෙලෙස් උපධි - දුරු කළෝය
පස්සි හා අපරාජිත බුදුවරු මරු පැරදුවෝ ය

6. සත්ථා හා පචත්ත හා සරභංගෝ ලෝමහංස
උච්චංගම හා අසිත ද අනාසවය යන බුදුන් ද
මනෝමය ය මානච්ඡද සහ ඛන්ධුම යන මුනිඳු ද
තදාධිමුක්ත ය විමල ය කේතුම යන බුදුවරුන් ද

7. කේතුම්බරාග ය මාතංග හා අරිය මුනිඳු ද
අච්චුත හා අච්චුතගාමබ්බායාමක බුදුවරුන් ද
සුමංගල ය දඬිබ්ල හා සුප්පතිට්ඨ මුනිවරුන් ද
අසය්හ හා බේමාහිරත සෝරත යන මුනිවරුන් ද

8. දුරන්තය ද සංස මුනිඳු හා උච්චය යන බුදුන් ද
අපරමුනිය හා සය්හ ද අනෝමනික්කම බුදුන් ද
ආනන්ද ද නන්ද සමග උපනන්ද ය යන බුදුවරු
දොළොස් නමක් සමගින් වෙති භාරද්වාජ ය මුනිඳු ද

9. බෝධි හා මහානාම උත්තර යන බුදුවරුන් ද
කේසි සිඛි සුන්දර හා භාරද්වාජය බුදුන් ද
හව ඛන්ධන සිද බිඳලූ තිස්ස ය උපතිස්ස මුනිඳු
තණ්හා සිදලූ මුනිවරු උපසිදරි හා සිදරි

10. මංගල හා විතරාගි යන නම් ඇති මුනිවරුන් ද
දුක් මුල් ඇති කෙලෙස් නැසූ උසහ නමින් - මුනි රජුන් ද
අමා නිවන් සුව ලැබගත් උතුම් පසේ බුදුවරුන් ද
උපෝසථෝ හා සුන්දර සච්ච නමින් යුතු බුදුන් ද

11. ජේත ජයන්ත ය නමින් ද පදුමෝ උප්පල නමින් ද
පදුමුත්තර රක්ඛිත හා පබ්බත යන බුදුවරුන් ද
මානක්ථද්ධ ය සෝභිත විතරාගි මුනිවරුන් ද
කෙලෙසුන් ගෙන් නිදහස් වූ කණ්හ නමින් බුදු රජුන් ද

12. මේ බුදුවරු හා අනිකුත් මහනුභාව බුදුවරුන් ද
 හව බන්ධන සිදු බිඳලූ උතුම් පසේ බුදුවරුන් ද
 මහ ඉසිවර මේ බුදුවරු සියළු කෙලෙස් නැති - මුනිවරු
 පිරිනිවනට වැඩි මුනිවරු අපමණ ගුණ ඇති බුදුවරු
 පින්වත් මහණෙනි ඔබත් වන්දනා කරවි නිරතුරු

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
 මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා

26. ධම්මවේනිය සුත්තං

(ධම්ම වෛතසයන් ගැන වදාළ දෙසුම)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍ය ජනපදයෙහි මේදකලුම්ප නම් වූ ශාක්‍ය රජදරුවන් ගේ නියම් ගමෙහි වැඩ වසන සේක.

එසමයෙහි වනාහී පසේනදී කෝසල රජතුමා කිසියම් කරුණක් උදෙසා නගරක නම් වූ ශාක්‍යවරුන්ගේ නියම් ගම වෙත පැමිණියේ ය.

එකල්හී පසේ නදී කෝසල රජතුමා දීඝකාරායන සෙනවියන් ඇමතු වේය. ප්‍රිය යහළු කාරායන, සොඳුරු යානයන් සුදානම් කරව. ඉතා සුන්දර වූ උයන් බිම දකින්නට යන්නොමු.

එසේ ය දේවයන් වහන්ස යැ යි කියා දීඝකාරායන තෙමේ පසේනදී කෝසල රජු හට පිළිතුරු දී සොඳුරු යානාවන් පිළියෙල කොට පසේනදී කෝසල රජතුමා හට දේවයන් වහන්ස සොඳුරු යානාවෝ පිළියෙල කරන ලද්දාහු ය. එයට දැන් කල් දැන ගත මැනව යි දන්වා සිටියේ ය.

එකල්හී පසේනදී කෝසල රජතුමා සොඳුරු යානා වල නැඟී ඒ සොඳුරු යානාවලින් නගරයෙන් නික්මී මහත් වූ රාජානුභාවයෙන් යුතුව ආරාමය කරා පැමිණියේ ය. යානාවෙන් යා හැකිතාක් දුර ගමන් කොට යානාවෙන් බැස පා ගමනින් ම ආරාමයට පිවිසියේ ය.

පසේනදී කෝසල රජතුමා ඒ ආරාමයෙහි දෙපයට පහසුව පිණිස ඔබ මොබ සක්මන් කරමින් ඇවිද යන කල්හී පැහැදීම ඇති කරවන්නා වූ මනනුවන් ඇද බැඳගන්නා වූ නිශ්ශබ්දව තිබෙන්නා වූ සෝභා රහිත

වූ ජනයා රහිත වූ මිනිසුන් ගේ හුදකලා කටයුතු වලට යෝග්‍ය වූ ද බණ භාවනාවට යෝග්‍ය වූ ගස් සෙවන දුටුවේ ය. එසේ දැක්ක විට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව ම සිහිපත් වන්නට පටන් ගත්තේ ය.

මේ වනාහී පැහැදීම ඇති කරවන්නා වූ ද මනනුවන් ඇද බැඳගන්නා වූ ද නිශ්ශබ්දව තිබෙන්නා වූ ද සෝෂා රහිත වූ ද ජනයා රහිත වූ ද මිනිසුන් ගේ හුදකලා කටයුතු වලට යෝග්‍යවූ ද බණ භාවනාවට යෝග්‍ය වූ ද රුක්ඛමූල සේනාසනයන් ය. මෙවැනි තැන්වල වැඩවසන්නා වූ ඒ අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේව අපි ද ඇසුරු කරන්නෙමු.

ඉක්බිති පසේනදී කෝසල රජතුමා දීඝකාරායන සෙනවියා ඇමතුවේය.

ප්‍රිය යහළු කාරායන, පැහැදීම ඇති කරවන්නා වූ මනනුවන් ඇද බැඳගන්නා වූ නිශ්ශබ්දව තිබෙන්නා වූ සෝෂා රහිත වූ ජනයා රහිත වූ මිනිසුන් ගේ හුදකලා කටයුතු වලට යෝග්‍ය වූ බණ භාවනාවට යෝග්‍ය වූ මේ රුක්ඛමූල සේනාසනයන් ය. මෙවැනි තැන් වල වැඩ වසන්නා වූ ඒ අරහත් සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව අපිද ඇසුරු කරන්නෙමු. ප්‍රිය යහළු කාරායන දැන් වනාහී ඒ අරහත් සම්මා සම්බුදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොහි වැඩවසන සේක් ද?

මහරජාණන් වහන්ස, ශාක්‍යන් ගේ මේදතඵම්ප නම් වූ නියම්ගමක් ඇත්තේ ය. අරහත් වූ සම්මා සම්බුද්ධ වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ දිනවල එහි වැඩ වසන සේක.

ප්‍රිය යහළු කාරායන, මේ නගරක නම් වූ නියම් ගමේ සිට මේදතඵම්ප නම් වූ ශාක්‍යයන් ගේ නියම් ගම දක්වා කොපමණ දුරක් තිබෙන්නේ ද?

මහරජාණන් වහන්ස, දුරක් නැත්තේ ම ය. තුන් යොදුනක් පමණ ම ය. දවසකින් යා ගන්නට හැක්කේ ම ය.

එසේ වී නම් ප්‍රිය යහළු කාරායන, සොඳුරු යානාවන් පිළියෙල කරව. අපි ඒ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව බැහැ දකින්නට යන්නෙමු.

එසේය දේවයන් වහන්ස යැ යි කියා දීඝකාරායන තෙමේ පසේනදී

කෝසල රජු හට පිළිතුරු දී සොඳුරු යානාවන් පිළියෙල කොට පසේනදී කෝසල රජතුමා හට දේවයන් වහන්ස, සොඳුරු යානාවෝ පිළියෙල කරන ලද්දාහු ය. එයට දැන් කල් දැන ගත මැනව යි දන්වා සිටියේ ය.

එකල්හි පසේනදී කෝසල රජතුමා සොඳුරු යානාවල නැගී ඒ සොඳුරු යානාවලින් නගරක නම් වූ නියම් ගමෙන් නික්මී මේදකඵම්ප නම් වූ ශාකායන් ගේ නියම් ගමට පිටත් වී එක දවසකින් ම ඒ මේදකඵම්ප නම් වූ ශාකායන් ගේ නියම්ගමට පැමිණියේ ය. ආරාමය දක්වා ගමන් කළේ ය. යානාවෙන් යා හැකිතාක් ම ගමන් කොට යානාවෙන් බැස පා ගමනින්ම ආරාමයට පිවිසියේ ය.

එසමයෙහි වනාහී බොහෝ හික්ෂුන් වහන්සේලා එළිමහනේ සක්මන් කරන්නාහු ය. එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා ඒ හික්ෂුන් වෙත පැමිණියේ ය. එසේ පැමිණ ඒ හික්ෂුන් හට මෙසේ පවසා සිටියේ ය.

ස්වාමීනී, මේ වේලාවෙහි ඒ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොහි වැඩ වසන සේක් ද? අපි ද ඒ අරහත් වූ සම්මා සම්බුදු වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ව දකිනු කැමැත්තෙමු.

පින්වත් මහරජාණෙනි, අර තිබෙන්නේ දොර වසා ඇති විහාරය යි. ඔබ එතැනට නිහඬ ගමනින් යනු මැනව. කළබල නො වී ආලින්දයට පිවිස උගුර පාදා ශබ්ද කොට දොර අගුලට සෙමෙන් තට්ටු කළ මැනව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔබට ද්වාරය විවර කරන සේක් ම ය.

එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා කඩුව ද නලල්පට ද දීසකාරායනයන් හට බාර දුන්නේ ය. එවිට දීසකාරායන හට මේ අදහස් ඇති විය. දැන් වූ කලී මහරජාණන් වහන්සේ පෞද්ගලික කතාවක යෙදෙන්නාහු ය. එමනිසා මා විසින් දැන් මෙහි නැවැතී සිටිය යුක්තේ ය.

එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා දොරවසා ඇති ඒ විහාරය වෙත නිහඬ ගමනින් පැමිණ කළබල නො වී ආලින්දයට පිවිස උගුර පාදා ශබ්ද කොට දොර අගුලට සෙමෙන් තට්ටු කළේය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද්වාරය විවර කළ සේක.

එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා විහාරයට පිවිස භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපකුල් අභියස හිසින් වැද වැටී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සිරිපා

සඟල තම මුවින් සිඹින්නට පටන් ගත්තේ ය. දැකින් පිරිමදින්නට පටන් ගත්තේ ය. තමන් ගේ නම ද කියන්නට පටන් ගත්තේ ය. ස්වාමීනී, මම වනාහි පසේනදී කෝසල රජතුමා වෙමි. ස්වාමීනී, මම වනාහි පසේනදී කෝසල රජතුමා වෙමි.

පින්වත් මහරජාණෙනි, මේ ශරීරය කෙරෙහි ඔය ආකාර වූ පරම ගෞරවයක් ද පරම උපහාරයක් ද දක්වන්නේ කවර කරුණක් දැකීමෙන් ද?

ස්වාමීනී, මගේ සිත තුළ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳව ධර්මානුකූල වැටහීමක් ඇත්තේ ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රී සද්ධර්මය ද මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, මම වනාහි දස වසරක් සීමා කොට විසි වසරක් සීමා කොට තිස් වසරක් සීමා කොට හතළිස් වසරක් සීමා කොට බඹසර සිලයෙහි හැසිරෙන්නා වූ අන්‍යාගමික තවුසන් ව දැක තිබෙන්නෙමි.

ඔවුන් වනාහි ඒ සිල් අවසන් කොට වතුර නෑමෙන් පසු සුවඳ විළවුන් ගල්වා ගෙන කෙස් රැවුල් මැනැවින් පීරා ගෙන පංචකාම ගුණයන් ගෙන් ඉඳුරන් පිනවමින් ඒවා පිරිවරා ගෙන සිටින ආකාරය මම දැක තිබෙන්නෙමි.

එහෙත් ස්වාමීනී, මේ සාසනයෙහි ජීවිතය තිබෙනා තුරු සිය පණ දෙවෙනි කොට පරිපූර්ණ වූ පාරිශුද්ධ වූ බඹසර සිල් සුරකින්නා වූ හික්ෂුන් මම දැක තිබෙන්නෙමි. එමෙන් ම ස්වාමීනී, මේ අකාරයෙන් පරිපූර්ණ වූ පාරිශුද්ධ වූ බඹසර ජීවිතයක් මේ බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන කිසිදු ආගමක මම නො දකිමි. ස්වාමීනී, මේ වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

රජවරු වනාහී රජවරුන් සමග විවාද කරත් ම ය. ක්ෂත්‍රීයවරු ද ක්ෂත්‍රීයවරුන් සමග විවාද කරත් ම ය. බ්‍රාහ්මණවරු ද බ්‍රාහ්මණවරුන් සමග විවාද කරත් ම ය. ගෘහපතිවරු ද ගෘහපතිවරුන් සමග විවාද කරත් ම ය. මෑණියෝ ද දරුවා සමග විවාද කරත් ම ය. දරුවා ද මෑණියන් සමග විවාද කරන්නේ ම ය. පියාණෝ ද දරුවා සමග විවාද කරත් ම ය. දරුවා ද පියාණන් සමග විවාද කරන්නේ ම ය. සහෝදරයා ද සහෝදරිය සමග විවාද කරන්නේ ම ය. සහෝදරිය ද සහෝදරයා සමග විවාද කරන්නේ ම ය. බෑණා ද නෑනා සමග විවාද කරන්නේ ම ය. නෑනා ද බෑණා සමග විවාද කරන්නේ ම ය. යහළුවා ද යහළුවා සමග විවාද කරන්නේ ම ය.

එහෙත් ස්වාමීනී, සමගිව වැඩවසන්නා වූ ද සමගිව සතුටු වන්නා වූ ද වාද විවාද නො කරන්නා වූ ද කිරි හා දිය එක් වූ කලක් පරිදෙන් ඔවුනොවුන් කෙරෙහි ප්‍රිය ඇසින් දකිමින් වාසය කරන ආකාරය මම දකින්නෙමි. එනමුදු ස්වාමීනී, මේ තරම් සමගි සම්පන්න ශ්‍රාවක පිරිසක් බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන කිසිදු ආගමක මම නො දකින්නෙමි. හික්කුන් වහන්සේලා, ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රී සද්ධර්මය ද මැනවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

ස්වාමීනී. මම වනාහී ආරාමයෙන් ආරාමයට උද්‍යානයෙන් උද්‍යානයට ඔබමොබ සක්මන් කරමින් ඇවිද යන්නෙමි. එවිට ස්වාමීනී, ඒ මම ඉතා කෘෂ වී ගියා වූ ද ඉතා රළු වී ගියා වූ ද දුර්වර්ණ වී ගියා වූ ද පඬු පැහැ ගැන් වී ගියා වූ ද නහරවැල් ඉල්පි ගියා වූ ද ශරීර ඇතිව සිටින්නා වූ ඇතැම් ආගමික තවුසන් දකින්නෙමි. එසේ දකින කල්හි එය වනාහී ජනයා ගේ නෙත් ඇද නො ගන්නාක් වැනි යැ යි මට ගැඹී යන්නේ ය. එවිට මා හට ස්වාමීනී, මේ අදහස ඇති වන්නේ ය. ඒකාන්තයෙන් ම මේ ආයුෂ්මත්වරුන් බඹසර සිල් රකින්නේ අකමැත්තෙන් ම ය. මොවුන් විසින් සඟවා ගෙන සිටින්නා වූ කරන ලද යම් පවි කමක් ඇත්තේ ය. ඒ ආකාරයෙන් මේ ආයුෂ්මත්වරුන් ඉතා කෘෂ වී ගිය ඉතා රළු වී ගිය

දුර්වර්ණ වී ගිය පඬු පැහැ ගැන් වී ගිය නහරවැල් ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇතිව සිටින ආකාරය දකින කල්හි ජනයා ගේ නෙත් ඇද නො ගන්නාක් වැනි යැ යි මට හැඟෙන්නේ ය. එවිට මම ඔවුන් වෙත ගොස් මෙසේ විමසාලන්නෙමි. එමිබා ආයුෂ්මත්වරුනි, ඔබ වනාහී ඉතා කෘෂ වී ගිය ඉතා රළු වී ගිය දුර්වර්ණ වී ගිය පඬු පැහැ ගැන් වී ගිය නහරවැල් ඉල්පි ගිය සිරුරු ඇතිව සිටින ආකාරය දකින කල්හි ජනයා ගේ නෙත් ඇද නො ගන්නාක් වැනි යැ යි මට හැඟෙන්නේ ය. එවිට ඔවුන් මෙසේ පැවසුවාහු ය. මහරජාණෙනි, අපට පරපුරෙන් ආ රෝගයක් ඇත්තේ ය.

එහෙත් ස්වාමීනී, මේ සසුනෙහි සිටින්නා වූ භික්ෂූන් වහන්සේලා ද මම දකින්නෙමි. තුටු පහටු වී ගිය සිතින් ඔද වැඩී ගිය සිතින් සසුනෙහි ඇලී ගිය සිතින් පිනා ගිය ඉඳුරන් ඇති ව සැහැල්ලුවෙන් සිටිමින් නිහතමානී වී අනුන් ගේ සිවුපසයෙන් යැපෙන ආශා රහිත වූ සිතින් වසන්නාහු ය. එවිට ස්වාමීනී, මා හට මේ අදහස ඇති වන්නේ ය. ඒකාන්ත වශයෙන් ම මේ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සාසනයෙහි උදාරතර වූ විශේෂ ඤාණයන් අවබෝධ කර ගත්තාහු ය. ඒ අයුරින් ම මේ ආයුෂ්මතුන් වහනසේලා තුටු පහටු වී ගිය සිතින් ඔද වැඩී ගිය සිතින් සසුනෙහි ඇලී ගිය සිතින් පිනා ගිය ඉඳුරන් ඇති ව සැහැල්ලුවෙන් සිටිමින් නිහතමානී වී අනුන් ගේ සිවුපසයෙන් යැපෙන ආශා රහිත වූ සිතින් වසන්නාහු ය. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රී සද්ධර්මය ද මැනවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

මම වනාහී ඔටුනු අභිෂේක ලත් ක්ෂත්‍රිය රජ කෙනෙක් වෙමි. මාගේ යටත් විජිතයෙහි වැසියන් අතරින් නැසිය යුත්තන් නසන්නට ද නිර්ධන කළ යුත්තන් නිර්ධන කරන්නට ද නෙරපිය යුත්තන් නෙරපන්නට ද මම සමර්ථ වෙමි. එහෙත් ස්වාමීනී, අධිකරණ සභාවේ හිඳිනා මා විසින් කතා කරද්දී ම බාධා පිණිස අතර මග දී අන්‍යයෝ ද කතා කරන්නාහු ය. එවිට අධිකරණයේ සිටිනා මා හට මේ කතාව කරන අතරේ මේ හවතුන් බාධා නො කරත්වා! මේ හවතුන් මාගේ කතාව අවසන් වන

තුරු සිටිත්වා! කියා පවසද්දී ද එය මම නො ලබන්නෙමි.

එහෙත් ස්වාමීනී, යම් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් සිය ගණන් පිරිසට දහම් දෙසා වදරාණ සේක. එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවකයන් අතරේ කිවිසුම් හඬක් හෝ උගුර පාදන හඬක් හෝ නො ඇසෙන්නේ ම ය. ස්වාමීනී, සිදු වූ දෙයක් පවසන්නෙමි. එම දිනයේ ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නොයෙක් සිය ගණන් පිරිසට දහම් දෙසමින් වැඩ සිටි සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ එක්තරා ශ්‍රාවකයෙක් උගුර පෑදුවේ ය. ඒ මොහොතේ එක්තරා සබ්බන්ධවාරීන් වහන්සේ නමක් තම දණහිසින් ඔහු ගේ දණහිසට තට්ටු කොට ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස, නිශ්ශබ්දවෙනු මැනව. ප්‍රිය ආයුෂ්මතුන් වහන්ස ශබ්ද නො කළ මැනව. අප ගේ ශාස්තෘන් වහන්සේ වන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දහම් දෙසන සේකැයි කියා ඇඟවූයේ ය. එවිට ස්වාමීනී, මට මේ අදහස ඇති විය. හවන්ති ඒකාන්තයෙන්ම ආශ්චර්යයි. හවන්ති ඒකාන්තයෙන් අද්භූතයි. දඬුමුගුරු වලින් තොර ව අවිආයුධවලින් තොර ව මේ ශ්‍රාවක පිරිස වනාහී මැනැවින් හික්මී සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, මම වනාහී මේ ආකාරයෙන් මැනැවින් හික්මී සිටින පිරිසක් නම් බුදු සසුනෙන් බැහැර වූ වෙන කිසිදු ආගමක නො දකින්නෙ මි. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

මේ සමාජයෙහි ඉතා නිපුණ වූ වාද විවාද කර පුරුදු වූ අස්ලෝමයෙන් අස්ලෝමයට සියුම් ලෙස විදින්නා වූ දුනුවායන් පරිද්දෙන් තමන් ගේ ප්‍රඥාවෙන් දෘෂ්ඨිගතිකයන් පරදවමින් හැසිරෙන්නා වූ ක්ෂත්‍රිය පණ්ඩිතවරු සිටින්නාහු ය. ඔවුන් හට ශ්‍රමණ හවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අසවල් ගමට හෝ නියම් ගමට හෝ වැඩම කරන්නේ යන මෙකරුණ අසන්නට ලැබෙන්නේ ය.

එවිට ඔවුහු ප්‍රශ්න ගොතන්නාහු ය. අපි වනාහී ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ළඟට ගොස් මේ ප්‍රශ්නය අසා සිටින්නෙමු. අප විසින් අසා සිටින්නා වූ මේ ප්‍රශ්නයට මෙසේ පිළිතුරු ලැබෙන්නේ ය. එවිට අපි මේ ආකාරයෙන්

වාදය පටන් ගන්නෙමු. එසේත් විමසන කල්හී මේ අයුරින් පිළිතුරු ලැබෙන්නේ ය. එවිට අපි ඒ තුළින් ද වාදය පටන් ගන්නෙමු.

එසේ සිටිනා ඔවුන් හට ශ්‍රමණ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අසවල් ගමට හෝ අසවල් නියම්ගමට හෝ වැඩම කර සිටින්නේ ය යන කරුණ අසන්නට ලැබෙන්නේ ය. එවිට ඒ ක්ෂත්‍රීය පණ්ඩිතවරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණෙන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් හට දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වන සේක. සමාදන් කරවන සේක. පුබුදුවාලන සේක. සතුටු කරවන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වන ලද්දා වූ සමාදන් කරවන ලද්දා වූ පුබුදුවාලන ලද්දා වූ ඒ ක්ෂත්‍රීය පණ්ඩිතවරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙතින් ප්‍රශ්න නො විමසන්නාහු ය. වාදාරෝපනයක් කෙසේ නම් කරන්ට ද? ඒකාන්තයෙන් ම ඔවුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක බවට පත් වන්නාහු ය. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ වූ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ශ්‍රී සද්ධර්මය ද මැනවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

මේ සමාජයෙහි ඉතා නිපුණ වූ වාද විවාද කර පුරුදු වූ අස්ලෝමයෙන් අස්ලෝමයට සියුම් ලෙස විදින්නා වූ දුනුවායන් පරිද්දෙන් තමන් ගේ ප්‍රඥාවෙන් දෘෂ්ටිගතිකයන් පරදවමින් හැසිරෙන්නා වූ බ්‍රාහ්මණ පණ්ඩිතවරු සිටින්නාහු ය..... ගෘහපති පණ්ඩිතවරු සිටින්නාහු ය..... ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරු සිටින්නාහු ය. ඔවුන් හට ශ්‍රමණ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අසවල් ගමට හෝ නියම් ගමට හෝ වැඩම කරන්නේ යන මේ කරුණ අසන්නට ලැබෙන්නේ ය. එවිට ඔවුහු ප්‍රශ්න ගොතන්නාහු ය. අපි වනාහී ශ්‍රමණ ගෞතමයන් ළඟට ගොස් මේ ප්‍රශ්නය අසා සිටින්නෙමු. අප විසින් අසා සිටින්නා වූ මේ ප්‍රශ්නයට මෙසේ පිළිතුරු ලැබෙන්නේ ය. එවිට අපි මේ ආකාරයෙන් වාදය පටන් ගන්නෙමු. එසේත් විමසන කල්හී මේ අයුරින් පිළිතුරු ලැබෙන්නේ ය. එවිට අපි ඒ තුළින් ද වාදය පටන් ගන්නෙමු.

එසේ සිටිනා ඔවුන් හට ශ්‍රමණ භවත් ගෞතමයන් වහන්සේ අසවල් ගමට හෝ අසවල් නියම්ගමට හෝ වැඩම කර සිටින්නේ ය යන කරුණ

අසන්නට ලැබෙන්නේ ය. එවිට ඒ ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණෙන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඔවුන් හට දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වන සේක. සමාදන් කරවන සේක. පුබුදුවාලන සේක. සතුටු කරවන සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දහම් කතාවෙන් කරුණු දක්වන ලද්දා වූ සමාදන් කරවන ලද්දා වූ පුබුදුවාලන ලද්දා වූ ඒ ශ්‍රමණ පණ්ඩිතවරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙතින් ප්‍රශ්න නො විමසන්නාහු ය. වාදාරෝපනයක් කෙසේ නම් කරන්නට ද? ඒකාන්තයෙන් ම භාග්‍යවතුන් වහන්සේගෙන් ම අනගාරික බුදු සසුනෙහි පැවිදි බව ලබා ගැනීම පිණිස ආයාචනා කර සිටින්නාහු ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ අය පැවිදි කරන සේක. එසේ පැවිදි බවට පත් වූ උන් වහන්සේලා හුදෙකලා වීමෙන් තනිව වාසය කිරීමෙන් අප්‍රමාදී වීමෙන් දිවි දෙ වෙනි කොට දහමේ හැසිරීමෙන් ඉතා සුළු කලෙකින් ම කුලපුත්‍රයන් යම් අරුතක් පිණිස මනා කොට ගිහි ගෙදරින් නික්ම බුදු සසුනෙහි පැවිදි වෙත් ද ඒ බඹසර ජීවිතයේ මුදුන්පත්වීම වන ඒ උතුම් අරහත්වය තමන් ගේ නුවණින් ම සාක්ෂාත් කොට පැමිණ වසන්නාහු ය.

ඉන්පසු උන්වහන්සේලා මේ අයුරින් පවසන්නාහු ය. භවත්තී, මෙය නො ලැබුණා නම් අපි වැනැසී යන්නෙමු. භවත්තී, මෙය නො ලැබුණා නම් අපි හොඳට ම වැනැසී යන්නෙමු. එකල අපි වනාහි අශ්‍රමණයන් ව සිටිය දී ශ්‍රමණයෝ වෙමු යි පවසා සිටියෙමු. අබ්‍රාහ්මණයන් ව සිටියදී බ්‍රාහ්මණයෝ වෙමු යි පවසා සිටියෙමු. රහත් නො වී සිටිය දී රහතුන් වෙමු යි පවසා සිටියෙමු. දැන් වනාහි අපි සැබවින්ම බ්‍රාහ්මණයෝ වෙමු. දැන් වනාහි අපි සැබවින් ම රහතුන් වෙමු යි පවසන්නාහු ය. ස්වාමීනී, මේ වනාහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

ඉසිදත්ත හා පුරාණ යන මේ වඩු කාර්මිකයන් දෙදෙනා මාගේ බත් වැටුපින් ම මාගේ යානාවලින් ම ජීවත් වන්නාහු ය. මම වනාහි ඔවුන් ගේ ජීවිත ද ඔවුන් ගේ කීර්තිය ද ලබා දෙන්නෙමි. එසේ වී නමුත් ඔවුන්

වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි දක්වන්නා වූ පරම ආදර ගෞරවය මා කෙරෙහි නො දක්වන්නාහු ය.

ස්වාමීනී, සිදු වූ දෙයක් පවසන්නෙමි. මම සේනාව මෙහෙයවද්දී මේ ඉසිදක්ක පුරාණ යන වඩු කාර්මිකයන් දෙදෙනා විමසමින් එක්කරා සම්බාධ ස්ථානයකට වාසයට පැමිණියෙමි. ස්වාමීනී, එකල්හී මේ ඉසිදක්ක පුරාණ වඩු කාර්මිකයන් දෙදෙනා රාත්‍රී බොහෝ වේලාවක් ධර්ම කතාවෙන් කාලය ගෙවා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ වසන දිශාවට හිස තබා ගෙන මා සිටින දිශාවට පාද යොමු කොට නිදා ගත්තාහු ය. ස්වාමීනී, එවිට මා හට මේ අදහස ඇති වූයේ ය. භවත්නී, ඒකාන්තයෙන් ම ආශ්චර්ය යි. භවත්නී, ඒකාන්තයෙන් ම පුදුම සහගත යි. ඉසිදක්ක හා පුරාණ යන මේ වඩු කාර්මිකයන් දෙදෙනා මාගේ බත් වැටුපින් ම මාගේ යානාවලින් ම ජීවත් වන්නාහු ය. මම වනාහී ඔවුන් ගේ ජීවිත ද ඔවුන් ගේ කීර්තිය ද ලබා දෙන්නෙමි. එසේ වී නමුත් ඔවුන් වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි දක්වන්නා වූ පරම ආදර ගෞරවය මා කෙරෙහි නො දක්වන්නාහු ය. ඒකාන්තයෙන් ම මේ ආයුෂ්මත්වරුන් නම් ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ සාසනයෙහි උදාර වූ විශේෂ අවබෝධයක් ලබා සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, මේ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පිළිබඳ මාගේ ධර්මානුකූල වැටහීම ය. එනම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ වන සේක. ශ්‍රී සද්ධර්මය ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මැනැවින් වදාරණ ලද්දේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක සංඝයා ද සුපටිපන්න වන සේක වශයෙනි.

ස්වාමීනී, නැවත අනෙකක් පවසමි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ක්ෂත්‍රීය රාජ වංශිකයෙක් වන සේක. මම ද ක්ෂත්‍රීය රාජ වංශිකයෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද කෝසල ජනපදවාසී කෙනෙක් වන සේක. මම ද කෝසල ජනපද වාසී කෙනෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද අසු වයස් ඇති සේක. මම ද අසු වයස් ඇති කෙනෙක් වෙමි. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද ක්ෂත්‍රීය රාජ වංශිකයෙක් වන සේක. මම ද ක්ෂත්‍රීය රාජ වංශිකයෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද කෝසල ජනපදවාසී කෙනෙක් වන සේක. මම ද කෝසල ජනපදවාසී කෙනෙක් වෙමි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ද අසු වයස් ඇති සේක. මම ද අසු වයස් ඇති කෙනෙක් වෙමි යන යම් මේ කාරණයක්

ඇද්ද ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පරම ගෞරවයක් දක්වන්නට පරම උපහාරයක් දක්වන්නට මෙය ම හේතු වන්නේ ය.

ස්වාමීනී, දැන් ඉතින් අපි යන්නෙමු. අපට බොහෝ කටයුතු ඇත්තේ ය. බෙහෝ කළ යුතු දේ ඇත්තේ ය. පින්වත් මහරජාණෙනි, ඒ සඳහා දැන් ඔබ කල් දන්නේ ම ය. එවිට පසේනදී කෝසල රජතුමා හුනස්නෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට පැදකුණු කොට නික්ම ගියේ ය.

එවිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පසේනදී කෝසල රජු නික්ම ගිය නොබෝ වේලාවකින් හික්ෂු සංඝයා අමතා වදාළ සේක. පින්වත් මහණෙනි, අර පසේනදී කොසොල් රජතුමා ධම්ම චෛත්‍යයන් පවසා නැගිට ගියේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, ධම්ම චෛත්‍යයන් ඉගෙන ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ධම්ම චෛත්‍යයන් පාඩම් කර ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ධම්ම චෛත්‍යයන් මතක තබා ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, මෙම ධම්ම චෛත්‍යයන් ඉතා අරුත් බරින් යුක්ත වන්නේ ය. නිවන් මගට මුල් ව පවතින්නේ ය.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිතින් යුතු ඒ හික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ මෙකරුණ ඉතා සතුටින් පිළිගත්තාහු ය.

ඒතේන සච්චෙන සුවත්ථි හෝතු
මේ සත්‍යානුභාවයෙන් සැමට සෙත් වේවා

27. අටවිසි පිරිත හා ආශීර්වාද ගාථා

1. තණ්හාකරෝ මහාවීරෝ - මේධංකරෝ මහායසෝ
සරණංකරෝ ලෝකහිතෝ - දීපංකරෝ ජුතින්ධරෝ
2. කොණ්ඩඤ්ඤෝ ජනපාමොක්ඛෝ - මංගලෝ පුරිසාසහෝ
සුමනෝ සුමනෝ ධීරෝ - රේවතෝ රතීවද්ධනෝ
3. සෝහිතෝ ගුණසම්පන්නෝ - අනෝමදස්සි ජනුත්තමෝ
පදුමෝ ලෝකපජ්ජෝතෝ - නාරදෝ වරසාරථි

4. පදුමුත්තරෝ සත්තසාරෝ - සුමේධෝ අග්ගපුග්ගලෝ
සුජාතෝ සබ්බලෝකග්ගෝ - පියදස්සි නරාසහෝ
5. අත්ථදස්සි කාරුණිකෝ - ධම්මදස්සි තමෝනුදෝ
සිද්ධත්ථෝ අසමෝ ලෝකේ - තිස්සෝ වරදසංවරෝ
6. ඵ්ඤ්ඤෝ වරදසම්බුද්ධෝ - විපස්සි ච අනුපමෝ
සිඛි සබ්බහිතෝ සත්ථා - වෙස්සහු සුඛදායකෝ
7. කකුසන්ධෝ සත්ථවාහෝ - කෝණාගමනෝ රණඤ්ජනෝ
කස්සපෝ සිරිසම්පන්නෝ - ගෝතමෝ සකාපුංගවෝ
8. තේසං සච්චේන සීලේන - ඛන්තිමෙත්ත ඛලේන ච
තේපි ත්වං අනුරක්ඛන්තු - ආරෝග්ගේන සුඛේන චාති
9. සබ්බිතියෝ විචජ්ජන්තු සබ්බරෝගෝ විනස්සතු
මා තේ භවත්චන්තරායෝ සුඛි දීඝායුකෝ භව
10. භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බබුද්ධානුභාවේන සදා සොත්ථි භවන්තු තේ
11. භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බධම්මානුභාවේන සදා සොත්ථි භවන්තු තේ
12. භවතු සබ්බමංගලං රක්ඛන්තු සබ්බදේවතා
සබ්බසංඝානුභාවේන සදා සොත්ථි භවන්තු තේ

(පිරිත් නිමාව)

උපග්‍රන්ථය

28. මහා සමය සූත්‍රය

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සක්කේසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං. මහාවනේ මහතා භික්ඛුසංඝේන සද්ධිං පඤ්චමත්තේහි භික්ඛුසතේහි සබ්බේහේව අරහත්තේහි. දසහි ව ලෝකධාතුහි දේවතා යේභුයොන සන්තිපතිතා භොන්ති භගවන්තං දස්සනාය භික්ඛුසංඝඤ්ච. අථ ඛෝ වතුන්තං සුද්ධාවාසකායිකානං දේවානං ඒතදභෝසි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ශාක්‍යයන් ගේ ජනපදය වන කිඹුල්වත් නුවර මහා වනයෙහි සියළු දෙනා වහන්සේ ම අරහත්වයට පැමිණියා වූ පන්සියයක් පමණ භික්ෂූන් ගෙන් යුක්ත වූ මහත් භික්ෂු පිරිසක් සමග වැඩ සිටින සේක. එකල්හී දස දහසක් ලෝක ධාතු වල දෙව්වරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ද භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ ද බැහැ දැකීම පිණිස බොහෝ සෙයින් ම රැස් වූවා හු ය. එකල්හී සුද්ධාවාස බ්‍රහ්මලෝකයෙහි බ්‍රහ්ම රාජයින් සතර දෙනෙකුට මේ අදහස ඇති විය.

අයං ඛෝ භගවා සක්කේසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං. මහාවනේ මහතා භික්ඛුසංඝේන සද්ධිං පඤ්චමත්තේහි භික්ඛුසතේහි සබ්බේහේව අරහත්තේහි. දසහි ව ලෝකධාතුහි දේවතා යේභුයොන සන්තිපතිතා භොන්ති භගවන්තං දස්සනාය භික්ඛුසංඝඤ්ච. යන්තූන මයම්පි යේන භගවා තේනුපසංකමෙය්‍යාම, උපසංකමිත්වා භගවතෝ සන්තිකේ පච්චේකං ගාථං භාසෙය්‍යාමා'ති. අථ ඛෝ තා දේවතා සෙය්‍යථා'පි නාම බලවා පුරිසෝ සම්මිඤ්ජිතං වා බාහං පසාරෙය්‍ය, පසාරිතං වා බාහං සම්මිඤ්ජෙය්‍ය, ඒවමේව සුද්ධාවාසේසු දේවේසු අන්තර්හිතා භගවතෝ පුරතෝ පාතුරහංසු, අථ ඛෝ තා දේවතා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අථධංසු. ඒකමන්තං ධීතා ඛෝ ඒකා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

මේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහී ශාක්‍යයන් ගේ ජනපදය වන කිඹුල්වත් නුවර මහා වනයෙහි සියළු දෙනා වහන්සේ ම අරහත්වයට පැමිණියා වූ පන්සියයක් පමණ භික්ෂූන් ගෙන් යුක්ත වූ මහත් භික්ෂු පිරිසක් සමග වැඩ සිටින සේක. එකල් හී දස දහසක් ලෝක ධාතු වල දෙව්වරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේව ද භික්ෂු සංඝයා වහන්සේ ද බැහැ දැකීම පිණිස බොහෝ සෙයින් ම රැස් වූවාහු ය. එනිසා අපි ද භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත එළඹෙන්නෙමු නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි වෙන් වෙන් වශයෙන් ගාථාවක් පවසන්නෙමු නම් ඉතා යහපත් වන්නේ ය. එවිට ඒ බ්‍රහ්මකායික දෙව්වරු බලවත් පුරුෂයෙක් හැකිලූ අතක් දිගු කරන්නේ යම් සේ ද දික් කළ අතක් හකුළුවන්නේ යම් සේ ද ඒ ආකාරයෙන් ම සුද්ධාවාස දෙවියන් අතුරෙන් අතුරුදහන් වී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි පහළ වූවාහු ය. එවිට ඒ දෙව්වරු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව සිටියාහු ය. එකත්පස්ව සිටියා වූ එක් දෙවි කෙනෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සම්පයෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

1. "මහාසමයෝ පවනස්මිං - දේවකායා සමාගතා,
අගතමහ ඉමං ධම්මසමයං - දක්ඛිතායේ අපරාජිතසංඝන්ති."

- 1. මහා වනයෙහි වැඩ සිටිනා - උතුමන් රැස් වී ඉන්නේ
 දෙව්ලොව දෙව්වරු බොහෝ දෙන - මේ රැස්වීමට එන්නේ
 මේ අපරාජිත මුනිවරු - බැහැ දකිනා රිසියෙන්නේ
 අප සැම දෙන සිත සතුටින් - මේ රැස්වීමට එන්නේ

අථ ඛෝ අපරා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

එවිට තව දේවතාවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

- 2. තත්‍ර භික්ඛවෝ සමාදහංසු - චිත්තමත්තනෝ උජුකමකංසු,
 සාරථීච නෙත්තානි ගහෙත්වා - ඉන්ද්‍රියානි රක්ඛන්ති පණ්ඩිතා'ති.

- 2. මෙහි සිටිනා භික්ෂු පිරිස - සිත සමාධි ගත කළෝ ය
 තම තමන් ගෙ පවතින සිත - සෘජු මගකට හුරු කළෝ ය
 අතින් රැහැන් පට අරගත් - රියදුරුවරු මේ වගේ ය
 තම ඉඳුරන් රැක ගන්නා - නුවණැතියන් හරි අගේ ය

අථ ඛෝ අපරා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

එවිට තව දේවතාවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

- 3. ඡෙත්වා ඛීලං ඡෙත්වා පලිසං - ඉන්ද්‍රඛීලං උභවිච මනේජා,
 තේ වරන්ති සුද්ධා විමලා - චක්ඛුමතා සුදන්තා සුසු නාගා'ති.

- 3. රාග මුලුත් සිදලන්නේ - කෙලෙස් යහුල් බිදලන්නේ
 මුල් බැස ගත් හැම අකුසල් - උදුරා නිකෙලෙස් වන්නේ
 සදහම් ඇස් ඇති මුනිඳුන් - දමනය කළ ඒ රහතුන්
 පිවිතුරු වූ නිමල සිතින් - හැසිරෙන්නේ සිත සතුටින්

අථ ඛෝ අපරා දේවතා භගවතෝ සන්තිකේ ඉමං ගාථං අභාසි.

එවිට තව දේවතාවෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි මේ ගාථාව පැවසුවේ ය.

- 4. යේ කේචි බුද්ධං සරණං ගතාසේ - න තේ ගමිස්සන්ති අපායං
 පභාය මානුසං දේහං - දේවකායං පරිපුරෙස්සන්ති'ති.

- 4. බුදු සමිඳු ගෙ සරණ ලැබූ - කෙනෙක් සිටිත් නම් මෙලොවේ
 සතර අපායට නො වැටෙති - ගිය විට ඒ අය එලොවේ
 මිනිස් සිරුර අත්හළ විට - ඔවුන් පිරෙන් ම ය දෙව්ලොව

අථ ඛෝ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි, යේභුයෝන භික්ඛවේ දසසු ලෝකධාතුසු දේවතා සන්තිපතිතා භොන්ති, තථාගතං දස්සනාය භික්ඛුසංසඤ්ච, යේපි තේ භික්ඛවේ අභේසුං අතීතමද්ධානං අරහත්තෝ සම්මාසම්බුද්ධා, තේසම්පි භගවත්තානං ඒතපරමා යේච දේවතා සන්තිපතිතා අභේසුං සෙය්‍යථා'පි මය්හං ඒතරහි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ භික්ෂු සංඝයා අමතා වදාළ සේක. පින්වත් මහණෙනි, දස දහසක් ලෝක ධාතු වලින් බොහෝ සෙයින් ම තථාගතයන් වහන්සේ ව දැකීම පිණිස ත් භික්ෂු සංඝයා දැකීම පිණිස ත් දෙව්වරු පැමිණ සිටින්නාහු ය. පින්වත් මහණෙනි, ඒ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේලා අතීතයෙහි වැඩ සිටියාහු ද ඒ භාග්‍යවතුන්

වහන්සේලාට ද මෙපමණ ම වූ දෙවි දේවතාවෝ දැන් මා හට රැස් වී ඇති ආකාරයෙන් ම රැස් වූවාහු ය.

යේපි තේ හික්ඛවේ හවිස්සන්ති අනාගතමද්ධානං අරහන්තෝ සම්මාසම්බුද්ධා, තේසම්පි හගවන්තානං ඒතංපරමා යේව දේවතා සන්තිපතිතා හවිස්සන්ති සෙය්‍යාථා'පි මය්‍යං ඒතරහි.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ අරහත් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේලා අනාගතයෙහි වැඩ සිටින්නාහු ද ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේලාට ද මෙපමණ ම වූ දෙවිදේවතාවෝ දැන් මා හට රැස් වී ඇති ආකාරයෙන් ම රැස්වන්නාහු ය.

ආචික්ඛිස්සාමි හික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, කිත්තයිස්සාමි හික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, දේසිස්සාමි හික්ඛවේ දේවකායානං නාමානි, තං සුණාථ සාධුකං මනසිකරෝථ භාසිස්සාමි'ති. ඒවං හන්තේ'ති ඛෝ තේ හික්ඛු හගවතෝ පච්චස්සෝසුං. හගවා ඒතද'වෝච;

පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෙව්වරුන් ගේ නම් ගොත් පවසන්නෙමි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෙව්වරුන් ගේ නම් ගොත් වර්ණනා කරන්නෙමි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ දෙව්වරුන් ගේ නම් ගොත් දෙසන්නෙමි. එය මනා කොට අසනු මැනැව්. නුවණින් මෙතෙහි කළ මැනැව්. පවසන්නෙමි. ඒ හික්ඛුන් වහන්සේලා ද එසේය ස්වාමීනි යි කියා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට පිළිතුරු දුන්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක.

1. සිලෝකමනුකස්සාමි - යන්ථ භුම්මා තදස්සිතා,
යේ සිතා ගිරිගඹහාරං - පහිතත්තා සමාහිතා
1. සිලෝවකින් පවසන්නෙමි - යම් යම් තැන් වල සිටිනා
පොළොවේ ඇසුරින් වසනා - නොයෙකුත් දෙව්වරු සිටිත් ද
කඳුවල ලෙන්වල වසනා - අරහත් මුණිවරු සිටිත් ද
කෙලෙසුන් තවනා වෙර ඇති - සමාධිමත් වූ සිතීන් ද
2. පුඨුසිහා'ව සල්ලීනා - ලෝමහංසාහිසම්භුනෝ,
ඕදාතමනසා සුද්ධා - විජ්ජසන්ත මනාවිලා
2. ගල් ලෙන් ඇතුළේ සිටිනා - කේසර සිංහයන් විලස
ලොමුඩහ ගන්නා හැම දෙය - දමනය කළ සැබෑ විලස
පිවිතුරු පිරිසිදු මනසින් - කැළඹිලි නැති පහත් සිතීන්
3. හියොථ පඤ්චසතේ ඤත්ථා - වනේ කාපිලවත්ථවේ
තතෝ ආමන්තසී සත්ථා - සාවකේ සාසනේ රතේ
3. කිඹුල්වතේ මහ වනයේ - වැඩ සිටිනා බුදු සමිඳුන්
පන්සිය ගණනට වැඩි වූ - ශ්‍රාවක සඟ පිරිස ද දැන
බුදු සසුනෙහි ඇලී සිටින - ඒ හැම දෙන අමතන්නෙමි
4. දේවාකායා අහික්කන්තා - තේ විජානාථ හික්ඛවෝ
තේ ච ආතප්පමකරුං - සුත්ථා බුද්ධස්ස සාසනං
4. පින්වත් මහණෙනි ඔබ හැම - දෙව්වරු ගැන දැන ගන්නේ
ඒ ඒ දෙව්ලොවින් පැමිණි - දෙව්වරු රැස් වී ඉන්නේ
බුදු සමිඳුගෙ වචන අසා - ඒ අරහත් සඟ පිරිස ද
දෙව්වරු ගැන දැක ගන්නට - වෙර වීරිය අරඹන්නේ

- 5. තේසං පාතුරහු ඤාණං - අමනුස්සානදස්සනං
අප්පේකේ සතමද්දක්ඛුං - සහස්සං අථ සත්තරිං
- 5. ඒ අරහත් සඟ පිරිසට - දිවැස් නුවණ ඇති වන්නේ
නො මිනිස් වූ අය දකින්නට - ඒ හැමට ම හැකි වන්නේ
ඇතැම් රහත් මුණිවරු එහි - සිය ගණනින් දැක ගන්නේ
දහසක් දෙව්වරු දකින්නට - හැත්තෑදාහක් දකින්නට
ඇතැම් රහත් මුණිවරු එහි - දිවැස් නුවණ ලැබ ගන්නේ
- 6. සතං ඒකේ සහස්සානං - අමනුස්සානමද්දසුං
අප්පේකේ නන්තමද්දක්ඛුං - දිසා සබ්බා ථුටා අහු
- 6. සියදහසක් දෙව්වරු ගැන - ඇතැමුන් එහි දැක ගන්නේ
ඇතැම් රහත් මුණිවරු එහි - අපමණ දෙව්වරු දුටුවෝ
සියළු දිසා වල පැතිරී - දෙව්වරු ඉතිරි සිටියෝ
- 7. තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤාය - වචන්ථිත්ථාන වක්ඛුමා
තතෝ ආමන්තසී සත්ථා - සාවකේ සාසනේ රතේ
- 7. සදහම් ඇස් ඇති මුනිදුන් - ඒ හැම දෙය ගැන දකිමින්
බුදු සසුනේ ඇලී වසන - තම සවිවෝ ඇමතුවෝ ය
- 8. දේවකායා අභික්කන්තා - තේ විජානාථ භික්ඛවෝ
යේ වෝහං කිත්තයිස්සාමි - ගිරාහි අනුපුබ්බසෝ
- 8. පින්වත් මහණෙනි ඔබ හැම - දෙව්වරු ගැන දැනගන්නේ
ඒ ඒ දෙව් ලොවින් පැමිණි - දෙව්වරු රැස් වී ඉන්නේ
ඒ නම් අනුපිළිවෙලකට - ඔබ හට මා පවසන්නේ
- 9. සත්තසහස්සා තේ යක්ඛා - භූමිමා කාපිලවත්ථවා
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 9. කිඹුල්වතෙහි කල් ගෙවනා - සත් දහසක් යක්ෂයෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 10. ඡ සහස්සා හේමවතා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 10. හිමාල වනයේ වසනා - නොයෙකුත් පැහැයෙන් සිටිනා
හය දහසක් යක්ෂයෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

- 11. සාකාගිරා තිසහස්සා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.
- 11. සාකාගිරි කන්දෙ සිටින - නොයෙකුත් පැහැයෙන් බබළන
තුන් දහසක් යක්ෂයෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 12. ඉච්චේතේ සෝළසහස්සා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.
- 12. නොයෙකුත් පැහැයෙන් සිටිනා - දහසය දහසක් යකුන් ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 13. චෙස්සාමිත්තා පඤ්චසතා - යක්ඛා නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං.
- 13. චෙස්සමිත්ත කන්දෙ සිටින - නොයෙකුත් පැහැයෙන් බබළන
පන්සියයක් යක්ෂයෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 14. කුම්භීරෝ රාජගහිකෝ - චේපුල්ලස්ස නිචේසනං
භියෝඤ්ඤා සහසහස්සං - යක්ඛානං පයිරුපාසති
කුම්භීරෝ රාජගහිකෝ - සෝපාග සමිතිං වනං.
- 14. රජගහ නුවර දී ඉපදුන - යකා නමින් කුම්භීර ය
ඔහු ගේ අඩවිය තිබෙන්නෙ - චේපුල්ලගිරි පර්වතේ ය
සියදහසට වැඩිය යකුන් - ඔහු ගේ පිරිසට අයත් ය
රජගහ නුවර දී ඉපදුන - කුම්භීර ද සිත සතුටින්
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - මහ වනයට පැමිණුනේ ය
- 15. පුරිමඤ්ච දිසං රාජා - ධනරට්ඨෝ තං පසාසති
ගන්ධබ්බානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
- 15. පෙර දිග පෙදෙසක රජ වූ - වරම් රජා ධනරට්ඨ ය
පෙර දිග සිටිනා හැමට ම - ඔහු ගේ අණ ලැබෙන්නේ ය
ගාන්ධර්වයන් හට ඔහු - අධිපති කම් කරන්නේ ය
ඒ දෙව් මහ රජා නිතර - කිත් යසසින් දිලෙන්නේ ය

- 16. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 16. මහ බල ඇති ඉන්ද්‍ර නමින් - ඔහු ගේ බොහෝ දිව්‍ය පුතුන්
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 17. දක්ඛිණඤ්ච දිසං රාජා - විරුල්භෝ තං පසාසති
කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
- 17. දකුණු දිශාවට රජ වූ - විරුල්භ නම් වරම් රජු ය
දකුණු දිශාවේ හැමට ම - ඔහු ගේ අණ ලැබෙන්නේ ය
කුම්භාණ්ඩයන් හට ඔහු - අධිපතිකම් කරන්නේ ය
ඒ දෙව් මහ රජා නිතර - කිත් යසසින් දිලෙන්නේ ය
- 18. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 18. මහ බල ඇති ඉන්ද්‍ර නමින් - ඔහු ගේ බොහෝ දිව්‍ය පුතුන්
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 19. පච්ඡිමඤ්ච දිසං රාජා - විරුපක්ඛෝ තං පසාසති
නාගාණඤ්ච ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
- 19. බටහිර පෙදෙසට රජ වූ - වරම් රජා විරුපක්ඛ
බටහිර සිටිනා හැමට ම - ඔහු ගේ අණ ලැබෙන්නේ ය
සියළු නාග පිරිසට ඔහු - අධිපතිකම් කරන්නේ ය
ඒ දෙව් මහ රජා නිතර - කිත් යසසින් දිලෙන්නේ ය
- 20. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 20. මහ බල ඇති ඉන්ද්‍ර නමින් - ඔහු ගේ බොහෝ දිව්‍ය පුතුන්
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 21. උත්තරඤ්ච දිසං රාජා - කුචේරෝ තං පසාසති
යක්ඛානඤ්ච ආධිපති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
- 21. උතුරු දිශාවට රජ වූ - වරම් රජා කුචේර වේ

උතුරු දිශාවේ හැමට ම - ඔහු ගේ අණ ලැබෙන්නේ ය
සියළු යක්ෂයන් හට ඔහු - අධිපති කම් කරන්නේ ය
ඒ දෙව් මහ රජා නිතර - කිත් යසසින් දිලෙන්නේ ය

22. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
ඉද්ධිමන්නෝ ජුතීමන්නෝ - වණ්ණවන්නෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං

22. මහ බල ඇති ඉන්ද්‍ර නමින් - ඔහු ගේ බොහෝ දිව්‍ය පුතුන්
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩ රුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

23. පුරිමං දිසං ධතරට්ඨෝ - දක්ඛිණේන විරුළ්භකෝ
පච්ඡමේන විරුපක්ඛෝ - කුචේරෝ උත්තරං දිසං

23. පෙරදිග පෙදෙසට අධිපති - වරම් රජා ධතරට්ඨ ය
දකුණු දිශාවට අධිපති - විරුළ්භ නම් වරම් රජු ය
බටහිර පෙදෙසට අධිපති - වරම් රජා විරුපක්ඛ
උතුරු දිශාවට අධිපති - වරම් රජා කුචේර වෙයි

24. චත්තාරෝ තේ මහාරාජා - සමන්තා චතුරෝ දිසා
දද්දල්ලමානා අට්ඨංසු - වනේ කාපිලවත්ථවේ

24. සතරවරම් මහ රජවරු - හතර දිසාවෙන් අවුදිත්
කිඹුල්වනේ මහවනයේ - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය

25. තේසං මායාවිනෝ දාසා - ආගුං වඤ්චනිකා සධා
මායා කුට්ඨේඤ්ඤි වේට්ඨේඤ්ඤි - විටුච්ච විටුච්චෝ සහ

25. සතරවරම් දෙව්වරුන්ට - මායා ඇති දාසයෝ ය
සටකපට ව සිටින ඔවුන් - වංචාවෙන් සිටින්නෝ ය
කුට්ඨේඤ්ඤි හා වේට්ඨේඤ්ඤි ද - මහ මායාකාරයෝ ය
විටුච්ච විටුච්චෝ සමගින් - ඔවුන් ද මෙහි පැමිණියෝ ය

26. චන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්තුසණ්ඤි නිසණ්ඤි ච
පනාදෝ ඕපමඤ්ඤෝ ච - දේවසුතෝ ච මාතලී
චිත්තසේනෝ ච ගන්ධබ්බෝ - නලෝ රාජා ජනේසහෝ

26. චන්දන හා කාමසෙට්ඨ - කින්තුසණ්ඤි හා නිසණ්ඤි
පනාද හා ඕපමඤ්ඤ - රියැදුරු වූ මාතලී ය
චිත්තසේන ගන්ධබ්බ ද - නලරජ හා ජනේසහ ද

27. ආගුං පඤ්චසිඛෝ වේච - තිම්බරු සුරියචච්චසා
ඒතේ වඤ්ඤෝ ච රාජානෝ - ගන්ධබ්බා සහ රාජුහි
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං

- 27. පංචසික ද පැමිණියේ ය - තිම්බරු ද පැමිණියේ ය
සුරියවච්චසා දෙවගන - රැස්වීමට පැමිණියා ය
මෙසේ නොයෙක් දෙවරජුන් ද - ගාන්ධර්ව රජවරුන් ද
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 28. අථාගුං නාහසා නාගා - වේසාලා සහ තච්ඡකා
කම්බලස්සතරා ආගුං - පායාගා සහ ඤාතිහී
- 28. නාහස නම් විලේ සිටින - නා රජවරු පැමිණියෝ ය
විසල් පුරේ නාගයන් ද - තච්ඡක යන නාගයන් ද
කම්බල හා අස්සතර ද - නා කුලයේ නාගයන් ද
ප්‍රයාග නම් තොටේ සිටින - නැයන් හා නාගයෝ ද
- 29. යමුනා ධතරටියෝ ව - ආගුං නාගා යසස්සිනෝ
ඒරාවණෝ මහානාගෝ - සෝපාග සමිතිං වනං
- 29. යමුනා නම් නාගයෝ ද - ධතරාජ්ඨ නාගයෝ ද
කිත් යසසින් බැබළුන ඒ - නාගයෝ ද පැමිණියෝ ය
ඒරාවණ නමින් සිටින - මහා නාගරාජයා ද
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - මහ වනයට පැමිණියෝ ය
- 30. යේ නාගරාජේ සහසා හරන්ති - දිබ්බා දිජා පක්ඛි විසුද්ධවක්ඛු
වේහාසයා තේ වනමජ්ඣපත්තා - විත්‍රා සුපණ්ණා ඉති තේසං නාමාති
- 30. නාග රජුන් සැහැසි ලෙසින් - අරගෙන යන ගුරුල්ලෝ ය
ඉතා තියුණු දැස් තිබෙන - ඔවුන් දිව්‍ය කුරුල්ලෝ ය
අහසින් පියඹා අවුදිත් - වනේ මැදින් පැමිණුනෝ ය
සුපර්ණ හා විත්‍ර නමින් - ඔවුන්ට නම් තිබෙන්නෝ ය
- 31. අහයං තදා නාගරාජානමාසි - සුපණ්ණතෝ බේමමකාසි බුද්ධෝ
සණ්භාහි වාචාහි උපච්චයන්තා - නාගා සුපණ්ණා සරණමගංසු බුද්ධං
- 31. එදා නාග රජවරුන්ට - අහය දාන සැලසුනෝ ය
බුදු සමිඳුන් ඒ සැම දෙන - සුපර්ණගෙන් සුරැකුවෝ ය
ඉතා මොළොක් වචන වලින් - ඒ හැම කැඳවා ගත් විට
සුපර්ණ හා නාගයෝ ද - බුදු හිමි සරණ ම ගියෝ ය
- 32. ජිතා වජිරහත්ථේන - සමුද්දං අසුරා සිතා
හාතරෝ වාසවස්සේතේ - ඉද්ධිමන්තෝ යසස්සිනෝ
- 32. සක් දෙව් රජු ජය ගත්තේ - මුහුදේ සිටින අසුරයන් ව
අසුර පිරිස සක් දෙව්දු ගෙ - සොයුරු බවට පැමිණියෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ අය - කිත් යසසින් බැබළුනෝ ය
- 33. කාලකඤ්ජා මහාහිස්මා - අසුරා දානවේසසා
වේපචිත්ති සුවිත්ති ව - පහාරාදෝ නමුච්චි සහ

- 33. මහ බිහිසුණු ගතිගුණ ඇති - කාලකඤ්ජ අසුරයා ය
 වේසස හා දාන නමින් - සිටිනා තව අසුරයෝ ය
 වේපචිත්ති හා සුචිත්ති - පහාරාද අසුරයා ය
 ඔවුන් සමග පැමිණි කෙනා - ලෝ වසවත් මාරයා ය
- 34. සතඤ්ච බලිපුත්තානං - සබ්බේ වේරෝවනාමකා
 සන්නය්හිත්වා බලිං සේනං - රාහුහද්දමුපාගමුං
 සමයෝදානි හද්දන්තේ - හික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 34. බලි නම් වූ අසුරයාට - සියයක් දරුවෝ සිටිත් ය
 ඒ හැම දෙන වේරෝවන - කියන නමින් සිටින්නෝ ය
 ඔවුන් ද බලි සෙනඟ සමග - අවි ආයුධයෙන් සැරසී
 රාහු අසුර රජු වෙත විත් - මේ අයුරින් පැවසුවෝ ය
 පින්වත සෙත් වේ ඔබ හට - දැන් යන්නට කල් ආවේ
 කපිලවස්තු මහ වනයේ - සඟ රුවන ද රැස් වූයේ
- 35. ආපෝ ව දේවා පයවී ච - තේජෝ වායෝ තදාගමුං
 වරුණා වාරුණා දේවා - සෝමෝ ච යසසා සහ
 මෙත්තාකරුණාකායිකා - ආගුං දේවා යසස්සිනෝ
- 35. ආපෝ හා පයවී යන - දෙව්වරු තේජස් වායෝ ද
 වරුණා වාරුණ දෙව්වරු - සෝම දෙවි ද යස දෙව්දු ද
 සඟ රුවනේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
 මෙත්තා හා කරුණා යන - කිත්යසසින් පිරි දෙව්වරු
 දස පිරිවර බැගින් යුතු ව - නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව
 සඟරුවනේ රැස්වීමට - සියළු දෙන ම පැමිණුනෝ ය
- 36. දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
 ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
 මෝදමානා අහික්කාමුං - හික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 36. ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
 සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
 සඟරුවනේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 37. වෙණ්හු ච දේවා සහලී ච - අසමා ච දුච්චී යමා
 චන්දස්සුපනිසා දේවා - චන්දමාගුං පුරක්ඛත්වා
- 37. වෙණ්හු සහ සහලී දෙවි ද - අසම නමින් සිටින දෙවි ද
 දෙදෙනෙක් වෙති යමක නමින් - එමෙන් ම සඳ දෙවි ද ඇවිත්
 සඳ දෙවි ඇසුරේ සිටිනා - ඒ දෙව්වරු පෙරටු කරන්
 සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 38. සුරියස්සුපනිසා දේවා - සුරියමාගුං පුරක්ඛත්වා
 නක්ඛත්තානි පුරක්ඛත්වා - ආගුං මන්දවලාහකා
 වසුනං වාසවෝ සෙට්ඨෝ - සක්කෝපාග පුරින්දදෝ

- 38. හිරු දෙවි ඇසුරේ සිටිනා - ඒ දෙව්වරු පෙරටු කරන්
 හිරු දෙවියන් පැමිණුනෝ ය
 තරු විමාන ඇසුරු කරන් - ඒ දෙව්වරු පෙරටු කරන්
 මන්ද වළාහක දෙව්වරු - රැස්වීමට පැමිණුනෝ ය
 වසු නම් වූ දෙව්වරුන්ට - නායක වාසව දෙවියෝ
 ඔහු ම නමින් පුරින්දද ය - ඔහු නම් සක් දිව්‍ය රජ ය
 දස පිරිවර බැගින් යුතු ව - නොයෙකුත් හැඩරුවින් යුතු ව
 සියල්ලෝ ම පැමිණියෝ ය
- 39. දසේනේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
 ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
 මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං
- 39. ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
 සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
 සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 40. අභාගුං සහභූ දේවා - ජලමග්ගි සිඛාරිච
 අරිට්ඨකා ච රෝපෝ ච - උම්මාපුප්ඵනිභාසිනෝ
- 40. ගිණිසිළු විලසට දිලෙමින් - සහභූ දෙව්වරු ආවෝ
 අරිට්ඨ භා රෝප නමින් - සිටිනා දෙව්වරු ආවෝ
 දියබෙරලිය මල් පැහැයෙන් - ඒ දෙව්වරු බැබළුනෝ ය
- 41. වරුණා සහ ධම්මා ච - අච්චුතා ච අනේජකා
 සුලෙය්‍ය රුවිරා ආගුං - ආගුං වාසවනේසිනෝ
- 41. වරුණා සහධම්ම නමින් - යුතු දෙව්වරු පැමිණුනෝ ය
 අච්චුත හා අනේජකය - සුලෙය්‍ය හා රුවිර දෙවිය
 වාසවනේසි දෙවියෝ - රැස්වීමට පැමිණුනෝ ය
- 42. දසේනේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
 ඉද්ධිමන්තෝ ජුතිමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
 මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛූනං සමිතිං වනං
- 42. ඒ දෙව්වරු සියළු දෙන ම - නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව
 දස පිරිවර බැගින් යුතු ව - සියළු දෙනම පැමිණුනෝ ය
 ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිලිහි දිලිහි සිටින්නෝ ය
 සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
 සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 43. සමානා මහාසමානා - මානුසා මානුසුත්තමා
 බ්බිඛාපද්දසිකා ආගුං - ආගුං මනෝපද්දසිකා
- 43. සමාන හා මහ සමාන - මානුස මානුසුත්තම
 කිඞ්ඛාපද්දසික දෙව්වරු - මනෝපද්දසික දෙව්වරු
 සඟරුවනේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

- 44. අථාගුං හරයෝ දේවා - යේ ච ලෝහිතවාසිනෝ
පාරගා මහාපාරගා - ආගුං දේවා යසස්සිනෝ
- 44. හරි නාමෙන් යුතු දෙව්වරු - ලෝහිත වාසික දෙව්වරු
පාරග මහ පාරග යන - නමින් සිටින තව දෙව්වරු
කිත්යසසින් බබළන ඒ - දෙව්වරු එහි පැමිණුනෝ ය
- 45. දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - හික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 45. මේ සිටිනා දස දෙව්වරු - දස පිරිවර බැගින් යුතු ව
නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව - සියළු දෙනම පැමිණියෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 46. සුක්කා කරුම්භා අරුණා - ආගුං වේඛනසා සහ
ඕදාතගය්හා පාමොක්ඛා - ආගුං දේවා විචක්ඛණා
- 46. සුක්කා කරුම්භා අරුණා - වේගනසා යන දෙව්වරු
ඕදාතගය්හා දෙව්දුන් - සහ ප්‍රධාන තව දෙව්වරු
නමින් විචක්ඛණ දෙව්වරු - සතුටු සිතින් පැමිණුනෝ ය
- 47. සදාමත්තා හාරගජා - මිස්සකා ච යසස්සිනෝ
ඵනයං ආග පජ්ජුන්තෝ - යෝ දිසා අභිවස්සති
- 47. සදාමත්ත හාරගජා - මිස්සක යන දෙව්වරුන් ද
දිසා වලට වැසි ලැබ දෙන - පජ්ජුන්ත යන නමින් යුතු ව
සිටිනා ඒ දෙව්වරුන් ද - මේස ගර්ජනා කරමින්
රැස්වීමට පැමිණියෝ ය
- 48. දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - හික්ඛුනං සමිතිං වනං
- 48. මේ සිටිනා දස දෙව්වරු - දස පිරිවර බැගින් යුතු ව
නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව - සියළු දෙනම පැමිණියෝ ය
ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
- 49. බේමියා තුසිතා යාමා - කට්ඨකා ච යසස්සිනෝ
ලම්බිතකා ලාමසෙට්ඨා - ජෝතිනාමා ච ආසවා
නිම්මාණරතිනෝ ආගුං - අථාගුං පරනිමිමිතා
- 49. බේමිය හා තුසිත ලොවේ - යාම ලොවේ ඇති දෙව්වරු

කට්ඨක නම් යුතු දෙව්වරු - ලම්භිකක දෙව්වරුන් ද
ලාමසෙට්ඨ දෙව්වරුන් ද - ජෝති නමින් යුතු දෙව්ගො ද
ආසව යන දෙව්වරුන් ද - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
නිම්මාණරති දෙව්වරුන් ද - පරනිම්මික දෙව්වරුන් ද
සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය

50. දසේතේ දසධා කායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
ඉද්ධිමන්තෝ ජුතීමන්තෝ - වණ්ණවන්තෝ යසස්සිනෝ
මෝදමානා අභික්කාමුං - භික්ඛුනං සමිතිං වනං

50. ඉර්ධි බලෙන් යුතු ඒ හැම - දිළිහි දිළිහි සිටින්නෝ ය
සුන්දර හැඩරුවින් යුතු ව - කිත් යසසින් සිටින්නෝ ය
සඟ පිරිසේ රැස්වීමට - සතුටු සිතින් පැමිණියෝ ය
මේ සිටිනා දස දෙව්වරු - දස පිරිවර බැගින් යුතු ව
නො යෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව - සියළු දෙන ම පැමිණුනෝ ය

51. සට්ඨේතේ දේවනිකායා - සබ්බේ නානත්තවණ්ණිනෝ
නාමන්වයේන ආගඤ්ජුං - යේ වඤ්ඤේ සදිසා සහ

51. මෙහි පැමිණුන දිව්‍ය පිරිස - සැටක් පමණ සිටින්නෝ ය
ඒ පැමිණුන හැම දෙව්වරු - නොයෙකුත් හැඩ රුවින් යුතු ව
තම නම් ගොත් වලින් යුතු ව - සියළු දෙනා පැමිණුනෝ ය
අතින් සියළු දෙව්වරුන් ද - පොදු නමකින් පැමිණුනෝ ය

52. පචුන්ථජාතිමබ්බං - ඕසතිණ්ණමනාසවං
දක්ඛේමෝසතරං නාගං - වන්දංව අසිතාතිගං

52. ඉපදෙන ලොව අවසන් කළ - කෙලෙස් යවුල් උදුරා හළ
සැඬ දිය කඳ තරණය කළ - නිකෙලෙස් මහ සඟ රුවන ද
සැඬ දිය කඳ තරණය කළ - ලොවට උතුම් මුනිඳුන් වූ
පුත් සඳ වලසින් බබලන - නිකෙලෙස් බුදු රජාණන් ද
බැහැ දැක ගන්නට ආවෙමු

53. සුබුන්මා පරමන්තෝ ව - පුත්තා ඉද්ධිමන්තෝ සහ
සනංකුමාරෝ තිස්සෝ ව - සෝපාග සමිතිං වනං

53. ඉර්ධි බලැති බුදු සමිඳු ගෙ - දරුවන් වූ සුබුන්ම ද
පරමත්ත ය යන බුන්ම ද - නමින් සනංකුමාර බඹු
තිස්ස බුන්ම රාජයා ද - කපිලවස්තු මහ වනයේ
රැස්වීමට පැමිණියෝ ය

54. සහස්සං බුන්මලෝකානං - මහා බුන්මාහිතිට්ඨති
උප්පන්තෝ ජුතීමන්තෝ - භිස්මාකායෝ යසස්සිසෝ

54. දහසක් බඹු ලොව දෙව්වරු - රැස්වීමට පැමිණියෝ ය
මහා බුන්මයා හැම විට - දිළිහි දිළිහි බබලන්නෝ

සුවිසල් බඹ සිරුරෙන් යුතු - පැතිරුණු කිත්යසසින් යුතු
ඒ මහ බඹු හැම විට දී ම - හැමට ම ඉහළින් ඉන්නේ

- 55. දසෙත්ථ ඉස්සරා ආගුං - පව්වේකවසවත්තිනෝ
තේසඤ්ච මජ්ඣකෝ ආග - හාරිතෝ පරිවාරිතෝ
- 55. තම තමන් ගෙ බඹු පිරිසට - වෙන වෙන ම නායක වූ
ඉසුරු බරින් පිරි බඹවරු - දහ දෙනෙක් ම පැමිණියෝ ය
හැමට මැදින් පිරිවර හා - හාරිත බඹු පැමිණියේ ය
- 56. තේ ව සබ්බේ අභික්කන්තේ - සඉන්දේ දේවේ සබ්බමකේ
මාරසේනා අභික්කාමුං - පස්ස කණ්හස්ස මන්දියං
- 56. සකු දෙව්දු හා දෙව්වරු - මහ බඹු හා බුන්මවරු ද
සියළු දෙවියෝ එහි දී - රැස්වීමට පැමිණියෝ ය
මාර සෙනඟ ඒ මොහොතේ - දෙව්වරු වෙත පැමිණියෝ ය
කෘෂ්ණ නැමැති මාරයා ගෙ - අනුවණ බව බලනු මැනව
- 57. ඒථ ගණ්හථ බන්ධථ - රාගේන බද්ධමත්ථු වෝ
සමන්තා පරිවාරේථ - මා වෝ මුඤ්චිත්ථ කෝචි හං
- 57. මෙහි පැමිණෙව් අල්ලගනිව් - රාග තොණ්ඩුවෙන් බැඳලව්
සැබැවින් මේ හැම දෙව්වරු - මර උගුලේ හිර කරලව්
ඒ දෙව්වරු කිසි කෙනෙකුට - පැනයන්හට ඉඩක් නො දෙව්
සියළු දෙනා හාත්පසින් - රැකවල්ලා ගෙන ම සිටිව්
- 58. ඉති තත්ථ මහාසේනෝ - කණ්හසේනං අපේසසී
පාණිනා ථලමාහච්ච - සරං කත්වාන හේරවං
- 58. මෙලෙසින් එහි වසවත් මරු - මාර සෙනඟ මෙහෙය වී ය
අත්ලෙන් පොළොවට ගසමින් - බිහිසුණු හඬ නැංග වී ය
- 59. යථා පාවුස්සකෝ මේසෝ - ථනයන්තෝ සවිජ්ජකෝ
තදා සෝ පච්චුදාවත්ති - සංකුද්ධෝ අසයංවසී
- 59. වැහි කාලේ විදුලි කොටා - මහා මේස ගර්ජන කොට
මහවැසි වසිනා විලසින් - ඒ වසවත් මාර තෙමේ
වසඟ කරන්නට නො හැකිව - කිපුණු සිතින් හැරී ගියේ
- 60. තඤ්ච සබ්බං අභිඤ්ඤාය - වචන්ටීත්වාන චක්ඛුමා
තතෝ ආමන්තසී සත්ථා - සාවකේ සාසතේ රතේ
මාරසේනා අභික්කන්තා - තේ විජානාථ භික්ඛවෝ
- 60. සදහම් ඇස් ඇති මුනිඳුන් - මේ සියල්ල වටහා ගෙන
සාසනයෙහි ඇළුනා වූ - සවිවත් ඇමතීය මෙසේ
පින්වත් මහණෙනී, ඔබත් - මෙය තේරුම් ගෙන සිටින්න
මාර සෙනඟ දැන් මෙහි දී - පිරිස මැදට පැමිණුනෝ ය

- 61. තේ ව ආතප්පමකරං - සුන්වා බුද්ධස්ස සාසනං
වීතරාගේහපක්කාමුං - තේසං ලෝමම්පි ඉඤ්ජයුං
- 61. බුදු සමිඳු ගෙ වදන් ඇසූ - ඒ අරහත් ශ්‍රාවකයෝ
මාර සෙනඟ ගැන දකින්නට - නුවණින් විරිය කෙරුවෝ
වීතරාගී උතුමන් ගෙන් - මාර පිරිස දුරු වුණෝ ය
ලෝමයකු ද රහතුන් ගේ - කම්පා කළ නො හැක්කේ ය
- 62. සබ්බේ විජ්ජසංගාමා - භයානීතා යසස්සිනෝ
මෝදන්ති සහ භුතේහි - සාවකා තේ ජනේසුතා'ති.
- 62. මාර යුධය ජය අරගෙන - බිය සැකයෙන් එතෙරට ගිය
හැම තැන කිතු ගොස පැතිරුණ - හැම තැන හොඳ නම පැතිරුණ
ඒ රහතුන් සියළු දෙනා - බුදු සසුනේ සවිචන් හා සැමදා සතුටින් සිටියෝ

29. ආටානාටිය සූත්‍රය

ඒවං මේ සුතං: ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතේ. අථ ඛෝ වක්ඛාරෝ මහාරාජා මහතියා ව යක්ඛසේනාය මහතියා ව ගන්ධබ්බසේනාය මහතියා ව කුම්භණ්ඩසේනාය මහතියා ව නාගසේනාය, වතුද්දිසං රක්ඛං ධපෙත්වා, වතුද්දිසං ගුම්ඛං ධපෙත්වා, වතුද්දිසං ඕවරණං ධපෙත්වා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං ඕභාසෙත්වා, යේන භගවා තේනුපසංකමිංසු උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. තේ පි ඛෝ යක්ඛා අප්පේකච්චේ භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු, අප්පේකච්චේ භගවතා සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරණීයං වීතිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ යේන භගවා තේනඤ්ජලිං පනාමෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු අප්පේකච්චේ තුණ්හිභුතා ඒකමන්තං නිසීදිංසු.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ රජගහ නුවර ගිජුකුළු පර්වතයෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි සතර වරම් මහා රජවරු මහත් වූ යක්ෂ සේනාවක් ද මහත් වූ ගාන්ධර්ව සේනාවක් ද මහත් වූ කුම්භණ්ඩ සේනාවක් ද මහත් වූ නාග සේනාවක් ද සිව් දිශාවේ රැකවල් කරවා සිව් දිශාවේ මහ බල සෙනඟ පිහිටුවා සිව් දිශාවේ මනා රැකවරණ පිහිටුවා පෙරයම් රාත්‍රිය ගෙවූ කල්හි ඉතා සුන්දර වූ රූපසෝභාවෙන් යුතු ව මුළු මහත් ගිජ්ඣකුටය ම ඒකාලෝක කර ගෙන භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත පැමිණියාහු ය. එසේ පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට වන්දනා කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. සතර වරම් දෙව්වරුන් සමග පැමිණියා වූ ඒ යක්ෂයන් ගෙන් ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වූවාහු ය. සතුටු විය යුතු වූ පිළිසඳර කතා බහ කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දෙසට ඇදිලි බැඳ ප්‍රණාම කරමින් එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් තම තමන් ගේ නම් ගොත් ප්‍රකාශ කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නිශ්ශබ්දව එකත්පස්ව හුන්නාහු ය.

ඒකමන්තං නිසීන්තෝ ඛෝ වෙස්සවණෝ මහාරාජා භගවන්තං ඒතදවෝච:

එකත්පස්ව හුන්නා වූ වෙසමුණි මහා දිව්‍ය රාජයා භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ සැලකලේ ය.

“සන්ති හි හන්තේ උළාරා යක්ඛා හගවතෝ අප්පසන්නා. සන්ති හි හන්තේ උළාරා යක්ඛා හගවතෝ පසන්නා. සන්ති හි හන්තේ මජ්ඣමා යක්ඛා හගවතෝ අප්පසන්නා. සන්ති හි හන්තේ මජ්ඣමා යක්ඛා හගවතෝ පසන්නා. සන්ති හි හන්තේ නීවා යක්ඛා හගවතෝ අප්පසන්නා. සන්ති හි හන්තේ නීවා යක්ඛා හගවතෝ පසන්නා. යේභුයෝන ඛෝ පන හන්තේ යක්ඛා අප්පසන්නා යේව හගවතෝ. තං කිස්ස හේතු?”

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදි සිටින්නා වූ බලසම්පන්න යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදි සිටින්නා වූ බලසම්පන්න යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදි සිටින්නා වූ මධ්‍යම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදි සිටින්නා වූ මධ්‍යම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදි සිටින්නා වූ නීව වූ යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදි සිටින්නා වූ නීව වූ යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, ඔය යක්ෂයෝ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදිමෙන් සිටින්නාහු ය. එයට හේතුව කුමක් ද?

හගවා හි හන්තේ පාණාතිපාතා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, අදින්නාදානා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, කාමේසු මිච්ඡාචාරා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, මුසාවාදා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, සුරාමේරයමජ්ඣමාදට්ඨානා වේරමණියා ධම්මං දේසේති, යේභුයෝන ඛෝ පන හන්තේ යක්ඛා අප්පට්චිරතා යේව පාණාතිපාතා, අප්පට්චිරතා අදින්නාදානා, අප්පට්චිරතා කාමේසු මිච්ඡාචාරා, අප්පට්චිරතා මුසාවාදා, අප්පට්චිරතා සුරාමේරයමජ්ඣමාදට්ඨානා. තේසන්තං හෝති අප්පියං අමනාපං.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහී ප්‍රාණඝාතයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. සොරකමින් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. බොරු කීමෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. මත් වීමටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වන්නා වූ මත් පැන් හා මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. ස්වාමීනී, ඔය යක්ෂයෝ වනාහී බොහෝ සෙයින් ම ප්‍රාණඝාතයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. සොරකමින් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. බොරු කීමෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. මත් වීමටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වන්නා වූ මත් පැන් හා මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. එම නිසා ඔවුන් හට මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය අප්‍රිය දෙයක් ම ය. අමනාප දෙයක් ම ය.

සන්ති හි හන්තේ හගවතෝ සාවකා, අරඤ්ඤේ වනපත්ථානි පන්තානි සේනාසනානි පටිසේවන්ති අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. තත්ථ සන්ති උළාරා යක්ඛා නිවාසිතෝ යේ ඉමස්මිං හගවතෝ පාවචනේ අප්පසන්නා. තේසං පසාදාය උග්ගණ්හාතු හන්තේ හගවා ආටානාටියං රක්ඛං හික්ඛුනං හික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුචිභාරායා”ති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවකයෝ වනාහී ආරණ්‍යය වල ද, වන ලැහැබ් වල ද ඉතා දුර සේනාසන වල ද ඉතා නිශ්ශබ්ද වූ ජනයාගෙන් තොර වුණා වූ මිනිසුන් ගේ හුදෙකලා කටයුතු වලට යෝග්‍ය වූ බණ භාවනා කිරීමට සුදුසු වන්නා වූ සෙනසුන් වල වැඩ

සිටින්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි අපැහැදි සිටින්නා වූ මහානුභාව සම්පන්න යක්ෂයෝ ද එබඳු තැන් වල නිබඳ ව වාසය කරන්නාහු ය. ඔවුන් ගේ පැහැදීම ඇති වනු පිණිස හික්ෂුන් හට ද හික්ෂුණින් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උවදුරු ඇති නො වීම පිණිස ද රැකවරණය පිණිස ද වෙහෙස ඇති නො වීම පිණිස ද පහසු විහරණය පිණිස ද ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආටානාටිය නම් වූ මේ ආරක්ෂාව ඉගෙන වදාරණ සේකවා.

අධිවාසේසි හගවා කුණ්භිභාවේන. අථ ඛෝ වෙස්සවණෝ මහාරාජා හගවතෝ අධිවාසනං විදිත්වා තායං චේලායං ඉමං ආටානාටියං රක්ඛං අභාසි:

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටීමෙන් එම ආරාධනය ඉවසා වදාළ සේක. එකල්හී වෙසමුණි මහා දිව්‍ය රාජයා ඒ චේලාවෙහි මේ ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව පවසා සිටියේ ය.

- 1. විපස්සිස්ස නමත්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරිමතෝ සිඛිස්ස'පි නමත්ථු - සඛ්ඛභුතානුකම්පිනෝ

සදහම් ඇස් ඇති - සොඳුරු සිරිය ඇති
විපස්සි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
සියළු සතුන් හට - අනුකම්පා ඇති
සිඛි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 2. වෙස්සභුස්ස නමත්ථු - නභාතකස්ස තපස්සිනෝ නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනාපමද්දිනෝ

සියළු කෙලෙස් නැති - වෙර වීරිය ඇති
වෙස්සභු බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
දස මර සේනා - ඔද තෙද බිඳ හළ
කකුසද බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 3. කෝණාගමනස්ස නමත්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස වුසිමතෝ කස්සපස්ස නමත්ථු - විජ්ජමුත්තස්ස සඛ්ඛධි

කෙලෙස් බැහැර කළ - බඹසර නිම කළ
කෝණාගමන බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
හැම කෙලෙසුන්ගෙන් - හොඳින් මිදී ගිය
කස්සප බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 4. අංගීරසස්ස නමත්ථු - සකායුත්තස්ස සිරිමතෝ යෝ ඉමං ධම්මමදේසේසි - සඛ්ඛදුක්ඛාපනුදනං

ලොවේ සියලු දුක් - මැනවින් දුරු වන
මේ සිරි සදහම් පවසා වදහළ - යම් කෙනෙකුත් වෙද
සොඳුරු සිරිය ඇති - ශාකාය පුත්‍ර වූ
අංගීරස වූ අප ගේ ගෞතම බුදු සමිඳුන් හට නමස්කාර වේවා

- 5. යේ වාපි නිබ්බුතා ලෝකේ - යථාභුතං විපස්සිසුං

කේ ජනා අපිසුණා - මහන්තා විතසාරදා

ඒ බුදුවරු ලොව - නිවනට වැඩි සේක් ම ය

හැම දේ ගැන සැබෑ තත්වය - විදසුන් කළ සේක් ම ය

ඒ නරෝක්තමයන් වහන්සේලා - පිසුණු බස් නො පවසන් ම ය

මහානුභාව සම්පන්න ම ය - සසර බිය නැති සේක් ම ය

6. හිතං දේවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං

විජ්ජාවරණසම්පන්නං - මහන්තං විතසාරදං

දෙවි මිනිසුන් හට - හිත සුව සලසන

ගෞතම නම් වූ - විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ

මහානුභාව සම්පන්න වූ - හැම බියෙන් නිදහස් වූ

බුදුරජාණන් වහන්සේට - දෙවි මිනිසුන් නමස්කාර කරන්නාහු ය

7. යතෝ උග්ගච්ඡති සුරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා

යස්ස චුග්ගච්ඡමානස්ස - සංවරී පි නිරුජ්ඣති

7. උදාවන යම් තැනෙකින් - ඒ මහා හිරුමඬල

දිලිසෙමින් බබළන - මහා මණ්ඩලයක් වන

ඒ හිරු නැගෙන විට - රැය ද පහ වී යනු ඇත

8. යස්ස චුග්ගතේ සුරියේ - දිවසෝ'ති පච්චවති

රහදෝ පි තත්ථ ගම්භීරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ

8. හිරු උදා වන විට - දවස ය යි කවුරුත් කියන්නේ

අන්න ඒ පෙදෙසේ - ඉතා ගැඹුරට සරිසේ

ගංගා ජලය එක් වූ - සමුදුර නමින් ඇති

ජල තටාකය තිබෙන්නේ

9. ඒවං නං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,

ඉතෝ සා පුරිමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ

පැතිරුණු ජලය ඇති - එය මහා සමුදුර ලෙස

මේ අයුරින් ම ඒ දෙය - බොහෝ දෙන දන්නාහු ය

ඒ දිසාවට ජනයා - පෙරදිග යි පවසන්නේ

10. යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සි සෝ

ගන්ධබ්බානං ආධිපති - ධතරට්ඨෝ'ති නාම සෝ

10. යසස් පිරිවර ඇති - ගාන්ධර්වයන්ට අධිපති

ධතරට්ඨ නම් ඇති - ඒ මහා දෙවර්ජ තෙමේ

ඒ පෙරදිග පෙදෙස - අණ පතුරුවන්නේ

11. රමති නච්චගිතේහි - ගන්ධබ්බේහි පුරක්ඛතෝ

පුත්තා පි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමා'ති මේ සුතං,

11. ගාන්ධර්වයන් පෙරටු කොට - නැටුමින් හා ගැයුමින්

ඒ රජ සතුටු වන්නේ - මා විසින් අසන ලද්දේ
එක ම නමින් යුතු - පුතුවන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙවිට ඇත්තාහු ය යි

12. අසිනිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං

12. අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බලසම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය
හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්ඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙවි පුතුවන් වදින්නාහු ය

13. දුරතෝව නමස්සන්ති - මහන්නං විතසාරදං
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම

13. දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
අජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා
ඒවං වදේමසේ; "ජිතං වන්දෙථ ගෝතමං'ජිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං
බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං"

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට
වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද
පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ට වන්දනා කල මැනව. ගෞතම
නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන්
වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

14. යේන ජේතා පච්චවන්ති - පිසුණා පිට්ඨිමංසිකා,
පාණාතිපාතිනෝ ලුද්දා - වෝරා තේකතිකා ජනා.

14. පිසුණුබස් පවසන - පිටිමස් කතෑ යි පවසන
ප්‍රාණවධ හැම කරන - නපුරු ගතිගුණ පවතින
වංචනික සොරු වූ - ඒ ජේත ජනයා
යම් තැනක ගෙන යන්නාහු ද

15. ඉතෝ සා දක්ඛිණා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යස්සිසෝ

15. මෙයින් දකුණු දිග - ඒ පෙදෙස ඇත්තේ ම ය
දකුණු දෙස අණ පතුරන - කිත් යසස් හැම පැතිරුණ
දෙවි රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය

16. කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - විරුළ්භෝ ඉති නාමසෝ

රමනී නව්වගීතේනි - කුම්භණ්ඩෙහි පුරක්ඛතෝ

16. කුම්භාණ්ඩයන්ට අධිපති - විරුළුහ නම් ඇති
ඒ මහා දෙවි රජ තෙමේ - කුම්භාණ්ඩයන් පෙරටු කොට
නැටුම්න් හා ගැයුම්න් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ

17. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමානි මේ සුතං,
අසිතිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා

17. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙවිට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය

18. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිව්වබන්ධුනං,
දුරතෝව නමස්සන්ති - මහත්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

18. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සමීඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙවි පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
අජාතෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා ඒවං වදේමසේ; "ජිතං වන්දප් ගෝතමං ජිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං"

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ට වන්දනා කල මැනව. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

19. යන්ථ වොග්ගච්ඡති සුරියෝ - ආදිව්වෝ මණ්ඩලී මහා
යස්ස වොග්ගච්ඡමානස්ස - දිවසෝපි නිරුජ්ඣති

19. බැස යන විට යම් තැනකින් - ඒ මහා හිරුමඩල
දිළිසෙමින් බබලන - මහා මණ්ඩලයක් වන
ඒ හිරු බසින විට - දවස ද පහව යනු ඇත

20. යස්ස වොග්ගතේ සුරියේ - සංවරීති පච්චවති
රහදෝපි තත්ථ ගම්භිරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ

20. ඒ හිරු බසින විට - රැය යි කවුරුත් කියන්නේ
අන්න ඒ පෙදෙසේ - ඉතා ගැඹුරට සරිසේ

ගංගා ජලය එක් වූ - සමුදුර නමින් ඇති
ජලනටාකය තිබෙන්නේ

21. ඒවං නං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,
ඉතෝ සා පච්ඡමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ.
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යස්සිසෝ.

21. පැතිරුණු ජලය ඇති - එය මහා සමුදුර ලෙස
මේ අයුරින් ම ඒ දෙය - බොහෝ දෙන දන්නාහු ය
ඒ දිසාවට ජනයා - බටහිර යි පවසන්නේ ය
බටහිරට අණ පතුරන - කිත් යසස් හැම පැතිරුණු
දෙව් රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය

22. නාගානං ආධිපති - විරූපක්ඛෝ ඉති නාමසෝ
රමති නච්චගීතේහි - නාගේහි පුරක්ඛතෝ

22. නාගයන් හට අධිපති - විරූපක්ඛ යන නම් ඇති
ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ - නාගයන් පෙරටු කොට
නැටුම්මිත් හා ගැයුමෙන් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ

23. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසිතිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.

23. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනූ එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය

24. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝච නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

24. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්බුත් දුටුව කල්හි
ඒ දෙව් පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
අජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්භසෝ තස්මා
ඒවං වදේමසේ; "ජනං වන්දථ ගෝතමං ජනං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං
බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං."

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට
වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද
පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ට වන්දනා කල මැනව. ගෞතම
නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන්

වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

- 25. යේන උත්තරකුරු රම්මා - මහනේරු සුදස්සනෝ,
මනුස්සා තත්ථ ජායන්ති - අමමා අපරිග්ගහා.
- 25. උතුරුකුරු නමින් යුතු - සුන්දර දිවයිනක් ඇත
ඉතා සුන්දර පෙනුමැති - මහා මේරුව ද එහි ඇත
කිසිවක් කෙරෙහි නො ඇඵන - දැඩි ව යමකට නො බැඳුන
මිනිස්සු ද එහි පහළ වෙත් ම ය
- 26. න තේ ඛිජං පවපන්ති - නපි නීයන්ති නංගලා,
අකට්ඨපාකිමං සාලිං - පරිභුඤ්ජන්ති මානුසා.
- 26. එහි සිටින මිනිසුන් - බිජුවට නො වපුරත් ම ය
වගාවන් කෙරුමට - නගුල් ගෙන නො යත් ම ය
ඉබේ හට ගත් ඇල්සහල් - ඔවුන් හැම වළඳත් ම ය
- 27. අකණං අචුසං සුද්ධං - සුගන්ධං තණ්ඩුලජ්ඵලං,
තුණ්ඩිකීරේ පචිත්ථාන - තතෝ භුඤ්ජන්ති භෝජනං.
- 27. පොතු නො මැති දූවිලි නැති - ඉතා පිරිසිදු සුවදැති
ඒ ඇල් සහල් ගෙන - රත් බඳුනෙ ලා පිස ගෙන
ඔවුන් සතුටින් - එය බුදින්නේ
- 28. ගාවිං ඵ්කඛුරං කත්ථා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
පසුං ඵ්කඛුරං කත්ථා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
- 28. දෙනුන් අල්වාගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
ගවයින් ද අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
- 29. ඉත්ථිවාහනං කත්ථා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
පුරිසවාහනං කත්ථා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
- 29. ගැණුන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
පුරුෂයන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
- 30. කුමාරිවාහනං කත්ථා - අනුයන්ති දිසෝදිසං,
කුමාරවාහනං කත්ථා - අනුයන්ති දිසෝදිසං.
- 30. කුමරියන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
කුමරුන් ද අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය

තේ යානේ අභිරුහිත්වා සබ්බාදිසා අනුරූපයන්ති පචාරා තස්ස රාජ්නෝ.

ඔවුන් ඒ යානාවලට නැග සියළු දිශාවන් හි සැරිසරා යන්නාහු ය. ඒ රජු ගෙ පිරිස ද එසේ සැරිසරා යන්නාහු ය.

31. හත්ථියානං අස්සයානං - දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං,
පාසාදා සිව්කා චේව - මහාරාජස්ස යසස්සිනෝ.
තස්ස ච නගරා අහු - අන්තලික්ඛේ සුමාපිතා.

31. ඇත් යානාව ද - අශ්ව යානාව ද
එළඹ සිටියා වූ - දිව්‍ය යානාව ද
මහල් ප්‍රාසාදයන් - හා නොයෙක් සිව්කා ගෙවල්
මහා කිතු ගොස ඇති - ඒ මහා රජු හට
මැනැවින් මැවී තිබෙනා - ඒ ඔහු ගෙ නගරය
ආකාසයේ පවතී

ආටානාටා කුසිනාටා පරිකුසිනාටා නාටපුරියා පරකුසිනනාටා, උත්තරේන කපිවත්තෝ ජනෝසමපරේන ච, නවනවතියෝ අම්බර අම්බරවතියෝ අළාකමන්දා නාම රාජධානි. කුචේරස්ස ඛෝ පන මාරිස මහාරාජස්ස විසාණා නාම රාජධානි තස්මා කුචේරෝ මහාරාජා වෙස්සවණෝති පචුවචති, පච්චේ සන්තෝ පකාසෙන්ති තතෝලා තත්තලා තතෝතලා, ඕජසි තේජසි තතෝජසි සුරෝ රාජා අරිට්ඨෝ නේමි, රහදෝපි තත්ථ ධරණී නාම, යතෝ මේසා පවස්සන්ති වස්සා යතෝ පතායන්ති, සහාපි තත්ථ භගලවතී නාම යත්ථ යක්ඛා පයිරූපාසන්ති.

ආටානාටා නමින් ද කුසිනාටා නමින් ද පරකුසිනාටා නමින් ද නාටපුරියා නමින් ද පරකුසිනනාටා නමින් ද උතුරු දිශාවෙන් කපිවත්ත නමින් ද බටහිර දිශාවෙන් ජනෝස නමින් ද නව නවතියෝ නමින් ද අම්බර අම්බරවතියෝ නමින් ද ආලකමන්දා නමින් ද රාජධානි ඇත්තේ ය. නිදුකාණන් වහන්සස, කුචේර නම් වූ මහා රජාණන් හට විසාණා නමින් රාජධානියක් ඇත්තේ ය. එම නිසා කුචේර මහා රජු හට වෙසමුණි රජ යැ යි කියන්නේ ය. වෙන් වෙන් වශයෙන් කරුණු සොයන්නා වූ තතෝලා නමින් ද තත්තලා නමින් ද තතෝතලා නමින් ද ඕජසි නමින් ද තේජසි නමින් ද තතෝජසි නමින් ද සුර නමින් ද අරිට්ඨ නමින් ද නේමි නමින් ද යකුන් සිටින්නාහු ය. ඒ රාජධානියෙහි ජලතටාකය ධරණී නම් වන්නේ ය. ඒ ජලතටාකයෙන් ජලය ගෙන වර්ෂා වසින්නාහු ය. ඒ වසින වර්ෂාවෝ එහි ම පැතිරෙන්නාහු ය. යකුන් රැස්වන්නා වූ භගලවතී නම් වූ සහාවක් ද ඒ වැව් තෙරේ තිබෙන්නේ ය.

32. තත්ථ නිච්චඵලා රුක්ඛා - නානාදිජගණායුතා,
මයුරකොඤ්චාභිරුදා - කෝකිලාහි හි වග්ගුහි.

32. එහි නිරතුරු ඵලබර වූ - රුක් පඳුරෙන් සුසැදුනේ ය
නොයෙක් කුරුළු කොබෙයියන් ද - හැම විට එහි ගැවසුනෝ ය
මොණරුන් කොස්වාලිහිණින් - මිහිරි හඬ ද පැතිරුවෝ ය
කෝකිලයන් ගේ නාදෙන් - හැමට සතුට සැලසුනේ ය

33. ජීවංජීවක සද්දෙන්ථ - අථෝ ඔට්ඨවචින්තකා,
කුකුත්ථකා කුළීරකා - වනේ පොක්ඛරසාතකා.

- 33. ජීවං ජීවක නම් වූ - සතුන් ගෙ හඬ පැතිරුණේ ය
ඔට්ටුව විත්තක නම් වූ - කුරුල්ලන් ද ගැවසුනෝ ය
වලිකුකුළෝ රන් කුකුළෝ - ඒ වනයේ හැසුරුණෝ ය
පොක්කිර සාතකය නම් ඇති - කුරුල්ලෝ ද හැසුරුණෝ ය
- 34. සුකසාලිකසද්දෙත්ථ - දණ්ඩමානවකානි ව,
සෝහති සබ්බකාලං සා - කුචේරනලිනී සදා.
- 34. ගිරවුන් හා සැලලිහිණින් - මිහිරට හඬ පැතුරුවෝ ය
දණ්ඩමානවක නම් වූ - කුරුල්ලෝ ද හැසිරුණෝ ය
කුචේර රජු ගේ ඒ වැව - හැම කලට ම බැබලුනේ ය
- 35. ඉතෝ සා උත්තරා දිසා - ඉති නං ආවික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.
- 35. මෙයින් උතුරු දිග - ඒ පෙදෙස ඇත්තේ ම ය
උතුරු දෙස අණ පතුරුවන - කිත් යසස් හැම පැතිරුන
දෙව් රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය
- 36. යක්ඛානං ආධිපති - කුචේරෝ ඉති නාමසෝ.
රමතී නච්චගීතේහි - යක්ඛේහි පුරක්ඛතෝ
- 36. යක්ෂයන් හට අධිපති - කුචේර යන නම ඇති
ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ - යක්ෂයන් පෙරටු කොට
නැටුමින් හා ගැයුමින් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ
- 37. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමානි මේ සුතං,
අසිතිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
- 37. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය
- 38. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝච නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.
- 38. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්බුත් දුටුව කල්හි
ඒ දෙව් පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
අජාතෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසී, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා ඒවං වදේමසේ; "ජීනං වන්දථ ගෝතමං ජීනං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං

බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං”ති.

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිකර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ට වන්දනා කල මැනව. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

අයං ඛෝ සා මාරිස ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං. ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුචිභාරායාති. යස්ස කස්සචි මාරිස භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුණියා වා උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා, අයං ආටානාටියා රක්ඛා. සුග්ගහිතා හවිස්සති සමත්තා පරියාපුතා. තඤ්චේ අමනුස්සෝ; යක්ඛෝ වා යක්ඛිණී වා, යක්ඛපෝතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බී වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බමහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා, කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා, කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා, නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා, නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා, පදුට්ඨචිත්තෝ; භික්ඛුං වා භික්ඛුනිං වා උපාසකං වා උපාසිකං වා ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය, ධීතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්තං වා උපනිසීදෙය්‍ය, නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ගාමේසු වා නිගමේසු වා සක්කාරං වා ගරුකාරං වා. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ආලකමන්දාය රාජධානියා වත්ථුං වා වාසං වා. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය යක්ඛානං සමිතිං ගන්තුං, අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා අනවස්භමිපි නං කරෙය්‍යුං අවිච්ඡිනං. අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා, අත්තාහි’පි පරිපුණ්ණාහි පරිභාසාහි පරිභාසෙය්‍යුං, අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා, රිත්තමිපි පත්තං සීසේ නික්කුජ්ජෙය්‍යුං. අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා සත්තධාපි’ස්ස මුද්ධං ඵාලෙය්‍යුං.

නිදුකාණන් වහන්ස, මෙය වනාහි ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව යි. භික්ෂුන් හට ද භික්ෂුණීන් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උචුරු නැති වීම පිණිස රැ කවරණය පිණිස වෙහෙස නැති වීම පිණිස පහසු පැවතීම පිණිස මෙය හේතු වන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, යම් භික්ෂුවක් විසින් හෝ භික්ෂුණියක් විසින් හෝ උපාසකයෙක් විසින් හෝ උපාසිකාවක් විසින් හෝ මේ ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව ඉතා හොඳින් ඉගෙන ගන්නා ලද්දේ නම් මෙක් සිතින් යුතු ව කට පාඩම් කරන ලද්දේ නම් එසේ ආටානාටිය ආරක්ෂා ඉගෙන ගන්නා වූ කෙනෙකුන් හට යම් අමනුෂ්‍යයෙක්, යකෙක් වේවා, යක්ෂණියක් වේවා, යක්පැටවෙක් වේවා, යක්පැටවියක් වේවා, යක් මහ ඇමැතියෙක් වේවා, යක් පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, යක් මෙහෙකරුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බයෙක් වේවා, ගන්ධබ්බියක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටවියක් වේවා, ගන්ධබ්බ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ මෙහෙකරුවෙක් වේවා. කුම්භාණ්ඩයෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩියක් වේවා. කුම්භාණ්ඩ පැටවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැටවියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, නාගයෙක් වේවා, නාගිනියක් වේවා, නාග පැටවෙක් වේවා, නාග පැටවියක් වේවා, නාග මහ ඇමැතියෙක් වේවා, නාග පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, නාග මෙහෙකරුවෙක් වේවා, දුෂ්ඨ වූ සිතකින් යුතු ව භික්ෂුවක් හෝ භික්ෂුණියක්

හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ යන විට ඒ අනුව යන්නේ නම් ඔහු සිටින විට ඒ අනුව සිටින්නේ නම් ඔහු හිඳින විට ඒ අනුව හිඳින්නේ නම් ඔහු නිදන විට ඒ අනුව නිදන්නේ නම් නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගම්වල හෝ නියම්ගම්වල හෝ සක්කාරයක් නො ලබන්නේ ය ගරු කිරීමක් නොලබන්නේය. නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා ආලකමන්දා නම් රාජධානියෙහි ඉන්න තැනක් හෝ වාසය කරන්න තැනක් හෝ නො ලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා යක්ෂයන් ගේ සභාවට ඇතුළු වීමට අවසර නො ලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද ඒ අමනුෂ්‍යයෝ ආවාහයට ද සුදුසු නො වන්නාහු ය. විවාහයට ද සුදුසු නො වන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අනිත් අමනුෂ්‍යයෝ සම්පූර්ණ පරිභව කරන වචන වලින් අර අමනුෂ්‍යයාට පරිභව කරන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අනිත් අමනුෂ්‍යයෝ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගේ ඔළුවෙහි ලෝභ පාත්‍රය දමා හිර කරන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තව ද අනිත් අමනුෂ්‍යයෝ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගේ හිස සත් කඩකට පලන්නාහු ය.

සන්ති හි මාරිස අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්දා රහසා. තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති. න මහා රජානං පුරිසකානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, චණ්ඩ වූ රුදුරු වූ ඉතා හිතුවක්කාර වූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තහු ම ය. ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් දෙව්වරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍යයක් සෙනෙව්වරුන් ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන්ගේ යක් සෙනෙවියන්ගේ නියුක්ත සෙනෙවියන්ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

සෙය්‍යථාපි මාරිස රඤ්ඤෝ මාගධස්ස විජ්ජේ මහා චෝරා. තේ නේව රඤ්ඤෝ මාගධස්ස ආදියන්ති. න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං ආදියන්ති. න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති. තේ ඛෝ තේ මාරිස, මහාචෝරා රඤ්ඤෝ මාගධස්ස අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, මගධ දේශයෙහි අධිපති රජතුමා ගේ මහා සොරු යම් ආකාර වන්නාහු ද ඒ සොරු වනාහී මහරජවරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. මහරජවරුන් ගේ අමාත්‍යන්ගේ ගේ සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. මහරජවරුන් ගේ සෙනෙවියන්ගේ නියුක්ත සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ සොරු වනාහී මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

ඒවමේව ඛෝ මාරිස, සන්ති හි අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්දා රහසා. තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති. න මහා රජානං පුරිසකානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, ඔය ආකාරයෙන් ම චණ්ඩ වූ රුදුරු වූ ඉතා හිතුවක්කාර වූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තහු ම ය. ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහී සතරවරම් දෙව්වරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍යයන් ගේ සෙනෙව්වරුන් ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ යක් සෙනෙවියන් ගේ නියුක්ත සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ

අමනුෂ්‍යයෝ වනාහි සතරවරම් මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

යෝ හි කෝචි මාරිස අමනුස්සෝ; යක්ඛෝ වා යක්ඛිණී වා, යක්ඛපොතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බි වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බමහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා, කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩි වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා, කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා, නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා, නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා, පඳුට්ඨචිත්තෝ; හික්ඛුං වා හික්ඛුණිං වා, උපාසකං වා උපාසිකං වා, ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය. ධීතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්තං වා උපතිසීදෙය්‍ය, නිපන්තං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය, ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතබ්බං වික්කන්දිතබ්බං විරචිතබ්බං; අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේයේති, අයං යක්ඛෝ විහේයේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති, අයං යක්ඛෝ විහිංසති, අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චතිති.

නිදුකාණන් වහන්ස, යම් අමනුෂ්‍යයෙක් යකෙක් වේවා, යක්ෂණියක් වේවා, යක්ෂ්‍යටුවෙක් වේවා, යක්ෂ්‍යට්ටියක් වේවා, යක් මහ ඇමැතියෙක් වේවා, යක් පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, යක් මෙහෙකරුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බයෙක් වේවා, ගන්ධබ්බියක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැට්ටියක් වේවා, ගන්ධබ්බ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ මෙහෙකරුවෙක් වේවා. කුම්භාණ්ඩයෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩියක් වේවා. කුම්භාණ්ඩ පැටුවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැට්ටියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, නාගයෙක් වේවා, නාගිනියක් වේවා, නාග පැටුවෙක් වේවා, නාග පැට්ටියක් වේවා, නාග මහ ඇමැතියෙක් වේවා, නාග පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, නාග මෙහෙකරුවෙක් වේවා, දුෂ්ඨ වූ සිතකින් යුතුව හික්ෂුවක් හෝ හික්ෂුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ යන විට ඒ අනුව ම යන්නේ නම් සිටින විට ඒ අනුව ම සිටින්නේ නම් හිඳින විට ඒ අනුව ම හිඳින්නේ නම් නිඳින විට ඒ අනුව ම නිඳින්නේ නම් මේ යක්ෂයන් හට මහා යක්ෂයන් හට සේනාපතිවරුන් හට මහා සේනාපතිවරුන් හට මේ යක්ෂයා අල්ලා ගන්නේ ය. මේ යක්ෂයා ආවේෂ වන්නේ ය. මේ යක්ෂයා පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා අත් නොහරින්නේ ය කියා දැනුම් දිය යුත්තාහු ය. හඬ නගා කිව යුත්තාහු ය. මහ හඬින් කිව යුත්තාහු ය.

කතමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං?

කවර යක්ෂයන් හට කවර මහා යක්ෂයන් හට කවර සෙන්පතියන් හට කවර මහා සෙන්පතිවරුන් හට කිව යුත්තේ ද යත්;

- 39. ඉන්දෝ සෝමෝ වරුණෝ ච - භාරද්වාපෝ පජාපතී, වන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්තූසණ්ඩු නිසණ්ඩු ච.
- 39. ඉන්දු සෝම වරුණ නමින් - භාරද්වාජ ප්‍රජාපතී නමින් වන්දන හා කාමසෙට්ඨ - කින්තූගණ්ඩු හා නිගණ්ඩු

- 40. පණාදෝ ඕපමඤ්ඤෝ ව - දේවසුතෝ ව මාතලී,
විත්තසේනෝ ව ගන්ධබ්බෝ - නලෝ රාජා ජනේසහෝ.
- 40. පනාද හා ඕපමඤ්ඤ - දෙවිරියදුරු මාතලී ද
විත්තසේන ගන්ධර්ව ද - නලරජුන් ද ජනේසහ ද
- 41. සාතාගිරෝ හේමවතෝ - පුණ්ණකෝ කරතියෝ ගුලෝ,
සීවකෝ මුවලින්දෝ ව - වෙස්සාමිත්තෝ යුගන්ධරෝ.
- 41. සාතාගිරි හේමවත ද - පුණ්ණක කරතිය ගුලෝ ද
සීවක හා මුවලින්ද ද - වෙස්සමිත්ත යුගන්ධර ද
- 42. ගෝපාලෝ සුප්පගේධෝ ව - හිරිනෙත්ති ව මන්දියෝ,
පඤ්චාලවණ්ඩෝ ආලවකෝ - පජ්ජන්තෝ සුමනෝ සුමුඛෝ දධිමුඛෝ,
මණි මාණි වරෝ දීසෝ - අථෝ සේරිස්සකෝ සහ.
- 42. ගෝපාලය සුප්පගේධ - හිරිනෙත්ති හා මන්දිය
පඤ්චාලවණ්ඩ ආලවක ද - පජ්ජන්තය හා සුමන ද
සුමුඛෝ හා දධිමුඛෝ - මණිමාණිවර දීස ද
එමෙන් ම සේරිස්සක - යන මොවුන් ය

ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතබ්බං වික්කන්දිතබ්බං විරචිතබ්බං; අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේයේති. අයං යක්ඛෝ විහේයේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති අයං යක්ඛෝ විහිංසති අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චති.

මේ යක්ෂයන් හට මහා යක්ෂයන් හට සේනාපතිවරුන් හට මහා සේනාපතිවරුන් හට මේ යක්ෂයා අල්ලා ගන්නේ ය. මේ යක්ෂයා ආවේෂ වන්නේ ය. මේ යක්ෂයා පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා අත් නො හරින්නේ ය කියා දැනුම් දිය යුත්තාහු ය. හඬ නගා කිව යුත්තාහු ය. මහ හඬින් කිව යුත්තාහු ය.

අයං ඛෝ සා මාරිස, ආටානාටියා රක්ඛා, හික්ඛුනං හික්ඛුණිනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුවිහාරායාති. හන්ද ව දානි මයං මාරිස ගච්ඡාම. බහුකිච්චා මයං බහුකරණියාති.

නිදුකාණන් වහන්ස, මේ වනාහී ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව යි. හික්ඛුන් හට ද හික්ඛුණින් හට ද උපාසයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උච්චුරු නැතිවීම පිණිස රැකවරණය පිණිස වෙහෙස නැතිවීම පිණිස පහසු පැවතීම පිණිස මෙය හේතු වන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, අපට බොහෝ කටයුතු තිබෙන්නේ ය. බොහෝ කළ යුතු දෑ තිබෙන්නේ ය. එනිසා අපි දැන් යන්නෙමු.

යස්සදානි කුම්භේ මහා රාජානෝ කාලං මඤ්ඤාපාති. අථ ඛෝ වත්තාරෝ මහාරාජා උට්ඨායාසනා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. තේපි ඛෝ යක්ඛා උට්ඨායාසනා. අප්පේකච්චේ හගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ හගවතා සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං විනිසාරෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චයේන හගවා. තේනඤ්ජලිං

පනාමෙත්වා තත්ථේවන්තරධායංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා. තත්ථේවන්තරධායංසු. අප්පේකච්චේ තුණ්හිභුතා තත්ථේවන්තරධායංසුති.

සතර වරම් රජ දරුවනි, එසේ වී නම් දැන් යම් ගමනකට කල් දැන ගත යුත්තේ යැ යි වදාළ සේක. එවිට සතරවරම් දෙවිමහ රජවරුන් ආසනයෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට පැදකුණු කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඒ යක්ෂයන් අතරින් ඇතැම් යක්ෂයෙක් ආසනයෙන් නැගිට භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමග සතුටු වූවාහු ය. පිළිසඳර කතාබස් කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වෙත ඇදිලි බැඳ ප්‍රණාම කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නම් ගොත් පවසා එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයන් නිශ්ශබ්ද ව එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය.

අථ ඛෝ භගවා තස්සා රත්තියා අච්චයේන භික්ඛු ආමන්තේසි; ඉමං භික්ඛවේ රත්තියං චත්තාරෝ මහාරාජානෝ, මහතියා ච යක්ඛසේනාය, මහතියා ච ගන්ධබ්බසේනාය, මහතියා ච කුම්භණ්ඩසේනාය, මහතියා ච නාගසේනාය, චතුද්දිසං රක්ඛං යපෙත්වා චතුද්දිසං ගුම්ඛං යපෙත්වා චතුද්දිසං ඕවරනං යපෙත්වා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ගිජ්ඣකුටං පබ්බතං ඕභාසෙත්වා යේනාහං තේනුපසංකම්සු උපසංකම්ත්වා මං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ රාත්‍රිය ඇවෑමෙන් භික්ෂු සංඝයා අමතා වදාළ සේක. පින්වත් මහණෙනි, මේ ඉකුත් රාත්‍රියෙහි දී සතරවරම් මහරජදරුවෝ මහත් වූ යක්ෂ සේනාවක් ද මහත් වූ ගාන්ධර්ව සේනාවක් ද මහත් වූ කුම්භණ්ඩ සේනාවක් ද මහත් වූ නාග සේනාවක් ද සිව් දිශාවේ රැකවල් කරවා සිව් දිශාවේ මහ බල සෙනඟ පිහිටුවා සිව් දිශාවේ මනා රැකවරණ පිහිටුවා පෙරයම් රාත්‍රිය ගෙවූන කල්හි ඉතා සුන්දර වූ රූපශෝභාවෙන් යුතුව මුළු මහත් ගිජ්ඣකුටය ම ඒකාලෝක කර ගෙන මා කරා පැමිණියාහු ය. එසේ පැමිණ මා හට වන්දනා කොට එකත්පස් ව හුන්නාහු ය.

තේපි ඛෝ භික්ඛවේ යක්ඛා, අප්පේකච්චේ මං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු, අප්පේකච්චේ මම සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණියං විතිසාරෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේයේනාහං තේනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොත්තං සාවෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු, අප්පේකච්චේ තුණ්හිභුතා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්තෝ ඛෝ භික්ඛවේ වෙස්සවණෝ මහාරාජා මං ඒතදවෝච;

පින්වත් මහණෙනි, සතර වරම් දෙව්වරුන් සමග පැමිණියා වූ ඒ යක්ෂයන්ගෙන් ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා හට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා සමග සතුටු වූවාහු ය. සතුටු විය යුතුව පිළිසඳර කතා බහ කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා දෙසට ඇදිලි බැඳ ප්‍රණාම කරමින් එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් තම තමන් ගේ නම් ගොත් ප්‍රකාශ කොට එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නිශ්ශබ්දව එකත්පස්ව හුන්නාහු ය. පින්වත් මහණෙනි, එකත්පස්ව හුන්නා වූ වෙසමුණි මහා දිව්‍ය රාජයා මා හට මෙසේ සැල කලේය.

“සන්ති හි භන්තේ උළාරා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්නා. සන්ති හි භන්තේ උළාරා යක්ඛා භගවතෝ පසන්නා. සන්ති හි භන්තේ මජ්ඣමා යක්ඛා භගවතෝ අප්පසන්නා.

සන්ති හි හන්තේ මජ්ඣමා යක්ඛා හගවතෝ පසන්නා. සන්ති හි හන්තේ නීවා යක්ඛා හගවතෝ අප්පසන්නා. සන්ති හි හන්තේ නීවා යක්ඛා හගවතෝ පසන්නා. යේභුයෝන ඛෝ පන හන්තේ යක්ඛා අප්පසන්නා යේව හගවතෝ. තං කිස්ස හේතු?

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ බලසම්පන්න යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ බලසම්පන්න යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ මධ්‍යම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ මධ්‍යම ආනුභාව ඇති යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ නීව වූ යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදී සිටින්නා වූ නීව වූ යක්ෂයෝ සිටින්නාහු ය. ස්වාමීනී, ඔය යක්ෂයෝ වනාහී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කෙරෙහි අපැහැදීමෙන් සිටින්නාහු ය. එයට හේතුව කුමක් ද?

හගවා හි හන්තේ පාණාතිපාතා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, අදින්නාදානා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, කාමේසු මිච්ඡාවාරා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, මුසාවාදා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, සුරාමේරයමජ්ඣමාදට්ඨානා චේරමණියා ධම්මං දේසේති, යේභුයෝන ඛෝ පන හන්තේ යක්ඛා අප්පට්ඨිරතා යේව පාණාතිපාතා, අප්පට්ඨිරතා අදින්නාදානා, අප්පට්ඨිරතා කාමේසු මිච්ඡාවාරා, අප්පට්ඨිරතා මුසාවාදා, අප්පට්ඨිරතා සුරාමේරයමජ්ඣමාදට්ඨානා. තේසන්තං හෝති අප්පියං අමනාපං.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වනාහී ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. සොරකමින් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. බොරු කීමෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. මත් වීමටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වන්නා වූ මත් පැන් හා මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකීම පිණිස දහම් දෙසන සේක. ස්වාමීනී, ඔය යක්ෂයෝ වනාහී බොහෝ සෙයින් ම ප්‍රාණසාතයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. සොරකමින් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. වැරදි කාම සේවනයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. බොරු කීමෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. මත් වීමටත් ප්‍රමාදයටත් හේතු වන්නා වූ මත් පැන් හා මත් ද්‍රව්‍ය භාවිතයෙන් වැළකී නො සිටින්නාහු ය. එම නිසා ඔවුන් හට මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය අප්‍රිය දෙයක් ම ය. අමනාප දෙයක් ම ය.

සන්ති හි හන්තේ හගවතෝ සාවකා, අරඤ්ඤේ වනපත්ථානී පන්තානී සේනාසනානී පටිසේවනති අප්පසද්දානී අප්පනිග්ගේසානී විජනවාතානී මනුස්සරාහසෙය්‍යකානී පටිසල්ලානසාරුප්පානී. තත්ථ සන්ති උළාරා යක්ඛා නිවාසිනෝ යේ ඉමස්මිං. හගවතෝ පාවචනේ අප්පසන්නා. තේසං පසාදාය උග්ගණ්භාතු හන්තේ හගවා ආටානාරියං රක්ඛං හික්ඛුනං හික්ඛුනීනං උපාසකානං උපාසිකානං ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුචිභාරායා”ති.

ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවකයෝ වනාහී අරණ්‍යයවල ද, වන ලැහැබි වල ද ඉතා දුර සේනාසනවල ද, ඉතා නිශ්ශබ්ද වූ ජනයාගෙන් තොර වුණා වූ මිනිසුන් ගේ හුදෙකලා කටයුතු වලට යෝග්‍ය වූ බණ භාවනා කිරීමට සුදුසු වන්නා වූ සෙනසුන් වල වැඩ සිටින්නාහු ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාරණ ලද ශ්‍රී සද්ධර්මය කෙරෙහි අපැහැදී සිටින්නා වූ මහානුභාව සම්පන්න යක්ෂයෝ ද එබඳු තැන් වල නිබඳ ව වාසය කරන්නාහු ය. ඔවුන් ගේ පැහැදීම ඇති වනු පිණිස හික්ෂුන් හට ද හික්ෂුණින් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උචදුරු ඇති නො වීම පිණිස ද රැකවරණය පිණිස ද වෙහෙස ඇති

නො වීම පිණිස ද පහසු විභරණය පිණිස ද ස්වාමීනී, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ආටානාටිය නම් වූ මේ ආරක්ෂාව ඉගෙන වදාරණ සේක්වා.

අධිවාසේසි බෝ අහං හික්ඛවේ, තුණ්හිභාවෙන. අථ බෝ වෙස්සවණෝ මහාරාජා මං අධිවාසනං විදිත්වා තායං චේලායං ඉමං ආටානාටියං රක්ඛං අභාසි:

පින්වත් මහණෙනි, මං වනාහී නිශ්ශබ්දව වැඩ සිටීමෙන් එම ආරාධනය පිළිගත් සේක. එකල්හී පින්වත් මහණෙනි, වෙසමුණි මහා දිව්‍ය රාජයා මාගේ ඒ පිළිගැනීම දැන ඒ චේලාවෙහි මේ ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව පවසා සිටියේ ය.

- 1. විපස්සිස්ස නමත්ථු - චක්ඛුමන්තස්ස සිරිමතෝ සිඛිස්ස'පි නමත්ථු - සඛ්ඛභුතානුකම්පිනෝ

සදහම් ඇස් ඇති - සොඳුරු සිරිය ඇති
 විපස්සි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 සියළු සතුන් හට - අනුකම්පා ඇති
 සිඛි බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 2. වෙස්සභුස්ස නමත්ථු - නභාතකස්ස තපස්සිනෝ නමත්ථු කකුසන්ධස්ස - මාරසේනාපමද්දිනෝ

සියළු කෙලෙස් නැති - වෙර වීරිය ඇති
 වෙස්සභු බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 දස මර සේනා - ඔද තෙද බිඳ හළ
 කකුසද බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 3. කෝණාගමනස්ස නමත්ථු - බ්‍රාහ්මණස්ස චුසිමතෝ කස්සපස්ස නමත්ථු - විජ්ජමුත්තස්ස සඛ්ඛධි

කෙලෙස් බැහැර කළ - බඹසර නිම කළ
 කෝණාගමන බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා
 හැම කෙලෙසුන්ගෙන් - හොදින් මිදී ගිය
 කස්සප බුදුරජාණන් හට - නමස්කාර වේවා

- 4. අංගීරසස්ස නමත්ථු - සකාපුත්තස්ස සිරිමතෝ යෝ ඉමං ධම්මමදේසේසී - සඛ්ඛදුක්ඛාපනුදනං

ලොවේ සියලු දුක් - මැනවින් දුරු වන
 මේ සිරි සදහම් පවසා වදහළ - යම් කෙනෙකුත් වෙද
 සොඳුරු සිරිය ඇති - ශාක්‍ය පුත්‍ර වූ
 අංගීරස වූ අප ගේ ගෞතම බුදු සමිඳුන් හට නමස්කාර වේවා

- 5. යේ වාපි නිබ්බුතා ලෝකේ - යථාභූතං විපස්සිසුං තේ ජනා අපිසුණා - මහන්තා විතසාරදා

ඒ බුදුවරු ලොව - නිවනට වැඩි සේක් ම ය
 හැම දේ ගැන සැබෑ තත්වය - විදසුන් කළ සේක් ම ය

ඒ නරෝත්තමයන් වහන්සේලා - පිසුණු බස් නො පවසන් ම ය
මහානුභාව සම්පන්න ම ය - සසර බිය නැති සේක් ම ය

- 6. හිතං දේවමනුස්සානං - යං නමස්සන්ති ගෝතමං
විජ්ජාවරණසම්පන්නං - මහන්නං චීතසාරදං

දෙව් මිනිසුන් හට - හිත සුව සලසන
ගෞතම නම් වූ - විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ
මහානුභාව සම්පන්න වූ - හැම බියෙන් නිදහස් වූ
බුදුරජාණන් වහන්සේට - දෙව් මිනිසුන් නමස්කාර කරන්නාහු ය

- 7. යතෝ උග්ගච්ඡති සුරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා
යස්ස වුග්ගච්ඡමානස්ස - සංවරී පි නිරුජ්ඣති

උදාවන යම් තැනෙකින් - ඒ මහා හිරුමඬල
දිළිසෙමින් බබළන - මහා මණ්ඩලයක් වන
ඒ හිරු නැගෙන විට - රැය ද පහ වී යනු ඇත

- 8. යස්ස වුග්ගතේ සුරියේ - දිවසෝති පවුච්චති
රහදෝ පි තත්ථ ගම්භීරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ

හිරු උදාවන විට - දවස ය යි කවුරුත් කියන්නේ
අන්න ඒ පෙදෙසේ - ඉතා ගැඹුරට සරිසේ
ගංගා ජලය එක් වූ - සමුදුර නමින් ඇති
ජල තටාකය තිබෙන්නේ

- 9. ඒවං නං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,
ඉතෝ සා පුරිමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ

පැතිරුණු ජලය ඇති - එය මහා සමුදුර ලෙස
මේ අයුරින් ම ඒ දෙය - බොහෝ දෙන දන්නාහු ය
ඒ දිසාවට ජනයා - පෙරදිග යි පවසන්නේ

- 10. යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සි සෝ
ගන්ධබ්බානං ආධිපති - ධනරට්ඨෝති නාම සෝ

යසස් පිරිවර ඇති - ගාන්ධර්වයන්ට අධිපති
ධනරට්ඨ නම් ඇති - ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ
ඒ පෙරදිග පෙදෙස - අණ පතුරුවන්නේ

- 11. රමති නච්චගීතේහි - ගන්ධබ්බේහි පුරක්ඛතෝ
පුත්තා පි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,

ගාන්ධර්වයන් පෙරටු කොට - නැටුම්න් හා ගැයුම්න්
ඒ රජ සතුටු වන්නේ - මා විසින් අසන ලද්දේ
එක ම නමින් යුතු - පුතුවන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි

12. අසිනිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා
තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං

12. අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බලසම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය
හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්ඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙවි පුතුන් වදින්නාහු ය

13. දුරතෝ ව නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම

දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
අජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්භසෝ තස්මා ඒවං වදේමසේ; “ජිතං වන්දෙඨ ගෝතමං. ජිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං.”

කුසලේ බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ට වන්දනා කල මැනව. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

14. යේන ජේතා පච්චවන්ති - පිසුණා පිට්ඨිමංසිකා,
පාණාතිපාතිනෝ ලුද්දා - වෝරා තේකතිකා ජනා.

14. පිසුණුබස් පවසන - පිටිමස් කතෑ යි පවසන
ප්‍රාණවධ හැම කරන - නපුරු ගතිගුණ පවතින
වංචනික සොරු වූ - ඒ ජ්‍රේත ජනයා
යම් තැනක ගෙන යන්නාහු ද

15. ඉතෝ සා දක්ඛිණා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යස්සිසෝ

15. මෙයින් දකුණු දිග - ඒ පෙදෙස ඇත්තේ ම ය
දකුණු දෙස අණ පතුරන - කිත් යසස් හැම පැතිරුණ
දෙවි රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය

16. කුම්භණ්ඩානං ආධිපති - විරුල්භෝ ඉති නාමසෝ
රමති නච්චගිතේහි - කුම්භණ්ඩෙහි පුරක්ඛතෝ

16. කුම්භාණ්ඩයන්ට අධිපති - විරුල්භ නම් ඇති
ඒ මහා දෙවි රජ තෙමේ - කුම්භාණ්ඩයන් පෙරටු කොට

නැටුම්න් හා ගැයුම්න් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ

17. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමානි මේ සුතං,
අසීනිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා

17. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙවිට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය

18. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දූරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

18. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්ඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙවි පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
අජාතේය්‍ය පුරුෂයාණෙනි !
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා
ඒවං වදේමසේ; "ජිතං වන්දුම ගෝතමං ජිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං
බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං"

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට
වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද
පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ට වන්දනා කල මැනව. ගෞතම
නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන්
වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

19. යන්ථ වොග්ගච්ඡති සුරියෝ - ආදිච්චෝ මණ්ඩලී මහා
යස්ස වොග්ගච්ඡමානස්ස - දිවසෝපි නිරුජ්ඣති

19. බැස යන විට යම් තැනකින් - ඒ මහා හිරුමඬල
දිලිසෙමින් බබලන - මහා මණ්ඩලයක් වන
ඒ හිරු බසින විට - දවස ද පහව යනු ඇත

20. යස්ස වොග්ගතේ සුරියේ - සංවරීති පවුච්චති
රහදෝපි තත්ථ ගම්භිරෝ - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ

20. ඒ හිරු බසින විට - රැය යි කවුරුත් කියන්නේ
අන්න ඒ පෙදෙසේ - ඉතා ගැඹුරට සරිසේ
ගංගා ජලය එක් වූ - සමුදුර නමින් ඇති
ජලතටාකය තිබෙන්නේ

21. ඒවං නං තත්ථ ජානන්ති - සමුද්දෝ සරිතෝදකෝ,

ඉතෝ සා පච්ඡමා දිසා - ඉති නං ආචික්ඛති ජනෝ.
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යස්සිසෝ.

21. පැතිරුණු ජලය ඇති - එය මහා සමුදුර ලෙස
මේ අයුරින් ම ඒ දෙය - බොහෝ දෙන දන්නාහු ය
ඒ දිසාවට ජනයා - බටහිර යි පවසන්නේ ය
බටහිරට අණ පතුරන - කිත් යසස් හැම පැතිරුණු
දෙව් රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය

22. නාගානං ආධිපති - විරූපක්ඛෝ ඉති නාමසෝ
රමති නච්චගීතේහී - නාගේහී පුරක්ඛතෝ

22. නාගයන් හට අධිපති - විරූපක්ඛ යන නම ඇති
ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ - නාගයන් පෙරටු කොට
නැටුම්න් හා ගැයුමෙන් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ

23. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමානි මේ සුතං,
අසිනිං දස ඒකෝ ච - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.

23. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය

24. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝච නමස්සන්ති - මහන්තං චිතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.

24. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සම්ඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙව් පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
අජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසී, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේතං අභිණ්හසෝ තස්මා
ඒවං වදේමසේ; "ඡිතං වන්දථ ගෝතමං'ඡිතං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං
බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං"ති.

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට
වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද
පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ට වන්දනා කල මැනව. ගෞතම
නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන්
වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

25. යේන උත්තරකුරු රමිමා - මහනේරු සුදස්සනෝ,
මනුස්සා තත්ථ ජායන්ති - අමමා අපරිග්ගහා.

- 25. උතුරුකුරු නමින් යුතු - සුන්දර දිවයිනක් ඇත
 ඉතා සුන්දර පෙනුමැති - මහා මේරුව ද එහි ඇත
 කිසිවක් කෙරෙහි නො ඇඵන - දැඩි ව යමකට නො බැඳුන
 මිනිස්සු ද එහි පහළ වෙත් ම ය
- 26. න තේ ඛිජං පවපනිති - නපි නියනිති නංගලා,
 අකට්ඨපාකිමං සාලිං - පරිභුඤ්ජනිති මානුසා.
- 26. එහි සිටින මිනිසුන් - බිජුවට නො වපුරත් ම ය
 වගාවන් කෙරුමට - නගුල් ගෙන නො යත් ම ය
 ඉබේ හට ගත් ඇල්සහල් - ඔවුන් හැම වළඳත් ම ය
- 27. අකණං අචුසං සුද්ධං - සුගන්ධං තණ්ඩුලජ්ඵලං,
 තුණ්ඩිකීරෙ පචිත්චාන - තතෝ භුඤ්ජනිති භෝජනං.
- 27. පොතු නො මැති දූවිලි නැති - ඉතා පිරිසිදු සුවදැති
 ඒ ඇල් සහල් ගෙන - රන් බඳුනෙ ලා පිස ගෙන
 ඔවුන් සතුටින් - එය බුදින්නේ
- 28. ගාවිං ඵ්කඛුරං කත්චා - අනුයනිති දිසෝදිසං.
 පසුං ඵ්කඛුරං කත්චා - අනුයනිති දිසෝදිසං.
- 28. දෙනුන් අල්වාගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
 දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
 ගවයින් ද අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
 දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
- 29. ඉත්ථිවාහනං කත්චා - අනුයනිති දිසෝදිසං,
 පුරිසවාහනං කත්චා - අනුයනිති දිසෝදිසං.
- 29. ගැණුන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
 දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
 පුරුෂයන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
 දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
- 30. කුමාරිවාහනං කත්චා - අනුයනිති දිසෝදිසං,
 කුමාරවාහනං කත්චා - අනුයනිති දිසෝදිසං.
- 30. කුමරියන් අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
 දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය
 කුමරුන් ද අල්වා ගෙන - යානාවකට මෙන් නැග
 දිසා අනු දිශාවේ - සැරිසරා යන්නාහු ය

තේ යානේ අභිරුහිත්චා සබ්බාදිසා අනුපරියනිති පචාරා තස්ස රාජනෝ.

ඔවුන් ඒ යානාවලට නැග සියළු දිශාවන් හි සැරිසරා යන්නාහු ය. ඒ රජු ගෙ පිරිස ද එසේ සැරිසරා යන්නාහු ය.

31. හත්ථියානං අස්සයානං - දිබ්බං යානං උපට්ඨිතං,
පාසාදා සිව්කා වේව - මහාරාජස්ස යසස්සිනෝ.
තස්ස ච නගරා අහු - අන්තලික්ඛේ සුමාපිතා.

31. ඇත් යානාව ද - අශ්ව යානාව ද
එළඹ සිටියා වූ - දිව්‍ය යානාව ද
මහල් ප්‍රාසාදයන් - හා නොයෙක් සිව්කා ගෙවල්
මහා කිතු ගොස ඇති - ඒ මහා රජු හට
මැනැවින් මැවී තිබෙනා - ඒ ඔහු ගෙ නගරය
ආකාසයේ පවතී

ආටානාටා කුසිනාටා පරිකුසිනාටා නාටපුරියා පරකුසිතනාටා, උත්තරේන කපිවන්තෝ ජනෝසමපරේන ච, නවනවතියෝ අම්බර අම්බරවතියෝ අළකමන්දා නාම රාජධානි. කුචේරස්ස ඛෝ පන මාර්ස මහාරාජස්ස විසාණා නාම රාජධානි තස්මා කුචේරෝ මහාරාජා වෙස්සවණෝති පවුච්චති, පච්චේ සන්තෝ පකාසෙන්ති තතෝලා තත්තලා තතෝතලා, ඕජසි තේජසි තතෝජසි සුරෝ රාජා අර්ට්ඨෝ නේමි, රහදෝපි තත්ථ ධරණී නාම, යතෝ මේසා පවස්සන්ති වස්සා යතෝ පතායන්ති, සභාපි තත්ථ භගලවතී නාම යත්ථ යක්ඛා පයිරූපාසන්ති.

ආටානාටා නමින් ද කුසිනාටා නමින් ද පරකුසිනාටා නමින් ද නාටපුරියා නමින් ද පරකුසිතනාටා නමින් ද උතුරු දිශාවෙන් කපිවන්ත නමින් ද බටහිර දිශාවෙන් ජනෝස නමින් ද නව නවතියෝ නමින් ද අම්බර අම්බරවතියෝ නමින් ද ආලකමන්දා නමින් ද රාජධානි ඇත්තේ ය. නිදුකාණන් වහන්සස, කුචේර නම් වූ මහා රජාණන් හට විසාණා නමින් රාජධානියක් ඇත්තේ ය. එම නිසා කුචේර මහා රජු හට වෙසමුණි රජ යැ යි කියන්නේ ය. වෙන් වෙන් වශයෙන් කරුණු සොයන්නා වූ තතෝලා නමින් ද තත්තලා නමින් ද තතෝතලා නමින් ද ඕජසි නමින් ද තේජසි නමින් ද තතෝජසි නමින් ද සුර නමින් ද අර්ට්ඨ නමින් ද නේමි නමින් ද යකුන් සිටින්නාහු ය. ඒ රාජධානියෙහි ජලතටාකය ධරණී නම් වන්නේ ය. ඒ ජලතටාකයෙන් ජලය ගෙන වර්ෂා වසින්නාහු ය. ඒ වසින වර්ෂාවෝ එහි ම පැතිරෙන්නාහු ය. යකුන් රැස්වන්නා වූ භගලවතී නම් වූ සභාවක් ද ඒ වැව් තෙරේ තිබෙන්නේ ය.

32. තත්ථ නිච්චඵලා රුක්ඛා - නානාදිජගණායුතා,
මයුරකොඤ්චාභිරුදා - කෝකිලාහි හි වග්ගුහි.

32. එහි නිරතුරු එලබර වූ - රුක් පඳුරෙන් සුසැදුනේ ය
නොයෙක් කුරුළු කොබෙයිසන් ද - හැම විට එහි ගැවසුනෝ ය
මොණරුන් කොස්වාලිහිණින් - මිහිරි හඬ ද පැතිරුවෝ ය
කෝකිලයන් ගේ නාදෙන් - හැමට සතුට සැලසුනේ ය

33. ජ්වංජ්වක සද්දෙන්ථ - අථෝ ඔට්ඨවචිත්තකා,
කුකුත්ථකා කුළීරකා - වනේ පොක්ඛරසාතකා.

33. ජ්වං ජ්වක නම් වූ - සතුන් ගෙ හඬ පැතිරුනේ ය
ඔට්ඨව චිත්තක නම් වූ - කුරුල්ලන් ද ගැවසුනෝ ය
වලිකුකුළෝ රන් කුකුළෝ - ඒ වනයේ හැසුරුණෝ ය

පොක්කර සාතකය නම් ඇති - කුරුල්ලෝ ද හැසුරුණෝ ය

- 34. සුකසාලිකසද්දෙන්ට - දණ්ඩමානවකානි ව,
සෝහති සබ්බකාලං සා - කුචේරනලිනී සදා.
- 34. ගිරවුන් හා සැලලිහිණින් - මිහිරට හඬ පැතුරුවෝ ය
දණ්ඩමානවක නම් වූ - කුරුල්ලෝ ද හැසිරුණෝ ය
කුචේර රජු ගේ ඒ වැව - හැම කලට ම බැබලුනේ ය
- 35. ඉතෝ සා උත්තරා දිසා - ඉති නං ආවික්ඛතී ජනෝ,
යං දිසං අභිපාලේති - මහාරාජා යසස්සිසෝ.
- 35. මෙයින් උතුරු දිග - ඒ පෙදෙස ඇත්තේ ම ය
උතුරු දෙස අණ පතුරුවන - කිත් යසස් හැම පැතිරුන
දෙව් රජෙක් එහි සිටින්නේ ම ය
- 36. යක්ඛානං ආධිපති - කුචේරෝ ඉති නාමසෝ.
රමති නච්චගීතේහි - යක්ඛෙහි පුරක්ඛතෝ
- 36. යක්ෂයන් හට අධිපති - කුචේර යන නම ඇති
ඒ මහා දෙව් රජ තෙමේ - යක්ෂයන් පෙරටු කොට
නැටුමින් හා ගැයුමින් - ඒ රජු සතුටු වන්නේ
- 37. පුත්තාපි තස්ස බහවෝ - ඒකනාමාති මේ සුතං,
අසීතිං දස ඒකෝ ව - ඉන්දනාමා මහබ්බලා.
- 37. එකම නමින් යුතු - පුතුන් බොහෝ ගණනක්
ඒ දෙව්ට ඇත්තාහු ය යි - මා විසින් අසන ලද්දේ
අනු එකක් වූ - ඒ දිව්‍ය පුත්‍රයෝ
මහා බල සම්පන්න වූ - ඉන්ද්‍ර නම ඇත්තාහු ය
- 38. තේ වාපි බුද්ධං දිස්වාන - බුද්ධං ආදිච්චබන්ධුනං,
දුරතෝව නමස්සන්ති - මහන්තං විතසාරදං,
නමෝ තේ පුරිසාජඤ්ඤ - නමෝ තේ පුරිසුත්තම.
- 38. හිරු ගොත් වංශයේ උපන් - බුදු සමිඳුන් දුටුව කල්හි
ඒ දෙව් පුතුන් - දුර සිට ම වදින්නාහු ය
මහානුභාව සම්පන්න වූ - විශාරද බවට පත් වූ
ආජානෙය්‍ය පුරුෂයාණෙනි
ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා
පුරුෂෝත්තමයාණෙනි, ඔබ වහන්සේට - නමස්කාර වේවා

කුසලේන සමෙක්ඛසි, අමනුස්සා පි තං වන්දන්ති, සුතං තේනං අභිණ්හසෝ තස්මා ඒවං වදේමසේ; "ජිනං වන්දට්ඨ ගෝතමං ජිනං වන්දාම ගෝතමං. විජ්ජාවරණසම්පන්නං බුද්ධං වන්දාම ගෝතමං."ති.

කුසල් බලයෙන් යුතු ව එකරුණ දැක වදාළ මැනව. අමනුෂ්‍යයෝ ද ඔබ වහන්සේ හට වන්දනා කරත් ම ය. අප විසින් එය නිතර ම අසන ලද්දේ ය. ඒ නිසා මේ අයුරින් අපි ද

පවසා සිටින්නෙමු. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ට වන්දනා කල මැනව. ගෞතම නම් වූ සර්වඥයන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු. විජ්ජාවරණ සම්පන්න වූ බුදුරජාණන් වහන්සේට අපි වන්දනා කරමු.

අයං බෝ සා මාරිස ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං. ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුච්චාරායාති. යස්ස කස්සචි මාරිස භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුණියා වා උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා, අයං ආටානාටියා රක්ඛා. සුග්ගහිතා භවිස්සති සමත්තා පරියාපුතා. තඤ්ඤේ අමනුස්සෝ; යක්ඛෝ වා යක්ඛිණී වා, යක්ඛපෝතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බී වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බමහාමත්තෝ වා ගන්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා, කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා, කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා, නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා, නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා, පදුට්ඨචිත්තෝ; භික්ඛුං වා භික්ඛුණීං වා උපාසකං වා උපාසිකං වා ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍ය, ධීතං වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, නිසින්තං වා උපනිසිදෙය්‍ය, නිපන්නං වා උපනිපජ්ජෙය්‍ය. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ගාමේසු වා නිගමේසු වා සක්කාරං වා ගරුකාරං වා. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය ආලකමන්දාය රාජධානියා වත්ථුං වා වාසං වා. න මේ සෝ මාරිස අමනුස්සෝ ලභෙය්‍ය යක්ඛානං සමිතිං ගන්තුං, අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා අනවය්හම්පි නං කරෙය්‍යුං අවිවයිහං. අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා, අත්තාහිපි පරිපුණ්ණාහි පරිභාසාහි පරිභාසෙය්‍යුං, අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා, රිත්තම්පි පත්තං සීසේ නික්කුජ්ජෙය්‍යුං. අපිස්සු නං මාරිස අමනුස්සා සත්තධාපිස්ස මුද්ධං ඵාලෙය්‍යුං.

නිදුකාණන් වහන්ස, මෙය වනාහී ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව යි. භික්ෂුන් හට ද භික්ෂුණීන් හට ද උපාසකයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උවදුරු නැති වීම පිණිස රැ කවරණය පිණිස වෙහෙස නැති වීම පිණිස පහසු පැවතීම පිණිස මෙය හේතු වන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, යම් භික්ෂුවක් විසින් හෝ භික්ෂුණියක් විසින් හෝ උපාසකයෙක් විසින් හෝ උපාසිකාවක් විසින් හෝ මේ ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව ඉතා හොඳින් ඉගෙන ගන්නා ලද්දේ නම් මෙක් සිතීන් යුතු ව කට පාඩම් කරන ලද්දේ නම් එසේ ආටානාටිය ආරක්ෂා ඉගෙන ගත්තා වූ කෙනෙකුන් හට යම් අමනුෂ්‍යයෙක් යකෙක් වේවා, යක්ෂණියක් වේවා, යක්ෂ්‍යටුවෙක් වේවා, යක්ෂ්‍යටුවියක් වේවා, යක් මහ ඇමැතියෙක් වේවා, යක් පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, යක් මෙහෙකරුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බයෙක් වේවා, ගන්ධබ්බියක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටුවියක් වේවා, ගන්ධබ්බ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ මෙහෙකරුවෙක් වේවා. කුම්භාණ්ඩයෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩියක් වේවා. කුම්භාණ්ඩ පැටුවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැටුවියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, නාගයෙක් වේවා, නාගිනියක් වේවා, නාග පැටුවෙක් වේවා, නාග පැටුවියක් වේවා, නාග මහ ඇමැතියෙක් වේවා, නාග පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, නාග මෙහෙකරුවෙක් වේවා, දුෂ්ඨ වූ සිතකින් යුතු ව භික්ෂුවක් හෝ භික්ෂුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ යන විට ඒ අනුව යන්නේ නම් ඔහු සිටින විට ඒ අනුව සිටින්නේ නම් ඔහු හිඳින විට ඒ අනුව හිඳින්නේ නම් ඔහු නිදන විට ඒ අනුව නිදන්නේ නම් නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගම්වල හෝ නියම්ගම්වල හෝ සක්කාරයක් නො ලබන්නේ ය ගරු කිරීමක් නොලබන්නේය. නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යයා

ආලකමන්දා නම් රාජධානියෙහි ඉන්න තැනක් හෝ වසය කරන්න තැනක් හෝ නො ලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, මාගේ ඒ අමනුෂ්‍යා යක්ෂයන් ගේ සභාවට ඇතුළු වීමට අවසර නො ලබන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද ඒ අමනුෂ්‍යයෝ ආවාහයට ද සුදුසු නො වන්නාහු ය. විවාහයට ද සුදුසු නො වන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අනිත් අමනුෂ්‍යයෝ සම්පූර්ණ පරිභව කරන වචන වලින් අර අමනුෂ්‍යයාට පරිභව කරන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තවද අනිත් අමනුෂ්‍යයෝ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගේ ඔළුවෙහි ලෝහ පාත්‍රය දමා හිර කරන්නාහු ය. නිදුකාණන් වහන්ස, තව ද අනිත් අමනුෂ්‍යයෝ ඒ අමනුෂ්‍යයා ගේ හිස සත් කඩකට පලන්නාහු ය.

සන්ති හි මාරිස අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්දා රහසා. තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, චණ්ඩ වූ රුදුරු වූ ඉතා හිතුවක්කාර වූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තහු ම ය. ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහි සතරවරම් දෙව්වරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍යයක් සෙනෙව්වරුන් ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන්ගේ යක් සෙනෙවියන්ගේ නියුක්ත සෙනෙවියන්ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහි සතරවරම් මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

සෙය්‍යථාපි මාරිස රඤ්ඤෝ මාගධස්ස විජ්ජේ මහා චෝරා. තේ නේව රඤ්ඤෝ මාගධස්ස ආදියන්ති. න රඤ්ඤෝ මාගධස්ස පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති. තේ ඛෝ තේ මාරිස, මහාචෝරා රඤ්ඤෝ මාගධස්ස අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, මගධ දේශයෙහි අධිපති රජතුමා ගේ මහ සොරු යම් ආකාර වන්නාහු ද ඒ සොරු වනාහි මහරජවරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. මහරජවරුන් ගේ අමාත්‍ය සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. මහරජවරුන් ගේ සෙනෙවියන්ගේ නියුක්ත සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ සොරු වනාහි මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

ඒවමේව ඛෝ මාරිස, සන්ති හි අමනුස්සා චණ්ඩා රුද්දා රහසා. තේ නේව මහාරාජානං ආදියන්ති. න මහා රාජානං පුරිසකානං ආදියන්ති. න මහාරාජානං පුරිසකානං පුරිසකානං ආදියන්ති, තේ ඛෝ තේ මාරිස අමනුස්සා මහාරාජානං අවරුද්ධා නාම වුච්චන්ති.

නිදුකාණන් වහන්ස, ඔය ආකාරයෙන් ම චණ්ඩ වූ රුදුරු වූ ඉතා හිතුවක්කාර වූ අමනුෂ්‍යයෝ ඇත්තහු ම ය. ඒ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහි සතරවරම් දෙව්වරුන්ට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ අමාත්‍යයක් සෙනෙව්වරුන් ගේ වචන වලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. සතරවරම් දෙව්වරුන් ගේ යක් සෙනෙවියන් ගේ නියුක්ත සෙනෙව්වරුන් ගේ වචනවලට ඇහුම්කන් නො දෙත් ම ය. නිදුකාණන් වහන්ස, ඒ මේ අමනුෂ්‍යයෝ වනාහි සතරවරම් මහරජවරුන් ගේ විරුද්ධකාරයන් වශයෙන් කියනු ලබන්නාහු ය.

යෝ හි කෝචි මාරිස අමනුස්සෝ; යක්ඛෝ වා යක්ඛිණී වා, යක්ඛපොතකෝ වා යක්ඛපෝතිකා වා, යක්ඛමහාමත්තෝ වා යක්ඛපාරිසජ්ජෝ වා යක්ඛපචාරෝ වා, ගන්ධබ්බෝ වා ගන්ධබ්බී වා, ගන්ධබ්බපෝතකෝ වා ගන්ධබ්බපෝතිකා වා, ගන්ධබ්බමහාමත්තෝ වා

ගන්ධබ්බ පාරිසජ්ජෝ වා ගන්ධබ්බපචාරෝ වා, කුම්භණ්ඩෝ වා කුම්භණ්ඩී වා, කුම්භණ්ඩපෝතකෝ වා කුම්භණ්ඩපෝතිකා වා, කුම්භණ්ඩමහාමත්තෝ වා කුම්භණ්ඩපාරිසජ්ජෝවා, කුම්භණ්ඩපචාරෝ වා, නාගෝ වා නාගිනී වා, නාගපෝතකෝ වා නාගපෝතිකා වා, නාගමහාමත්තෝ වා, නාගපාරිසජ්ජෝ වා නාගපචාරෝ වා, පඳුට්ඨවිත්තෝ; හික්ඛුං වා හික්ඛුණිං වා, උපාසකං වා උපාසිකං වා, ගච්ඡන්තං වා අනුගච්ඡෙය්‍යා. ධීතං වා උපතිට්ඨෙය්‍යා, නිසින්තං වා උපනිසීදෙය්‍යා, නිපන්තං වා උපනිපජ්ජෙය්‍යා, ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතබ්බං වික්කන්දිතබ්බං විරචිතබ්බං; අයං යක්ඛෝ ගණ්හාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේයේති, අයං යක්ඛෝ විහේයේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති, අයං යක්ඛෝ විහිංසති, අයං යක්ඛෝ න මුඤ්ඤති.

නිදුකාණන් වහන්ස, යම් අමනුෂ්‍යයෙක්, යකෙක් වේවා, යක්ෂණියක් වේවා, යක්පැටවෙක් වේවා, යක්පැට්ටියක් වේවා, යක් මහ ඇමැතියෙක් වේවා, යක් පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, යක් මෙහෙකරුවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බයෙක් වේවා, ගන්ධබ්බියක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැටවෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පැට්ටියක් වේවා, ගන්ධබ්බ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, ගන්ධබ්බ මෙහෙකරුවෙක් වේවා. කුම්භාණ්ඩයෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩියක් වේවා. කුම්භාණ්ඩ පැටවෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පැට්ටියක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මහ ඇමැතියෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, කුම්භාණ්ඩ මෙහෙකරුවෙක් වේවා, නාගයෙක් වේවා, නාගිනියක් වේවා, නාග පැටවෙක් වේවා, නාග පැට්ටියක් වේවා, නාග මහ ඇමැතියෙක් වේවා, නාග පිරිසෙහි කෙනෙක් වේවා, නාග මෙහෙකරුවෙක් වේවා, දුෂ්ඨ වූ සිතකින් යුතුව හික්ෂුවක් හෝ හික්ෂුණියක් හෝ උපාසකයෙක් හෝ උපාසිකාවක් හෝ යන විට ඒ අනුව ම යන්නේ නම් සිටින විට ඒ අනුව ම සිටින්නේ නම් හිඳින විට ඒ අනුව ම හිඳින්නේ නම් නිදන විට ඒ අනුව ම නිදන්නේ නම් මේ යක්ෂයන් හට මහා යක්ෂයන් හට සේනාපතිවරුන් හට මහා සේනාපතිවරුන් හට මේ යක්ෂයා අල්ලා ගන්නේ ය. මේ යක්ෂයා ආවේෂ වන්නේ ය. මේ යක්ෂයා පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා අත් නොහරින්නේ ය කියා දැනුම් දිය යුත්තාහු ය. හඬ නගා කිව යුත්තාහු ය. මහ හඬින් කිව යුත්තාහු ය.

කකමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං?

කචර යක්ෂයන් හට කචර මහා යක්ෂයන් හට කචර සෙන්පතියන් හට කචර මහා සෙන්පතිවරුන් හට කිව යුත්තේ ද යත්;

- 39. ඉන්දෝ සෝමෝ වරුණෝ ච - භාරද්වාපෝ පජාපතී, වන්දනෝ කාමසෙට්ඨෝ ච - කින්තූසණ්ඩු නිසණ්ඩු ච.
- 39. ඉන්දු සෝම වරුණ නමින් - භාරද්වාජ ප්‍රජාපතී නමින් වන්දන හා කාමසෙට්ඨ - කින්තූගණ්ඩු හා නිගණ්ඩු
- 40. පණාදෝ ඔපමඤ්ඤෝ ච - දේවසුතෝ ච මාතලී, විත්තසේනෝ ච ගන්ධබ්බෝ - නලෝ රාජා ජනේසහෝ.
- 40. පනාද හා ඔපමඤ්ඤ - දෙවිරියදුරු මාතලී ද විත්තසේන ගන්ධර්ව ද - නලරජුන් ද ජනේසහ ද
- 41. සාතාගිරෝ හේමවතෝ - පුණ්ණකෝ කරතියෝ ගුලෝ,

සිවකෝ මුවලින්දෝ ව - වෙස්සාමිත්තෝ යුගන්ධරෝ.

- 41. සාතාගිරි හේමවත ද - පුණ්ණක කරතිය ගුලෝ ද
සිවක හා මුවලින්ද ද - වෙස්සමිත්ත යුගන්ධර ද
- 42. ගෝපාලෝ සුප්පගේධෝ ව - හිරිනෙත්ති ව මන්දියෝ,
පඤ්චාලවණ්ඩෝ ආලවකෝ - පජ්ජන්තෝ සුමනෝ සුමුඛෝ දධිමුඛෝ,
මණි මාණි වරෝ දීසෝ - අපෝ සේරිස්සකෝ සහ.
- 42. ගෝපාලය සුප්පගේධ - හිරිනෙත්ති හා මන්දිය
පඤ්චාලවණ්ඩ ආලවක ද - පජ්ජන්තය හා සුමන ද
සුමුඛෝ හා දධිමුඛෝ - මණිමාණිවර දීස ද
එමෙන් ම සේරිස්සක - යන මොවුන් ය

ඉමේසං යක්ඛානං මහායක්ඛානං, සේනාපතීනං මහාසේනාපතීනං, උජ්ඣාපේතඛිඛං වික්කන්දිතඛිඛං විරවිතඛිඛං; අයං යක්ඛෝ ගණහාති, අයං යක්ඛෝ ආවිසති, අයං යක්ඛෝ හේයේති. අයං යක්ඛෝ විහේයේති, අයං යක්ඛෝ හිංසති අයං යක්ඛෝ විහිංසති අයං යක්ඛෝ න මුඤ්චති.

මේ යක්ෂයන් හට මහා යක්ෂයන් හට සේනාපතිවරුන් හට මහා සේනාපතිවරුන් හට මේ යක්ෂයා අල්ලා ගන්නේ ය. මේ යක්ෂයා ආවේෂ වන්නේ ය. මේ යක්ෂයා පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව පීඩා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා බලවත් ව හිංසා කරන්නේ ය. මේ යක්ෂයා අත් නො හරින්නේ ය කියා දැනුම් දිය යුත්තාහු ය. හඬ නගා කීව යුත්තාහු ය. මහ හඬින් කීව යුත්තාහු ය.

අයං ඛෝ සා මාරිස, ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුණීනං, උපාසකානං උපාසිකානං, ගුත්තියා රක්ඛාය අවිහිංසාය ඵාසුචිභාරායාති. හන්ද ව දානි මයං මාරිස ගච්ඡාම. බහුකීච්චා මයං බහුකරණීයාති.

නිදුකාණන් වහන්ස, මේ වනාහී ආටානාටිය නම් වූ ආරක්ෂාව යි. භික්ෂුන් හට ද භික්ෂුණීන් හට ද උපාසයන් හට ද උපාසිකාවන් හට ද උවදුරු නැතිවීම පිණිස රැකවරණය පිණිස වෙහෙස නැතිවීම පිණිස පහසු පැවතීම පිණිස මෙය හේතු වන්නේ ය. නිදුකාණන් වහන්ස, අපට බොහෝ කටයුතු තිබෙන්නේ ය. බොහෝ කළ යුතු දෑ තිබෙන්නේ ය. එනිසා අපි දැන් යන්නෙමු.

යස්ස දානි තුම්හේ මහා රාජානෝ කාලං මඤ්ඤටාති. අථ ඛෝ භික්ඛවේ වත්තාරෝ මහාරාජානෝ උට්ඨායාසනා මං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. තේපි ඛෝ භික්ඛවේ, යක්ඛා උට්ඨායාසනා, අප්පේකච්චේ මං අභිවාදෙන්වා පදක්ඛිණං කත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ මයා සද්ධිං සම්මෝදිංසු සම්මෝදනීයං කථං සාරාණීයං චිතිසාරෙන්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ යේනා'හං තේනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ නාමගොක්තං සාවෙත්වා තත්ථේවන්තරධායිංසු. අප්පේකච්චේ තුණ්හිභුතා තත්ථේවන්තරධායිංසුති.

සතර වරම් රජ දරුවනි, එසේ වී නම් දැන් යම් ගමනකට කල් දැන ගත යුත්තේ යැ යි මා විසින් සැපසු කල්හි, පින්වත් මහණෙනි, සතරවරම් දෙවිමහ රජවරුන් ආසනයෙන් නැගිට මා හට ආදරයෙන් වන්දනා කොට පැදකුණු කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඒ

යක්ෂයන් අතරින් ඇතැම් යක්ෂයෙක් ආසනයෙන් නැගිට මා හට ආදරයෙන් වන්දනා කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා සමග සතුටු වූවාහු ය. පිළසඳර කතාබස් කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් මා වෙත ඇදිලි බැඳ ප්‍රණාම කොට එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නම් ගොත් පවසා එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය. ඇතැම් යක්ෂයෙක් නිශ්ශබ්ද ව එහි ම නො පෙනී ගියාහු ය.

උග්ගණ්භාථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං, පරියාපුණාථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං, ධාරේථ භික්ඛවේ ආටානාටියං රක්ඛං අත්ථසංහිතායං භික්ඛවේ ආටානාටියා රක්ඛා, භික්ඛුනං භික්ඛුණීනං උපාසකානං උපාසිකානං, ගුත්තාය රක්ඛාය අවිභිංසාය ඵාසුචිභාරායාති. ඉදමවෝච භගවා. අත්තමනා තේ භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දන්ති.

පින්වත් මහණෙනි, ආටානාටිය ආරක්ෂාව ඉගෙන ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ආටානාටිය ආරක්ෂාව පිරිවැහිය යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ආටානාටිය ආරක්ෂාව මතක තබා ගත යුත්තේ ය. පින්වත් මහණෙනි, ආටානාටිය ආරක්ෂාව අර්ථවත් වූ දෙයකි. භික්ෂුන්ට ද භික්ෂුණීන්ට ද උපාසකයන්ට ද උපාසිකාවන්ට ද උචරුදු නැති වීම පිණිස ද ආරක්ෂාව පිණිස ද හිංසා පීඩා ඇති නො වීම පිණිස ද පහසු විහරණය පිණිස ද වන්නේ ය. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළ සේක. සතුටු සිතින් යුතු ඒ භික්ෂුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ මේ දේශනය සතුවින් පිළි ගත්තාහු ය.

30. පටිච්චසමුප්පාද සමුදයෝ නිරෝධෝ (පටිච්චසමුප්පාදයේ ඇති වීම හා නැති වීම)

අවිජ්ජා පච්චයා සංඛාරා. සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණං. විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූපං. නාමරූප පච්චයා සලායතනං. සලායතන පච්චයා එස්සෝ. එස්ස පච්චයා චේදනා. චේදනා පච්චයා තණ්හා. තණ්හා පච්චයා උපාදානං. උපාදාන පච්චයා භවෝ. භව පච්චයා ජාති. ජාති පච්චයා ජරාමරණං සෝකපරිදේව දුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ භෝති.

චතුරාර්ය සත්‍යය නො දැනීම නම් වූ අවිද්‍යාව හේතුවෙන් සංස්කාර ඇති වන්නේ ය. සංස්කාර හේතුවෙන් විඤ්ඤාණය ඇති වන්නේ ය. විඤ්ඤාණය හේතුවෙන් නාමරූප ඇති වන්නේ ය. නාමරූප හේතුවෙන් ආයතන හය ඇති වන්නේ ය. ආයතන හය හේතුවෙන් ස්පර්ශය ඇති වන්නේ ය. ස්පර්ශය හේතුවෙන් විදීම ඇති වන්නේ ය. විදීම හේතුවෙන් ආශාව ඇති වන්නේ ය. ආශාව හේතුවෙන් ග්‍රහණය වීම ඇති වන්නේ ය. ග්‍රහණය වීම හේතුවෙන් විපාක පිණිස කර්මයන් ඇති වන්නේ ය. විපාක පිණිස කර්ම ඇති වීම හේතුවෙන් ඉපදීම ඇති වන්නේ ය. ඉපදීම ඇති වීම හේතුවෙන් ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොමනස් සුසුම් හෙළීම් ආදිය ඇති වන්නේ ය. මේ ආකාරයෙන් මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධයේ ම හට ගැනීම වන්නේ ය.

චතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධ වීමෙන් අවිද්‍යාව ඉතිරි නැතිව ම නිරුද්ධ වීමෙන් සංස්කාර නැති වන්නේ ය. සංස්කාර නිරුද්ධ වීමෙන් විඤ්ඤාණය නැති වන්නේ ය. විඤ්ඤාණය නිරුද්ධ වීමෙන් නාමරූප නැති වන්නේ ය. නාමරූප නිරුද්ධ වීමෙන් ආයතන හය නැති වන්නේ ය. ආයතන හය නිරුද්ධ වීමෙන් ස්පර්ශය නැති වන්නේ ය. ස්පර්ශය නිරුද්ධ වීමෙන් විදීම නැති වන්නේ ය. විදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ආශාව නැති වන්නේ ය. ආශාව

නිරුද්ධ වීමෙන් ග්‍රහණය වීම නැති වන්නේ ය. ග්‍රහණය වීම නිරුද්ධ වීමෙන් විපාක පිණිස කර්මයන් නැති වන්නේ ය. විපාක පිණිස කර්ම ඇති වීම නිරුද්ධ වීමෙන් ඉපදීම නැති වන්නේ ය. ඉපදීම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරා මරණ සෝක වැළපීම් දුක් දොම්නස් සුසුම් හෙළීම් ආදිය නැති වන්නේ ය. මේ ආකාරයෙන් මේ මුළු මහත් දුක්ඛස්කන්ධයේ ම නිරුද්ධ වීම වන්නේ ය.

1. අනේකජාතිසංසාරං සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං
ගහකාරකං ගවේසන්තෝ දුක්ඛා ජාති පුනථපුනං
1. නොයෙක් ලෙසින් ඉපද ඉපද - සසරේ සැරිසරා ගියෙමි
මේ හැම දුක් හදන කෙනා - දුක් විඳ විඳ සොයා ගියෙමි
යළි යළි උපතක් ලැබීම - ලොවේ දුකක් ම ය තිබීම
2. ගහකාරක දිට්ඨොස්සි පුන ගේහං න කාහසී
සබ්බා තේ ඵාසුකා හග්ගා ගහකුටං විසංඛිතං
විසංඛාරගතං චිත්තං තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා'ති
2. මේ හැම දුක් හදනා නුඹ - ගැන හඳුනා ගත්තෙමි මමි
ආයෙත් නම් මෙවැනි දුකක් - නුඹට සදාලනු නො හැකි ය
නුඹේ සියළු පරාලයන් - ගෙයි මුදුනේ කැණි මඬල ද
කිසි දා ගත නො හැකි පරිදි - හැම ලෙස විසුරා දැමුවෙමි
විසංඛාරගත විය සිත - හැම තණ්හා නැති වුණේ ය

32. ඛන්ධ පරිත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන ඛෝ පන සමයේන සාවත්ථියං අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු, අභිනා දට්ඨො ඛාලකතෝ හෝති.

අථ ඛෝ සම්බහුලා භික්ඛු යේන හගවා තේනුපසංකමිංසු. උපසංකමිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදිංසු. ඒකමන්තං නිසින්තා ඛෝ තේ භික්ඛු හගවන්තං ඒතදවෝචුං. ඉධ හන්තේ සාවත්ථියං අඤ්ඤතරෝ භික්ඛු අභිනා දට්ඨො ඛාලකතෝති.

නහනුන සෝ භික්ඛවේ චත්තාරි අභිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරි. සවේ හි සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු චත්තාරි අභිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරෙය්‍ය, නහි සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු අභිනා දට්ඨො ඛාලං කරෙය්‍ය.

කතමානි චත්තාරි අභිරාජකුලානි? විරූපක්ඛං අභිරාජකුලං, ඒරාපථං අභිරාජකුලං, ඡබ්‍යාපුත්තං අභිරාජකුලං, කණ්හාගෝතමකං අභිරාජකුලං.

නහනුන සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු ඉමානි චත්තාරි අභිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරි. සවේ හි සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු ඉමානි චත්තාරි අභිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන ඵරෙය්‍ය, න හි සෝ භික්ඛවේ භික්ඛු අභිනා දට්ඨො ඛාලං කරෙය්‍ය.

අනුජානාමි භික්ඛවේ භික්ඛු ඉමානි චත්තාරි අභිරාජකුලානි මෙත්තේන චිත්තේන

එරිතුං. අත්තගුන්තියා අත්තරක්ඛාය අත්තපරිත්තායාති.

ඉදමවෝච හගවා, ඉදං චත්තා සුගතෝ අථාපරං ඒතදවෝච සත්ථා.

1. විරූපක්ඛේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං ඒරාපථේහි මේ ඡන්දාපුත්තේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං කණ්භාගෝතමකේහි ච
2. අපාදකේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං දිපාදකේහි මේ චතුප්පදේහි මේ මෙත්තං - මෙත්තං ඛුප්පදේහි මේ
3. මා මං අපාදකෝ හිංසි - මා මං හිංසි දිපාදකෝ මා මං චතුප්පදෝ හිංසි - මා මං හිංසි ඛුප්පදෝ
4. සබ්බේ සත්තා සබ්බේ පාණා - සබ්බේ භූතා ච කේවලා සබ්බේ හද්දානි පස්සන්තු - මා කඤ්චි පාපමාගමා

අප්පමාණෝ බුද්ධෝ අප්පමාණෝ ධම්මෝ අප්පමාණෝ සංඝෝ. පමාණචන්තානි සිරිංපානි අභිවිච්ඡිකා සතපදි උණ්ණානාහි සරඬු මුසිකා. කතා මේ රක්ඛා කතා මේ පරිත්තා පටික්කමන්තු භූතානි සෝ'හං නමෝ හගවතෝ නමෝ සත්තන්තං සම්මාසම්බුද්ධානන්ති.

32. මෙත්තානිසංස සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තතු ඛෝ හගවා හික්ඛු ආමන්තේසි හික්ඛවෝති. හදන්තේති තේ හික්ඛු හගවතෝ පච්චස්සෝසුං. හගවා ඒතදවෝච.

මෙත්තාය හික්ඛවේ චේතෝ විමුත්තියා ආසේවිතාය භාවිතාය ඛුලීකතාය යානිකතාය චන්ද්‍රකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචිතාය සුසමාරද්ධාය. ඒකාදසානිසංසා පාටිකංඛා.

කතමේ ඒකාදස ?

සුඛං සුපති. සුඛං පටිබුජ්ඣති. න පාපකං සුපිනං පස්සති. මනුස්සානං පියෝ හෝති. අමනුස්සානං පියෝ හෝති. දේවතා රක්ඛන්ති. නාස්ස අග්ගි වා විසං වා සත්ථං වා කමති. තුවටං විත්තං සමාධියති. මුඛචණ්ණෝ විපස්සීදති. අසම්මුල්ලෝ කාලං කරෝති. උත්තරං අප්පටිච්ඡිකධන්තෝ බුහ්මලෝකුපගෝ හෝති.

මෙත්තාය හික්ඛවේ චේතෝ විමුත්තියා ආසේවිතාය භාවිතාය ඛුලීකතාය යානිකතාය චන්ද්‍රකතාය අනුට්ඨිතාය පරිචිතාය සුසමාරද්ධාය. ඉමේ ඒකාදසානිසංසා පාටිකංඛා.

ඉදමවෝච හගවා. අත්තමනා තේ හික්ඛු හගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

33. මිත්තානිසංස සුත්තං

1. පහුතභක්ඛෝ හවති - විප්පචුත්තෝ සකාසරා ඛු නං උපඡ්චන්ති - යෝ මිත්තානං න දුහති

1. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
ගෙයින් පිට ගිය විට - බොහෝ සැලකිලි ලැබෙයි ඔහු හට
ඔහු නිසා බොහෝ දෙනෙක් - සුව සේ දිවි ගෙවත් ම ය
2. යං යං ජනපදං යාති - නිගමේ රාජධානියෝ
සබ්බත්ථ පූජකෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
2. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
යම් කිසි නුවරකට - වෙනත් රටකට ගිය විට
හැම තැන දී ම ඔහු හට - පුද සත්කාර ලැබෙන්නේ ම ය
3. නාස්ස වෝරා පසහන්ති - නාතිමඤ්ඤේති බත්තියෝ
සබ්බේ අමිත්තේ තරති - යෝ මිත්තානං න දූහති
3. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
සොර-සතුරෝ ද ඔහු හට - ළං නො වී සිටිත් ම ය
රජතුමා ඔහු ගැන - අවමනක් නො කෙරේ ම ය
ඔහු සියලු සතුරන් ගෙන් - ඇත් වී සිටින්නේ ම ය
4. අක්කද්ධෝ සසරං ඵ්ඨි - සභාය පටිනන්දිකෝ
ඤ්ඤානිනං උත්තමෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
4. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
කෝපයක් නැති සිතින් - එන්නේ ය තම නිවසට
සභා මැදකට ගිය විට - පිළිගන්නේ ය සතුටින්
නැයන් වෙතට ගිය විට - ඔහු උතුම් නැයෙක් ම ය
5. සක්කත්වා සක්කතෝ හෝති - ගරු හෝති සගාරවෝ
වණ්ණකිත්තිහතෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
5. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
අනුන් හට සැලකිලි කොට - තමා සැලකිලි ලබන්නේ ම ය
අනුන් හට ගරු සරු කොට - තමා ගරු සරු ලබන්නේ ම ය
හොඳ නමක් පැහැපත් කමත් - දරා ගෙන සිටින්නේ ම ය
6. පූජකෝ ලහතේ පූජං - වන්දකෝ පටිවන්දනං
යසෝ කිත්තිඤ්ඤව පඨපෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
6. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
පිදිය යුත්තන් පුදමින - තමා පිදවිලි ලබන්නේ ම ය
වැදිය යුත්තන් වැද පුදා - තමා වැදුමන් ලබන්නේ ම ය
පැතිරුණ කිත් යසස - ඔහු සොයා පැමිණේ ම ය
7. අග්ගි යථා පජ්ජලති - දේවතාව විරෝචති
සිරියා අජහිතෝ හෝති - යෝ මිත්තානං න දූහති
7. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
ගිනි සිඵවක් ලෙසට - ඉසුරෙන් දිලෙන්නේ ම ය

දෙවි කෙනෙක් විලසට - ආනුභාව ලබන්නේ ම ය
සිරියාව හැම විට - ඔහු කෙරෙන් පහ නො වන්නේ ම ය

8. ගාවෝ තස්ස පජායන්ති - බෙත්තේ චුත්තං විරුහති
පුත්තානං ඵලමස්නාති - යෝ මිත්තානං න දුහති

8. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
තමා ගේ ගව සම්පත - දියුණු වී යන්නේ ම ය
කුඹුරෙහි වගාව ද - සරුසාර වන්නේ ම ය
දූ දරුවන් ද ඔහු හට - සුවසේ සිටින්නේ ම ය

9. දරිතෝ පබ්බතාතෝ වා - රුක්ඛාතෝ පතිතෝ නරෝ
චුතෝ පතිට්ඨං ලහති - යෝ මිත්තානං න දුහති

9. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
කන්දකින් බැවුමකින් - ගහකින් ද වැටෙනා විට
ඔහු හට හැම විට ම - පිහිට සැලසෙන්නේ ම ය

10. විරුළුහමුලසන්තානං - නිග්‍රෝධමිව මාලුතෝ
අමිත්තා නප්පසහන්ති - යෝ මිත්තානං න දුහති

10. යමෙක් මිතුරන් හට - ද්‍රෝහි නැතිනම් කිසි විට
වැඩී ගිය මුල් ඇති - අතුපතර විහිදා සිටි
මහ නුගයක් සුළඟින් - නො වැටී සිටින විලසින්
සතුරන්ට කිසිවිට - ඔහුව යට කළ නො හැක්කේම ය.

34. මෝර පරිත්තං

1. උදේත'යං චක්ඛුමා ඒකරාජා
හරිස්සවණ්ණෝ පඨවිප්පභාසෝ
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පඨවිප්පභාසං
තයජීජ ගුත්තා විහරේමු දිවසං

2. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ච මං පාලයන්තු
නමත්ථු බුද්ධානං නමත්ථු බෝධියා
නමෝ විමුත්තානං නමෝ විමුත්තියා
ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා මෝරෝ වරති ඒසනා

3. අපේත'යං චක්ඛුමා ඒකරාජා
හරිස්සවණ්ණෝ පඨවිප්පභාසෝ
තං තං නමස්සාමි හරිස්සවණ්ණං පඨවිප්පභාසං
තයජීජ ගුත්තා විහරේමු රත්ති.

4. යේ බ්‍රාහ්මණා වේදගු සබ්බධම්මේ
තේ මේ නමෝ තේ ච මං පාලයන්තු

නමක්ථු බුද්ධානං නමක්ථු බෝධියා
නමෝ විමුක්තානං නමෝ විමුක්තියා

ඉමං සෝ පරිත්තං කත්වා මෝරෝ වාසමකප්පයීති.

35. වන්ද පරිත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන බෝ පන සමයේන වන්දීමා දේවපුත්තෝ රාහුනා අසුරින්දේන ගහිතෝ හෝති. අථ බෝ වන්දීමා දේවපුත්තෝ භගවන්තං අනුස්සරමානෝ තායං වේලායං ඉමං ගාථං අභාසී.

1. නමෝ තේ බුද්ධචීර'ක්ථු - විජ්ජමුත්තෝ'සි සබ්බධී
සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවා'ති

අථ බෝ භගවා වන්දීමං දේවපුත්තං ආරබ්භ රාහුං අසුරින්දං ගාථාය අජ්ඣභාසී.

2. තථාගතං අරහන්තං
වන්දීමා සරණං ගතෝ
රාහු වන්දං පමුඤ්චස්සු
බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති

අථ බෝ රාහු අසුරින්දෝ වන්දීමං දේවපුත්තං මුඤ්චිත්වා තරමාන රූපෝ යේන වේපචිත්ති අසුරින්දෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා සංවිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ ඒකමන්තං අට්ඨාසී. ඒකමන්තං ධීතං බෝ රාහුං අසුරින්දං වේපචිත්ති අසුරින්දෝ ගාථාය අජ්ඣභාසී.

3. කින්තුසන්තරමානෝ'ව - රාහු වන්දං පමුඤ්චසී
සංවිග්ගරූපෝ ආගම්ම - කින්තුහිතෝ'ව තිට්ඨසී'ති

4. සත්තධා මේ ඵලේ මුද්ධා
ජීවන්තෝ න සුඛං ලභේ
බුද්ධගාථාහිගීතෝමිහි
නෝ වේ මුඤ්චෙය්‍ය වන්දීමන්'ති.

36. සුරිය පරිත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන බෝ පන සමයේන සුරියෝ දේවපුත්තෝ රාහුනා අසුරින්දේන ගහිතෝ හෝති. අථ බෝ සුරියෝ දේවපුත්තෝ භගවන්තං අනුස්සරමානෝ තායං වේලායං ඉමං ගාථං අභාසී.

1. නමෝ තේ බුද්ධචීර'ක්ථු - විජ්ජමුත්තෝ'සි සබ්බධී
සම්බාධපටිපන්නෝස්මි - තස්ස මේ සරණං භවා'ති

අථ ඛෝ භගවා සුරියං දේවපුත්තං ආරඛිභ රාහුං අසුරින්දං ගාථාය අජ්ඣකභාසි.

- 2. තථාගතං අරහන්තං
සුරියෝ සරණං ගතෝ
රාහු සුරියං පමුඤ්චස්ස
බුද්ධා ලෝකානුකම්පකාති
- 3. යෝ අන්ධකාරේ තමසී පහංකරෝ
වේරෝවනෝ මණ්ඩලී උග්ගතේජෝ
මා රාහු ගිලී වරං අන්තලික්ඛේ
පජං මම රාහු පමුඤ්ච සුරියන්ති

අථ ඛෝ රාහු අසුරින්දෝ සුරියං දේවපුත්තං මුඤ්චිත්වා තරමාන රූපෝ යේන වේපචිත්ති අසුරින්දෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා සංවිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ධීතං ඛෝ රාහුං අසුරින්දං වේපචිත්ති අසුරින්දෝ ගාථාය අජ්ඣකභාසි.

- 4. කින්තුසන්තරමානෝව
රාහු සුරියං පමුඤ්චසි
සංවිග්ගරූපෝ ආගම්ම
කින්තු හිතෝව තිට්ඨසීති
- 5. සත්තධා මේ එලේ මුද්ධා
ජීවන්තෝ න සුඛං ලභේ
බුද්ධගාථාහිතීතෝමිහි
නෝ වේ මුඤ්චෙය්‍ය සුරියන්ති

37. ධජග්ග පරිත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා හික්ඛු ආමන්තේසි හික්ඛවෝති. හදන්තේති තේ හික්ඛු භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතදවෝච.

භුතපුඛිං හික්ඛවේ, දේවා'සුරසංගාමෝ සමුපඛිඤ්ඤෝ අහෝසි.

අථ ඛෝ හික්ඛවේ සක්කෝ දේවානම්න්දෝ දේවේ තාවතීංසේ ආමන්තේසි. සචේ මාරිසා දේවානං සංගාමගතානං උප්පජ්ජෙය්‍ය හයං වා ඡම්හිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා මමේව තස්මිං සමයේ ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, මමං හි වෝ ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, යං හවිස්සති හයං වා ඡම්හිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ වේ මේ ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, අථ පජාපතිස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ. පජාපතිස්ස හි වෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, යං හවිස්සති හයං වා ඡම්හිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ වේ පජාපතිස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, අථ වරුණස්ස

දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ. වරුණස්ස හි චෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, යං හවිස්සති හයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ චේ වරුණස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ, අථ ඊසානස්ස දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකෙය්‍යාථ. ඊසානස්ස හි චෝ දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං, යං හවිස්සති හයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

තං ඛෝ පන භික්ඛවේ, සක්කස්ස වා දේවානම්න්දස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං පජාපතිස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං වරුණස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං ඊසානස්ස වා දේවරාජස්ස ධජග්ගං උල්ලෝකයතං යං හවිස්සති හයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයේථා'පි නෝ'පි පහීයේථ.

තං කිස්ස හේතු?

සක්කෝ භික්ඛවේ, දේවානම්න්දෝ අචීතරාගෝ අචීතදෝසෝ අචීතමෝහෝ හීරුවිජමහි උත්‍රාසි පලාසීති.

අහඤ්ච ඛෝ භික්ඛවේ, ඒවං වදාමි. සචේ කුම්භාකං භික්ඛවේ, අරඤ්ඤගතානං වා රුක්ඛමූලගතානං වා සුඤ්ඤාගාරගතානං වා උප්පජ්ජෙය්‍ය හයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා මමේ'ව තස්මිං සමයේ අනුස්සරෙය්‍යාථ.

ඉති'පි සෝ හගවා අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ විජ්ජාවරණ සම්පන්නෝ සුගතෝ ලෝකවිදු අනුත්තරෝ පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දේවමනුස්සානං බුද්ධෝ හගවා'ති

මමං හි චෝ භික්ඛවේ, අනුස්සරතං යං හවිස්සති හයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ චේ මං අනුස්සරෙය්‍යාථ. අථ ධම්මං අනුස්සරෙය්‍යාථ.

ස්වාක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ සන්දිට්ඨිකෝ අකාලිකෝ ඒහිපස්සිකෝ ඕපනයිකෝ පච්චත්තං චේදිතඛිඛෝ විඤ්ඤහී'ති.

ධම්මං හි චෝ භික්ඛවේ, අනුස්සරතං, යං හවිස්සති හයං වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

නෝ චේ ධම්මං අනුස්සරෙය්‍යාථ. අථ සංඝං අනුස්සරෙය්‍යාථ.

සුපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ. උජුපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ. ඤායපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ. සාමීච්චපටිපන්නෝ හගවතෝ සාවකසංඝෝ. යදිදං චත්තාරි පුරිසයුගාති අට්ඨපුරිසපුග්ගලා ඒස හගවතෝ සාවකසංඝෝ. ආහුනෙය්‍යෝ පාහුනෙය්‍යෝ දක්ඛිණෙය්‍යෝ අඤ්ජලිකරණීයෝ අනුත්තරං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ලෝකස්සා'ති.

සංඝං හි චෝ භික්ඛවේ අනුස්සරතං, යං හවිස්සති හයං වා වා ඡම්භිතත්තං වා ලෝමහංසෝ වා සෝ පහීයිස්සති.

තං කිස්ස හේතු ?

තථාගතෝ භික්ඛවේ, අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ චීතරාගෝ චීතදෝසෝ චීතමෝහෝ අහීරු අච්ඡමහි අනුත්‍රාසි අපලාසී'ති.

ඉදම වෝව හගවා, ඉදං වත්වා සුගතෝ අථා'පරං ඒතදවෝව සත්ථා

1. අරඤ්ඤේ රුක්ඛමුලේ වා
සුඤ්ඤාගාරෙව භික්ඛවෝ
අනුස්සරේථ සම්බුද්ධං
හයං තුම්භාක නෝ සියා
2. නෝ චේ බුද්ධං සරෙය්‍යාථ
ලෝකජෙට්ඨං නරාසභං
අථ ධම්මං සරෙය්‍යාථ
නිය්‍යානිකං සුදේසිතං
3. නෝ චේ ධම්මං සරෙය්‍යාථ
නිය්‍යානිකං සුදේසිතං
අථ සංඝං සරෙය්‍යාථ
පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං අනුත්තරං
4. ඒවං බුද්ධං සරන්තානං
ධම්මං සංඝඤ්ච භික්ඛවෝ
හයං වා ඡම්භිතත්තං වා
ලෝමහංසෝ න හෙස්සති'ති.

38. මහාකස්සපත්ථේර බොජ්ඣංගං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගවා රාජගහේ විහරති චේළවනේ කලන්දකනිවාසේ. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා මහාකස්සපෝ පිප්ඵලීගුභායං විහරති ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාල්හගිලානෝ.

අථ ඛෝ හගවා සායන්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහාකස්සපෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදී. නිසජ්ජ ඛෝ හගවා ආයස්මන්තං මහාකස්සපං ඒතදවෝව.

කච්චි? තේ කස්සප ඛමනීයං. කච්චි? යාපනීයං. කච්චි? දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති. පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති.

න මේ හන්තේ ඛමනීයං. න යාපනීයං. බාල්හා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති. අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

සත්තිමේ කස්සප බොජ්ඣංගා මයා සම්මදක්ඛානා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්'ති.

කතමේ සත්ත?

සතිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

විරියසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පීඨිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

සමාධිසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගෝ ඛෝ කස්සප, මයා සම්මදක්ඛානෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ඉමේ ඛෝ කස්සප, සත්තබ්බොජ්ඣංගා මයා සම්මදක්ඛානා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

තග්ඝ භගව, බ්බොජ්ඣංගා තග්ඝ සුගත, බ්බොජ්ඣංගා'ති

ඉදම' වොච භගවා.

අත්තමනෝ ආයස්මා මහාකස්සපෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දි. චූට්ඨානිවා'යස්මා මහාකස්සපෝ තම්භා ආබාධා. තථා පභිනෝවා' යස්මතෝ මහාකස්සපස්ස සෝ ආබාධෝ අභෝසි'ති.

39. මහාමොග්ගල්ලානත්ථේර බොජ්ඣංගං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති වේළවනේ කලන්දකනිවාසේ. තේන ඛෝ පන සමයේන ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ ගිජ්ඣකුට්ඨෙ පබ්බතේ විහරති ආබාධිකෝ දුක්ඛිතෝ බාල්භගිලානෝ.

අථ ඛෝ භගවා සායන්හසමයං පතිසල්ලානා චූට්ඨිතෝ යේනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා පඤ්ඤත්තේ ආසනේ නිසීදි. නිසජ්ජ ඛෝ භගවා ආයස්මන්තං මහාමොග්ගල්ලානං ඒතදවෝච.

කච්චි? තේ මොග්ගල්ලාන ඛමනීයං. කච්චි? යාපනීයං. කච්චි? දුක්ඛා වේදනා පටික්කමන්ති නෝ අභික්කමන්ති. පටික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ අභික්කමෝති.

න මේ භන්තේ ඛමනීයං. න යාපනීයං. බාල්භා මේ දුක්ඛා වේදනා අභික්කමන්ති නෝ පටික්කමන්ති. අභික්කමෝසානං පඤ්ඤායති නෝ පටික්කමෝති.

සත්ති'මේ මොග්ගල්ලාන බ්බොජ්ඣංගා මයා සම්මදක්ඛානා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

කතමේ සත්ත?

සතිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ධම්මවිචයසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

විරියසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පීතිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

සමාධිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ මොග්ගල්ලාන, මයා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ඉමේ බෝ මොග්ගල්ලාන, සත්තබොජ්ඣංගා මයා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

තග්ඝ භගව, බොජ්ඣංගා තග්ඝ සුගත, බොජ්ඣංගා'ති

ඉදම' චෝච භගවා.

අත්තමනෝ ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දි. වුට්ඨාහිවා'යස්මා මහාමොග්ගල්ලානෝ තම්භා ආබාධා. තථා පහීනෝවා' යස්මතෝ මොග්ගල්ලානස්ස සෝ ආබාධෝ අහෝසී'ති.

40. මහාචුන්දන්ථේර බොජ්ඣංගං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා රාජගහේ විහරති චේඵ්චනේ කලන්දකනිවාපේ. තේන බෝ පන සමයේන භගවා ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාලුභගිලානෝ.

අථ බෝ ආයස්මා මහාචුන්දෝ සායන්හසමයං පතිසල්ලානා වුට්ඨිතෝ යේන භගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා ඒකමන්තං නිසීදි. ඒකමන්තං නිසින්තං බෝ ආයස්මන්තං මහාචුන්දං භගවා ඒතද'චෝච.

පටිභන්තු තං චුන්ද බොජ්ඣංගා'ති.

සත්ති'මේ හන්තේ බොජ්ඣංගා භගවතා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

කතමේ සත්ත?

සතිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ හන්තේ, හගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ධම්මච්චයසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ හන්තේ, හගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

විරියසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ හන්තේ, හගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පීතිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ හන්තේ, හගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පස්සද්ධිසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ හන්තේ, හගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

සමාධි සම්බොජ්ඣංගෝ බෝ හන්තේ, හගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣංගෝ බෝ හන්තේ, හගවතා සම්මදක්ඛාතෝ භාවිතෝ බහුලීකතෝ අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

ඉමේ බෝ හන්තේ, සත්තබොජ්ඣංගා හගවතා සම්මදක්ඛාතා භාවිතා බහුලීකතා අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

තග්ඝ චුන්ද, බොජ්ඣංගා තග්ඝ චුන්ද, බොජ්ඣංගා'ති

ඉදමචෝවා' යස්මා මහාචුන්දෝ

සමනුඤ්ඤෝ සත්ථා අහෝසි. චුට්ඨාහි ච හගවා තම්භා ආබාධා. තථා පභිනෝ ච හගවතෝ සෝ ආබාධෝ අහෝසි'ති

41. ගිරිමානන්ද සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. තේන බෝ පන සමයේන ආයස්මා ගිරිමානන්දෝ ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාල්හගිලානෝ.

අථ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ යේන හගවා තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං නිසීදි, ඒකමන්තං නිසින්තෝ බෝ ආයස්මා ආනන්දෝ හගවන්තං ඒතද'චෝච.

ආයස්මා හන්තේ ගිරිමානන්දෝ ආබාධිකෝ හෝති දුක්ඛිතෝ බාල්හගිලානෝ. සාධු හන්තේ, හගවා යේනා'යස්මා ගිරිමානන්දෝ තේනුපසංකමතු අනුකම්පං උපාදායා'ති.

සචේ බෝ ත්වං ආනන්ද, ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ උපසංකම්ත්වා දස සඤ්ඤා

භාසෙය්‍යාසි, ධානං ඛෝ පනේතං විජ්ජති යං ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ දස සඤ්ඤා සුත්වා සෝ ආබාධෝ ධානසෝ පටිප්පස්සම්භෙය්‍යා.

කතමා දස?

අනිච්චසඤ්ඤා, අනත්තසඤ්ඤා, අසුභසඤ්ඤා, ආදීනවසඤ්ඤා, පභානසඤ්ඤා, විරාගසඤ්ඤා, නිරෝධසඤ්ඤා, සබ්බලෝකේ අනභිරතසඤ්ඤා, සබ්බසංඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා, ආනාපානසති.

කතමාචා'නන්ද අනිච්චසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති. රූපං අනිච්චං වේදනා අනිච්චා සඤ්ඤා අනිච්චා සංඛාරා අනිච්චා විඤ්ඤාණං අනිච්චන්'ති. ඉති ඉමේසු පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධේසු අනිච්චානුපස්සී විහරති. අයං වුච්චතා' නන්ද අනිච්චසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද අනත්තසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති. චක්ඛුං අනත්තා රූපං අනත්තා සෝතං අනත්තා සද්දා අනත්තා සාණං අනත්තා ගන්ධා අනත්තා ජීව්හා අනත්තා රසා අනත්තා කායෝ අනත්තා ථොට්ඨබ්බා අනත්තා මනෝ අනත්තා ධම්මා අනත්තා'ති. ඉති ඉමේසු ඡසු අජ්ඣධත්තික බාහිරේසු ආයතනේසු අනත්තානුපස්සී විහරති. අයං වුච්චතා'නන්ද අනත්තසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද අසුභ සඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද භික්ඛු ඉමමේව කායං උද්ධං පාදතලා අධෝ කේසමත්ථකා තවපරියන්තං පුරං නානප්පකාරස්ස අසුචිනෝ පච්චවෙක්ඛති.

අත්ථි ඉමස්මිං කායේ කේසා ලෝමා නඛා දන්තා තවෝ මංසං නහාරු අට්ඨි අට්ඨිමිඤ්ජා චක්කං හදයං යකනං කිලෝමකං පිහකං පජ්ජාසං අන්තං අන්තගුණං උදරියං කර්ඨසං පිත්තං සෙම්භං පුබ්බෝ ලෝහිතං සේදෝ මේදෝ අස්සු වසා ඛේලෝ සිංසානිකා ලසිකා මුත්තන්ති. ඉති ඉමස්මිං කායේ අසුභානුපස්සී විහරති. අයං වුච්චතා'නන්ද අසුභසඤ්ඤා.

කතමාචා'නන්ද ආදීනව සඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉතිපට්ඨංචික්ඛති. බහු දුක්ඛෝ ඛෝ අයං කායෝ බහු ආදීනවෝ. ඉති ඉමස්මිං කායේ විච්චා ආබාධා උප්පජ්ජන්ති. සෙය්‍යපීදං, චක්ඛුරෝගෝ සෝතරෝගෝ සාණරෝගෝ ජීව්හාරෝගෝ කායරෝගෝ සීසරෝගෝ කණ්ණරෝගෝ මුඛරෝගෝ දන්තරෝගෝ කාසෝ සාසෝ පිනාසෝ ඩහෝ ජරෝ කුච්ඡරෝගෝ මුච්ඡා පක්කන්දිකා සුලා විසුචිකා කුට්ඨං ගණ්ඛෝ කිලාසෝ සෝසෝ අපමාරෝ දද්දු කණ්ඩු කච්ඡු රඛසා විතච්ඡිකා ලෝහිතපිත්තං මධුමේහෝ අංසා පිලකා හගන්දලා. පිත්තසමුට්ඨනා ආබාධා සෙම්භසමුට්ඨනා ආබාධා වාතසමුට්ඨනා ආබාධා සන්තිපාතිකා ආබාධා උතුපරිණාමජා ආබාධා විසමපරිහාරජා ආබාධා ඕපක්කමිකා ආබාධා කම්මවිපාකජා ආබාධා සීතං උණ්භං ජ්ඣවිජා පිපාසා උච්චාරෝ පස්සාවෝති. ඉති ඉමස්මිං කායේ ආදීනවානුපස්සී විහරති. අයං වුච්චතා'නන්ද ආදීනවසඤ්ඤා.

කතමාවා'නන්ද පහානසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද භික්ඛු උප්පන්නං කාමචිතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති බ්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්නං ව්‍යාපාද චිතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති බ්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්නං විහිංසාවිතක්කං නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති බ්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. උප්පන්නුප්පන්නෝ පාපකෝ අකුසලේ ධම්මේ නාධිවාසේති පජහති විනෝදේති බ්‍යන්තිකරෝති අනභාවං ගමේති. අයං වුච්චතා'නන්ද පහාන සඤ්ඤා.

කතමාවා'නන්ද විරාගසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉති පටිසංචික්ඛති. ඒතං සන්තං ඒතං පණීතං යදිදං සබ්බසංඛාරසමථෝ සබ්බපට්ඨපට්ඨිස්සග්ගෝ තණ්හක්ඛයෝ විරාගෝ නිබ්බානන්ති. අයං වුච්චතා'නන්ද විරාග සඤ්ඤා.

කතමාවා'නන්ද නිරෝධසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා ඉති පටිසංචික්ඛති. ඒතං සන්තං ඒතං පණීතං යදිදං සබ්බසංඛාරසමථෝ සබ්බපට්ඨපට්ඨිස්සග්ගෝ තණ්හක්ඛයෝ නිරෝධෝ නිබ්බානන්ති. අයං වුච්චතා'නන්ද නිරෝධ සඤ්ඤා.

කතමාවා'නන්ද සබ්බලෝකේ අනභිරතසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු යේ ලෝකේ උපසුපාදානා චේතසෝ අධිට්ඨානා' භිනිචේසානුසයා තෝ පජහන්නෝ විරමති න උපාදියන්නෝ. අයං වුච්චතා' නන්ද සබ්බලෝකේ අනභිරතසඤ්ඤා.

කතමාවා'නන්ද සබ්බසංඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු සබ්බසංඛාරේහි අට්ටියති හරායති ජ්ඣුච්ඡති. අයං වුච්චතා'නන්ද සබ්බසංඛාරේසු අනිච්චසඤ්ඤා.

කතමාවා'නන්ද ආනාපානසති?

ඉධා'නන්ද, භික්ඛු අරඤ්ඤගතෝ වා රුක්ඛමූලගතෝ වා සුඤ්ඤාගාරගතෝ වා නිසීදති පල්ලංකං ආභුජ්ඡන්වා උජුං කායං පණීධාය පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා.

සෝ සතෝ ව අස්සසති. සතෝ ව පස්සසති

දීසං වා අස්සසන්නෝ දීසං අස්සසාමීති පජානාති. දීසං වා පස්සසන්නෝ දීසං පස්සසාමීති පජානාති.

රස්සං වා අස්සසන්නෝ රස්සං අස්සසාමීති පජානාති. රස්සං වා පස්සසන්නෝ රස්සං පස්සසාමීති පජානාති.

සබ්බකායපට්ඨිංචේදී අස්සසිස්සාමීති සික්ඛති. සබ්බකායපට්ඨිංචේදී පස්සසිස්සාමීති සික්ඛති.

පස්සම්භයං කායසංඛාරං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. පස්සම්භයං කායසංඛාරං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

භීතිපට්ඨංචේදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. භීතිපට්ඨංචේදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

සුඛපට්ඨංචේදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. සුඛපට්ඨංචේදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

චිත්තසංඛාරපට්ඨංචේදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. චිත්තසංඛාරපට්ඨංචේදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

පස්සම්භයං චිත්ත සංඛාරං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. පස්සම්භයං චිත්ත සංඛාරං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

චිත්තපට්ඨංචේදී අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. චිත්තපට්ඨංචේදී පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

අභිජ්ජමෝදයං චිත්තං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. අභිජ්ජමෝදයං චිත්තං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

සමාදහං චිත්තං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. සමාදහං චිත්තං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

විමෝචයං චිත්තං අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. විමෝචයං චිත්තං පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

අනිච්චානුපස්සි අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. අනිච්චානුපස්සි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

විරාගානුපස්සි අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. විරාගානුපස්සි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

නිරෝධානුපස්සි අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. නිරෝධානුපස්සි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති.

පට්ඨිස්සග්ගානුපස්සි අස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. පට්ඨිස්සග්ගානුපස්සි පස්සසිස්සාමිති සික්ඛති. අයං වුච්චතා'නන්ද ආනාපානසති.

සචේ ඛේ ත්වං ආනන්ද, ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ උපසංකමිත්වා ඉමා දස සඤ්ඤා භාසෙය්‍යාසි. ධානං ඛේ පනේතං විජ්ජති යං ගිරිමානන්දස්ස භික්ඛුනෝ ඉමා දස සඤ්ඤා සුත්වා සෝ ආබාධෝ ධානසෝ පට්ඨපස්සමිහෙය්‍යා'ති.

අථ ඛේ ආයස්මා ආනන්දෝ භගවතෝ සන්තිකේ ඉමා දස සඤ්ඤා උග්ගහෙත්වා යේනා'යස්මා ගිරිමානන්දෝ තේනුපසංකමි.

උපසංකමිත්වා ආයස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස ඉමා දස සඤ්ඤා අභාසි. අථ ඛේ ආයස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස ඉමා දස සඤ්ඤා සුත්වා සෝ ආබාධෝ ධානසෝ පට්ඨපස්සමිහි. වුට්ඨාභිවා'යස්මා ගිරිමානන්දෝ තමිභා ආබාධා. තථා පභීනෝ ච පනා'යස්මතෝ ගිරිමානන්දස්ස සෝ ආබාධෝ අභෝසි'ති.

42. සච්ච විහංග සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා ඛාරණසියං විහරති ඉසිපතනේ මිගදායේ. තනු ඛේ භගවා භික්ඛු ආමන්තේසි භික්ඛවෝ'ති. හදන්තේ'ති තේ භික්ඛු භගවතෝ පච්චස්සෝසුං. භගවා ඒතද'වෝච.

තථාගතේන භික්ඛවේ අරහතා සම්මා සම්බුද්ධේන ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්චි වා ලෝකස්මිං.

යදිදං චතුන්නං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

කතමේසං චතුන්නං ?

දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛ සමුදයස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛ නිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපටිපදා අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

තථාගතේන භික්ඛවේ අරහතා සම්මා සම්බුද්ධේන ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්චි වා ලෝකස්මිං.

යදිදං ඉමේසං චතුන්නං අරිය සච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

සේවේථ භික්ඛවේ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානේ, හජථ භික්ඛවේ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානේ. පණ්ඩිතා භික්ඛු අනුග්ගාහකා සබ්බමචාරීනං.

සෙය්‍යථාපි භික්ඛවේ, ජනෙත්ති ඒචං. සාරිපුත්තෝ, සෙය්‍යථාපි ජාතස්ස ආපාදේතා ඒචං. මොග්ගල්ලානෝ. සාරිපුත්තෝ භික්ඛවේ සෝතාපත්ති ඵලේ විනේති මොග්ගල්ලානෝ උත්තමත්ථේ විනේති.

සාරිපුත්තෝ භික්ඛවේ, පහෝති චත්තාරි අරියසච්චානි චිත්ථාරේන ආචික්ඛිතුං දේසේතුං පඤ්ඤපේතුං පට්ඨපේතුං විචරිතුං විහජිතුං උත්තානීකාතුන්ති.

ඉදම'වෝච හගවා ඉදං චත්ථා සුගතෝ උට්ඨායාසනා විහාරං පාවිසි.

තත්‍ර ඛෝ ආයස්මා සාරිපුත්තෝ අචිරපක්කන්තස්ස හගවතෝ භික්ඛු ආමන්තේසි. ආචුසෝ භික්ඛවෝති. ආචුසෝති ඛෝ තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස පච්චස්සෝසුං.

ආයස්මා සාරිපුත්තෝ ඒතද'වෝච.

තථාගතේන ආචුසෝ අරහතා සම්මා සම්බුද්ධේන ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්චි වා ලෝකස්මිං.

යදිදං චතුන්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

කතමේසං චතුන්තං ?

දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛ සමුදයස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛ නිරෝධස්ස අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

දුක්ඛනිරෝධගාමිනීපට්ඨපදා අරියසච්චස්ස ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

කතමඤ්චා'වුසෝ දුක්ඛං අරියසච්චං?

ජාතී'පි දුක්ඛා ජරා'පි දුක්ඛා ව්‍යාධි'පි දුක්ඛෝ මරණම'පි දුක්ඛං සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා'පි දුක්ඛා. යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං. සංඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

කතමාචා'වුසෝ ජාතී?

යා තේසං තේසං සත්තානං තම්හි තම්හි සත්තනිකායේ ජාති සඤ්ජාති ඔක්කන්ති අභිනිබ්බන්ති ඛන්ධානං පාතුභාවෝ ආයතනානං පටිලාභෝ. අයං වුච්චතා'වුසෝ ජාතී.

කතමාචා'වුසෝ ජරා?

යා තේසං තේසං සත්තානං තම්හි තම්හි සත්ත නිකායේ ජරා ජීරණතා ඛණ්ඨිච්චං පාලිච්චං වලිත්තචතා ආයුනෝ සංහාති ඉන්ද්‍රියානං පරිපාකෝ. අයං වුච්චතා'වුසෝ ජරා.

කතමඤ්චා'වුසෝ මරණං?

යං තේසං තේසං සත්තානං තම්හා තම්හා සත්ත නිකායා වුති වචනතා හේදෝ අන්තරධානං මච්චුමරණං කාලකිරියා ඛන්ධානං හේදෝ කළේඛරස්ස නික්ඛේපෝ. ජීවිතීන්ද්‍රියස්සුපච්ඡේදෝ.ඉදං වුච්චතා'වුසෝ මරණං.

කතමෝචා'වුසෝ සෝකෝ?

යෝ ඛෝ ආවුසෝ, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ඛ්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛ ධම්මේන චුට්ඨස්ස සෝකෝ සෝචනා සෝචිතත්තං අන්තෝ සෝකෝ අන්තෝ පරිසෝකෝ. අයං වුච්චතා' වුසෝ සෝකෝ.

කතමෝචා'වුසෝ පරිදේවෝ?

යෝ ඛෝ ආවුසෝ, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ඛ්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛධම්මේන චුට්ඨස්ස ආදේවෝ පරිදේවෝ ආදේවනා පරිදේවනා ආදේවිතත්තං පරිදේවිතත්තං. අයං වුච්චතා'වුසෝ පරිදේවෝ.

කතමඤ්චා'වුසෝ දුක්ඛං?

යං ඛෝ ආවුසෝ, කායිකං දුක්ඛං කායිකං අසාතං කායසම්ඵස්සජං දුක්ඛං අසාතං වේදයිතං. ඉදං වුච්චතා'වුසෝ දුක්ඛං.

කතමඤ්චා'වුසෝ දෝමනස්සං?

යං ඛෝ ආවුසෝ, චේතසිකං දුක්ඛං චේතසිකං අසාතං වේදයිතං මනෝ සම්ඵස්සජං දුක්ඛං අසාතං වේදයිතං. ඉදං වුච්චතා'වුසෝ දෝමනස්සං.

කතමෝවා'වුසෝ උපායාසෝ?

යෝ ඛෝ ආවුසෝ, අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන ඛ්‍යසනේන සමන්තාගතස්ස අඤ්ඤතරඤ්ඤතරේන දුක්ඛ ධම්මේන චුට්ඨස්ස ආයාසෝ උපායාසෝ ආයාසිතත්තං උපායාසිතත්තං. අයං වුච්චතා'වුසෝ උපායාසෝ.

කතමඤ්චා'වුසෝ යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං?

ජාති ධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න ජාතිධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ ජාති ආගච්ඡෙය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

ජරාධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න ජරාධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ ජරා ආගච්ඡෙය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

ව්‍යාධිධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න ව්‍යාධිධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ ව්‍යාධි ආගච්ඡෙය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

මරණධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න මරණධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ මරණං ආගච්ඡෙය්‍යාති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසධම්මානං ආවුසෝ සත්තානං ඒවං ඉච්ඡා උප්පජ්ජති. අහෝ වත මයං න සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසධම්මා අස්සාම. න ච වත නෝ සෝකපරිදේවදුක්ඛදෝමනස්සුපායාසා ආගච්ඡෙය්‍යුන්ති. න ඛෝ පනේතං ඉච්ඡාය පත්තඛිඛං. ඉදම්පි යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං.

කතමමේවා'වුසෝ සංඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා?

සෙය්‍යථීදං: රුපුපාදානක්ඛන්ධෝ වේදනුපාදානක්ඛන්ධෝ සඤ්ඤුපාදානක්ඛන්ධෝ සංඛාරුපාදානක්ඛන්ධෝ විඤ්ඤාණුපාදානක්ඛන්ධෝ. ඉමේ වුච්චතා'වුසෝ සංඛිත්තේන පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා. ඉදං වුච්චතා'වුසෝ දුක්ඛං අරියසච්චං.

කතමඤ්චා'වුසෝ දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං?

යායං තණ්හා පෝනෝභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්තත්තාභිනන්දීති. සෙය්‍යථීදං: කාමතණ්හා භවතණ්හා විභවතණ්හා. ඉදං වුච්චතා'වුසෝ දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං.

කතමඤ්චා'වුසෝ දුක්ඛ නිරෝධං අරියසච්චං?

යෝ තස්සායේව තණ්හාය අසේස විරාග නිරෝධෝ වාගෝ පටිනිස්සග්ගෝ මුක්ති අනාලයෝ. ඉදං වුච්චතා'වුසෝ දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං.

කතමඤ්චා'වුසෝ දුක්ඛනිරෝධ ගාමිනීපටිපදා අරියසච්චං?

අයමේව අරියෝ අට්ඨංගිකෝ මග්ගෝ. සෙය්‍යපීදං: සම්මාදිට්ඨි සම්මාසංකප්පෝ සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්තෝ සම්මාආඡ්චෝ සම්මාවායාමෝ සම්මාසති සම්මාසමාධි.

කතමාවා'වුසෝ සම්මාදිට්ඨි?

යං ඛෝ ආවුසෝ දුක්ඛේ ඤාණං දුක්ඛ සමුදයේ ඤාණං දුක්ඛනිරෝධොධි ඤාණං දුක්ඛනිරෝධගාමිනියාපටිපදාය ඤාණං. අයං වුච්චතා'වුසෝ සම්මාදිට්ඨි.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාසංකප්පෝ?

නෙක්ඛම්මසංකප්පෝ අවාපාදසංකප්පෝ අවිහිංසා සංකප්පෝ. අයං වුච්චතා'වුසෝ සම්මාසංකප්පෝ.

කතමාවා'වුසෝ සම්මාවාචා?

මුසාවාදා වේරමණී පිසුනාය වාචාය වේරමණී ඵරුසාය වාචාය වේරමණී සම්ඵප්පලාපා වේරමණී. අයං වුච්චතා'වුසෝ සම්මාවාචා.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාකම්මන්තෝ?

පාණාතිපාතා වේරමණී අදින්නාදානා වේරමණී කාමේසුමිච්ඡාවාරා වේරමණී. අයං වුච්චතා'වුසෝ සම්මාකම්මන්තෝ.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාආඡ්චෝ?

ඉධා'වුසෝ අරියසාවකෝ මිච්ඡාආඡ්චං පහාය සම්මාආඡ්චේන ජීවිකං කප්පේති. අයං වුච්චතා'වුසෝ සම්මාආඡ්චෝ.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාවායාමෝ?

ඉධා'වුසෝ හික්ඛු අනුප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං අනුප්පාදාය ඡන්දං ඡන්තී වායමති විරියං ආරහති විත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. උප්පන්නානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මානං පහානාය ඡන්දං ඡන්තී වායමති විරියං ආරහති විත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. අනුප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං උප්පාදාය ඡන්දං ඡන්තී වායමති විරියං ආරහති විත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. උප්පන්නානං කුසලානං ධම්මානං ධීතියා අසම්මෝසාය හියෝර්භාවාය වේපුල්ලාය භාවනාය පාරිසුරියා ඡන්දං ඡන්තී වායමති විරියං ආරහති විත්තං පග්ගණ්හාති පදහති. අයං වුච්චතා'වුසෝ සම්මාවායාමෝ.

කතමාවා'වුසෝ සම්මාසති?

ඉධා'වුසෝ හික්ඛු කායේ කායානුපස්සි විහරති ආකාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං.

වේදනාසු වේදනානුපස්සි විහරති ආකාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ

අභිජ්ඣාදෝමනස්සං.

විත්තේ විත්තානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං.

ධම්මේසු ධම්මානුපස්සී විහරති ආතාපී සම්පජානෝ සතිමා විනෙය්‍ය ලෝකේ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං. අයං වුච්චතා'වුසෝ සම්මා සති.

කතමෝවා'වුසෝ සම්මාසමාධි?

ඉධා'වුසෝ භික්ඛු විච්චිචේච කාමේහි විච්චිච අකුසලේහි ධම්මේහි සවිතක්කං සවිචාරං විචේකජං පීතිසුඛං පට්ඨංකධානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

විතක්ක විචාරානං වූපසමා අජ්ඣත්තං සම්පසාදනං චේතසෝ ඒකෝදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පීතිසුඛං දුතියංකධානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

පීතියා ච විරාගා උපෙක්ඛකෝ ච විහරති සතෝ ච සම්පජානෝ සුඛං ච කායේන පටිසංචේදේති. යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති උපෙක්ඛකෝ සතිමා සුඛචිභාරි'ති තං තතියංකධානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

සුඛස්ස ච පහානා දුක්ඛස්ස ච පහානා පුඛ්ඛේච සෝමනස්ස දෝමනස්සානං අත්ථංගමා උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථංකධානං උපසම්පජ්ජ විහරති. අයං වුච්චතා'වුසෝ සම්මාසමාධි.

ඉධං වුච්චතා'වුසෝ දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදාඅරියසච්චං.

තථාගතේන ආවුසෝ අරහතා සම්මා සම්බුද්ධේන ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පචත්තිතං අජ්ජතිචත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දේවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචි වා ලෝකස්මිංන්ති.

යදිදං ඉමේසං චතුත්තං අරියසච්චානං ආචික්ඛනා දේසනා පඤ්ඤපනා පට්ඨපනා විචරණා විහජනා උත්තානීකම්මං.

ඉදමචෝවා'යස්මා සාරිපුත්තෝ. අත්තමනා තේ භික්ඛු ආයස්මතෝ සාරිපුත්තස්ස භාසිතං අභිනන්දන්ති.

43. කසීභාරද්වාජ සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගවා මගධේසු විහරති දක්ඛිණාගිරිස්මිං ඒකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමේ.

තේන ඛෝ පන සමයේන කසීභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ඤ මත්තානි නංගලසතානි පයුත්තානි භොන්ති චජ්ජකාලේ.

අථ ඛෝ හගවා පුඛ්ඛන්තසමයං නිවාසෙත්වා පත්තච්චරමාදාය යේන කසීභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තෝ තේනුපසංකම්. තේන ඛෝ පන සමයේන කසීභාරද්වාජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පරිචේසනා චත්තති. අථ ඛෝ හගවා යේන පරිචේසනා තේනුපසංකම්.

උපසංකම්ත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි.

අද්දසා ඛෝ කසිභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං පිණ්ඩාය ධීතං. දිස්වාන භගවන්තං ඒතදවෝච.

අහං ඛෝ සමණ කසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි. ත්වම්පි සමණ කසස්සුච ච වපස්සු ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජස්සු'ති.

අහම්පි ඛෝ බ්‍රාහ්මණ කසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි'ති

න ඛෝ පන මයං පස්සාම ගෝතමස්ස යුගං වා නංගලං වා ඵාලං වා පාවනං වා බලිවද්දේ වා, අථ ච පන භවං ගෝතමෝ ඒවමාහ. අහම්පි ඛෝ බ්‍රාහ්මණ, කසාමි ච වපාමි ච කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි'ති. අථ ඛෝ කසිභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං ගාථාය අප්ඤ්ඤාසි.

1. කස්සකෝ පටිජානාසි
න ච පස්සාම තේ කසිං
කසිං නෝ පුච්ඡතෝ බ්‍රූහි
යථා ජානේමු තේ කසිං
2. සද්ධා ඛීජං තපෝ වුට්ඨි
පඤ්ඤා මේ යුගනංගලං
හිරි ඊසා මනෝ යොත්තං
සති මේ ඵාලපාවනං
3. කායගුත්තෝ වච්ඡගුත්තෝ
ආහාරේ උදරේ යතෝ
සච්චං කරෝමි නිද්දානං
සෝරච්චං මේ පමෝචනං
4. විරියං මේ ධුරධෝරය්භං
යෝගක්ඛේමාධිවාහනං
ගච්ඡති අනිචත්තන්තං
යත්ථ ගන්ත්වා න සෝචති
5. ඒවමේසා කසි කට්ඨා
සා හෝති අමතප්ඵලා
ඒතං කසිං කසිත්වාන
සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති'ති

අථ ඛෝ කසිභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ මහතියා කංසපාතියා පායාසං වඩ්ඪෙස්ත්වා භගවතෝ උපනාමේසි. භුඤ්ජතු භවං ගෝතමෝ පායාසං කස්සකෝ භවං යං හි භවං ගෝතමෝ අමතඵලං කසිං කසතීති.

6. ගාථාහිගීතං මේ අහෝජනෙයාං
සම්පස්සතං බ්‍රාහ්මණ නේස ධම්මෝ
ගාථාහිගීතං පනුදන්ති බුද්ධා
ධම්මේ සති බ්‍රාහ්මණ චුත්තිරේසා

- 7. අඤ්ඤාන ව කේවලීනං මහේසිං
 බීණාසවං කුක්කුචච වූපසන්තං
 අන්තේන පාතේන උපට්ඨහස්සු
 ඛේත්තං හි තං පුඤ්ඤපේඛස්ස හෝතී'ති

අට කස්ස වාහං හෝ ගෝතම, ඉමං පායාසං දමිමි'ති.

නබ්වාහන්තං බ්‍රාහ්මණ පස්සාමි සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්‍රහ්මකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජාය සදේව මනුස්සාය යස්ස සෝ පායාසෝ භුත්තෝ සම්මා පරිනාමං ගච්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤානු තථාගතස්ස වා තථාගතසාවකස්ස වා. තේන හි ත්වං බ්‍රාහ්මණ, තං පායාසං අප්පහරිතෝ වා ඡඩ්ඛෙහි අප්පාණකේ වා උදකේ ඕපිලාපේහි'ති.

අට බෝ කසීභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ තං පායාසං අප්පාණකේ උදකේ ඕපිලාපේසි. අට බෝ සෝ පායාසෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ විච්චිට්ඨායති විට්චිට්ඨායති සන්ධුපායති සම්පධුපායති. සෙය්‍යථා'පි නාම ථාලෝ දිවසසන්තත්තෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ විච්චිට්ඨායති විට්චිට්ඨායති සන්ධුපායති සම්පධුපායති. ඒවමේව සෝ පායාසෝ උදකේ පක්ඛිත්තෝ විච්චිට්ඨායති විට්චිට්ඨායති සන්ධුපායති සම්පධුපායති.

අට බෝ කසීභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ සංවිග්ගෝ ලෝමහට්ඨජාතෝ යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවතෝ පාදේසු සිරසා නිපතිත්වා භගවන්තං ඒතද්'වෝච.

අභික්කන්තං හෝ ගෝතම අභික්කන්තං හෝ ගෝතම සෙය්‍යථා'පි හෝ ගෝතම නික්කුජ්ජනං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරරෙය්‍ය, මුල්ලස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛිත්තී'ති. ඒවමේව හෝතා ගෝතමේන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසා'හං භවන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මඤ්ඤ ච භික්ඛුසංසඤ්ඤ ච. ලභෙය්‍යා'හං හෝතෝ ගෝතමස්ස සන්තිකේ පඛිඛජ්ජං ලභෙය්‍යං උපසම්පදන්'ති.

අලත්ථ බෝ කසීභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවතෝ සන්තිකේ පඛිඛජ්ජං, අලත්ථ උපසම්පදං.

අවිරූපසම්පන්නෝ බෝ පනායස්මා භාරද්වාපෝ ඒකෝ වූපකට්ඨෝ අප්පමන්තෝ ආනාපි පහිතත්තෝ විහරන්තෝ නවිරස්සේව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේව ආගාරස්මා අනගාරියං පඛිඛජ්ජන්ති තදනුත්තරං බ්‍රහ්මචරියපරියෝසානං දිට්ඨේවධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහාසි. බීණා ජාති. වුසිතං බ්‍රහ්මචරියං. කතං කරණියං. නා පරං ඉත්ථත්තායා'ති අඛිභඤ්ඤාසි. අඤ්ඤාතරෝ ච බෝ පනා'යස්මා භාරද්වාපෝ අරහතං අහෝසී'ති.

44. ආලවක සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා ආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවතේ.

අට බෝ ආලවකෝ යක්ඛෝ යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං ඒතද්'වෝච.

නික්ඛම සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති භගවා නික්ඛමි.

පව්ස සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති හගවා පාවිසි.

දුතියම'පි ඛෝ ආළවකෝ යක්ඛෝ හගවන්තං ඒතද'වෝච. නික්ඛම සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති හගවා නික්ඛමි.

පව්ස සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති හගවා පාවිසි.

තතියම'පි ඛෝ ආළවකෝ යක්ඛෝ හගවන්තං ඒතද'වෝච. නික්ඛම සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති හගවා නික්ඛමි.

පව්ස සමණා'ති. සාධා'වුසෝ'ති හගවා පාවිසි.

චතුත්ථම'පි ඛෝ ආළවකෝ යක්ඛෝ හගවන්තං ඒතද'වෝච. නික්ඛම සමණා'ති. නඛවා'හං තං ආවුසෝ නික්ඛමිස්සාමි. යං තේ කරණීයං තං කරෝහී'ති.

පඤ්ඡං තං සමණ පුච්ඡස්සාමි. සචේ මේ න ව්‍යාකරිස්සසි, චිත්තං වා තේ ඛිපිස්සාමි, හදයං වා තේ ඵාලෙස්සාමි, පාදේසු වා ගහෙත්වා පාරගංගායං ඛිපිස්සාමි'ති.

නඛවාහන්තං ආවුසෝ පස්සාමි සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණබ්‍රාහ්මණීයා පජාය සදේව මනුස්සාය යෝ මේ චිත්තං වා ඛිපෙය්‍ය, හදයං වා ඵාලෙය්‍ය, පාදේසු වා ගහෙත්වා පාරගංගාය ඛිපෙය්‍ය, අපිච ත්ථං ආවුසෝ පුච්ඡ යදාකංඛසී'ති.

අථ ඛෝ ආළවකෝ යක්ඛෝ හගවන්තං ගාථාය අජ්ඣාදාසි.

1. කිංසු'ධ චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
කිංසු සුවිණ්ණෝ සුඛමා'වහාති
කිංසු හචේ සාධුතරං රසානං
කථං ජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨං'ති
2. සද්ධි'ධ චිත්තං පුරිසස්ස සෙට්ඨං
ධම්මෝ සුවින්තෝ සුඛමා'වහාති
සච්චං හචේ සාධුතරං රසානං
පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්'ති
3. කථංසු තරති ඕසං
කථංසු තරති අණ්ණචං
කථංසු දුක්ඛං අච්චේති
කථංසු පරිසුජ්ඣති
4. සද්ධාය තරති ඕසං
අප්පමාදේන අණ්ණචං
විරියේන දුක්ඛං අච්චේති
පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣති
5. කථංසු ලහතේ පඤ්ඤං
කථංසු වින්දතේ ධනං
කථංසු කිත්තිං පප්පෝති
කථං මිත්තානි ගන්ථති

අස්මා ලෝකා පරං ලෝකං
කථං පෙච්ච න සෝචති

- 6. සද්දහානෝ අරහතං
ධම්මං නිබ්බානපත්තිසා
සුස්සුසා ලහතේ පඤ්ඤං
අප්පමත්තෝ විචක්ඛණෝ
- 7. පතිරූපකාරී ධුරවා
උට්ඨාතා වින්දතේ ධනං
සච්චෙන කිත්තිං පප්පෝති
දදං මිත්තානි ගන්ථති
- 8. යස්සේතේ චතුරෝධම්මා
සද්ධස්ස සරමේසිනෝ
සච්චං ධම්මෝ ධිතී වාගෝ
ස චේ පෙච්ච න සෝචති
- 9. ඉංස අඤ්ඤේපි පුච්ඡස්සු
පුච්ඡමණුඛාන්මණේ
යදී සච්චා දමා වාගා
ඛන්තාහා හියොරා න විජ්ජති
- 10. කථන්තූදානි පුච්ඡෙසාං
පුච්ඡ සමණුඛාන්මණේ
සෝහං අජ්ජ පජානාමි
යෝ අත්ථෝ සම්පරායිකෝ
- 11. අත්ථාය චත මේ බුද්ධෝ
වාසායාලවිමාගමී
සෝහං අජ්ජ පජානාමි
යත්ථ දින්නං මහප්ඵලං
- 12. සෝහං විචරිස්සාමි
ගාමා ගාමං පුරා පුරං
නමස්සමානෝ සම්බුද්ධං
ධම්මස්ස ච සුධම්මතන්ති

ඒවං වුත්තේ ආලවකෝ යක්ඛෝ හගචන්තං ඒතද්වෝච.

අභික්කන්තං හෝ ගෝතම අභික්කන්තං හෝ ගෝතම සෙය්‍යථාපි හෝ ගෝතම නික්කුජ්ජනං වා උක්කුජ්ජෙසා, පටිච්ඡන්තං වා විචරෙසා, මුළුභස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙසා, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජෝතං ධාරෙසා චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛන්තීති. ඒවමේචං හෝතා ගෝතමෙන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසාහං හගචන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ඡාමි. ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංඝඤ්ච උපාසකං මං හවං ගෝතමෝ ධාරේතු අජ්ජතග්ගේ පාණුපේතං සරණං ගතන්ති.

45. පරාභව සුභ්භං

ඒවං මේ සුභං. ඒකං සමයං භගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවනේ අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ අඤ්ඤකරා දේවතා අභික්කන්තාය රත්තියා අභික්කන්තවණ්ණා කේවලකප්පං ජේතවනං ඕභාසෙත්වා යේන භගවා තේනුපසංකමි. උපසංකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා ඒකමන්තං අට්ඨාසි. ඒකමන්තං ධීතා ඛෝ සා දේවතා භගවන්තං ගාථාය අප්පකඛාසි.

1. පරාභවන්තං පුරිසං
මයං පුච්ඡාම ගෝතමං
භගවන්තං පුට්ඨමා'ගමිම
කිං පරාභවතෝ මුඛං
2. සුවිජානෝ භවං හෝති
සුවිජානෝ පරාභවෝ
ධම්මකාමෝ භවං හෝති
ධම්මදෙස්සී පරාභවෝ
3. ඉති හේතං විජානාම
පඨමෝ සෝ පරාභවෝ
දුතියං භගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
4. අසන්තස්ස පියා හොන්ති
සන්තේ න කුරුතේ පියං
අසතං ධම්මං රෝචේති
තං පරාභවතෝ මුඛං
5. ඉති හේතං විජානාම
දුතියෝ සෝ පරාභවෝ
තතියං භගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
6. නිද්දාසීලී සභාසීලී
අනුට්ඨාතා ව යෝ නරෝ
අලසෝ කෝධපඤ්ඤාණෝ
තං පරාභවතෝ මුඛං
7. ඉති හේතං විජානාම
තතියෝ සෝ පරාභවෝ
චතුත්ථං භගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
8. යෝ මාතරං වා පිතරං වා
ජ්ණ්ණකං ගතයොබ්බනං

පහුසන්තෝ න හරති
තං පරාභවතෝ මුඛං

- 9. ඉති හේතං විජානාම
චතුත්ථෝ සෝ පරාභවෝ
පඤ්චමං හගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 10. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා
අඤ්ඤං වාපි වණිබ්බකං
මුසාවාදේන වඤ්චෙති
තං පරාභවතෝ මුඛං
- 11. ඉති හේතං විජානාම
පඤ්චමෝ සෝ පරාභවෝ
ජට්ඨමං හගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 12. පහුතචිත්තෝ පුරිසෝ
සහිරඤ්ඤෝ සහෝජනෝ
ඒකෝ භුඤ්ජති සාදුනි
තං පරාභවතෝ මුඛං
- 13. ඉති හේතං විජානාම
ජට්ඨමෝ සෝ පරාභවෝ
සත්තමං හගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 14. ජාතිත්ථද්ධෝ ධනත්ථද්ධෝ
ගොත්තත්ථද්ධෝ ච යෝ නරෝ
සඤ්ඤාතිං අතිමඤ්ඤති
තං පරාභවතෝ මුඛං
- 15. ඉති හේතං විජානාම
සත්තමෝ සෝ පරාභවෝ
අට්ඨමං හගවා බුද්ධි
කිං පරාභවෝ මුඛං
- 16. ඉත්ථිඤ්ඤතෝ සුරාඤ්ඤතෝ
අක්ඛඤ්ඤතෝ ච යෝ නරෝ
ලද්ධං ලද්ධං විනාසෙති
තං පරාභවතෝ මුඛං
- 17. ඉති හේතං විජානාම
අට්ඨමෝ සෝ පරාභවෝ
නවමං හගවා බුද්ධි
කිං පරාභවතෝ මුඛං

- 18. සේනි දාරේනි'සන්තුටියෝ
 වේසියාසු පදිස්සති
 දිස්සති පරදාරේසු
 තං පරාභවතෝ මුඛං
- 19. ඉති හේතං විජානාම
 නවමෝ සෝ පරාභවෝ
 දසමං හගවා බුද්ධි
 කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 20. අතීතයොබ්බතෝ පෝසෝ
 ආනේති තිම්බරුක්ථනිං
 තස්සා ඉස්සා න සුපති
 තං පරාභවතෝ මුඛං
- 21. ඉති හේතං විජානාම
 දසමෝ සෝ පරාභවෝ
 ඒකාදසමං හගවා බුද්ධි
 කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 22. ඉත්ථිසොණ්ඨිං විකිරණිං
 පුරිසංවා'පි තාදිසං
 ඉස්සරියස්මිං ධාපේති
 තං පරාභවතෝ මුඛං
- 23. ඉති හේතං විජානාම
 ඒකාදසමෝ සෝ පරාභවෝ
 ද්වාදසමං හගවා බුද්ධි
 කිං පරාභවතෝ මුඛං
- 24. අප්පභෝගෝ මහාතණ්භෝ
 බත්තියේ ජායතේ කුලේ
 සෝ'ධ රජ්ජං පත්ථයති
 තං පරාභවතෝ මුඛං
- 25. ඒතේ පරාභවේ ලෝකේ
 පණ්ඨිතෝ සමවෙක්ඛිය
 අරියෝ දස්සනසම්පන්නෝ
 ස ලෝකං හජතේ සිවන් ති

46. වසල සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගවා සාවත්ථියං විහරති ජේතවතේ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමේ. අථ ඛෝ හගවා පුබ්බන්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පාවිසි.

තේන ඛේ සමයේන අග්ගිකභාරද්වාපස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවේසනේ අග්ගිපජ්ජලිතෝ හෝති ආහුති පග්ගහිතා. අථ ඛේ භගවා සාවත්ථීයං සපදානං පිණ්ඩාය වරමානෝ යේන අග්ගිකභාරද්වාපස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නිවේසනං තේනුපසංකමි.

අද්දසා ඛේ අග්ගිකභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවන්තං දුරතෝ'ව ආගච්ඡන්තං දිස්වාන භගවන්තං ඒතද්'වෝව. තත්‍රේ'ව මුණ්ඩක තත්‍රේ'ව සමණක තත්‍රේ'ව වසලක තිට්ඨාහි'ති. ඒවං චුත්තේ භගවා අග්ගිකභාරද්වාපං බ්‍රාහ්මණං ඒතද්'වෝව.

ජානාසි පන ත්වං බ්‍රාහ්මණ, වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේ'ති.

නඛ්වා'හං හෝ ගෝතම, ජානාමි වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේ. සාධු මේ භවං ගෝතමෝ තථා ධම්මං දේසේතු, යථා'හං ජානෙය්‍යං වසලං වා වසලකරණේ වා ධම්මේ'ති.

තේන හි බ්‍රාහ්මණ සුණාහි. සාධුකං මනසිකරෝහි. භාසිස්සාමි'ති. ඒවං හෝ'ති ඛේ අග්ගිකභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ භගවතෝ පච්චස්සෝසි. භගවා ඒතද්'වෝව.

1. කෝධනෝ උපනාහි ච
පාපමක්ඛි ච යෝ නරෝ
විපන්නදිට්ඨි මායාවී
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
2. ඒකජං වා ද්විජං වා'පි
යෝ'ධ පාණානි හිංසති
යස්ස පාණේ දයා නත්ථී
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
3. යෝ හන්ති පරිරුන්ධති
ගාමානි නිගමානි ච
නිග්ගාහකෝ සමඤ්ඤාතෝ
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
4. ගාමේ වා යදිවා'රඤ්ඤේ
යං පරේසං මමාසිතං
ථෙය්‍යා අදින්නං ආදියති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
5. යෝ හවේ ඉණමාදාය
චුජ්ජමානෝ පලායති
නහි තේ ඉණමත්ථී'ති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
6. යෝ වේ කිඤ්චික්ඛකමානා
පන්ථස්මිං වජතං ජනං
හන්ත්වා කිඤ්චික්ඛමාදේති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති
7. යෝ අත්තහේතු පරහේතු

ධනහේතු ව යෝ නරෝ
සක්ඛිපුටියෝ මුසා බුභි
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

8. යෝ ඤාතීනං සධානං වා
දාරේසු පතිදිස්සති
සහසා සම්පියේන වා
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

9. යෝ මාතරං වා පිතරං වා
ජ්ණේණකං ගතයොබ්බනං
පහුසන්තෝ න භරති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

10. යෝ මාතරං වා පිතරං වා
භාතරං භගිනිං සසුං
හන්ති රෝසේති වාචාය
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

11. යෝ අත්ථං පුච්ඡන්තෝසන්තෝ
අනත්ථමනුසාසති
පටිච්ඡන්තේන මන්තේති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

12. යෝ කත්වා පාපකං කම්මං
මා මං ජඤ්ඤාති ඉච්ඡති
යෝ පටිච්ඡන්තකම්මන්තෝ
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

13. යෝ වේ පරකුලං ගන්ත්වා
භුත්වාන සුවිභෝජනං
ආගතං න පටිපුජේති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

14. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා
අඤ්ඤං වා'පි වණ්ඛිබ්බකං
මුසාවාදේන වඤ්චෙති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

15. යෝ බ්‍රාහ්මණං වා සමණං වා
හත්තකාලෙ උපට්ඨිතේ
රෝසේති වාචා න ච දේති
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

16. අසතං යෝ'ධ පබුඤ්ඤි
මෝහේන පළිගුණධීතෝ

කිඤ්චික්ඛං නිජ්ඨිංසානෝ
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

17. යෝ වත්තානං සමුක්කංසේ
පරං ච මවජානති
නිහිනෝ සේන මානේන
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

18. රෝසකෝ කදරියෝ ච
පාපිච්ඡෝ මච්ඡරී සයෝ
අහිරිකෝ අනොත්තාපී
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

19. යෝ බුද්ධං පරිභාසති
අථ චා තස්ස සාවකං
පරිබ්බාජං ගහට්ඨං චා
තං ජඤ්ඤා වසලෝ ඉති

20. යෝ වේ අනරහා සන්තෝ
අරහං පටිජානති
චෝරෝ සබ්බමකේ ලෝකේ
ඒස ඛෝ වසලා'ධමෝ

21. ඒතේ ඛෝ වසලා චුත්තා
මයා චෝ යේ පකාසිතා
න ජච්චා වසලෝ හෝති
න ජච්චා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ
කම්මනා වසලෝ හෝති
කම්මනා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ

22. තදම්නා'පි විජානාථ
යථා මේදං නිදස්සනං
චණ්ඩාලපුත්තෝ සෝපාකෝ
මාතංගෝ ඉති විස්සුතෝ

23. සෝ යසං පරමං පත්තෝ
මාතංගෝ'යං සුදුල්ලහං
ආගඤ්ජුං තස්සුපට්ඨානං
ඛත්තියා බ්‍රාහ්මණා බහු

24. සෝ දේවයානමාරුස්භ
වීරජං සෝ මහාපථං
කාමරාගං වීරාජේත්චා
බ්‍රහ්මලෝකූපගෝ අහු

25. න නං ජාති නිවාච්ඡි

බ්‍රහ්මලෝකපපත්තියා
අප්ඝධායක කුලේ ජාතා
බ්‍රාහ්මණා මන්තබන්ධුනෝ

26. තේ ව පාපේසු කම්මේසු
අභිණ්හමුපදිස්සරේ
දිට්ඨේ'ව ධම්මේ ගාරය්හා
සම්පරායේ ව දුග්ගතිං
න තේ ජාති නිවාරේති
දුග්ගච්චා ගරහාය වා

27. න ජච්චා වසලෝ හෝති
න ජච්චා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ
කම්මනා වසලෝ හෝති
කම්මනා හෝති බ්‍රාහ්මණෝ

ඒවං චූත්තේ අග්ගිකභාරද්වාපෝ බ්‍රාහ්මණෝ හගචන්තං ඒතදචෝච.

අභික්කන්තං හෝ ගෝතම අභික්කන්තං හෝ ගෝතම සෙය්‍යථාපි හෝ ගෝතම නික්කුජ්ජනං වා උක්කුජ්ජෙය්‍ය, පටිච්ඡන්තං වා විචරරෙය්‍ය, මුල්ලභස්ස වා මග්ගං ආචික්ඛෙය්‍ය, අන්ධකාරේ වා තේලපජ්ජේතං ධාරෙය්‍ය චක්ඛුමන්තෝ රූපානි දක්ඛන්තී'ති. ඒවමේච, හෝතා ගෝතමෙන අනේකපරියායේන ධම්මෝ පකාසිතෝ. ඒසා'හං හචන්තං ගෝතමං සරණං ගච්ජාමි. ධම්මඤ්ච භික්ඛුසංසඤ්ච උපාසකං මං හචං ගෝතමෝ ධාරේතු අප්පනග්ගේ පාණුපේතං සරණං ගතන්ති.

47. ඉසිගිලි සුත්තං

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං හගචා රාජගහේ විහරති ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ. තනු බෝ හගචා භික්ඛු ආමන්තේසි භික්ඛචෝ'ති. හදන්තේ'ති තේ භික්ඛු හගචතෝ පච්චස්සෝසුං.

හගචා ඒතදචෝච.

පස්සථ නෝ කුම්භේ භික්ඛචේ, ඒතං චේභාරං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඒතස්ස'පි බෝ භික්ඛචේ, චේභාරස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති.

පස්සථ නෝ කුම්භේ භික්ඛචේ, ඒතං පණ්ඩවං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඒතස්ස'පි බෝ භික්ඛචේ, පණ්ඩවස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති.

පස්සථ නෝ කුම්භේ භික්ඛචේ, ඒතං චේපුල්ලං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඒතස්ස'පි බෝ භික්ඛචේ, චේපුල්ලස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති.

පස්සථ නෝ කුම්භේ භික්ඛචේ, ඒතං ගිජ්ඣකුටං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඒතස්ස'පි බෝ භික්ඛචේ, ගිජ්ඣකුටස්ස පබ්බතස්ස අඤ්ඤාව සමඤ්ඤා අහෝසි අඤ්ඤාපඤ්ඤන්ති.

පස්සථ නෝ කුම්භේ භික්ඛචේ, ඉමං ඉසිගිලිං පබ්බතන්'ති? ඒවං හන්තේ. ඉමස්ස භි බෝ භික්ඛචේ, ඉසිගිලිස්ස පබ්බතස්ස ඒසාව සමඤ්ඤා අහෝසි ඒසා පඤ්ඤන්ති.

භූතපුබ්බං භික්ඛවේ පඤ්චපච්චේකඛුද්ධසනානි ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසිනෝ අභේසුං. තේ ඉමං පබ්බතං පච්චිකා දිස්සන්ති. පච්චියා න දිස්සන්ති.

තමේනං මනුස්සා දිස්වා ඒවමාහංසු. අයං පබ්බතෝ ඉමේ ඉසි ගිලනී'ති ඉසිගිලි ඉසිගිලිත්චේව සමඤ්ඤා උදපාදි.

ආචික්ඛිස්සාමි භික්ඛවේ, පච්චේකඛුද්ධානං නාමානි. කිත්තයිස්සාමි භික්ඛවේ, පච්චේකඛුද්ධානං නාමානි. දේසිස්සාමි භික්ඛවේ පච්චේකඛුද්ධානං නාමානි. තං සුඤ්ඤාපඨං සාධුකං මනසිකරෝථ භාසිස්සාමි'ති.

ඒවං හන්තේ'ති ඛෝ තේ භික්ඛු හගවතෝ පච්චස්සෝසුං.

හගවා ඒතදවෝච.

අර්චියෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

උපර්චියෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

තගරසිඛී නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

යසස්සි නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

සුදස්සනෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

පියදස්සි නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

ගන්ධාරෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

පිණ්ඩෝලෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

උපාසනෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

නීතෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

තථෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

සුතවා නාම භික්ඛවේ, පච්චේකසම්ඛුද්ධෝ ඉමස්මිං ඉසිගිලිස්මිං පබ්බතේ විරනිවාසි අභෝසි.

භාවිතත්තෝ නාම භික්ඛවේ, පච්චේකඛසම්බුද්ධෝ ඉමස්මිං. ඉසිගිලිස්මිං. පඛ්ඛතේ වීරනිවාසී අහෝසි.

1. යේ සත්තසාරා අනීසා නිරාසා
පච්චේක මේවජ්ඣගමුං සුඛෝධිං.
තේසං විසල්ලානං නරුත්තමානං
නාමානි මේ කිත්තයතෝ සුණාථ
2. අරිට්ඨෝ උපරිට්ඨෝ තගරසිඛී යසස්සී
සුදස්සනෝ පියදස්සී ච බුද්ධෝ
ගන්ධාරෝ පිණ්ඩෝලෝ උපාසහෝ ච
නීතෝ තථෝ සුතවා භාවිතත්තෝ
3. සුමහෝ සුහෝ මේථුලෝ අට්ඨමෝ ච
අථස්සුමේහෝ අනීහෝ සුදායෝ
පච්චේකබුද්ධා භවනෙත්තිඛීණා
හිංගු ච හිංගෝ ච මහානුභාවා
4. ද්වේජාලිනෝ මුනිනෝ අට්ඨකෝ ච
අථ කෝසලෝ බුද්ධෝ අථෝ සුඛානු
උපනේමිසෝ නේමිසෝ සත්තවිත්තෝ
සච්චෝ තථෝ වීරජෝ පණ්ඩිතෝ ච
5. කාලූපකාලා විජ්තෝ ජිතෝ ච
අංගෝ ච පංගෝ ච ගුතිජ්ජතෝ ච
පස්සී ජහී උපධිං දුක්ඛමූලං
අපරාජතෝ මාරඛලං අජේසී
6. සත්ථා පචත්තා සරහංගෝ ලෝමහංසෝ
උච්චංගමායෝ අසිතෝ අනාසචෝ
මනොමයෝ මානච්ඡදෝ ච ඛන්ධුමා
තදාධිමුත්තෝ විමලෝ ච කේතුමා
7. කේතුම්ඛරාගෝ ච මාතංගෝ අරියෝ
අථ'ච්චුතෝ අච්චුතගාමඛ්‍යාමකෝ
සුමංගලෝ දඛිඛිලෝ සුප්පතිට්ඨිතෝ
අසය්හෝ ඛේමාහිරතෝ ච සෝරතෝ
8. දුරන්තයෝ සංසෝ අථෝ'පි උච්චයෝ
අපරෝ මුනී සය්හෝ අනෝමනික්කමෝ
ආනන්ද නන්දෝ උපනන්දෝ ද්වාදස
භාරද්වාජෝ අන්තිමදේහධාරී
9. ඛෝධි මහානාමෝ අථෝ'පි උත්තරෝ
කේසී සිඛී සුන්දරෝ භාරද්වාජෝ
තිස්සුපතිස්සා භවඛන්ධනච්ඡදා

උපසිදරී තණ්හවිජ්ඣේ ව සිදරී

- 10. බුද්ධෝ අහු මංගලෝ විතරාගෝ
උසහවිජ්ඣා ජාලිනිං දුක්ඛමූලං
සන්තං පදං අප්ඤ්ඤාපනිතෝ
උපෝසථෝ සුන්දරෝ සච්චනාමෝ
- 11. ඡේතෝ ජයන්තෝ පදුමෝ උප්පලෝ ව
පදුමුත්තරෝ රක්ඛිතෝ පබ්බතෝ ව
මානක්ථද්ධෝ සෝභිතෝ විතරාගෝ
කණ්හෝ ව බුද්ධෝ සුචමුත්තවිත්තෝ
- 12. ඒතේ ව අඤ්ඤේ ව මහානුභාවා
පච්චේකබුද්ධා හවනෙත්තිබ්බිණා
තේ සබ්බසංගාතිගතේ මහේසි
පරිනිබ්බුතේ වන්ද්ව අප්පමෙය්‍යොති

48. ධම්මවේනිය සුත්තං

ඒවං මේ සුත්තං. ඒකං සමයං හගවා සක්කේසු විහරති මේදතඵමිපං නාම සක්‍යානං නිගමෝ.

තේන ඛෝ පන සමයේන රාජා පසේනදී කෝසලෝ නගරකං අනුප්පත්තෝ හෝති කේනච්චේව කරණියේන.

අථ ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ දීසංකාරායනං ආමන්තේසි. යෝජේහි සම්ම කාරායන, හද්‍රානි හද්‍රානි යානානි, උය්‍යානභුමිං ගච්ඡාම සුභුමිං දස්සනායාති.

ඒවං දේවානි ඛෝ දීසෝකාරායනෝ රඤ්ඤෝ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස පටිස්සුත්වා හද්‍රානි හද්‍රානි යානානි යෝජාපෙත්වා රඤ්ඤෝ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස පටිච්චේදේසි. යුත්තානි ඛෝ දේව හද්‍රානි, හද්‍රානි යානානි, යස්සදානි කාලං මඤ්ඤසීති.

අථ ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ හද්‍රං යානාං අභිරුහිත්වා හද්‍රේහි හද්‍රේහි යානේහි නගරමිහා නිය්‍යාසි මහච්ච රාජානුභාවේන යේන ආරාමෝ තේන පායාසි. යාවතිකා යානස්ස භුමි යානේන ගන්ත්වා යානා පච්චෝරෝහිත්වා පත්තිකෝව ආරාමං පාවිසි.

අදස්ස ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ ආරාමේ ජංසාවිහාරං අනුචංකමමානෝ අනුච්චරමානෝ රුක්ඛමූලානි පාසාදිකානි පාසාදනීයානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. දීස්වාන හගවන්තං යේව ආරබ්භ සති උදපාදි.

ඉමානි ඛෝ තානි රුක්ඛමූලානි පාසාදිකානි පාසාදනීයානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගෝසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්‍යකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. යත්ථ සුදං මයං තං හගවන්තං පයිරුපාසාම අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධන්ති.

අප ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ දීසං කාරායනං ආමන්තේසි.

ඉමානි ඛෝ සම්ම කාරායන, තානි රුක්ඛමුලානි පාසාදිකානි පාසාදනීයානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගේසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහසෙය්සකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානි. යන්ථ සුදං මයං තං භගවන්තං පයිරුපාසාම අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධං. කහං නු ඛෝ සම්ම කාරායන, ඒතරහි සෝ භගවා විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝති?

අත්ථි මහාරාජ, මේදකඵම්පං නාම සක්ඛානං නිගමෝ. තන්ථ සෝ භගවා ඒතරහි අරහං සම්මාසම්බුද්ධෝ විහරති.

කීච දුරෝ පන සම්ම කාරායන, නගරකම්භා මේදකඵම්පං නාම සක්ඛානං නිගමෝ හෝතීති?

න දුරේ මහාරාජ, තීණි යෝජනානි. සක්කා දිවසාවසේසේන ගන්තුන්ති.

තේන හි සම්ම කාරායන, යෝජේහි හදානි හදානි යානානි ගම්ප්පාම මයං තං භගවන්තං දස්සනාය අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධන්ති.

ඒවං දේවානි ඛෝ දීසෝ කාරායනෝ රඤ්ඤෝ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස පටිස්සුන්වා හදානි හදානි යානානි යෝජාපෙත්වා රඤ්ඤෝ පසේනදීස්ස කෝසලස්ස පටිච්චේදේසි. යුක්තානි ඛෝ තේ දේව හදානි හදානි යානානි, යස්සදානි කාලං මඤ්ඤසීති.

අප ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ හදුං යානං අභිරුහිත්වා හදේහි හදේහි යානේහි නගරකම්භා නික්ඛිමිත්වා යේන මේදකඵම්පං නාම සක්ඛානං නිගමෝ තේන පායාසි. තේනේච දිවසාවසේසේන මේදකඵම්පං නාම සක්ඛානං නිගමං සම්පාපුණි යේන ආරාමෝ තේන පායාසි. යාවතිකා යානස්ස භුමි යානේන ගන්ත්වා පච්චෝරෝහිත්වා පත්තිකෝච ආරාමං පාවිසි.

තේන ඛෝ පන සමයේන සම්බහුලා භික්ඛු අබ්භෝකාසේ වංකමන්ති. අප ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ යේන තේ භික්ඛු තේනුපසංකම්. උපසංකම්ත්වා තේ භික්ඛු ඒතදචෝච.

කහං නු ඛෝ හන්තේ, ඒතරහි සෝ භගවා විහරති අරහං සම්මා සම්බුද්ධෝ, දස්සනකාමා හි මයං තං භගවන්තං අරහන්තං සම්මාසම්බුද්ධන්ති.

ඒසෝ මහාරාජ විහාරෝ සංචුතද්වාරෝ තේන අප්පසද්දෝ උපසංකම්ත්වා අතරමානෝ ආලින්දං පවිසිත්වා උක්කාසිත්වා අග්ගලං ආකෝචෙහි, විචරිස්සති තේ භගවා ද්වාරන්ති.

අප ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ තත්ථේච ඛග්ගඤ්ච උණ්හිසඤ්ච දීසස්ස කාරායනස්ස පාදාසි. අප ඛෝ දීසස්ස කාරායනස්ස ඒතදභෝසි. රහායති ඛෝ ඉදානි මහාරාජා. තේන ඉධේචදානි මයා ධාතබ්බන්ති.

අප ඛෝ පසේනදී කෝසලෝ යේන සෝ විහාරෝ සංචුතද්වාරෝ තේන අප්පසද්දෝ උපසංකම්ත්වා අතරමානෝ ආලින්දං පවිසිත්වා උක්කාසිත්වා අග්ගලං ආකෝචෙසි, විචරි භගවා ද්වාරං.

අප ඛෝ රාජා පසේනදී කෝසලෝ විහාරං පවිසිත්වා භගවතෝ පාදේ සිරසා නිපතිත්වා භගවතෝ පාදානි මුඛේන ච පරිචුම්ඛති. පාණීහි ච පරිසම්ඛාහති, නාමඤ්ච සාවේති. රාජාහං හන්තේ, පසේනදී කෝසලෝ, රාජාහං හන්තේ, පසේනදී කෝසලෝ ති.

කිං පන ත්වං මහාරාජ, අත්ථවසං සම්පස්සමානෝ ඉමස්මිං සරීරේ ඒවරුපං පරමනිපච්චාකාරං කරෝසි විත්තුපහාරං උපදංසෙසීති?

අත්ථී ඛෝ මේ හන්තේ, හගචති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වක්ඛාතෝ හගචතා ධම්මෝ, සුපට්ඨන්තෝ හගචතෝ සාවකසංසෝති.

ඉධාහං හන්තේ, පස්සාමි ඒකේ සමණබ්‍රාහ්මණේ පරියන්තකතං බ්‍රහ්මචරියං චරන්ති. දසපි වස්සානි, විසතිමපි වස්සානි, තිංසමපි වස්සානි, චත්තාරිසමපි වස්සානි.

තේ අපරේන සමයේන සුනහාතා සුවිලිත්තා කප්පිතකේසමස්සු පඤ්චහි කාමගුණේහි සමප්පිතා සමංගිභුතා පරිචාරෙන්ති.

ඉධ පනාහං හන්තේ, හික්ඛු පස්සාමි යාවජීවං අපාණකෝටිකං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං චරන්තේ, න ඛෝ පනාහං හන්තේ, ඉතෝ ඛහිද්ධා අඤ්ඤං ඒවං පරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං සමනුපස්සාමි. අයමපි ඛෝ මේ හන්තේ, හගචති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වක්ඛාතෝ හගචතා ධම්මෝ, සුපට්ඨන්තෝ හගචතෝ සාවක සංසෝති.

පුන ච පරං හන්තේ, රාජානෝපි රාජුහි විචදන්ති. ඛත්තියාපි ඛත්තියේහි විචදන්ති. බ්‍රාහ්මණාපි බ්‍රාහ්මණේහි විචදන්ති. ගහපතීපි ගහපතීහි විචදන්ති. මාතාපි පුත්තේන විචදති. පුත්තෝපි මාතරා විචදති. පිතාපි පුත්තේන විචදති. පුත්තෝපි පිතරා විචදති. භාතාපි හගිනියා විචදති. හගිනියා භාතරා විචදති. සහයෝපි සහයේන විචදති.

ඉධ පනාහං හන්තේ හික්ඛු පස්සාමි සමග්ගා සම්මෝදනා අච්චදමානා ඛීරෝදකීභුතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පියචක්ඛුහි සම්පස්සන්තා විහරන්ති. න ඛෝ පනාහං හන්තේ ඉතෝ ඛහිද්ධා අඤ්ඤං ඒවං සමග්ගං පරිසං සමනුපස්සාමි. අයමපි ඛෝ මේ හන්තේ, හගචති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වක්ඛාතෝ හගචතා ධම්මෝ, සුපට්ඨන්තෝ හගචතෝ සාවක සංසෝති.

පුන ච පරාහං හන්තේ, ආරාමේන ආරාමං උය්‍යානේන උය්‍යානං අනුචංකමාමි අනුච්චරාමි. සෝහං තත්ථ පස්සාමි ඒකේ සමණබ්‍රාහ්මණේ කිසේ ලුබ්භි දුබ්බණ්ණේ උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතේ ධමනිසන්ථතගත්තේ න විය මඤ්ඤේ චක්ඛුං ඛන්ධන්තේ ජනස්ස දස්සනාය. තස්ස මය්හං හන්තේ ඒවං හෝති. අද්ධා ඉමේ ආයස්මන්තෝ අනහිරතා වා බ්‍රහ්මචරියං චරන්ති. අත්ථී වා නේසං කිඤ්චි පාපංකම්මං කතං පට්චිෂන්තං තථා ඉමේ ආයස්මන්තෝ කිසා ලුබ්භි දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතා ධමනිසන්ථතගත්තා, න විය මඤ්ඤේ චක්ඛුං ඛන්ධං ජනස්ස දස්සනායාති. ත්‍යාහං උපසංකම්තවා ඒවං වදාමි. කිත්තූ තුම්හේ ආයස්මන්තෝ කිසා ලුබ්භි දුබ්බණ්ණා උප්පණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතා ධමනිසන්ථතගත්තා, න විය මඤ්ඤේ චක්ඛුං ඛන්ධං ජනස්ස දස්සනායාති. තේ ඒවමාහංසු. ඛන්ධුකරෝගෝ තෝ මහාරාජාති.

ඉධ පනාහං හන්තේ හික්ඛු පස්සාමි හට්ඨපහට්ඨා උදග්ගදග්ගා අහිරතරුපා පිනීතින්ද්‍රියා අප්පෝස්සුක්කා පන්තලෝමා පරදවුත්තා මිගභුක්ත චේතසා විහරන්ති තස්ස මය්හං හන්තේ ඒවං හෝති. අද්ධා ඉමේ ආයස්මන්තෝ තස්ස හගචතෝ සාසනේ උළාරං පුබ්බේනාපරං විසේසං සඤ්ජානන්ති, තථා ඉමේ ආයස්මන්තෝ හට්ඨපහට්ඨා උදග්ගදග්ගා අහිරතරුපා පිනීතින්ද්‍රියා අප්පෝස්සුක්කා පන්තලෝමා පරදවුත්තා මිගභුක්ත චේතසා විහරන්ති. අයමපි ඛෝ මේ හන්තේ, හගචති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වක්ඛාතෝ

හගවතා ධම්මෝ, සුපට්ඨනෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුත ව පරා'හං හන්තේ, රාජා ඛන්තියෝ මුද්ධාවසින්තෝ පහෝමි සාතේතායං වා සාතේතුං ජාපේතායං වා ජාපේතුං. පබ්බජේතායං වා පබ්බජේතුං. තස්ස මය්හං හන්තේ අට්ටකරණේ නිසින්තස්ස අන්තරන්තරා කථං ඕපාතෙන්ති. සෝහං න ලහාමි, මාමේ භොන්තෝ අට්ටකරණේ නිසින්තස්ස මේ අන්තරන්තරා කථං ඕපාතේථ. කථාපරියෝසනං මේ හවන්තෝ ආගමෙන්තුති. තස්ස මය්හං හන්තේ. අන්තරන්තරාව කථං ඕපාතෙන්ති.

ඉධ පනාහං හන්තේ, භික්ඛු පස්සාමි යස්මිං. සමයේ හගවා අනේකසතාය පරිසාය ධම්මං දේසේති. නේව තස්මිං සමයේ හගවතෝ සාවකානං බිපිතසද්දෝ වා හෝති උක්කාසිතසද්දෝ වා භුතපුබ්බං හන්තේ, හගවා අනේකසතාය පරිසාය ධම්මං දේසේසි. තත්ඤ්ඤතරෝ හගවතෝ සාවකෝ උක්කාසි. තමේනඤ්ඤතරෝ සබ්බන්තො ජණ්ණකේන සට්ටෙසි. අප්පසද්දෝ අයස්මා හෝතු, මායස්මා සද්දමකාසි. සත්ථා නෝ හගවා ධම්මං දේසේතිති. තස්ස මය්හං හන්තේ ඒතදහෝසි. අච්ඡරියං වත හෝ, අබ්භුතං වත හෝ. අදණ්ඨෙන වත කීර හෝ අසත්ථේන ඒවං. සුවිනීතා පරිසා හවිස්සතිති. න ඛෝ පනාහං හන්තේ ඉතෝ බහිද්ධා අඤ්ඤං ඒවං. සුවිනීතං පරිසං සමනුපස්සාමි. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, හගවති ධම්මන්වයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ, සුපට්ඨනෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුත ව පරා'හං හන්තේ, පස්සාමි ඉධෙකච්චේ ඛන්තියපණ්ඩිතේ නිපුණේ කතපරප්පවාදේ වාළචේධිරුපේ වෝභින්දන්තා මඤ්ඤේ වරන්ති පඤ්ඤාගතේන දිට්ඨිගතානි. තේ සුණන්ති සමණෝ බලු හෝ ගෝතමෝ අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඕසරිස්සතිති.

තේ පඤ්ඤං අභිසංඛරොන්ති. ඉමං මයං පඤ්ඤං සමණං ගෝතමං උපසංකමිත්වා පුච්ඡස්සාම. ඒවං චේ නෝ පුට්ඨෝ ඒවං බ්‍යාකරිස්සති, ඒවමස්ස මයං වාදං ආරෝපෙස්සාම. ඒවං චේපි නෝ පුට්ඨෝ ඒවං බ්‍යාකරිස්සති, ඒවමිපිස්ස මයං වාදං ආරෝපෙස්සාමානි.

තේ සුණන්ති සමණෝ බලු හෝ ගෝතමෝ අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඕසරිස්සති. තේ යේන හගවා තේනුපසංකමන්ති. තේ හගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සේති සමාදපේති සමුත්තේජේති, සම්පහංසේති තේ හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තේජතා සම්පහංසිතා න චේව හගවන්තං පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති. කුතෝ වාදං අරෝපෙස්සන්ති. අඤ්ඤදත්ථු හගවතෝ සාවකා සම්පජ්ජන්ති. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, හගවති ධම්මන්වයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ හගවා, ස්වක්ඛාතෝ හගවතා ධම්මෝ, සුපට්ඨනෝ හගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුත ව පරා'හං හන්තේ , පස්සාමි ඉධෙකච්චේ බ්‍රාහ්මණපණ්ඩිතේ -පෙ- ගහපතිපණ්ඩිතේ -පෙ- සමණපණ්ඩිතේ

නිපුණේ කතපරප්පවාදේ වාළචේධිරුපේ වෝභින්දන්තා මඤ්ඤේ වරන්ති පඤ්ඤාගතේන දිට්ඨිගතානි. තේ සුණන්ති සමණෝ බලු හෝ ගෝතමෝ අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඕසරිස්සතිති. තේ පඤ්ඤං අභිසංඛරොන්ති. ඉමං මයං පඤ්ඤං සමණං ගෝතමං උපසංකමිත්වා පුච්ඡස්සාම. ඒවං චේ නෝ පුට්ඨෝ ඒවං බ්‍යාකරිස්සති, ඒවමස්ස මයං වාදං ආරෝපෙස්සාම. ඒවං චේපි නෝ පුට්ඨෝ ඒවං බ්‍යාකරිස්සති, ඒවමිපිස්ස මයං වාදං ආරෝපෙස්සාමානි.

තේ සුණන්ති සමණෝ ඛලු හෝ ගෝතමෝ අමුකං නාම ගාමං වා නිගමං වා ඕසටෝති. තේ යේන භගවා තේනුපසංකමන්ති. තේ භගවා ධම්මියා කථාය සන්දස්සේති සමාදපේති සමුත්තේජේති, සම්පහංසේති තේ භගවතා ධම්මියා කථාය සන්දස්සිතා සමාදපිතා සමුත්තේජිතා සම්පහංසිතා න වේච භගවන්තං පඤ්භං පුච්ඡන්ති. කුතෝ වාදං ආරෝපෙස්සන්ති. අඤ්ඤදන්ථු භගවන්තඤ්ඤේච ඕකාසං යාවන්ති අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජ්ජාය.

තේ භගවා පබ්බාජේති. තේ තථා පබ්බජිතා සමානා ඒකා වූපකට්ඨා අප්පමත්තා ආකාපිනෝ පහිතත්තා විහරන්තා න චිරස්සේච යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදේච අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති. තදනුත්තරං බුහ්මවරියපරියෝසානං දිට්ඨේච ධම්මේ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරන්ති.

තේ ඒවමාහංසු මයං වත හෝ අනස්සාම, මයං වත හෝ පනස්සාම, මයං හි පුබ්බේ අස්සමණාව සමානා සමණම්හාති පටිජානම්හා, අබුහ්මණාව සමානා බ්‍රාහ්මණම්හාති පටිජානම්හා, අනරහන්තෝච සමානා අරහන්තෝම්හාති ජටිජානම්හා. ඉදානි ඛෝම්හා සමණා, ඉදානි ඛෝම්හා බ්‍රාහ්මණා, ඉදානි ඛෝම්හා අරහන්තෝති. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, භගවති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ භගවා, ස්වක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ, සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරං හන්තේ, ඉමේ ඉසිදත්තපුරාණා ථපතයෝ මමහත්තා මමයානා අහං තේසං ජ්චිතස්ස පදාතා යසස්ස ආහත්තා අථ ච පන තෝ තථා මයි නිපච්චාකාරං කරොන්ති යථා භගවති.

භුතපුබ්බා'හං හන්තේ සේනං අබ්භුය්‍යානෝ සමානෝ ඉමේච ඉසිදත්තපුරාණා ථපතයෝ වීමංසමානෝ අඤ්ඤකරස්මිං සම්බාධේ ආවසථේ වාසං උපගඤ්ජිං. අථ ඛෝ හන්තේ, ඉමේ ඉසිදත්ත පුරාණා ථපතයෝ බහුදේච රත්තිං ධම්මියා කථාය විනිනාමෙත්වා යතෝ අහෝසි භගවා තතෝ සීසං කත්වා මං පාදතෝ කරිත්වා නිපජ්ජිංසු. තස්ස මය්හං හන්තේ, ඒතදහෝසි. අච්ඡරියං වත හෝ, අබ්භුතං වත හෝ, ඉමේ ඉසිදත්තපුරාණා ථපතයෝ මමහත්තා මමයානා අහං තේසං ජ්චිතස්ස පදාතා යසස්ස ආහත්තා අථ ච පන තෝ තථා මයි නිපච්චාකාරං කරොන්ති යථා භගවති. අද්ධා ඉමේ ආයස්මන්තෝ තස්ස භගවතෝ සාසනේ උළාරං පුබ්බේනාපරං විසේසං සඤ්ජානන්ති. අයම්පි ඛෝ මේ හන්තේ, භගවති ධම්මන්චයෝ, හෝති සම්මා සම්බුද්ධෝ භගවා, ස්වක්ඛාතෝ භගවතා ධම්මෝ, සුපටිපන්නෝ භගවතෝ සාවක සංඝෝති.

පුන ච පරං හන්තේ, භගවාපි ඛත්තියෝ, අහම්පි ඛත්තියෝ, භගවාපි කෝසලකෝ, අහම්පි කෝසලකෝ, භගවාපි ආසිතිකෝ, අහම්පි ආසිතිකෝ, යම්පි හන්තේ භගවාපි ඛත්තියෝ, අහම්පි ඛත්තියෝ, භගවාපි කෝසලකෝ, අහම්පි කෝසලකෝ, භගවාපි ආසිතිකෝ අහම්පි ආසිතිකෝ ඉමිනාවාරහාමේවාහං හන්තේ, භගවති පරමනිපච්චාකාරං කත්තුං චිත්තුපහාරං උපදංසේතුං. හන්ද ච දානි මයං හන්තේ, ගච්ජාම. බහුකිච්චා මයං බහුකරණියාති. යස්සදානි ත්වං මහාරාජ, කාලං මඤ්ඤසීති. අථ ඛෝ රාජා පසේනදි කෝසලෝ උට්ඨාසනා භගවන්තං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමි.

අථ ඛෝ භගවා අචිරපක්කන්තස්ස රඤ්ඤෝ පසේනදිස්ස කෝසලස්ස හික්ඛු ආමන්තේසි. ඒසෝ හික්ඛවේ, රාජා පසේනදි කෝසලෝ ධම්මචේතියානි භාසිත්වා උට්ඨාසනා පක්කන්තෝ.

උග්ගණනාට හික්ඛවේ, ධම්මවේනියානි. පරියාපුණාට හික්ඛවේ, ධම්මවේනියානි. ධාරෙට හික්ඛවේ, ධම්මවේනියානි, අත්ථසංහිතානි හික්ඛවේ, ධම්මවේනියානි ආදිබ්‍රහ්මවරයකානීති. ඉදමවෝච භගවා අත්තමනා තේ හික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දන්ති.

49. ජිනපඤ්ජරය

1. ජයාසනගතා වීරා ජෙත්වා මාරං සවාහිණිං
චතුසච්චාමතරසං යේ පිචිංසු නරාසභා
2. තණහංකරාදයෝ බුද්ධා අට්ඨවීසති නායකා
සබ්බේ පතිට්ඨිතා කුය්හං මත්ථකේ තේ මුනිස්සරා
3. සිරේ පතිට්ඨිතා බුද්ධා ධම්මෝ ච තච ලෝචනේ
සංඝෝ පතිට්ඨිතෝ කුය්හං උරේ සබ්බගුණාකරෝ
4. හදයේ අනුරුද්ධෝ ච සාරිපුත්තෝ ච දක්ඛිණේ
කොණ්ඩඤ්ඤෝ පිට්ඨිභාගස්මිං මොග්ගල්ලානෝසි වාමකේ
5. දක්ඛිණේ සචණේ කුය්හං ආහුං ආනන්දරාහුලා
කස්සපෝ ච මහානාමෝ උභෝ සුං වාමසෝතකේ
6. කේසන්තේ පිට්ඨිභාගස්මිං සුරියෝ විය පහංකරෝ
නිසින්තෝ සිරිසම්පන්නෝ සෝහිතෝ මුනිපුංගවෝ
7. කුමාරකස්සපෝ නාම මහේසි චිත්‍රවාදකෝ
සෝ කුය්හං වදනේ නිච්චං පතිට්ඨාසි ගුණාකරෝ
8. පුණ්ණෝ අංගුලිමාලෝ ච උපාලි නන්දසිච්චි
රෝරා පඤ්ච ඉමේ ජාතා ලලාවේ තිලකා තච
9. සේසාසිතිමහාරෝරා විජ්ජා ජ්නසාවකා
ජලන්තා සීලතේජේන අංගමංගේසු සණ්ඨිතා
10. රතනං පුරතෝ ආසි දක්ඛිණේ මෙත්තසුත්තකං
ධජග්ගං පච්ඡතෝ ආසි වාමෙ අංගුලිමාලකං
11. බන්ධමෝරපරිත්තඤ්ඤා ච ආටානාටියසුත්තකං
ආකාසච්ඡදනං ආසි සේසා පාකාරසඤ්ඤිතා
12. ජ්ජාණාබල සංයුත්තේ ධම්මපාකාර'ලංකතේ
චසතෝ තේ චතුකිච්චේන සදා සම්බුද්ධපඤ්ජරේ
13. වාතපිත්තාදිසඤ්ජාත බාහිරජ්ඣධත්තු'පද්දවා
අසේසා විලයං යන්තු අනන්තගුණතේජසා
14. ජ්නපංජරමජ්ඣට්ඨිං විහරන්තං මහිතලේ
සදා පාලෙන්තු ත්වං සබ්බේ තේ මහාපුරිසා'සභා

- 15. ඉච්චේවමච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
 ජනා'නුභාවේන ජ්‍යුපපද්දවෝ
 බුද්ධානුභාවේන හතාරිසංසෝ
 චරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ
- 16. ඉච්චේවමච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
 ජනා'නුභාවේන ජ්‍යුපපද්දවෝ
 ධම්මානුභාවේන හතාරිසංසෝ
 චරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ
- 17. ඉච්චේවමච්චන්තකතෝ සුරක්ඛෝ
 ජනා'නුභාවේන ජ්‍යුපපද්දවෝ
 සංඝානුභාවේන හතාරිසංසෝ
 චරාහි සද්ධම්මනුභාවපාලිතෝ
- 18. සද්ධම්මපාකාරපරික්ඛිතෝ'සි
 අට්ඨාරියා අට්ඨදිසාසු භොන්ති
 එත්ථන්තරේ අට්ඨනාථා භවන්ති
 උද්ධං විතානං ච ජනා ධීතා තේ
- 19. හින්දන්තෝ මාරසේනං තච සිරසි ධීතෝ ඛෝධිමාරුය්හ සත්ථා
 මොග්ගල්ලානෝසි වාමේ වසති භුජනට්ඨේ දක්ඛිණේ සාරිපුත්තෝ
 ධම්මෝ මජ්ඣේ උරස්මිං විහරති භවතෝ මොක්ඛතෝ මෝරයෝනිං
 සම්පත්තෝ ඛෝධිසත්තෝ චරණයුග ගතෝ භානුලෝකේකනාථෝ
- 20. සඛ්ඛා'වමංගලමුපද්දවදුන්තිමිත්තං
 සඛ්ඛි'තිරෝගගහදෝසමසේසනින්දා
 සඛ්ඛ'න්තරාය භයදුස්සුපිනං අකන්තං
 බුද්ධා'නුභාවපචරේන පයාතු නාසං
- 21. සඛ්ඛා'වමංගලමුපද්දවදුන්තිමිත්තං
 සඛ්ඛි'තිරෝගගහදෝසමසේසනින්දා
 සඛ්ඛ'න්තරාය භයදුස්සුපිනං අකන්තං
 ධම්මා'නුභාවපචරේන පයාතු නාසං
- 22. සඛ්ඛා'වමංගලමුපද්දවදුන්තිමිත්තං
 සඛ්ඛි'තිරෝගගහදෝසමසේසනින්දා
 සඛ්ඛ'න්තරාය භයදුස්සුපිනං අකන්තං
 සංඝා'නුභාවපචරේන පයාතු නාසං

50. අංගුලිමාල පරිත්තං (අංගුලිමාල පිරිත)

පරිත්තං යං භණන්තස්ස - නිසින්තට්ඨානාධෝවනං
උදක'ම්පි විනාසෙති - සබ්බමේව පරිස්සයං
සොත්ථිනා ගබ්භවුට්ඨානං - යං ච සාධෙති තං ඛණේ
ථෙරස්සංගුලිමාලස්ස - ලෝකනාථේන භාසිතං
කප්පට්ඨාසිමහාතෙපං - පරිත්තං තං භණාමහේ

යතෝ'හං හගිනි, අරියාය ජාතියා ජාතෝ නා'භිජානාමි සඤ්ච්චිච පාණං ජීවිතා
චෝරෝපේනා, තේන සච්චෙන සොත්ථි තේ හෝතු, සොත්ථි ගබ්භස්සා'ති.

51. ජලනන්දන පරිත්තං (ජලනන්දන පිරිත)

1. චතුච්ඡිති බුද්ධෝති - යෝ හවිස්සති උත්තමං
පාරමි බලයුත්තේහි - ජලනන්දන උත්තමං
2. අනෝමානි ජලං තීරේ - උත්තමං පත්තච්චරේ
පාරමි තේ ජලං හෝති - සර්වබන්ධනඡේදනං
3. ආනන්දෝති මහාථෙරං - උත්තමං ධම්මභණ්ඩකං
යේන භික්ඛු මහාථෙරං - සයනේ බන්ධනවිධිවංසනං
4. ඉති ශ්‍රීලෝකබුද්ධෙහි - යේන ධම්මානුභාවතෝ
යන්ත්‍රමන්ත්‍රහරං කත්වා - විනාසං බුද්ධානුභාවතෝ
5. මුනින්දෝ හෝති නමෝ බුද්ධං - මාරසේනා පහිජ්ජති
දසකෝට්ඨිසහස්සානි - සර්වබන්ධනඡේදනං
6. පාරමිතා ගුණා භොන්ති - සෝ හවිස්සති උත්තමං
අනේකජාතිසංසාරං - සහස්සං ධම්මානුභාවතෝ
7. සයානෝ වා සහස්සානි - උත්තමං ගුණපුග්ගලං
අසීතිං යේන සබ්බේපි - සබ්බසිද්ධි හවන්තු තේ

52. චතුරාරක්ඛාව හෙවත් සතර කමටහන්

බුද්ධානුස්සති මෙත්තා ච - අසුභං මරණස්සති
ඉති ඉමා චතුරාරක්ඛා - භික්ඛු භාවෙය්‍ය සීලවා

බුද්ධානුස්සති

1. අනන්තචිත්ථාර ගුණං - ගුණතෝ'නුස්සරං මුනිං
භාවෙය්‍ය බුද්ධිමා හික්ඛු - බුද්ධානුස්සති'මාදිතෝ
2. සවාසනේ කිලෙසේ සෝ - ඒකෝ සබ්බේ නිසාතිය
අහු සුසුද්ධසන්තානෝ - පූජාන'ඤ්ච සදාරභෝ
3. සබ්බකාලගතේ ධම්මේ - සබ්බේ සම්මා සයං මුනි
සබ්බාකාර්ථන බුජ්ඣධිත්ථා - ඒකෝ සබ්බඤ්ඤානං ගතෝ
4. විපස්සනාදිවිජ්ජාහි - සීලාදිවරණේහි ච
සුසම්ද්ධේහි සම්පන්නෝ - ගගනාභේහි නායකෝ
5. සම්මා ගතෝ සුභං ධානං - අමෝඝචචනෝ ච සෝ
තිවිධස්සාපි ලෝකස්ස - ඤාතා නිරවසේසතෝ
6. අනේකේහි ගුණෝසේහි - සබ්බසත්තූත්තමෝ අහු
අනේකේහි උපායේහි - නරදම්මේ දමේසි ච
7. ඒකෝ සබ්බස්ස ලෝකස්ස - සබ්බඅත්ථානුසාසකෝ
භාග්‍යඉස්සරියාදීනං - ගුණානං පරමෝ නිධි
8. පඤ්ඤාස්ස සබ්බධම්මේසු - කරුණා සබ්බජන්තුසු
අත්තත්ථානං පරත්ථානං- සාධිකා ගුණජෙට්ඨිකා
9. දයාය පාරමී චිත්ථා - පඤ්ඤාය'ත්තානමු'ද්ධරී
උද්ධරී සබ්බධම්මේ ච - දයාය'ඤ්ඤේ ච උද්ධරී
10. දිස්සමානෝ පි තාවස්ස - රූපකායෝ අචින්තියෝ
අසාධාරණඤාණඤ්චිඤ්චි - ධම්මකායේ කථාව කා'ති

මෙත්තානුස්සති

1. අත්තූපමාය සබ්බේසං - සත්තානං සුඛකාමනං
පස්සිත්ථා කමතෝ මෙත්තං - සබ්බසත්තේසු භාවයේ
2. සුඛී භවෙය්‍යං නිද්දුක්ඛෝ - අහං නිච්චං අහං විය
හිතා ච මේ සුඛී භොන්තු - මජ්ඣධිට්ඨා ඵච චේරිතෝ
3. ඉමමිහි ගාමක්ඛෙත්තමිහි - සත්තා භොන්තු සුඛී සදා
තතෝ පර'ඤ්ච රජ්ජේසු - චක්කවාලේසු ජන්තුතෝ
4. සමන්තා චක්කවාලේසු - සත්තානන්තේසු පාණිනෝ
සුඛිනෝ පුග්ගලා භුතා - අත්තාභාවගතා සියුං
5. තථා ඉත්ථි පුමා චේ'ච - අරියා අනරියාපි'ච
දේවා නරා අපායට්ඨා - තථා දසදිසාසු චා'ති

අසුභානුස්සති

1. අවිඤ්ඤාණ'සුභනිභං - සවිඤ්ඤාණ'සුභං ඉමං කායං අසුභතෝ පස්සං - අසුභං භාවයේ යති
2. චණ්ණසණ්ඨානගන්ධෙහි - ආසයෝකාසතෝ තථා පටික්කලානි කායෝ මේ - කුණපානි ද්විසෝලස
3. පතිතමහා'පි කුණපා - ජේගුවිජං කායනිස්සිතං ආධාරෝ හි සුචී තස්ස - කායේ තු කුණපේ ධීතං
4. මිළ්ලේ කිම්'ච කායෝ'යං - අසුචිමිහි සමුට්ඨිතෝ අන්තෝ අසුචිසම්පුණ්ණෝ - පුණ්ණචච්චකුටි විය
5. අසුචි සන්දතේ නිච්චං - යථා මේදකථාලිකා නානාකිම්කලාවාසෝ - පක්කචන්දනිකා විය
6. ගණ්ඨභුතෝ රෝගභුතෝ - චණභුතෝ සමුස්සයෝ අතේකිච්ඡෝතිජේගුවිජෝ - පහින්නකුණපුපමෝ'ති

මරණානුස්සති

1. පවාතදීපතුලාය - සායුසන්තතියාක්ඛයං පරුපමාය සම්පස්සං - භාවයේ මරණස්සතිං
2. මහාසම්පත්තිසම්පත්තා - යථා සත්තා මතා ඉධ තථා අහං මරිස්සාමි - මරණං මම හෙස්සති
3. උප්පත්තියා සහේවේදං - මරණං ආගතං සදා මරණත්ථාය ඕකාසං - වධකෝ විය ඒසති
4. ඊසකං අනිචත්තන්තං - සතතං ගමනුස්සුකං ජීවිතං උදයා අත්ථං - සුරියෝ විය ධාවති
5. විජ්ජුඛුඛුලඋස්සාවජලරාජ්පරික්ඛයං සාතකෝ'ච රිපු තස්ස සබ්බත්ථා'පි අචාරියෝ
6. සුයසත්ථාමපුඤ්ඤිද්ධිඛුද්ධිචුද්ධිජනද්වයං සාතේසි මරණං බිජ්ජං - කා තු මාදිසකේ කථා
7. පච්චයාන'ඤ්ච චේකලායා - බාහිරජ්ඣාත්තපද්දවා මරාමෝරං නිමේසා'පි - මරමානෝ අනුක්ඛණ'න්ති

සංවේගවත්වූ අට

1. භාවෙත්වා චතුරාරක්ඛා - ආවජ්ජෙය්‍ය අනන්තරං
මහාසංවේගවත්වූනි - අටඨ අට්ඨිකවීරියෝ
2. ජාති ජාරා ව්‍යාධි චූති අපායා
අතීතඅප්පත්තකචට්ඨකං
ඉදානි අභාරගවෙට්ඨිදුක්ඛං
සංවේගවත්වූනි ඉමානි අටඨ
3. පාතෝ ච සායම'පිචේව ඉමං විධිං යෝ
ආසේවතේ සතතමත්තභිතාහිලාසී
පප්පෝති සෝති'විපුලං හතපාරිපන්ථෝ
සෙට්ඨං සුඛං මුනිවිසිට්ඨමතං සුඛෙන වා'ති.

53. නරසීහ ගාථා

1. චක්කවරංකිතරත්තසුපාදෝ
ලක්ඛණමණ්ඩිතආයතපණ්ඨි
වාමරජත්තවිභුසිතපාදෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ
1. රත්පැහැයෙන් සිරිපා යුග දිලෙනා
සක් ලකුණින් දික් විඵඹින් සැදුනා
සෙමෙර වතු සිරියෙන් ද බැබලෙනා
අන්ත බලන් පුත සමිදුන් වඩිනා
2. සකායකුමාරවරෝ සුඛුමාලෝ
ලක්ඛණවිත්තිතපුණ්ණසරීරෝ
ලෝකභිතාය ගතෝ නරවීරෝ
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ
2. සාකාය කුලයේ සියුමැලි කුමරාණෝ
සොඳුරු ලකුණු පිරි පින් සිරුරාණෝ
ලොව සෙතට ම වැඩි වීර නරාණෝ
අන්ත බලන් පුත බුදු සමිදුණෝ
3. පුණ්ණසසංඛනිහෝමුඛවණ්ණෝ
දේවනරාන පියෝ නරනාගෝ
මත්තගජ්න්දවිලාසිතගාමී
ඒස හි තුය්හ පිතා නරසීහෝ
3. පුන් සඳ සේ බබලන නිල් අහසේ

දෙව් මිනිසුන් නෙත් සනසන සිත් සේ
වඩින ගමන ඇත් රජු ගෙ විලාසේ
නරඹනු පුත සමිඳුණන් සිත් සේ

- 4. බන්තියසම්භවඅග්ගකුලීනෝ
දේවමනුස්සනමස්සිකපාදෝ
සීලසමාධිපතිට්ඨිකචිත්තෝ
ඵස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ
- 4. රජ කුලයේ බුදු සමිඳු උපන්නේ
දෙව් මිනිසුන් පා යුග නමදින්නේ
සිල් සමාධි සිත කුළ පිහිටන්නේ
අන්න පුතේ බුදු සමිඳු වඩින්නේ
- 5. ආයතකුංගසුසණ්ඨිතනාසෝ
ගෝපබුමෝ අභිනීලසුනෙත්තෝ
ඉන්දධනු අභිනීලහමුකෝ
ඵස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ
- 5. නිල්වත් පාටින් නෙත් යුග දිලෙනා
කුන්ග සුසන්ඨිත නාසය තිබෙනා
ඇහි බැම දේදුනු යුගල විලසිතා
අන්න බලන් පුත සමිඳුන් වඩිතා
- 6. වට්ටසුමට්ටසුසණ්ඨිතභීවෝ
සීහහනු මිගරාජසරීරෝ
කඤ්චනසුච්ඡවි උත්තමවණණෝ
ඵස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ
- 6. බබලන තෙද සිහ රජෙකු ගෙ වැන්නේ
සියුමැලි බව මුව රජෙකු ගෙ වැන්නේ
රත්වත් රැස් සිරුරින් විහිදෙන්නේ
අන්න පුතේ බුදු සමිඳු වඩින්නේ
- 7. සිනිද්ධ සුගම්භිරමඤ්ජුසුසෝසෝ
හිංගුලබන්ධුසුරත්තසුඡ්චිහෝ
වීසති වීසති සේතසුදන්තෝ
ඵස හි කුය්හ පිතා නරසීහෝ
- 7. සිනිඳු සොඳුරු මිහිරෙන් හඬ නැගෙනා
හිඟුල සුරත් පැහැ දිවකින් සැදෙනා
වීස්ස බැගින් සුදු දත් පෙළ දිලෙනා
අන්න බලන් පුත සමිඳුන් වඩිතා
- 8. අඤ්ජනවණණසුනීලසුකේසෝ
කඤ්චනපට්ටවිසුද්ධලලාටෝ

ඕසධිපණ්ඩරසුද්ධසුඋණ්ණෝ
ඒස හි කුය්හ පිතා නරසිහෝ

8. නිල් පාටින් සිරසේ කෙස් බැබලේ
රන්වන් රැස් විහිඳෙනවා නලලේ
උඟ්ණ රෝම ධාතුව වත කමලේ
බුදු සමිඳුගෙ මුළු සිරුර ම බැබලේ

9. ගච්ඡති නිලපථේ විය වන්දෝ
තාරගණා පරිවේසීකරුපෝ
සාවකමජ්ඣගතෝ සමණීන්දෝ
ඒස හි කුය්හ පිතා නරසිහෝ

9. නිල් අහසේ පුන් සඳ පායන්නේ
සඳවට කොට රන් තරු බැබලෙන්නේ
මුණි සඳ ශ්‍රාවක මැද සුදිලෙන්නේ
අන්ත පුතේ බුදු සමිඳු වඩින්නේ

සාදු ! සාදු !! සාදු !!!

පිරුවානා පොත් වහන්සේ නිමි.